

A. Lebr.

985 m / 5

אֲדִיר בַּמְרוֹם שׁוֹכֵן בְּגִבּוֹרָה אֶתָּה שְׁלוֹם וְשִׁמְךָ שְׁלוֹם יְהִי רָצוֹן
שְׁתָּשִׁים עָלֵינוּ וְעַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבִרְכָּה לְמוֹשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם:

רַבּוֹן הָעוֹלָם עָשִׂינוּ מִהֲשֹׁגְרוֹת עָלֵינוּ אֶתְּאָתָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ
כְּאֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ: הִשְׁקִיפָה מִמַּעוֹן קֹדֶשְׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת
עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתָּ לָנוּ כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ:

שִׁים שְׁלוֹם מְזֻכָּה וּבִרְכָּה חֵן וְחֶסֶד וּרְחָמִים עָלֵינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ בָּרִכְנוּ אֲבִינוּ כָּלֵנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי
בְּאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
וְצַדִּיקָה וּבִרְכָּה וּרְחָמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ
אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל יְעַר וּבְכָל שְׁעָרָה בְּשְׁלוֹמָךְ:

פָּנָיו אֶל-תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי כִּי־זֶם צָר לִי. הִטָּה
אֵלַי אָזְנְךָ כִּי־זֶם אֶקְרָא מִהֵרָה עֲנֵנִי:

אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי אֶת-עֵינַי. הִישָׁבִי בְּשָׁמַיִם:
וְשִׁמּוּ אֶת-שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:
לָךְ יְיָ הַגְדֵּל לָךְ וְהַגְבֹּרָה וְהַתְפָּאֶרֶת וְהַנִּצָּח
וְהַהוֹד כִּי-כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ יְיָ הַמְּמַלְכָה
וְהַמְתַּנַּשֵּׂא לְכָל וְלָרֹאשׁ:

שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרַחֲוֹק וּלְקָרוֹב אָמֵר יְיָ וּרְפָאתֵינוּ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְיִלְהִי אֲבוֹתַי שְׁתַּעֲשֶׂה לִּמְעַן קִדְשֵׁת
חֲסִדֶיךָ וְגִדֹּל רַחֲמֶיךָ הַפְּשׁוּטִים וְלִמְעַן מְהֵרָת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר
וְהַנּוֹרָא בְּדַעֲשֵׁרִים וּשְׁתִּים אוֹתֵינוּ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּקִים שֶׁל-בְּרַפְת כִּהְנִים

(ו הרהר הזמות אלו במחשבתו ואל יוליאם עפיו)

אֲנִקְתָּם פִּסְתָּם פִּסְתָּם דִּיוֹנִסִים

הַאֲמוּרָה מִפִּי אֶהְרֹן וּבָנָיו עִם-קְדוֹשֶׁיךָ שְׁתַּהֲיָה קָרוֹב לִי
בְּקִרְאֵי לָךְ וְרַחֲמֵיךָ תִּפְלְתִי וְאֲנִקְתִּי תָמִיד: כִּשְׁם שְׁמֵעַת אֲנִקְתִּי
יַעֲקֹב תִּמְיָמָךְ חֲנֻקָּרָא אִישׁ תָּם וְרַחֲמֵיךָ לִי מְזוֹנוֹתִי וּפְרִנְסָתִי בְּרוּחַ
וְלֹא בְּצִמְצוּם בְּהֵתָר וְלֹא בְּאִסּוּר בְּנִחָת וְלֹא בְּצַעַר מִתַּחַת יָדְךָ
הַרְחֵבָה: כִּשְׁם שְׁנַתָּה פִּסְתָּ-לָהֶם לֶאֱכֹל וּבָנֶךָ לִלְבֹּשׁ לִיעֲקֹב אֲבִינוּ
הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם: וְתַתְּנֵנִי לְאַהֲבָה וּלְחֵן וּלְחֶסֶד בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל-
רוֹאֵי וַיְהִי דְבָרִי נִשְׁמָעִין לַעֲבוּדָתְךָ כִּשְׁם שְׁנַתָּה אֶת-דִּיוֹסָךְ צְדִיקָךָ
בְּשַׁעַה שֶׁהַלְבִּישׁוּ אֲבִיו כְּתָנִת פָּסִים לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ
וּבְעֵינֵי כָל-רוֹאֵיו: וְתַעֲשֶׂה עִמִּי נִפְלְאוֹת וְנִסִּים וּלְטוֹבָה אוֹתִי וְתַצְלִיחֵנִי
בְּדַרְכֵי וְחֵן בְּלִבִּי בִּינֵת לְחֵבִין וּלְהַשְׁכִּיל וּלְקַיֵּם אֶת-כָּל-דְּבָרֵי תַלְמוּד
תּוֹרָתְךָ וְסוּדוֹתֶיךָ: וְתַצְלִיחֵנִי מִשְׁנֵאֹת וּתְהִי רַעֲיוֹנִי וּלְבִי לַעֲבוּדָתְךָ

וְתִתֵּנִי יָמִי (וִימֵי אֲשֶׁתִּי וּבְנֵי וּבָנוֹתִי) (וִימֵי אָבִי וְאִמִּי)

בְּטוֹב וּבְנִעִימִים בָּרַב עֹז וְשָׁלוֹם:

אמן סלה

קהל אמן:

שֶׁל־אֶהְרֹן. וְצִוְנוּ לְבָרֶכֶּךָ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאֲדָבָה:

יְבָרְכֶךָ יי מְצִיּוֹן עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

יי אֲדוֹנֵנוּ מָה אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ:

וַיִּשְׁמְרֶךָ שְׁמִירְנִי אֵל כִּי חֲסִיתִי בְּךָ:

רְבוּנוּ שֶׁל־עוֹלָם אֲנִי שְׁלֶךְ וַחֲלוּמוֹתִי שְׁלֶךְ. חֲלוּם חֲלַמְתִּי וְאֲנִי
יָדַע מִה־הוּא. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שִׁיְהִיו כָּל־
חֲלוּמוֹתֵי עָלִי וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה. בֵּין שְׁחַלְמְתִי עַל עַצְמִי וּבֵין
שְׁחַלְמְתָ עַרְאֵהִים וּבֵין שְׁחַלְמוֹ אֲהָרִים עָלַי. אִם טוֹבִים הֵם
חֻקִּם וְאִמְצָם וַיִּתְקִימוּ בִּי וּבְהֵם. כִּי־חֲלוּמוֹת יוֹסֵף הַצַּדִּיק. וְאִם
צָרִיכִים רְפוּאָה רְפֹאֵם. כִּי־חֻקִּיהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מִחֲלִיו. וּכְמֹרִים
הַנְּבִיאָה מִצָּרְעָתָהּ. וּכְנַעֲמָן מִצָּרְעָתוֹ. וּכְמִי מָרָה עַל־יְדֵי מִשְׁחָה
רַבִּינוּ. וּכְמִי יִרְיָחוֹ עַל יְדֵי אֱלִישָׁע וּכְשֵׁם שְׁהַפְכָתָ אֶת קָלִילַת בְּלָעַם
הָרָשָׁע מִקָּלִילָה לְבָרְכָהּ כֵּן תִּהְיֶה כָּל חֲלוּמוֹתֵי עָלִי וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
לְטוֹבָה. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִחַנְּנֵנִי וְתִרְצֵנִי: אָמֵן

יָאֵר אֱלֹהִים יַחַנְּנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אֶתָּנוּ סֵלָה:

יי יי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרְךָ אַפִּים וְרַב־חֶסֶד וְאֶמֶת:

פָּנָיו אֱלִי וְחַנְּנִי כִּי יַחֲדִיד וְעַנִּי אָנִי:

אֵלֶיךָ יי נִפְשִׁי אֶשָּׂא:

וַיַּחֲנֶךָ רִגְהָ כְּעֵינִי עֲבָדִים אֱלֹהֵי אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינִי

שְׁפָחוּהָ מִגְדִּיל גְּבוּרָתָהּ כֵּן עֵינֵינוּ מֵאֵל יי

אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁיְחַנְּנוּ: רַב־שׁ"ע

יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יי וַצַּדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ.

וּמִצָּאֵחַן וְשֹׁכֵל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

יי חַנּוּן קָדֵךְ קוֹיָנוּ הִיָּה זְרוּעַם לְבִקְרִים אֶת־

יִשְׁוּעָתָנוּ בְּעֵת צָרָה:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
תקבל ברכון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

ותערב עליך עתירתנו בעולה ובקרבן אנא רחום
ברחמך הרבים השב שכינתך לציון וסדר העבודה
לירושלים. ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים.
ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות:
ל"ז ברוך אתה יי שאותך לבדך ביראה נעבוד:

מוזרים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צור חיינו מגן
ישענו. אתה הוא לדור ודור
נודה לך וגם פרחתך על
חיינו המסורים בידך ועל
נשמותינו הפקודות לך ועל
גסיך שבכל יום עמנו ועל
גפלאותיך וטובותיך שבכל עת
ובקר וצהרים
הטוב. כי לא כלו רחמיה ורחמיהם כי לא תמו חסדיך
מעולם קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:
וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת
האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב
שמך ולך נאה להודות:

א"ו אבותינו ברכנו בברכה המ' של ששת בתורה הפתובה עלידי משה
עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושך פאמור:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשתו

דמו אותך ולא כפי ישר. וישווך לפי מעשיך:
המשילוך ברוב חזיונות. הנך אחר בכל חזיונות:
ויחיו בך זקנה ובחרות. וישער ראשך בשיבה וישחרות:
זקנה ביום דין ובחרות ביום קרב. פאיש מלחמות ידיו לו רב:
חבש כובע ישועה בראשו. הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו:
טללי אורות ראשו נמלא. וקוצותיו רסיסי לילה:
יתפאר בי כי חפץ בי. והוא יהיה לי לעטרת צבי:
פתם מהור פז דמות ראשו. והק על מצח כבוד שם קדשו:
לחן ולכבוד צבי תפארה. אמתו לו עטרה עטרה:
מהלפות ראשו פבימי בחרות. קוצותיו תלתלים שהורות:
ניה הצדק צבי תפארתו. יעלה נא על ראש שמחתו:
סגלתו תהי נא בידו עטרת. וצביה מלוכה צבי תפארת:
עמוסים נשאים עטרת ענדם. מאשר יקרו בעיניו כבודם:
פארו עלי ופארי עליו. וקרוב אלי בקראי אליו:
צח ואדום ללבשו אדום. פורה בדרכו כבואו מאדום:
קשר תפלין הראה לענו. תמונת יי לנגד עיניו:
רוצה בעמו ענוים ופאר. יושב תהלות בם להתפאר:
ראש דברך אמת קורא מראש. דור ודור עם דורשיך דרוש:
שית המון שירי נא עליך. ורנתי תקרב אליך:
תהלתי תהי נא לראשך עטרת. ותפלתי תפון קטורת:
תיקור שירת רש בעיניך. כנשיר יושב על קרבנה:
ברבתי תעלה לראש משביר. מהולל ומוליד צדיק כביר:
ובברכתי תנענע לי ראש. ואותה קח לך בבשמים ראש:
יערב נא שיתי עליך. כי נפשי תערוג אליך:

וּבְחֵי צֶדֶק שָׁמָּה נִזְכָּרָה. וְכִימֵי קֶדֶם תִּעָרֵב מְנַחֶה:
 וּבָרַךְ עַמּוֹ בְּאוֹר פָּנָיָהּ. כִּי תַפְצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָהּ:
 וּבִרְצוֹנָהּ תַּעֲשֶׂה הַפְצָנוּ. הַבָּט נָא עַמּוֹ כְּלָנוּ:
 בְּחֵרְתָנוּ הַיּוֹת לָהּ לְעַם סִגְלָהּ. עַל עַמּוֹ בִּרְכָתָהּ סִלָּה:
 וְתָמִיד נִסְפָּר תְּהִלָּתָהּ. וְנִהְלֵל לְשֵׁם תִּפְאָרֶתָהּ:
 וּמִבְּרִכָּתָהּ עַמּוֹ יְבוֹרָהּ. כִּי אֶת כָּל־אֲשֶׁר תִּבְרָךְ מְבוֹרָהּ:
 וְאֲנִי בְּעוֹדִי אֶהְלֹלָה בּוֹרְאִי. וְאֶבְרַכְכָּה כָּל יְמֵי צַבָּאִי:
 יְהִי נָשֵׁם יְיָ מְבוֹרָה לְעוֹלָם. מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם:

כִּי כִּתּוּב בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. וַיֹּאמְרוּ כָּל
 הָעָם אָמֵן וְהִלֵּל לֵי: עֲנֵה דְנִיָּאל וְאָמַר לַהּוָא שְׁמִיהּ דִּי אֱלֹהֵא מְבָרַךְ מִן
 עַלְמָא וְעַד עַלְמָא דִּי חֲבִמְתָּא וּגְבוּרָתָא דִּי לֵהּ הִיא: וְנֹאמַר וַיֹּאמְרוּ הַלְלוּם
 יִשְׁיַע וְקַדְמִיָּאל בְּנֵי חֲשַׁבְנִיָּה שְׂרָבִיָּה הוֹדִיָּה שְׁבַנְיָה פְתִיחִיָּה קוּמוּ בְּרַכּוּ
 אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם מִן הָעוֹלָם עַד הָעוֹלָם וּבְרַכּוּ שֵׁם כְּבוֹדָהּ וּמְרוֹמָם עַל כָּל
 בְּרָכָה וְתִהְיֶה: וְנֹאמַר בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר
 כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ: וְנֹאמַר וּבָרַךְ דָּוִיד אֶת יְיָ לַעֲיֵנִי כָּל הַקָּהָל וַיֹּאמְד
 דָּוִיד. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם:

שיר הכבוד.

שְׂאוּ שַׁעְרֵיכֶם רֹאשֵׁיכֶם וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:
 מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד ה' עֶזְרוּ וּגְבוּר ה' גְּבוּר מֶלֶךְ־הַמֶּדֶה:
 שְׂאוּ שַׁעְרֵיכֶם רֹאשֵׁיכֶם וְשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:
 מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד ה' צַבָּאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סִלָּה:
 אֲנָעִים וְמִירּוֹת וְשִׁירִים אֶאֱרוֹג. כִּי אֵלֶיךָ נִפְשֵׁי תִעְרוֹג:
 נִפְשֵׁי חֲמֻדָּה בְּעַל יְדִיָּהּ. לָדַעַת כָּל־רִזְו סוּדָהּ:
 מִיָּהּ דְּבָרֵי בְּכֻדָּהּ. הוֹמָה לְבִי אֶל הוֹדִיָּה:
 עַל כֵּן אֲדַבֵּר בָּךְ נִכְבְּדוֹת. וְשִׁמְךָ אֲבַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:
 אֲסַפְּרָה כְּבוֹדָהּ וְלֹא רֵאִיתִיהּ. אֲדַמָּךְ אֲבַבֵּךְ וְלֹא יִדְעָתִיָּה:
 בֶּיֶד נְבִיאֶיךָ בְּסוּד עֲבָדֶיךָ. דְּמִיתָ הַדָּר כְּבוֹד הוֹדָהּ:
 גִּדְלָתָהּ וּגְבוּרָתָהּ. כִּנּוּ לְתוֹקָהּ פִּעֲלָתָהּ:

רבו וגדלו מאד מעשיה. יודוק יי כל מעשיה:
כל פעלת למענה. ולכבודך כל קנינה:

ליום השבת.

אז ביום השביעי נחת. יום השבת על כן ברכת:
ועל כל פועל תהלה ערוכה. חסידך בכל יתברכה:
ברוך יי יוצר כלם. אלהים חיים ומלך עולם:
כי מעולם על עבדך. רוב רחמך וחסדך:
ובמצרים ההלות. להודיע כי מאד געלית:
על כל אלהים בעשות בך. שפטים גדלים. ובאלהיהם:
בבקעך ים סוף עמך ראו. היר הגדולה וייראו:
נהגת עמך לעשות לך. שם תפארת. להראות גדלך:
ורברת עמם מן השמים. וגם העבים נטפו מים:
ידעת לכתם במדבר. בארץ ציה איש לא עבר:
תחה לעמך דגן שמים. וכעפר שאר ומצור מים:
תגרש גוים רבים עמים. יירשו ארצם ועמל לאמים:
בעבור ישמרו חקים ותורות. אמרות יי אמרות טהורות:
ויתעדנו במרעה שמן. ומתלמיש צור פלגי שמן:
בנוחם בנו עיר קדשה. ויפארו בית מקדשה:
ותאמר פה איש לאורך. ימים צידה בך אברהם:
כי שם יזבח וזבחי צדק. אף כהניך ילבשו צדק:
ובית הלוי נעימות יזמרו. לך יתרועעו אף ישירו:
בית ישראל ויראי יי. יבדו ויודו שמך יי:
הטיבות מאד לראשונים. כן תיטיב גם לאחרונים:
יי תשיש נא עלינו. באשר ששפת על אבותינו:
אותנו להרבות ולהיטיב. ונודה לך לעולם כי תיטיב:
יי תבנה עירך מהרה. כי עליה שמך נקרא:
והרן דוד תצמיה בך. ותשכון לעולם יי בקרבה:

ולא קדמה למלאכתך מלאכה. חכמתך היא תכל ערכך:
 לרצונך לא קדמו ואחרו. ועל הפצך לא נוספו וחסרו:
 מכל הפצך לא שבת. ודבר אחד לא הסרת:
 לא החסרת ולא העבדת. ודבר רק בם לא פעלת:
 אתה תשבתם ומי התעייבם. ושמך דבר לא נמצא בם:
 בחלות בחכמה עשיתם. בתבונה וברעת בלייתם:
 מראשית ועד אחרית עשויים. באמת וביושר ושוב ראויים:
 הקדמת במעשי ידך. רוב רחמך וחסדיך:
 כי רחמך וחסדיך. הלא מעולם על עבדיך:
 ועד לא כל-חי הובן לכלל. לפני אוכל תתן-אכל:
 ומזון ומכון תעשה בפי כל. צרכי הכל פאשר לכל:
 שלשת ימים הראשונים. אז הכינותם לאחרונים:
 אז עטית אור בשלמה. אדר מאורות ממול שלמה:
 בטרם כל-יצור מאור גדלת. ואחר כל מאור נתגדלת:
 אז באין לבוש הוד והדר לובש. עד לא אורג גאות לבש:
 אור בשלמה ובמעיל עוטה. שמים כיריעה נוטה:
 עשית בם לאורים דרכים. ורצוא ושוב בנחת מהלכים:
 הברלת בין מים למים. במתיחת רקיע השמים:
 מזונות מעונות לשרץ מים. ועוף ועופף על פני רקיע השמים:
 עשב וחרציר לבשה אדמה. מאכל לחיה ולכל-בהמה:
 בקרן שמן גו נטעת. אל האדם אשר עשית:
 עזר כנגדו עשית לו. די מחסורו אשר יחסר לו:
 כל מעשיך בידו תתה. ותחת רגליו תתה:
 להעלות מהם בקר וצאן. על מזבחתך יעלו לרצון:
 עשית לו כתונת לשרת. להדרת קודש ולתפארת:
 שמת בקרבן חכמת אלהים. כי יצרתו לך בצלם אלהים:
 לא מנעת על פני אדמה. צרכי אדם. וכלם בחכמה:
 מעשיך מאד רבו וגדלו. ושמך יי כלם יהללו:

בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בְּחַדְשׁוֹ כָּלָם. יִדְעֵנוּ כִּי הוּא אֱלֹהֵי עוֹלָם:
 בְּאִשֶּׁר הָיָה קוֹדֶם לְכָלָם. יִדְעֵנוּ כִּי הוּא חַי וְקַיָּם לְעוֹלָם:
 וַאֲיֵן לְהִרְהוֹר אַחֵר יוֹצֵרֵנוּ. בְּלִבֵּנוּ וְלֹא בְסִפּוּרֵנוּ:
 לְמִמֶּשׁ וְגוֹדֶשׁ לֹא נִשְׁעֲרָהוּ. לְטַפֵּל וְתוֹאֵר לֹא נִדְמָהוּ:
 וְלֹא נִחְשְׁבָהוּ לְעֶקֶר וְנֶצֶב. וְלֹא לְמִין וְכֹל אֶזֶן וְלִבָּל נִקְצָב:
 כָּל־הַנִּרְאִים וְהַנִּשְׁכָּלִים. וְהַמַּדְעִים בְּעֶשֶׂר כְּלוּלִים:
 וְשִׁבְעַת כְּפִיּוֹת וְשִׁשֶּׁת נְדוּת. וְשֵׁשׁ גִּזְרוֹת וְעֶתּוֹת וּמִדּוֹת:
 הֵן בְּבוֹרָא אֵין גַּם־אַחֵר. כִּי הוּא בִרְאָם כָּלָם יַחַד:
 כָּלָם יִבְלוּ אִם יִחְלּוּפוּ. הֵם יֵאָבְדוּ וְאִם יִסּוּפוּ:
 וְאַתָּה תַעֲמוֹד וְתִבְלָה כָּלָם. כִּי חַי וְקַיָּם אַתָּה לְעוֹלָם:

ליום ששי.

אַתָּה לְבַדָּךְ יוֹצֵר כֹּל הוּא. וְלֹא יִדְמָה מַעֲשֶׂה לְעוֹשֶׂהוּ:
 כָּל־הָאֲרָצוֹת לֹא יִכִּילוּךָ. וְאִם שָׁמַיִם לֹא יִכְלְלוּךָ:
 אִזּוּ יִחִילוּ מִיָּם הַיָּם. מִפְּנֵיךְ אֱלֹהִים חַיִּים:
 רָעִשָׁה אֶרֶץ וְנָסוּ מַיִם. וְנִטְפוּ (מַיִם) מִן־הַשָּׁמַיִם:
 נוֹטָה לְבַדָּךְ הַשָּׁמַיִם. רוֹקַע הָאֶרֶץ עַל הַמַּיִם:
 עֲשִׂיתָ כָּל־חִפְצֶךָ לְבַדָּךְ. וְלֹא נִצְרַכְתָּ עֶזֶר כְּנִגְדָּךְ:
 סוֹעֵר אֵין מִי יִסְעָדָךְ. הַכֹּל מִמֶּךָ וּמִיָּדָךְ:
 בְּכִחֶךָ אִזּוּ כֵּן עָתִיד וְדַעְתָּךְ. וְלְעוֹלָם כָּל־כְּבוֹדָךְ אַתָּה:
 וְלֹא יַעֲפֹת וְלֹא יִגַּעַת. כִּי בְמַלְאכְתָּךְ לֹא עֲמַלְתָּ:
 כִּי בִדְבָרְךָ כָּל־יִצּוּרֶיךָ. וּמַעֲשֵׂה חִפְצֶךָ בְּמֵאֲמָרֶיךָ:
 וְלֹא אַחֲרָתוֹ וְלֹא מִהֲרָתוֹ. הַכֹּל בְּעֵתוֹ יִפֶּה עֲשִׂיתוֹ:
 מִבְּלִי מְאוּמָה כֹּל חֲדָשָׁתְךָ. וְאַתָּה הַכֹּל בְּלִיכָל (כ"א בלי) פִּעֲלָתְךָ:
 וְעַד לֹא יִסּוֹד כֹּל יִסְדָּתְךָ. בְּרִצּוֹן רוּחְךָ כֹּל תְּלִיתְךָ:
 זְרוּעוֹת עֲלָם אַתָּה כָּל־נוֹשְׂאוֹת. מִרְאֵשׁ וְעַד סוֹף וְאֵינָם נִלְאוֹת:
 בְּעֵינֶיךָ לֹא דָבָר הוֹקֵשָׁה. רִצּוֹנְךָ כֹּל דְּבַר רוּחְךָ עוֹשָׂה:
 לִפְעֻלָּתְךָ לֹא דְמִית. אֶל־כָּל־תוֹאֵר לֹא שְׁוִית:

לא ינצחוק כל החכמים. כל הקוסמים והחרטמים:
 אתה משיב לאחור חכמים. לא יוכלו לך ערומים וקוסמים:
 להשיב לאחור מזוהתיה. להפר עצת סוד גורתה:
 מרצונה לא יעבירוה. לא ימהירוה ולא יאחרוה:
 עצתה תפר עצת כל יועצים. ועזך מחליש לב אמיצים:
 אתה מצוה ופחדך משוה. ואין עליך פקיד מצוה:
 אתה מקוה ואינה מקוה. לך כל מקוה נפש תרוה:
 וכל היצורים וכל ענינם. וכל יקר אשר בקר אין דמיונם:
 לא מחשבותם מחשבותיה. כי אין בורא וולתה:
 ואין דמיון נפלא אליהו. ואין חקר נשגב אדונינו:
 סתור מכל סתור ועמוס. מכל עמוס. ומכל פמוס:
 דק מכל דק וצפון מכל צפון. ויכול מכל יכול:
 נשגב מכל נשגב ונעלם. מכל נעלם. ושמך לעולם:
 גבוה מכל גבוה. ועליון מכל עליון. ומכל חביון:
 חבוי ועמוק מכל עמוק. לב כל דעת עליו חמוק:
 שאין שכל ומדע וחכמה. יכולים להשוות לך כל מאמה:
 לא משיגים לו איך ובמה. לא מוצאים לו דבר דומה:
 מקרה וערער ושנוי וטפל. וחבר ומסמך אור וגם אופל:
 ולא מוצאים לו מראה וצבע. ולא כל טבע אשר שש ושבע:
 לכן נבוכות כל עשתונות. ונבחלות כל החשבונות:
 וכל שרעפים וכל הרהורים. גללים לשום בו שיעורים:
 מלשערהו ומלהגבילהו. מלתארהו ומלפרסמהו:
 בכל שכלנו הפשנוהו. במדענו למצוא מה הוא:
 לא מצאנוהו ולא ידענוהו. אך ממעשיו הכרנוהו:
 שהוא לבדו יוצר אהר. חי וכל יוכל וחכם מיוחד:
 כי הוא היה לכל קודם. על-כן נקרא אלהי קדם:
 בעשותו בלי כל מאוס את כל. ידענו כי הוא כל יכול:
 באשר מעשיו בחכמה בלם. ידענו כי בבינה פעלם:

לא נועצת ולא למדת. בחר שך בריאות כי נבינות:
 ממעמקי מחשבותיה. ומלבך. כל פעלותיה:
 קצות דרכיה הלא הפרנו. וממעשיה הן ידענו:
 שאתה אל כל יצרת. לבדך מאומה לא נגרעת:
 לעשות מלאכתך לא לחצת. וגם לעזר לא נצרכת:
 כי היית לפני הכל. ואז באין כל לא נצרכת כל:
 כי מאהבתך עבדיך. כל בראת לכבודך:
 ולא נודע אל זולתך. ואין כמוך ואין בלתיך:
 ולא נשמע מן אז והלאה. ולא קם ולא נהיה ולא נראה:
 וגם אחריה לא יהיה-אל. ראשון ואחרון אל ישראל:
 ברוך אתה יחיד ומיוחד. יי אחד ושמו אחד:
 אשר מי יעשה כמלאכתך. כמעשיה וכגבורתיך:
 אין יציר זולת יצירתך. ואין בריאה כי אם בריאתך:
 כל אשר תחפוץ תעשה בכל. כי אתה נעלית על-כל:
 אין כמוך ואין בלתיך. כי אין אלהים זולתך:
 אתה האל עושה פלא. ודבר ממה לא יפלא:
 מי כמוך נורא תהלות. אלהים לבדך עושה גדולות:
 אין אותות כמו אותותיה. אף אין מופת כמו מופתיה:
 אין תבונה כתבונתך. אין גדלה כגדלתך:
 כי מאד עמקו מחשבותיה. וגבהו דרכי אורחותיה:
 אין גאווה כמו גאותך. אף אין ענוה כענותך:
 אין קדשה כקדשתך. אין קרבות כמו קרבותך:
 אין צדקה כמו צדקתך. אין תשועה כתשועתך:
 אין זרוע כזרועותיה. אין קול כרעם גבורותיה:
 אין רחמים כרחמנותיה. אין תנינות כתנינותיה:
 אין אלהות כאלהותך. ואין מפליא בשם תפארתך:
 כי שמותיך אלים מרוצים. בזכרך לחוצים להפליא נחוצים:
 ואשף וחרטום לא ילחצוך. וכל-נשם ולהט לא ינצחוך:

רועי יי לא אחסר כל. ורב כח ורב הסדר לכל:
 רחום יי רופא ומחבש. לשבורי לב ועון כובש:
 רעי כלו הוא מחמדים. משפטי אמת מתוקים וחמודים:
 ראשון ואחרון מעולם ועד עולם. אתה אל שוכן עד:
 שליט מלך שמיא בכל דר ודר. ליה אנא משבח מרומם ומהדר:
 שמש ומגן יי אלהים. שופט צדק ומשפיל גבוהים:
 שגיא כח לא מצאנוהו. ישגיב בכהו ומי כמהו:
 שלמה שמו כי שלו שלום. כי ידבר אל חסידיו שלום:
 שם יי אהיה אשר אהיה. תועפות ראם לו בפכיר ובאריה:
 שדי מאורי מלכי ואלי. הללויה שמו נפשי הללי:
 תתמם עם יושבי נטעים. השריגים שלשת הרועים:
 תתחסד תתבר עמם. ועם עקנשים תתפל להמם:
 תמים דרכך תקור מכל. תוכל לבדה לעשות את כל:
 תחלתי וסברי ותקנתי. תאות נפשי ותשוקתי:
 תהלתי ותפארתי ועזי. ממעי אמי גוהי וגוהי:
 תמים דעים אל דעות אחר. כל הלכות דורש יחד:

ליום חמישי

מי כמוך דעה מורה. ניב שפתים אתה בורא:
 מחשבותיך עמקו ורמו. ונשנותיך לא יתמו:
 לא למדוך חכמתך. ולא הבינוך תבונתך:
 לא קבלת מלכותך. ולא ירשת ממשלתך:
 לעולם יהי לך לבדה. ולא לאחרים כבוד הודך:
 ולא תתן לאלהים אחרים. תהלתיך לפסילים וזרים:
 וכבוד וגם כל יקר מאתך. וכבודך לא לזרים אתך:
 אתה תעיד ביהודך. ותורתך ועבדיך:
 אלהינו על יהודך. אתה עד אמת ואנהנו עבדיך:
 לפניך לא אל הקדימך. ובמלאכתך אין זר עמך:

מי יתנך פֶּאֶחַ לִי לְצָרָה. הוֹשַׁע יי כִּי יִדָּךְ לֹא קָצָרָה:
 מְקוֹר חַיִּים מְקוֹה יִשְׂרָאֵל. לֹא אֶעְזֹב כִּי מַעְזִי אֵל:
 מִגֵּן יִשְׁעִי וַיַּחֲרֵב גִּאֲוָה. לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרֶךָ נִפְשׁ תִּתְּנֶה:
 מִגֵּן הוּא לְכָל הַחֹסִים בּוֹ. אֲשֶׁרִי אָדָם אֲשֶׁר עֻז לּוֹ בּוֹ:
 נָכַר וְנָעִים נָאֹר וְנֹרָא. נֶאֱדָר וְנֶאֱזָר שְׁמוֹ בְּנִבְרָה:
 נֶאֱמָן נִצַּח יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ. לֹא יִשְׁקַר אֲשֶׁרִי כָּל חֹכִי לּוֹ:
 נִצַּח יִשְׁרוֹן הָאֵל הַנֶּאֱמָן. מֵאֲלֹהֵי יְהוּדָה לֹא אֶלְמָן:
 נִפְלָא עַל כָּל־הַנִּפְלְאִים. וּמִתְנַשֵּׂא עַל כָּל־הַנִּשְׁאִים:
 נִקְדָּשׁ וְנִעְרָץ אֱלֹהֵי קְדוֹשִׁי. נִכּוֹן וְנִשְׁגָּב יי נִפְי:
 נוֹקֵם וְנוֹטֵר וּבַעַל חֶמֶה. לְצָרָיו לְאוֹיְבָיו אִישׁ מִלְחָמָה:
 נִרִי יי בְּהִלּוֹ גֵּרוֹ. עָלִי רֹאשִׁי. וְגֵר לְרַגְלִי דְּבָרוֹ:
 סוֹמֵךְ וְסוֹעֵד יי סֹלְעִי. סוֹבֵל וְסוֹלֵחַ וְנוֹשֵׂא פִשְׁעֵי:
 סֶהְדִּי יי סֹלְעִי וְסִתְרִי. סוֹלֵחַ וְסוֹבֵל סַעְדִּי וְסִבְרִי:
 סִלְעֵנוּ (יי) וּמִצּוֹדֵתֵנוּ. עֲזַרְתֵּנוּ וּמִפְּלִטָנוּ:
 עֻזּוֹ וְגִבּוֹר עֻזִּי וְעֲזָרִי. עֲלִיוֹן עֻז לִי אֵל יְהִי עָרִי:
 עִיר וְקִי־יֵשׁ נֶשֶׁת סְבִיבָיו סִתָּר. אֲבֵן אֶתְּחָה אֵל מִסִּתְּתָר:
 עַד מִמָּהֵר לְשָׁלֵם גְּמוּלָ לְאוֹיְבָיו. שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד לְאוֹהֲבָיו:
 פָּדָה אֶת־אֲבֹרָתָם יְדִידוֹ. הוּא יִפְדֶּה יִשְׂרָאֵל עֲבָדָיו:
 פָּחַד יִצְחָק יִתָּן פִּיחָדָיו. עַל צָרֵי בְנֵי יַעֲקֹב עֲבָדָיו:
 פּוֹעֵל וְחֹקֵר וְדוֹרֵשׁ וּבוֹדֵק. כָּל לְבָבוֹת לּוֹ אֶתֵּן צֶדֶק:
 צָרוֹר הַמּוֹר אֲשֶׁכּוֹל הַכּוֹפֵר. נוֹתֵן לַעֲמּוֹ צָרָיו כּוֹפֵר:
 צַח וְאֶדוֹם דּוֹר בְּצִבְאָיו אוֹת. עַל בֶּן נִקְרָא יי צִבְאוֹת:
 צִדִּיק יי הַצּוֹר תָּמִים. אֲבִטָּח עָרֵי עַד בְּצוֹר עוֹלָמִים:
 צָבָא הַנְּשָׁמִים מִנְּשִׁתָּחוּיִם לּוֹ. שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לּוֹ:
 קְדוֹשׁ הוּא בְּכָל מִיָּנִי קְדָשׁוֹת. כְּתוּבָת שְׁלֹשׁ קְדוֹשׁ מִשְׁלָשׁוֹת:
 קָיָם לְעֹלָמִין אֱלֹהֵא חַיָּא. מָרָא דְאַרְעָא וּמָרָא דְשָׁמַיָא:
 קוֹנֵי מַרְחָם מְקַנָּא לְשׁוֹנְאָיו. קָרֵן יִשְׁעִי וְקָרוֹב לְקוֹרְאָיו:
 רְחוֹק מִכָּל וְאֶת־כָּל רוֹאֶה. כִּי רָם יי וְשָׁפֵל יִרְאֶה:

בְּרֹב שָׁבוּל וּבְנִמְר שׁוֹקֵד. הִבְרֹו לַעֲשׂוֹת בְּמִקְל שׁוֹקֵד:
 בְּבִיר כַּח לֵב כְּמוֹ שָׁחַל. כָּלְבִּיא וּכְאֲרִי וְרוּחוֹ כְּנָחַל:
 כְּאֲרוֹ בַּחֹר בְּגִדְלָתוֹ. כְּבָרוֹשׁ רַעֲנָן עֲנוּתָנוֹתוֹ:
 (כְּתַפּוֹת בְּרִיחוֹ עֹז אֶהְבָּתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל גִּאֲוָתוֹ):
 כְּתַפּוֹת בַּעֲצֵי הַיַּעַר. כֵּן הִזְדִּי עִם יוֹשְׁבֵי שָׁעַר:
 (בְּבִיר כַּח לְמִרְגִּיזֵי אֵל. נוֹקֶם וּכְטַל הוּא לְיִשְׂרָאֵל):
 בּוֹסֵי מִנֶּת הַלְקִי וְגוֹרְלִי. אֲנִי לְדוֹדִי נִחַלָּה וְדוֹדִי לִי:
 (כְּבוֹדִי יִי לֹא אֶמִירְנֹו. הֶאֱמִירְנוּהוּ וְהֶאֱמִירְנֹו):
 כְּאַרְיֵה יִשְׁאֵג וּבְכַפִּיר יִנְהֵם. אֵל יִהְיֶה כְּגֵר וּכְאִישׁ נִדְהָם:
 (כְּרוּעָה גְבוּר אֲשֶׁר לֹא יוֹכֵל. צֹאנֹו לְהַצִּיל וְהָיָה לְמֵאֲכָל):
 כְּגְבוּר אֵין אֵיל וּכְאוֹרֶחַ. נֶם וּבוֹרֶחַ מֵר צוֹרֶחַ:
 (כְּאַרְיֵה מִשְׁחִית וּבְכַפִּיר לְעֹזְבִיו. כְּרָקִבִּים כְּעֵשׂ לְאוֹיְבָיו):
 כְּבִיר כַּח כְּשִׁמִּיר וְשִׁית. וְלֹא יִשְׁאִיר כְּנוֹקָה זֵית:
 (כְּשִׁמִּיר וְשִׁית צָרִים יִמְגֵּן. כְּצִפְּרִים עָפּוֹת לְעִירוֹ יִגֵּן):
 כְּגִשְׁמֵי נִדְבָה לָנוּ יִבֵּא. בְּמִלְקוֹשׁ וּבְטַל לְדַבְּקִים בּוֹ:
 (כְּנֶשֶׁר יִרְחֹף עַל גּוֹזְלָיו. וּבְצֵל כְּנָפָיו יִחַסּוּ מִיַּחַלָּיו):
 כְּצִפְּרִים עַל עִירוֹ יִגֵּן. וּבְצֵל כְּנָפָיו רִנְנוֹת נִגְנֵן:
 (לְבָדוֹ יִי) הוּא וְנִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת. עוֹשֶׂה יֵאֵל נוֹרָא עֲלִילוֹת:
 לְצַבִּי וְעוֹפֵר הוֹמֶרֶה הִזְדִּי. כִּי יִקְדֵּמֶנִי אֱלֹהֵי הַסִּדִּי:
 לְכִנִּי עִמּוֹ יִיֶּשֶׁר הַדּוֹרִים. וַיִּנְשָׂאֵם עַל כְּנָפֵי נְשָׁרִים:
 לְעוֹרֵם הַלְקִי וְצוּר לְכַבִּי. כָּלָה שְׂאֲרֵי לֶה וּלְכַבִּי:
 (לְבָדוֹ יִי הוּא. וְנִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת עוֹשֶׂה. וְרַב נוֹרָאוֹת):
 מְקוֹם וּמַעוֹן אֶתּוֹ לְעוֹלָמָה. וַאֲיֵן יוֹדֵעַ אֶת מְקוֹמָה:
 מוֹרָאֵי אֵל רוֹעִי וַיּוֹצִרִי. צוּר יִלְדֵנִי מִחוּלָּלִי וְצוּרִי:
 מְרוֹם וּמַעוֹן הוּא לִי וּמַחֲסִי. מִגִּדָּל עֹז שֵׁם יִי מְנוּסִי:
 מֶלֶךְ יַעֲקֹב מִשְׁגֵּב לָנוּ. הוּא מְחַוֶּקֶנּוּ וּמוֹשִׁיעֵנּוּ:
 מִגְּדוֹל יִשׁוּעוֹת מִשְׁעָן יְהִי לִי. מִבְּטַח אֱלֹהִים יִי חִילִי:
 מוֹשֵׁל עוֹלָם מִלְכוּתָהּ. בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר כּוֹמֵשׁ לָתֶהּ:

אין כאל איש אוכלה וקנא. לעולם יי אמת אל אמונה:
 אורי וישעי מעוז חיי. עליו תלויים כל מאויי:
 אלהים אמת הוא אלהים חיים. לא יכילו זעמו גוים ואיים:
 אדיר ואמין בחורב אונים. אלהי האלהים ואדני האדנים:
 אלהי עושי אישי ובוועלי. אלוף גבורי שומרי וצלי:
 בורא כל וישראל גואל. ברוך אלהים אלהי ישראל:
 בורא רוח הרים יוצר. ממה מזפה לא יבצר:
 גאה משיב גמול על גאים. על הרמים ועל הנשאים:
 גבור בקימו לערוץ בעברה. מהדר גאוונו מי לא ירא:
 גבוה כל אשר תחתיו נושא. וגדל כח גדולות עושה:
 גדול הוא ושמו בגבורה. אריה שאג מי לא ירא:
 דודי דגול הוא מרבקה. אל נערץ בסוד קדושים רבה:
 דין יתיב בעתיק יומין. וצבאו על שמאל ועל ימין:
 הדרו והודו על בני עבדיו. הדרו הדר הוא לכל חסידיו:
 הוא אל אלהי הרוחות לכל. בישר שומע תפלה מכל:
 ודאי ותיק יודע ועד. יי ימלך לעלם ועד:
 ואשר חרב גאותנו. להלחם מלחמתנו:
 זוכר לעולם ברית ראשונים. כיום אתמול לו אלה שנים:
 זה אלהינו ולו קיינו. וזמרת יה הוא ישענו:
 חלק יעקב יוצר הכל. חנון יי וחסיד בכל:
 חי לעולם יי חלקי. חכם הרזים יי חזקי:
 טוב ומטיב המלמד דעה. טהור עינים מראות ברעה:
 ישר יי וישר דברו. ידידי ידידות משכנות דבירו:
 יועץ וגור מי יפירנה. ויחתוף ויפעל מי ישיבנה:
 יפה דודי יפיו וטובו. יראו ויחיו ציון בשובו:
 כגבור יצא כאיש מלחמות. יעיר קנאה לעשות נקמות:
 כנשר על פנפי נשרים. נשא עבדיו וישר הדורים:
 (כדוב שכול וכנמר שחל. כרקב וכעש ורוחו כנחל:)

שיר היחוד ליום השלישי

כְּמִדָּתָהּ חֲכָמָתָהּ. כְּגִדְלָתָהּ תְּבוּנָתָהּ:
 חָכְמָה אַתָּה מֵאֱלֹהֶיךָ. חַי מַעֲצָמָהּ וְאֵין כְּגִילָיָהּ:
 זוּלַת חֲכָמָתָהּ אֵין חֲכָמָה. בְּלִתי בִּינָתָהּ אֵין בִּינָה וּמִזְמָה:
 חֲלָקֶתָ בְּלֵב חֲכָמִים שֶׁכֵּל. וְרוּחָהּ תִּמְלֵאם וְדַעְתָּם תִּשְׁכֵּל:
 מִבְּלַעֲדֵי כֹחַ אֵין גְּבוּרָה. וּמִבְּלַעֲדֵי עֹז אֵין עֲזָרָה:
 אֵין נִכְבָּד כִּי אִם כְּבֹדָתוֹ. וְאֵין גָּדוֹל כִּי אִם גְּדֻלָּתוֹ:
 כָּל יָקָר וְכָל טוֹב מִיָּדָהּ. לֹא־שֶׁר תַּחֲפוּץ עֲשׂוֹת חֲסָדֶיהָ:
 אֵין חֶקֶר לְגִדְלָתָהּ. וְאֵין מִסְפָּר לְתְּבוּנָתָהּ:
 אֵין עוֹד זוּלַת הַיּוֹתִיקָהּ. חַי וְכָל תּוֹכֵל וְאֵין בְּלָתָהּ:
 וְלִפְנֵי הַכֹּל כָּל הָיִיתָ. וּבְהִיּוֹת הַכֹּל כָּל מִלְּאָתָּה:
 לֹא לַחֲצוּקָה וְלֹא הַטּוּקָה. יִצְוֶרֶךְ אֵחָ לֹא מַעֲטוּקָה:
 בַּעֲשׂוֹתָהּ כָּל לֹא גְבֻרָתָהּ. מִתּוֹךְ מִלְּאָכָתָהּ לֹא נִחְבָּלָתָהּ:
 בַּעֲשׂוֹתָהּ אֵת הַשָּׁמַיִם. וְאֵת הָאָרֶץ וְאֵת הַמַּיִם:
 לֹא קִרְבּוּקָהּ וְלֹא רַחֲקוּקָהּ. כִּי כָּל קִירוֹת לֹא יִתְלַקוּקָהּ:
 זָרִם מַיִם לֹא יִשְׁטַפָּקָהּ. וְרוּחַ כְּבִיר לֹא יִהַדֶּקָּקָהּ:
 אֵחָ כָּל טְנוּפֶת לֹא תִטְנַבָּקָהּ. אִישׁ אוֹכֵלָהּ אִישׁ לֹא תִשְׁרַפָּקָהּ:
 לַהַיּוֹתָהּ אֵין הַסְרוּן. וְלַיְחֻדָּהּ אֵין יִסְרוּן:
 כְּמוֹ הָיִיתָ לְעוֹלָם תִּהְיֶה. חוֹסֵר וְעוֹדָהּ בָּהּ לֹא יִהְיֶה:
 וְשִׁמָּה מַעֲיָדָהּ כִּי הָיִיתָ. וְהָיָה וְתִהְיֶה וּבְכָל אַתָּה:
 הָיָה לְעוֹלָם וְכֵן נִוְדַעְתָּ. נִעֲיָדָהּ וְכֵן בָּהּ הַעֲיָדוֹתָ:
 שְׁאֵתָה הוּא וְהָיָה בְּכָל. שְׁלָהּ הַכֹּל וּמִמָּה הַכֹּל:
 שְׁמוֹת יִקְרָהּ יַעֲנוּ וַיַּעֲיֶדוּ. בְּתוֹקָהּ יִקְרָהּ בָּהּ יִסְתַּיֶּדוּ:

ליום רביעי

אֲרוּמִם אֱלֹהֵי אָבִי וְאֵלֵי. אֲנוּהָ אֱלֹהֵי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:
 אֶחָד אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם. וְהָאָרֶץ. בְּכָל יוֹם פְּעָמִים:
 אֵל חַי אֶחָד הוּא בְּרָאֵנוּ. אֲבִיר יַעֲקֹב אָב לְבָלָנוּ:
 אֲדוֹנָנוּ אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ. מֶה אֲדִיר שְׁמָהּ בְּכָל־הָאָרֶץ:

פי על גוי ועל אדם יחד. על כל תדבר ברגע אחד:
 תשמע ברגע כל הקולות. זעק ולחש וכל התפלות:
 אף תבין אל כל מעשיהם. ברגע תהקור כל לביהם:
 ולא תאריך על מחשבותיה. ולא תתמהמה על עצתה:
 אצל עצתה גורתה. לקץ ולמועד קריאתה:
 וכלם באמת בתום וביושר. מבלי עושה ומבלי חוסר:
 ממה דבר לא יאבד. ודבר ממה לא יכבד:
 כל אשר תחפז תוכל לעשות. ואין מוחה בידך מעשות:
 יכולת יי בחפזו קשורה. וברצות יי לא אתרה:
 אין דבר סתר ממה נבחר. עתירות ועזרות לך הם יחד:
 אשר מעולם ועד העולם. הם כלם בך ואתה בכלם:
 חדשות תגיד וסוד דרכיה. אל עבדיה ומלאכיה:
 ואינה צריה להשמיעה. דבר סוד וסתר להודיעה:
 כי ממה כל סוד יגלה. במהם על לב כל יציר יעלה:
 בלב כל נבדא לא תמצא. ומפינו עתק לא יצא:
 באין לו קצה ולא יחצה. לב לא יתור ואין פה פוצה:
 באין לו רוחות ולא רוחות. אין לו שיהות בו מוכיהות:
 למרחוק מי ישא דעו. ללא תחלה ולא סוף להגיעו:
 אנשים אחרים הוה וסוף וראש. פה ולב אכלום מדרוש ומחרוש:
 גובה ועומק נעוצים בסובב. חכם לב ונבון לא ילבב:
 סובב הכל ומלא את כל. ובהיות הכל אתה בכל:
 אין עליה ואין תחתיה. אין חוץ לך ואין בינותיה:
 אין מראה וגב לאחוריה. ואין גוף לעוצם יחודה:
 ואין בתנה ממה נבדל. ואין מקום רק ממה נחבדל:
 ואינה נאצל מכל ונבדל. ואין מקום רק ממה ונחבדל:
 מקרה ושנוי אין בה נמצא. ולא זמן וערער ולא כל שמצה:
 כל זמן וכל ער אתה מבינם. אתה עורבם ואתה משגם:
 כל מדע לא ישוג אותה. אין שכל אשר ימצא אותה:

אֲמַנָם יִדְעָתִי כִּי אַתָּה. אֱלֹהֵי יַעֲקֹב כֹּל יִצְרָתָּ:
אַתָּה בּוֹרָא וְלֹא נִבְרָאתָ. אַתָּה יוֹצֵר וְלֹא נּוֹצְרָתָ:
אַתָּה מִמִּית וְאֵת כֹּל תִּבְלֶה. אַתָּה מוֹרִיד שָׁאוֹל וְאֵף תַּעֲלֶה:
וְנֶאֱמָן לְהַחְיוֹת מֵתִים אַתָּה. וְעַל יְדֵי נְבִיאָךְ בֶּן הַדּוֹדָעָתָ:
וְלֹא תָמוּת אֵל חַי וְלֹא מִתָּה. מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה:
מִשְׁבִּיר וּמוֹלִיד וְלֹא נוֹלָדָתָ. מוֹחֵץ וְרוֹפֵא וְלֹא חָלִיתָ:
מָוֶת וּמִדּוּהָ אֵין לְפָנֶיךָ. תְּנוּמָה וְשִׁנָּה אֵין לְעֵינֶיךָ:
הֵלֵא מִקֶּדֶם אֵל חַי אַתָּה. מֵאֲשֶׁר בָּךְ לֹא נִשְׁתַּנִּיתָ:
וְעַד הָעוֹלָם לֹא תִשְׁתַּנֶּה. וּמֵאֲלֹהוּתְךָ לֹא תִהְגַּנֶּה:
חֲדָשׁ וְנוֹשֵׁן לֹא נִמְצָאתָ. חֲדָשָׁתְךָ כֹּל וְלֹא רַדָּנְשָׁתְךָ:
לֹא יִחַלּוּ וְקָנָה וּבִחְרוּתִי. עָלֶיךָ. גַּם יִשְׁכַּח וְשִׁחָרוּתָּ:
וְלֹא חָלוּ בָךְ שְׁמִיחָה וְעֶצֶב. וְדִמְיוֹן נּוֹצֵר וְכֹל דְּבַר קֶצֶב:
כִּי לֹא יִסּוּבְךָ אוֹתָךְ גִּשְׁם. אֵף לֹא תִדְרָמָה אֵל כֹּל נֶשֶׁם:
כֹּל הַיְצוּרִים גְּבוּל סִבְבָתָם. אֵל רֵאשִׁיתָם וְלֹא אַחֲרֵיתָם:
כִּי כֹל הַבְּרוּאִים בְּגְבוּל שְׁמָתָם. וְלִימֵי צָבָאִם גְּבוּל הַקִּפְתָּם:
וְלָךְ אֵין גְּבוּל וְלִימִיךָ. וְלִשְׁנוֹתְךָ וְלַעֲצָמְךָ:
עַל בֶּן אֵינְךָ צָרִיךְ לִכְלֹל. לִידֶךָ וְלַחֲסִידְךָ צָרִיכִים הַכֹּל:
הַכֹּל צָרִיכִים לְצִדִּיקוֹתֶיךָ. וְאֵינְךָ צָרִיךְ לְבְּרִיתֶיךָ:
בְּטָרֶם כֹּל יִצִּיר הָיִיתָ. לְבִדְךָ מְאוּמָה לֹא נִצְרַכְתָּ:
רֵאשִׁית וְאַחֲרִית בִּידְךָ עֲרָכִים. אַתָּה בְּסוּהֶם בְּרוּחְךָ שֹׁרָכִים:
כֹּל אֲשֶׁר הָיָה בְּרֵאשׁוֹנָה. וְאֲשֶׁר יִהְיֶה בְּאַחֲרוֹנָה:
כֹּל הַיְצוּרִים וְכֹל מַעֲשֵׂיהֶם. וְכֹל דְּבָרֵיהֶם וּמַחֲשַׁבוֹתֵיהֶם:
מֵרֵאשׁ וְעַד סוֹף תִּדְעַם כֻּלָּם. וְלֹא תִשְׁכַּח כִּי אַתָּה אֲצִלָּם:
אַתָּה בְּרֵאשִׁיתָם וּלְבָבְךָ עֲרָכָם. לְבִדְךָ תִּדְעַם מְקוֹמָם וְדִרְכָּם:
הֵן אֵין דְּבַר מִמֶּךָ נֶעְלָם. כִּי לְפָנֶיךָ נִכְוָנִים כֻּלָּם:
אֵין חֲשֶׁךְ וְאֵין מָנוֹם וְסִתָּר. לָנוֹם שְׁמָה וְלַהֲסִתָּר:
אֵת אֲשֶׁר תִּבְקֹשׁ אַתָּה מוֹצֵא. כְּלֵי נְמוֹת אֱלֹהִים בִּיעַת שְׁתַּרְצָה:
כִּי אֵת הַכֹּל כְּאַחַת תִּרְאֶה. לְבִדְךָ תַּעֲשֶׂה וְאֵינְךָ נִלְאָה:

וְאָמַרְהָ נָא עֲזֹווּ נֹרְאוֹתַיָּךְ. וְאִשְׁיִתְּהָ דְבָרִי נִפְלְאוֹתַיָּךְ:
וְאִזְבִּיר טוֹבָךְ וְצַדִּיקוֹתַיָּךְ חֲסִדֶיךָ וְגִבּוֹרוֹתַיָּךְ:

יִדְבַּעְתִּי כִּי גָדוֹל אַתָּה. עַל כָּל אֱלֹהִים מְאֹד גָּדֹלְתָּ:

כִּי כָל אֱלֹהֵי הָעַמִּים הֵם. אֱלִילִים אֱלֹמִים רוּחַ אֵין בָּהֶם:

הֵן לְעֹבְדֵיהֶם גָּמוּל אֵין מְשִׁיבִים. וְלִמָּה לָהֶם הִמָּה מְטִיבִים:
וּבִעַת צָרָה אִזּוּ יִתְפַּלְלוּ. וְלֹא יַעֲנוּם כִּי לֹא יוֹעִילוּ:

דּוֹרָשִׁים בְּכָל לֵב לְרוּחַ אֵין בּוֹ. וְקָרוֹב יְיָ אֶל עַם קָרוֹבוֹ:
הַיּוֹצֵר כָּל הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא עֲשָׂנוּ וְלוֹ לְבַד אֲנַחְנוּ:

עַם מִרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ. נִבְרָךְ שְׁמוֹ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
בְּצֹר לָנוּ מְאֹד נִמְצְאָתָּ. כִּי דּוֹרֶשֶׁיךָ לֹא עֹזְבֶתָּ:

וְתַמִּיד בְּפִינוּ תִּהְלָתְךָ. וּמַהֲלָלִים לְשֵׁם תִּכְאֲרֶתְךָ:
עַד אַתָּה בָּךְ וּבִכְבוֹדְךָ. וּמִשְׁרָתֶיךָ אַף עֲבָדֶיךָ:

אֲשֶׁר כְּבוֹדְךָ מְלֵא כָּל הָאָרֶץ. וּכְבוֹדְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ:
וְאִבּוֹתֵינוּ בָּחָרוּ אוֹתְךָ. לְבִדְךָ לְעִבּוֹד וְאֵין לְזֹר אַתָּה:

גַּם אֲנַחְנוּ אוֹתְךָ לְבִדְךָ. נַעֲבֹד כִּבְּן אָב וּנְכַבְּדְךָ:
וְהִנֵּנוּ עַל יְהוֹדְךָ. יוֹמָם וּלְיָלָה עֲדֶיךָ:

בְּפִי כָלָנוּ וּבִלְבָבֵנוּ. שְׂאֵתָה לְבִדְךָ אֱלֹהֵינוּ:
אֱלֹהֵינוּ עַל יְהוֹדְךָ. עֲרִים אֲנַחְנוּ וְעֲבָדֶיךָ:

אֵין תִּחְלָה אֶל רֵאשִׁיתְךָ. וְאֵין קֶץ וְתִכְלָה לְאַחֲרִיתְךָ:
רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מִבְּלִי רֵאשִׁית. וּמִבְּלִי אַחֲרִית וְאֵין לֵב לְהַשְׁחִית:

אֵין קֶצֶה אֶל גְּבוּהוֹתְךָ. וְאֵין סִיף לְעוֹמֶק מְדוֹתַיָּךְ:
אֵין לָךְ סוֹבֵב וְאֵין לָךְ פֶּאֶה. עַל כֵּן אוֹתְךָ חַי לֹא רָאָה:

אֵין צַד וְצִלְעֵי צִלְעוֹךָ. וְרוֹחַב וְאַרְךָ (כ"א וְעִימָק) לֹא יִמָּצְעוֹךָ:
(אֵין פֶּאֶה לְסִבִּיבוֹתַיָּךְ. וְאֵין תֵּיף מִבְּהִיל בִּינוֹתַיָּךְ):

אֵין חֲכָמָה אֲשֶׁר תִּדְרֹעָה. וְאֵין מִדָּע אֲשֶׁר יִגִּיעָה:
וְלֹא יִשָּׂג אוֹתְךָ כָּל מִדָּע. וְאֵין שֹׁבֵל אֲשֶׁר יִבִּין וְיִדַּע:

מִמָּה מְאֹמָה וְאִיכָּה אַתָּה. וְאִיךָ בְּלִי מְאֹמָה כָּל בְּרָאָתָּ:

שיר היחוד ליום שני

יודו פלאה השמים. ויאדרוך קולות מים:
 ויריעו לה כל הארץ. יודוך כל מלכי ארץ:
 אף יודוך כל העמים. וישבחוה כל האפים:
 כל זרע יעקב עבדיה. כי עליהם גברו חסדיה:
 את שם יי יהללו כלם. אל אלהים אמת ומלך עולם:
 ברוך אתה יחיד ומיוחד ה' אחד ושמו אחד:

ליום שני

ואני עבדך בן אמתך. אדבר אמלל גבורותיך:
 דרכי שבחך קצתם אספרה. מעשיך מה נורא אומרה:
 אין אליך ערוך בספר. אגידה עצמו מספר:
 חקר אלוה לא ימצא. ותכלית שבי לא תקצה:
 ולתבונתו הלא אין חקר. ומספר שניו לא יחקר:
 וגם אין מספר לגדודיך. בצבאותיך אות כבודך:
 איזו עין אשר תעידך. וחי לא ראה פני כבודך:
 גבון וחכם הן לא ידע. ואיך אערוך על אשר לא אדע:
 ואם יאמר איש עד תכליתו. אערוך אליו ובמתבנתו:
 אבא ואמצא תכלית שבחו. לא נאמנה את אל רוחו:
 יבלע פי לא ידע ערפו. אחרית פיהו ראשית דרכו:
 ועמדי לא בן אנכי. ופי לא אתן לחטוא וחבי:
 אספרה לאחי קצות דרכי אל. ולישראל מה פעל אל:
 ככתוב אמרו לאלהים. מה נורא מעשיך אלהים:
 ואמרת עם זו יצאתי. לי יספרו שמי ותהלתי:
 במצרים שמתי עלילותי. למען תספר את אותותי:
 ואני עבדך על בן אספר. כאשר אדרוש מעל ספר:
 תהלל נפשי כח מעשיך. וכל קרבי את שם קדשך:
 ואברכה בכל עניי. ובכל לבי אודה את אדני:
 גם בגרונני רוממותיך. ואת פי אמלא תהלתך:
 כי פי יגיד תהלתך. כל היום את תפארתך:

וְאֶנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצִאָנְךָ. וְחַפְצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ:
 וְאִיךָ נַעֲבֹד וְאִין לֹאֵל יִדְנֹו. וְלִשְׁרַפֶּת אֵשׁ בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ:
 וְאִיךָ נַעֲבֹד וְאִין זִבְח וּמִנְחָה. כִּי לֹא בָאנוּ אֶל הַמִּנוּחָה:
 וּמִים אֵין לְהַעֲבִיר טַמְאָה. וְאֶנְחֵנוּ עַל אֲדָמָה טַמְאָה:
 שֶׁשׁ אָנְכִי עַל אֲמָרִיךָ. וְאִנִּי בָאתִי בְּדִבְרִיךָ:
 כִּי כָתוּב לֹא עַל זְבָחִיךָ. וְעוֹלָתְךָ אוֹכִיחֶךָ:
 עַל דְּבַר זִבְח וְעוֹלוֹתֶיכֶם. לֹא צְוִיתִי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם:
 מָה שָׁאַלְתִּי וּמָה דִרְשִׁיתִי. מִמָּךְ כִּי אִם לִירָאָה אוֹתִי:
 לַעֲבֹד בְּשִׂמְחָה וּבְלֵב טוֹב. הִנֵּה שְׁמוֹעַ מִזְבֵּחַ טוֹב:
 וְלֵב נִשְׁבֵּר מִמִּנְחָה טְהוֹרָה. וְזָבְחִי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה:
 זִבְח וּמִנְחָה לֹא חֲפָצָה. חֲטָאת וְעוֹלָה לֹא שָׁאַלְתָּ:
 מִזְבֵּחַ אֲבִנָּה בְּשִׁבְרוֹן לִבִּי. וְאַנְשִׁיכָה אֶף רוּחִי בְּקֶרְבִּי:
 רוּחַ לֵב אֲשָׁפִיל וְאֶת רוּחַ עֵינַי. וְאֶקְרַע לִבִּי לְמַעַן אֲדַגִּי:
 נִשְׁבְּרֵי רוּחִי הֵם זְבָחִיךָ. יַעֲלוּ לְרָצוֹן עַל מִזְבֵּחֶךָ:
 וְאֲשָׁמִיעַ בְּקוֹל הוֹדִיוֹתֶיךָ. וְאֶסְפָּרָה כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ:
 אֲשֶׁר יִדְעָה נַפְשִׁי אֲחִיבִירָה. אֲמַלֵּל גְּבוּרֹת וְאֶדְבָּרָה:
 וּמָה אֶעֱרוֹךְ וְלֹא יִדְעֵתִי מָה. הִיכּוֹל אוֹכֵל דְּבַר מְאוּמָה:
 כִּי אֵין חֶקֶר לְגִדְּלָתוֹ. וְגַם אֵין מִסְפָּר לְתִבְוֹנָתוֹ:
 חֲכָם לֵבב הוּא מִי כְמוֹהוּ. שֶׁגִּיא כֹחַ לֹא מִצְאָנוּהוּ:
 עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת וְרַב נִוְרָאוֹת. גְּדוֹל אַתָּה וְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת:
 עַד אֵין מִסְפָּר וְעַד אֵין חֶקֶר. וְלֹא נִוְדַע כִּי לֹא יִחְקֹר.
 אִיזוֹ עֵין אֲשֶׁר תִּעִיֶךָ. וְאִיזוֹ פֶה אֲשֶׁר יִגִּידֶךָ:
 הִי לֹא רָאָה וְלֵב לֹא יִדְעָה. וְאִיזוֹ שֹׁכֵחַ אֲשֶׁר יִצְיַעֶךָ:
 גַּם מִשְׁרֵתֶיךָ לֹא רָאוּךָ. וְכָל חֲכָמֵי לֵב לֹא מִצְאוּךָ:
 אַתָּה לְבָרָךְ מִכִּיר שִׁבְחֶךָ. וְאֵין ווִלְתָּהּ יוֹדַע כֹּהֶךָ:
 וְאֵין יוֹדַע בְּלַעֲדֶיךָ. שִׁבְחוֹת רְאוּיוֹת לְכַבֹּדֶךָ:
 עַל כֵּן תִּכְבֹּד פָּרְאִיוֹ לָךְ. כִּפְּי קֹדֶשׁ כְּבוֹדֶךָ וְגִדְּלָךְ:
 וּמִפִּי הַכֹּל בְּכָל אֵילוּתָם. כִּפְּי מַדַּע אֲשֶׁר אַתָּה תַּנְנָתָם:

שיר היתחוד ליום ראשון

אֲשִׁירָה וְאֶזְמְרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדִי. הָאֱלֹהִים הִרְעִה אוֹתִי מֵעוֹדִי:
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה הִחֲזַקְתָּ בְיָדִי. חַיִּים וְחֶסֶד עָשִׂיתָ עִמָּדִי:
 בְּרוּךְ יְיָ וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ. כִּי עַל עֲבָדוֹ הִפְלִיא חֶסְדּוֹ:
 אֱלֹהֵי מָרוֹם בְּמָה אֶקְדֶּם. וּבְמָה אֶבָּךְ לֵאלֹהֵי קֶדֶם:
 אֱלֹהֵי הָרִים לַמַּעֲרָבָה. וְכָל עֲצֵי לְבָנוֹן בְּכָל עֲרוּכָה:
 וְאִם כָּל בְּהֵמוֹת וְחַיּוֹת קְרוּצִים. נְתָחִים עֲרוּכִים עַל הָעֲצִים:
 וְאַף זַוִּיּוֹת מִזֵּבַח מְבוֹסִים. דָּם כַּפִּים לַיָּם מְבַסִּים:
 וְכַחֲוֹל סֶלֶת דָּשָׁן וְשָׁמֶן. כָּלֹל בְּרַבָּבוֹת נַחֲלֵי שָׁמֶן:
 וְלֹאזְפָּרָה לְבוֹנָה וּסְמִים. וְלִקְטוּרֶת כָּל רֹאשֵׁי בְשָׁמִים:
 נִיֵּאלוּ נִירוֹת עַל הַמְּנוֹרוֹת. יְהִיוּ מְאִירוֹת כְּשֵׁנֵי הַמְּאֹרוֹת:
 (וּבְהִרְרֵי אֵל לֶחֶם הַפָּנִים. עַל שְׁלֹחַנוֹת עֲרוּכִים בַּפָּנִים):
 וַיֵּין כַּמֶּטֶר הַשָּׁמַיִם. וְשֶׁכֶר לְנֶסֶךְ כְּעִינֹת מַיִם:
 וְאֱלֹהֵי כָל בְּנֵי אָדָם כְּהֻנִּים. לְיוֹם מְשׁוֹרְרִים בְּכִנֹּף רִנָּנִים:
 וְכָל עֲצֵי עֵדֶן וְכָל עֲצֵי יַעֲרִים. כְּנוֹרוֹת וְנִבְלִים לְאֲשָׁרִים:
 וְכָל בְּנֵי אֱלֹהִים בְּקוֹל תְּרוּעָתָם. וְהַפּוֹכְבִּים מִמֶּסְלוֹתָם:
 וְכָל הַלְּבָנוֹן וְחִיָּה כְלָה. אֵין דֵּי בָעַר וְאֵין דֵּי עוֹלָה:
 הֵן בְּכָל אֵלֶּה אֵין דֵּי לַעֲבוֹד. וְאֵין דֵּי לִקְדֶּם אֵל הַכְּבוֹד:
 כִּי נִכְבְּדָתָּ מְאֹד מְלָכֵנוּ. וּבְמָה נִבָּךְ לְאֶדוֹנֵנוּ:
 אֲמֵנָם לֹא יוֹכְלוּ בְּבָרָךְ. כָּל חַי אֶף כִּי אֲנִי עֲבָדָךְ:
 וְאֲנִי נִבְוָה וְחַדֵּל אִישִׁים. נִמְאָם בְּעֵינֵי וְשֹׁפֵל אֲנָשִׁים:
 וְאֵין לַעֲבָדָךְ כָּל לְבָבָךְ. לְהִשָּׁב לָךְ גִּמּוּל עַל חֲסִדֶּיךָ:
 כִּי הִרְבִּיתָ טוֹבוֹת אֵלַי. כִּי הִגְדַּלְתָּ חֲסִדֶּיךָ עָלַי:
 וְרַב שְׁלוֹמִים לָךְ חַיְבֹתִי. כִּי עָשִׂיתָ טוֹבוֹת אֵתִי:
 וְלֹא חַיְבֹת לִי גִמּוּלֶיךָ. כָּל טוֹבֹתִי בִלְעָלֶיךָ:
 עַל הַטּוֹבוֹת לֹא עֲבַדְתִּיךָ. אַחַת לָרְבָא לֹא גִמְלָתִיךָ:
 אִם אֶמְרֹתִי אֶסְפְּרָה נָא כִּמוֹ. לֹא יִדְעֹתִי סְפוֹרוֹת לָמוֹ:
 וְיָמָּה אֲשִׁיב לָךְ וְהַכֵּל שִׁלָּךְ. לָךְ שָׁמַיִם אֶף אֶרֶץ לָךְ:
 יָמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּם בְּיָדֶךָ. וְכֻלָּם יִשְׁבַּעוּן מִיָּדֶךָ:

הָבֵא: ח' דְּבָרֵי אֱמֶת וְחֻקֵּי צֶדֶק וְשִׁכְל מוֹב יִנְחֵלוּ עוֹשֵׂיהֶם
לְעוֹלָם וָעֶד:

אִזּוּ שֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִצְוֹת. פֶּרוּשׁ עֲנִשָּׁן
וּמִתֵּן שְׂכָרָן. אֲמָרוֹת מְהוֹרוֹת מוֹקְקוֹת שְׂבָעָתִים. צְרוּפוֹת
בְּכֶסֶף וּבְחֹנוֹת כְּוֶהָב:

אֱהוּבִים שְׁמָרוּם. עֲמוּסִים חֻקָּרוּם. בְּכָל לֵב נִצָּרוּם.
בְּחֻכְמָה דִּרְשׁוּם: אֵת אֱלֹהֵי הַזִּכָּר לָנוּ אֱלֹהֵי מַעֲוֹנוּ.
וְהַרְצָה לָנוּ וְהִמְלִיא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ:

עֲלִיּוֹנִים שָׁשׂוּ וְתַחֲתוֹנִים עָלְיוּ. בְּקִבְלַת הַתּוֹרָה הִכְתוּבָה
מִסִּינַי. תֵּאָר בְּלָה מְאֹד נִתְעַלָּה. בְּקִבְלַת יוֹם זֶה
עֲשֶׂרַת הַדְּבָרִים:

Wahrheits-Lehren, gerechte Verordnungen und eine richtige Einsicht, erben für immer, die das Gesetz befolgen!

Damals schon wurden sechshundert und dreizehn Verordnungen und die mit ihnen verbundenen Belohnungen und Bestrafungen erläutert. Die Lehren sind rein, siebenfach geläutert, gediegen wie Silber und geprüft wie Gold.

Die Geliebten haben sie beobachtet, die Beladenen ergründet, mit ganzem Herzen bewahrt und mit Vernunft erforscht. Gedenke uns deren o Herr unserer Stütze! sey uns willfährig und erfülle unsere Wünsche.

Die Obern (Engel) freuten sich, die Untern frohlockten mit dem Empfang des auf Sinai geschriebenen Gesetzes, höchst entzückt war die Braut (Israel) am Tage, wo sie den Dekalog empfangen hat.

מִשְׁבָּעִים: סִדְרָה בְּסֻמָּנִים וּבְמִסְוֹרוֹת. וּבְדִקְדּוּקֵי חֲקִירוֹת
 בְּדִינֵי מִמוֹנוֹת וְדִינֵי נַפְשׁוֹת: עֲטִיפַת הַיּוֹן צִהְלָה וְרָגָה
 יִרְאָה וּנְבוּאָה הַגִּיזוֹן וּמְלִיצָה תַּפְאֶרֶת וְשִׁמְחָה: פְּרָקִי
 אֲגָדוֹת וְעֶרְכֵי עֲנִינֹת. דִּקְדּוּקֵיהֶן וְדִקְדּוּקֵי סוּפְרִים:
 צוּר כְּתָבָם בְּסוּד שְׁלִישִׁים וּנְתָנָם בְּאַהֲבָה לְזֶרַע הַמִּקְדָּשׁ.
 קִבְּלָה שְׁלִישִׁי בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי. וּנְתָנָה יַחַד לְזֶרַע יִשְׂרָאֵל.
 רֵאשִׁית וְאַחֲרִית חֲקוּק בְּתוֹכָהּ. וְחֵעִיד עֲלֵיהֶם שָׁמַיִם
 וָאָרֶץ: שִׁירָה פֶּתַח עָנִיו עַל זֹאת וְאָמַר שִׁירֹת הַרְבֵּה.
 וּפֶץ וְאָמַר אֵין כָּאֵל יִשְׂרָאֵל: תּוֹרָה תְּמִימָה הִנְחִיל אָדוֹן
 לְשִׁבְטִים. בְּדִי לְהַכְנִיסָם בְּגֵן עֵדֶן לְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים:
 תּוֹרָה תְּמִימָה נִתְּתִי לָכֶם. עַמִּי וְנִתְּלִיתִי קִרְאֹתִי אֲתֹכֶם.
 בְּדִי שְׁאֵתָן לָכֶם שָׂכָר טוֹב בְּעוֹלָם הַיּוֹה וְחֵלֶק טוֹב לְעוֹלָם

fern, über welche Alle, sein Name hoch erhaben ist. Er ordnete sie (die Thora) durch verschiedene Zeiten; befahl genaue Untersuchung bei allen Rechtsfällen, sie mögen das Leben oder nur einen sonstigen Besitz des Menschen betreffen. (Ferner enthält die göttliche Lehre) jede Art der Weissagung, Agadoth = Abschnitte, (verschiedene) wichtige Abhandlungen, Interprete und rabbinische Erklärungen. Der Schöpfer schrieb sie (die Gesetze) geheimnißvoll in die drei Bibeltheile, und aus Liebe gab er sie der geheiligten Nachkommenschaft; der Drittgeborne (Mose) empfing sie am dritten Monate, und gab sie allesammt den Nachkommen Jeschurun, Der Anfang und das Ende (der Welt) sind darin verzeichnet, und er bestimmte Himmel und Erde als Zeugen. Der Bescheidene (Mose) stimmte darauf ein Lied an, dem er dann mehrere folgen ließ und sprach: Keiner gleicht Gott, Jeschurun! Eine vollständige Lehre gab der Herr den Stämmen, um sie einst in das Paradies zu bringen, wo sie in Ewigkeit bleiben sollen. Eine vollständige Lehre habe ich euch gegeben, (spricht Gott), ich nannte euch mein Volk und mein Eigenthum, damit ich euch einen vortrefflichen Lohn in dieser Welt, und einen vorzüglichen Antheil in der andern gebe.

וְהָרַע: הַזֵּרִית לָנוּ עֲשֵׂרַת הַדְּבָרֹת. וְקִשְׁרַת לָנוּ
 עֲשֵׂרַת כְּתָרִים: וּבִשְׁנֵי לַחֹת חֻקֵּיהֶם. וּשְׁנֵי עוֹלָמוֹת
 הַנִּחְלָתָם. עַל יְדֵי נִצְמָן נִתְּתָם. וּבֵין שְׁנֵי כְּרוּבִים
 הַנִּחְתָּם: וְרוּן מִקְרָא וְתַרְגוּם תוֹרָה וּנְבִיאִים
 שְׁמוֹנָה. וּכְתוּבִים מִשְׁלָשִׁים אֶחָד עֶשֶׂר: חֻקֵּי הַלְכוֹת
 וּסְדָרִים שִׁשָּׁה. וְעֲלֵיהֶם תִּלְמוֹד שְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה: טַעְמֵי
 מִשְׁלֹשׁ שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים. וַיְהִי שִׁירֹן חֲמִשָּׁה וְאַלְפָּה. וַחֲדָה
 נִתּוּנָה לְשָׁשִׁים רְבּוּא. לְעַם אֲשֶׁר בָּחַר מִשְׁבָּעִים לְשׁוֹנוֹת:
 כְּתוּבָה בְּאוֹתִיּוֹת עֶשְׂרִים וְשִׁתִּים. וְגַם בְּנֶשֶׁם הַמְּפֹרָשׁ
 בְּשִׁבְעִים וְשָׁנִים: לְכָר אֶחָד וְאַחֵר שְׁלֹשָׁה כְּתָרִים.
 כְּתוּבִים בְּאַצְבַּע אֱלֹהִים מַעֲשֵׂי אֲדוֹן: מְלֶכֶה הַדָּרָה בְּרוּב
 נוֹרְאוֹת. אֲזַהֲרָה בְּנֶשֶׁם קָדְשׁוֹ וּבְנֶשֶׁם יִשְׂרָאֵל יִכְנָה: נִקְרָא
 שְׁמוֹת שְׁבָעִים וְעֶמּוֹ בָּחַר מִשְׁבָּעִים. וְשִׁמּוֹ מַעֲלָה לְמַעֲלָה

die Belohnung und Bestrafung (die bestehen in) Leben und Tod, in Glück und Unglück. Lehrtest uns die zehn Gebote, dadurch du uns zehn Kronen aufgesetzt, verzeichnetest sie in zwei Tafeln, liebest sie (die Israeliten) dadurch zwei Welten erben, gabst sie (die Tafeln) durch den Treuen (Mose,) der sie zwischen die zwei Cherubim gestellt. Der Pentateuch und die acht Propheten, die Hagio-graphen, als der dritte Theil, besteht, in elf Büchern. Die bestimmten Halachoth haben sechs Abtheilungen, die sechs und dreißig Traktate Talmud als Commentar haben. Drei Tausend sind seine (des Salomon) Denksprüche, und Tausend und fünf seine Lieder. Die Einzige (die Thora) wurde den sechsmal Hunderttausenden gegeben, dem von siebenzig Völkern erkornen Volke. Sie ist mit zwei und zwanzig verschiedenen Buchstaben geschrieben, und mit dem vollständigen Namen Gottes, der aus zwei und siebenzig Buchstaben besteht. Jeder derselben hat drei Kronen, und sind mit Gottes Finger geschrieben. Er schmückte sie (die Thora) mit vielen Ehrfurcht gebietenden Erzählungen, schärfte diese durch seinen heiligen Namen ein, mit dem auch Israel benannt wird. Er wird durch siebenzig Namen bezeichnet, sein Volk erwählte er von siebenzig Völ-

שִׁים שְׁלוֹם מוֹכֵחַ וּבִרְכָּה חֵן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים עָלֵינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בָּרְכֵנוּ אֲבִינוּ כָּלֵנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פְּנִיךָ כִּי
בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתַּתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
וְצַדִּיקָה וּבִרְכָּה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ
אֶת עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל יְעַרְתָּ וּבְכָל שְׁעָרָה בְּשִׁלּוֹמָךְ:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:
אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעָה וּשְׁפָתֵי מְדַבֵּר מִרְחֻמָּה וּלְמַקְלָלִי
נִפְשֵׁי תְדוֹם וְנִפְשֵׁי כְּעַפָּר לְכָל תַּהֲוִיָּה: פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ
וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךְ נִפְשֵׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה
הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמָךְ עֲשֵׂה
לִמְעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן קֹדֶשְׁתְּךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן תוֹרָתְךָ.
לִמְעַן יַחֲלִצוֹן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְגִּי: יְהִי לְרָצוֹן
אֲמָרֵי פִי וְהַגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם
בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ
אָמֵן: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבָנָה
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ:

אִזְהַרְתָּ רֵאשִׁית לְעַמָּךְ נִתַּתָּ. מִצְוֹת עֲשֵׂה וּמִצְוֹת לֹא
לֹא תַעֲשֶׂה: בְּמִסְפָּר בְּמִפְקָד הֵם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים
וְחָמֵשׁ. כְּנֶגֶד יְמוֹת הַחֲמָה: גַּם מִצְוֹת עֲשֵׂה מֵאַתִּים
וְאַרְבָּעִים וְשִׁמוֹנָה. כְּנֶגֶד אֲבָרִים שְׁבָאָדָם: דּוֹק וְחֻקֶּיךָ
הַעֲדָתָ בָּנוּ. עַל עֲנָשׁן וּשְׁכָרָן הַחַיִּים וְהַמּוֹרֵת וְהַטּוֹב

Die vorzügliche Lehre, die du deinem Volke gegeben, besteht aus Geboten und Verboten, wo die Zahl der Letztern drei hundert fünf und sechzig beträgt, wie die Tage des Sonnenjahres, die Gebote betragen zwei hundert acht und vierzig, nach der Knochenzahl des Menschen. Himmel und Erde bestimmtest du uns als Zeugen auf

וּשְׁמַחְנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וּמַהֲרָה לְבָנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת וְהַנְחִילֵנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשְׁשׁוֹן שֶׁכֶּת וּמִזְעָדֵי
קִדְשֶׁךָ וְיִשְׁמְחוּ בְּךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ בָּרוּךְ אַתָּה
יי מִקִּדְשֵׁי הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְהַיּוֹמָנִים:

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם וְהַשֵּׁב
אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בִּיתְךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה
תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.
וְתִתְּיוּנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בָּרוּךְ אַתָּה
יי הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל
בְּשָׂר יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרָא שֵׁית בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תַּחֲיִינוּ
וְתַקְיָמָנוּ וְתַאֲסֹף גְּלוּתֵינוּ לְחֻצְרוֹת
קִדְשֶׁךָ לְשֹׁמֵר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבֵּב שָׁלֵם עַל שְׂאֵתָנוּ
מִזְדִּים לָךְ בָּרוּךְ אַתָּה הַהוֹדָאוֹת:
נִפְלְאוּתֶיךָ וְטוֹבוּתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עָרֵב וּבִקְרֹא וְצֹהֲרִים.
הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תִמוּחַסְדֶּיךָ
כִּי מַעֲוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כָּל־יִתְבָּרְךָ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מְלַכְנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וְיִהְיֶה לָנוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת
הַיָּאֵל יִשְׁוַעְתָּנוּ וְעִזָּרְתָּנוּ סֶלָה בָּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב
שְׁמֶךָ וְלָךְ נִאֶה לְהוֹדוֹת:

א' וְאֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָּה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַפְּתוּכָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עֲבַדְךָ הָאֱמוּנָה מִפִּי אֶהְרֹן וּבָנָיו בַּחֲנִים עִם קְדוּשָׁה כְּאֲמֹר: יְבָרְכֶךָ יי
וְיִשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִחַנֶּךָ: יֵשָׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשֶּׁם לָךְ שָׁלוֹם:

ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו:
עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה:

וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה
בשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה
לא תעשו: והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה פרים
בני בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה:
ומנחתם ונסכיהם כמדבר שלשה עשרנים לפר.
ושני עשרנים לאיל. ועשרון לכבש ויין כנסכו. ושעיר
לכפר ושני תמידים בהלכתם:

לשנת ישמחו במלכותך שמרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי
שביעי. כלם ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי רצית בו
וקדשתו חמדת ימים אתו קראת זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב
ומטיב הדרגש לנו שובה אלינו בהמון רחמיה בגלגל
אבות שעשו רצונה בנה ביתה כבתחלה וכוונן מקדשה
על מבואו ותראנו בבנינו ושמחנו בתקונו והשב כהנים
לעבודתם ולוים לשירם לזמרים והשב ישראל לנויהם
ושם בעלה ונראה ונשתחוה לפניך בשלש פעמי רגלנו
בכתוב בתורתך שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך
את פני יי אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג
השבועות ובחג הסוכות ולא יראה את פני יי ריקם: איש
במתנת ידו כברכת יי אלהיך אשר נתן לך:

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים ולשלום
לשמחה ולששון באשר רצית ואמרת לברכנו:

לשנת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתינו

קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך

לְדֹר וְדֹר בְּגִיד גָּדְלָהּ וּלְנִצָּח נִצָּחִים קִדְּשָׁתָהּ בְּקִדְּשֵׁי
 וּשְׂבָחָהּ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל
 מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה . בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ :
 אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים . אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ וּרְצִיתָ בָּנוּ .
 וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת . וְקִדְּשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ . וְקִרְבַּתָּנוּ
 מִלִּכְנוּ לְעִבּוּדֶיךָ . וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָתָּ :
 וְתִתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שְׂבָחוֹת לְמִנוּחָה
 וּמִזְעָדִים לְשִׁמְחָה חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׁשּׁוֹן אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת
 הַזֶּה וְאֵת יוֹם חַג הַשְּׂבָעוֹת הַזֶּה . זְמַן מִתֵּן תּוֹרָתָנוּ
 בְּאַהֲבָה מִקָּרָא קִדְּשׁ זִכְרֵךְ לִיציאת מִצְרָיִם :

וּמִפְּנֵי חַטָּאתֵינוּ גָּלִינוּ מֵאֶרְצָנוּ וּנְתַרְחַקְנוּ מֵעַל אֲדָמָתָנוּ
 וְאֵין אֲנִיחָנוּ יְכוּלִים לָעֲלוֹת וּלְרַאֲוֹת וּלְהַשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ
 וּלְעֲשׂוֹת חֻבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתְךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
 שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלֹוֹחַת בְּמִקְדָּשְׁךָ :
 יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן
 שֶׁתָּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 וְתִכְנֶהוּ מִהֲרָה וְתִגְדֹּל כְּבוֹדוֹ אֲבִינוּ מִלִּכְנוּ גָּלִה כְּבוֹד
 מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה וְחֹפֶעַ וְהַנֶּשֶׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל חַי
 וְקָרֵב פְּוִרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפִוּצוֹתֵינוּ בְּנִים מִירְכַּתִּי אֶרֶץ
 וְהַבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה וּלְיִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ
 בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קִרְבָּנוֹת חֻבוֹתֵינוּ
 תְּמִידִים כְּסֹדְרָם וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם : וְאֵת מוֹסֵף יוֹם חַג
 הַשְּׂבָעוֹת הַזֶּה . נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת
 רָצוֹנָה כְּכֹא שְׂכָרְזָתְךָ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מִשְׁוֹ
 עֲבֹדָה מִפִּי כְּבוֹדְךָ בְּאִמּוֹר :

לְשִׁמְחָת וּבִיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים

תפלת מוסף.

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
וּמְבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ
עֶזְרָה וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יי מֶגֶן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַחְיֶה מֵתִים אַתָּה רַב לַחַיִּים
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחְיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְיֵם אַמּוּנָתוֹ
לְיִשְׁרָאֵל עַד עַד. מִי כָמוֹךָ בַּעַד גִּבּוֹרֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ
מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחְיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְגַאֲמֵן אַתָּה
לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יי מַחְיֶה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ
וְקִדְשֵׁי בְּכָל יוֹם יִתְלַלֶּךְ
סִלָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל
הַקָּדוֹשׁ:
נִעְרִיצְךָ וְנִקְדִּישְׁךָ כְּסוֹד (שְׁכַל)
שִׁיחַ שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ הַמִּקְדָּשִׁים
שִׁמְךָ בְּקֹדֶשׁ כְּפָתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ
וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: מ' כְּבוֹדוֹ מְלֹא
עוֹלָם מִשְׁרָתוֹ שׂוֹאֵלִים זֶה לָזֶה אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ. לְעַמְתָּם בָּרוּךְ
יֹאמְרוּ: קו"ם בָּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ: מ' מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמִים
וַיַּחֲוֶן עִם הַמִּיחָדִּים שְׁמוֹ עָרַב וּבָקֵר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פְּעֻמִּים בְּאַהֲבָה
שָׁמַע אֲוִמְרִים: קו"ם שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד: מ' אֶחָד הוּא
אֱלֹהֵינוּ הוּא אֲבִינוּ הוּא מְלִכֵנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו
שְׁנִית לְעֵינֵי כָּל הַיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים: קו"ם אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

חֲזֵן אֲדִיר אֲדִירָנוּ יי אֲדוֹנֵנוּ מֶה אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ:
וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד:
מ' וּבִדְבָרֵי קֹדֶשׁ כְּפָתוּב לֵאמֹר: קו"ם יְמִלֶךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן
לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

יִהְיֶה לָנוּ אֵת שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׁתַּבַּח שְׁמוֹ לְבָדוֹ:
הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וּשְׁמַיִם: וְיָרֶם קָרְן לְעַמּוֹ תְהִלָּה
לְכָל חֲסִידָיו לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבֵי הַלְלוּתָהּ:

Am Festtage.

Am Sabbat.

לְדוֹר מִזְמוֹר לַיהוָה הָאֶרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְלֶי וַיּוֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא עַל־יָמִים יִסְדָּהּ וְעַל נְהָרוֹת יִכּוֹנְנֶנָּה: מִי יַעֲלֶה בְּהַר יְהוָה וּמִי יִקּוּם בְּמִקּוֹם קָדְשׁוֹ: נָקִי כַפַּיִם וּבֵר לִבָּב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לִשְׂוֹא נִפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יֵשֶׁא בִּרְכָה מֵאֵת יְהוָה וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דּוֹר דֹּרְשׁוֹ מִבְּקִשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סִלָּה: שְׂאוֹ שְׁעָרִים רְאֵי שִׁיכֶם וְהַנִּשְׂאוֹ פֶתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזֹז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוֹ שְׁעָרִים רְאֵי שִׁיכֶם וּשְׂאוֹ פֶתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סִלָּה:	מִזְמוֹר לְדוֹר הַבּוֹלִיחָה בְּנֵי אֱלֹהִים הַבּוֹ לַיהוָה כְּבוֹד וְעֹז: הַבּוֹ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוִי לַיהוָה בְּהִדְרַת קֹדֶשׁ: קוֹל יְהוָה עַל הַמַּיִם אֵל הַכְּבוֹד הַרְעִים יְהוָה עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל יְהוָה בְּכַחַ קוֹל יְהוָה בְּהִדְרָה: קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה אֶת אֲרָזֵי הַלְבָּנוֹן: וַיִּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וַיִּשְׁרִיזֵם כְּמוֹ בֵּן רֵאמִים: קוֹל יְהוָה חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יַחִיל מִדְּבַר יַחִיל יְהוָה מִדְּבַר קֹדֶשׁ: קוֹל יְהוָה יַחֲלֹל אֵילֹת וַיַּיַּחֲשֹׁף יַעֲרוֹת וּבִהִיכְלוֹ כָּלוּ אוֹמֵר כְּבוֹד: יְהוָה לַמַּבּוּל יֵשֶׁב וַיִּשְׁבֵּי יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יִרְחוֹרָה וַיְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:
---	--

וּבִנְחָה יֹאמַר שׁוּבָה יְיָ רַב־בוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה
יְיָ לְמִנוּחָתְךָ אֲתָה וְאַרְזוֹן עֲזָךְ: כִּהְנִיךָ יִלְבָּשׁוּ צִדְקָה
וּחֲסִידֶיךָ יִרְנְנוּ: בְּעִבּוֹר דָּוִד עֲבָדְךָ אֵל תֵּשֶׁב פָּנֵי
מְשִׁיחֶךָ: כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרַתִּי אֵל תַּעֲזוּבוּ:
עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מֵאֲשֶׁר: דִּרְכֶיהָ
דִּרְכֵי נֶעֱם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: הַשִּׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְנִשְׁוֹבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקִדְּמָם:

שָׁכֵן בְּצִיּוֹן: וּבְכַתְּכִי הַקֹּדֶשׁ נֹאמַר לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיחָהּ אֱלֹהֵיהֶם יוֹדֵעַ בַּגּוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְׁפוּךָ: וְאֹמַר כִּי דוֹר שְׁדָּמִים אוֹתָם זָכַר לֹא שָׁבַח צַעֲקַת עֲבָדָיו: וְאֹמַר יוֹדִין בַּגּוֹיִם מִלֵּא גְּיוּרָתָם מִחֵץ רֹאשׁ עַל אֶרֶץ רַבָּה: מִנְּחַל בְּדָרְךָ יִשְׁתַּחֲוֶה עַל בְּנֵי יִרְיָם רֹאשׁ:

אֲנֹשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בִירְתְּךָ עוֹד יִהְיֶה לָּךְ סֶלָה:
אֲנֹשְׁרֵי הָעָם שִׁכְכָה לוֹ אֲנֹשְׁרֵי הָעָם שִׁי אֱלֹהָיו:

תִּהְיֶה לָּךְ לְדוֹר אֲרוֹמָמָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה שְׁמָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאֶהְיֶה לְשִׁמְךָ לְעוֹדָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמִהֲלָל מְאֹד וְלִגְדָלְתוֹ מֵאֵין חֶקֶר: דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וְגִבּוֹרוֹתֶיךָ יִגִּידוּ: הַדָּר כְּבוֹד הַדָּר וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעֲזוֹז נִזְרֵיךָ יֹאמְרוּ וְגִדְלוֹתֶיךָ אֲסַפְּרָנָה: זָכַר רַב מִיָּדְךָ יִבְיְעוּ וְצַדִּיקְתְּךָ יִרְגְּנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה אֲרָךְ אַפִּים וְגָדוֹל חֶסֶד: טוֹב יְהוָה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדֶךָ יְהוָה כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וְגִבּוֹרְתְּךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרָתוֹ וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דוֹר וָדוֹר: סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָר הַנִּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכַּפּוּפִים: עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶיךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְהוָה בְּכָל הַדְּרָכָיו וְחֹסֵיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְהוָה לְכָל קֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת: רָצוֹן יִרְאֵהוּ יַעֲשֶׂה וְאֵת שְׁפָעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת כָּל אֲהַבָּיו וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תִּהְיֶה יְהוָה יִדְבֹר פִּי וִיבָרֶךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קֹדֶשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאֶגְּדָלְנוּ בְּבָרְךָ יְיָ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

Für den Vater.

יִזְכֹּר אֱלֹהִים נְשִׁמַת אָבִא מוֹרִי (* * *) שְׁהִלָּה לְעוֹלָמוֹ בְּעִבּוֹר
שְׁאֵנִי נוֹדֵר צְדָקָה בְּעָדוֹ בְּשֹׁכֵר זֶה תִּהְיֶה נִפְשׁוֹ צְרוּרָה בְּצִרּוֹר הַחַיִּים
עִם נְשִׁמַת אֲבִרָהּם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב שָׂרָה רַבָּקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׂאֵר
צְדִיקִים וְצְדִיקָנוֹת שְׁבִגְן עֵדֶן וְנֹאמֵר אָמֵן:

Für die Mutter.

יִזְכֹּר אֱלֹהִים נְשִׁמַת אִמִּי מוֹרְתִי (* * *) שְׁהִלָּכָה לְעוֹלָמָהּ
בְּעִבּוֹר שְׁאֵנִי נוֹדֵר צְדָקָה בְּעָדָהּ בְּשֹׁכֵר זֶה תִּהְיֶה נִפְשָׁהּ צְרוּרָה
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים עִם נְשִׁמַת אֲבִרָהּם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב שָׂרָה רַבָּקָה רָחֵל
וְלֵאָה וְעִם שְׂאֵר צְדִיקִים וְצְדִיקָנוֹת שְׁבִגְן עֵדֶן וְנֹאמֵר אָמֵן:

Für die Großältern.

יִזְכֹּר אֱלֹהִים נְשִׁמַת אָבִי וְאִמִּי וְזִקְנוֹתֵי דוֹרֵי וְדוֹרוֹתֵי אֲחֵי וְאֲחֵיוֹתֵי
בֵּין מִצַּד אָבִי בֵּין מִצַּד אִמִּי שְׁהִלְכוּ לְעוֹלָמָם בְּעִבּוֹר שְׁאֵנִי נוֹדֵר
צְדָקָה בְּעָדָם וּבְשֹׁכֵר זֶה תִּהְיֶינָה נִפְשׁוֹתָם צְרוּרוֹת בְּצִרּוֹר הַחַיִּים
עִם נְשִׁמַת אֲבִרָהּם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב שָׂרָה רַבָּקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׂאֵר
צְדִיקִים וְצְדִיקָנוֹת שְׁבִגְן עֵדֶן וְנֹאמֵר אָמֵן:

Für Märtirer und Verwandte.

יִזְכֹּר אֱלֹהִים נְשִׁמַת (* * *) וְנְשִׁמַת כָּל קְרוֹבֵי וְקְרוֹבוֹתֵי הָהֵן
מִצַּד אָבִי הֵן מִצַּד אִמִּי שֶׁהוּמָתוּ הֵן שֶׁנֶּהֱרָגוּ הֵן שֶׁנִּשְׁחָטוּ וְשֶׁנִּשְׂרָפוּ
וְשֶׁנִּמְטְבְּעוּ וְשֶׁנֶּחֱנְקוּ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּעִבּוֹר שְׁאֵתָן צְדָקָה בְּעַד הַזִּכְרָת
נְשִׁמוֹתֵיהֶם וּבְשֹׁכֵר זֶה תִּהְיֶינָה נִפְשׁוֹתֵיהֶם צְרוּרוֹת בְּצִרּוֹר הַחַיִּים עִם
נְשִׁמוֹתֵיהֶם שֶׁל אֲבִרָהּם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב שָׂרָה רַבָּקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם
שְׂאֵר צְדִיקִים וְצְדִיקָנוֹת שְׁבִגְן עֵדֶן וְנֹאמֵר אָמֵן:

אֲב הַרְהֵמִים שׁוֹכֵן מְרוֹמִים בְּרַחֲמָיו הַעֲצוּמִים הוּא יִפְקֹד
בְּרַחֲמִים הַחֲסִידִים וְהַיְשָׁרִים וְהַתְּמִימִים קַהְלוֹת הַקֹּדֶשׁ שֶׁמִּסְרוּ
נַפְשָׁם עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם הַנֶּאֱהָבִים וְהַנֶּעֱיָמִים בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא
נִפְרְדוּ מִנְּשָׁרִים קָלוּ וּמֵאֲרִיוֹת גָּבְרוּ לַעֲשׂוֹת רָצוֹן קוֹנֵם וְהַפֵּץ צוּרָם.
יִזְכְּרֵם אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבָה עִם שְׂאֵר צְדִיקֵי עוֹלָם וַיִּנְקֹם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת
דָּם עֲבָדָיו הַשְּׂפוּף: בְּפֶתוֹב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים הַרְגִינוּ
גּוֹיִם עַמּוֹ כִּי דָם עֲבָדָיו יִקּוּם וְנִקָּם יָשִׁיב לְצָרָיו וְכִפֹּר אֲדָמָתוֹ עַמּוֹ:
וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיהָ הַנְּבִיאִים כְּרִחוֹב לֵאמֹר וְנִקְחֵי דָמָם לֹא נִקְיֵתִי וַיִּי

וּמְזוּגֵי רוּיָחִי וְסִיעָתָא דְשָׁמַיָא וּבְרִיּוֹת גּוֹפָא וְנִהוּרָא
מַעֲלִיָּא וְרַעָא חַיָּא וְקִיָּמָא דִּי לֹא יִפְסוּק וְדִי לֹא יִבְטוּל
מִפְתָּנֵי אֲוִרִיתָא: לְכָל קְהֵלָא קְדִישָׁא הִדִּין. רַבְרַבִּיא עִם
זַעֲרִיא טַפְלָא וְנִשְׂיָא. מַלְכָּא דְעֵלְמָא יְבָרַךְ יִתְכוּן יִפְיֵשׁ
חַיִּיכוּן וְיִסְגֵּא יוֹמִיכוּן וְיִתֵּן אֲרָכָה לְשָׁנִיכוּן. וְתַתְּפָרְקוּן
וְתִשְׁתַּזְכְּבוּן מִן כָּל־עֲקָאָא וּמִן כָּל־מַרְעִין בִּישׁוּן. מָרְן דִּי
בְשָׁמַיָא יְהֵא בְּסַעֲדָכוּן כָּל זְמַן וְעַדן וְנֹאמַר אָמֵן:

מִי שֶׁבֵרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרַךְ
אֶת כָּל הַקְּהָל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה. עִם כָּל קְהֵלוֹת הַקְּדוֹשׁ.
הֵם וְנִשְׁיָתָם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם. וּמִי
שֶׁמִּיְחָדִים בָּתִּי כְּנִסְיוֹת לְתַפְלָה. וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם
לְהַתְּפַלֵּל. וּמִי שֶׁנּוֹתְנִים נֵר לְמֵאֹר וְיִין לְקַדּוֹשׁ לְהַבְדִּילָהּ
וּפֶת לְאֹרְחִים וְצַדִּיקָה לְעֲנִיִּים וְכָל־מִי שֶׁעוֹסְקִים בְּצַדִּיקָה
צָבוּר בְּאַמוּנָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַם שְׂכָרָם וְיִסִּיר
מֵהֶם כָּל מַחֲלָה וְיִרְפָּא לְכָל גּוֹפֶם וְיִסְלַח לְכָל עוֹנָם
וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם עִם כָּל
יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם וְנֹאמַר אָמֵן:

ס ד ר מ ת נ ת י ד.

מִי שֶׁבֵרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב מִשָּׁה וְאַהֲרֹן
דָּוִד וְשְׁלֹמֹה הוּא יְבָרַךְ יֵאֵר (ר"פ בר"פ), בְּעֶבֶר שִׁיתָן
מִתְּנַת יְדוֹ לְכָבוֹד הַמָּקוֹם וּלְכָבוֹד הַתּוֹרָה וּלְכָבוֹד הָרִגְלִי
בְּשִׁבְרָה זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמְרֵהוּ וְיַצִּילֵהוּ מִכָּל צָרָה
וְצוּקָה וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָיו וְיְבָרְכֵהוּ
וְיַזְכֵּהוּ לְעֵלוֹת לְרִגְלִי עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן:

בִּי אֱמֶלֶךְ נֶאֱמַן וְרַחֲמָן אַתָּה. בִּי אֱיִי הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל דְּבָרָיו:
 רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבֹת נַפְשׁ הַוָּשִׁיעַ
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׁמֵּחַ צִיּוֹן בְּבִנְיָהּ:
 שִׁמְחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְיָהוּ הַנְּבִיאַ עֲבָדְךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית
 דָּוִד מְשִׁיחָךָ בְּמַהֲרָה יָבֹא וַיַּגֵּל לִבְנוֹ עַל כִּסְאוֹ לֹא יֵשֶׁב זֶר
 וְלֹא יִנְחִלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי בְּשֵׁם קֹדֶשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ
 לוֹ שְׁלֹא יִכָּבֵד גֵּרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶגֶן דָּוִד:
 עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם
 הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְעַל יוֹם חַג הַשְּׁבָעוֹת הַזֶּה שְׁנַתָּת
 לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְקֹדֶשׁ וּלְמִנוּחָה לְשִׁשְׁשֹׁן וּלְשִׁמְחָה
 לְכָבוֹד וּלְתַפְאֶרֶת. עַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים
 לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ יִתְבָּרֶךְ שְׁמְךָ בְּכִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם
 וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְהַיּוֹמִים:

Am Sabbath wird dieses gebetet:

יְקוֹם פּוֹרְקָן מִן שָׁמַיָא חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַי אַרְיֵכִי
 וּמִזֻּגְי רֵוִיחִי וְסִיעָתָא דְשָׁמַיָא וּבְרִיּוֹת גּוֹפָא וְגַהוֹרָא
 מַעֲלִיא: וְרַעָא חֲיָא וְקִימָא וְרַעָא דִּי לֹא יַפְסוּק וְדִי לֹא
 יִבְטוּל מִפְתָּגֵי אֲוִרִיתָא: לְמַרְגָּן וּרְבָנָן חֲבוּרָתָא קִדִּישָׁתָא
 דִּי בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל וְדִי בְּבָבֶל. לְרִישֵׁי בָלִי וּלְרִישֵׁי
 גְּלוּתָא וּלְרִישֵׁי מְתִיבְתָּא וּלְדִינֵי דִּי בָבֶל: לְכָל
 תַּלְמִידֵיהוֹן וּלְכָל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וּלְכָל מִן דְּעַסְקִין
 בְּאַוִּרִיתָא. מְלָכָא דְעַלְמָא יְבָרֶךְ יְתִידוֹן יִפְיֵשׁ חַיִּידוֹן
 וַיִּסְגָּא יוֹמִידוֹן וַיִּתֵּן אֲרֻכָּה לְשַׁנִּידוֹן. וַיִּתְּפֶרֶקוֹן וַיִּשְׁתַּזְכּוּן
 מִן כָּל עֲקָא וּמִן כָּל מְרַעִין בִּישׁוֹן מָרְן דִּי בְשָׁמַיָא יִהֲא
 בְּסַעֲדֵיהוֹן כָּל זְמַן וָעֶד וְנֶאֱמַר אָמֵן:

יְקוֹם פּוֹרְקָן מִן שָׁמַיָא חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַי אַרְיֵכִי

וְקָדוֹשׁ מְהֵרָפָאֲרֵן סֵלָה כְּסֵדָה שְׁמִימִל הוֹדוּ וְתִהְיֶה לָהֶם
 מְלֶאכֶה הָאָרֶץ: וְנִגְהַ כְּאֹר תִּהְיֶה קִרְנִים מִיָּדוֹ לֹא וְשֵׁם
 חֲבִיזֹן עֵזָה: לְפָנָיו יִלֶּךְ דָּבָר וַיֵּצֵא רֶשֶׁף רִגְלָיו: עֲמַד
 וַיִּמָּד אֶרֶץ רָאָה וַיִּתֵּר גּוֹיִם וַיִּתְּפֹצְצוּ הָרָרִיעַר שְׁחֹן
 גְּבַעוֹת עוֹלָם הַלִּיכּוֹת עוֹלָם לֹא: תַּחַת אֶזְרָא רֵאִיתִי אֱהִי
 כּוֹשֵׁן יִרְגָּזוֹן יִרְעוֹת אֶרֶץ מִדְּבָר: הַבְּנֵה־רִים חֲרָה יְהוָה
 אִם בְּנֵה־רִים אֶפְקֵא אִם־בִּים עֲבָרְתָּהּ כִּי תִרְכַּב עַל סוּסֶיהָ
 מִרְכַּבְתֶּיהָ יִשְׁוָעָה: עֲרִיָּה תַעֲזֹר קִשְׁתָּהּ שְׁבָעוֹת מִטּוֹר
 אֶמֶר סֵלָה נִהְרֹת תִּבְקַע־אֶרֶץ: רֵאֶוֶף יַחֲלוּ הָרִים וְרֵם
 מִים עָבַר נָתַן תַּהוֹם קוֹלוֹ רוֹם יִדְרֶהוּ נִשְׂאָה: שְׁמֵשׁ יִרְחַ
 עֲמַד וּבִלָּה דְאֶזֶר חֲצִיָּה יִהְיֶה לָנֶגְהַ בִּרְקַח חֲנִירָתָהּ:
 בּוֹעֵם תִּצְעַד־אֶרֶץ בְּאֶף תִּדְוֹשׁ גּוֹיִם: יִצְאָתָהּ לִישָׁע עֲמָהּ
 לִישָׁע אֶת־מְשִׁיחָהּ מִחֲצֵת רֵאֵשׁ מִבֵּית רִשָּׁע עֲרוֹת יִסּוֹד
 עַד־צִוְּאָר סֵלָה: נִקְבָּתָהּ בְּמִטָּו רֵאֵשׁ פִּרְזוֹ יִסְעָרוּ
 לְהַפִּיעָנִי עֲלִיצָתָם בְּמוֹלֵאכָל עָנִי בְּמִסְתָּר: דְּרִכְתָּ בִים
 סוּסֶיהָ חֲמָר מִים רַבִּים: שְׁמַעְתִּי וְתִרְגְּזוּ בְּטָנִי לְקוֹל צִלְלוֹ
 שִׁפְתֵי יִבּוֹא רִקַּב בְּעֲצָמִי וְתַחֲתִי אֲרִגּוּ אֲשֶׁר אֲנוּחַ לְיוֹם
 צָרָה לַעֲלוֹת לַעֵם יִגְדְּנוּ: כִּי־תֵאֱנֶה לֹא־תִפְרָח וְאִין
 יִבּוֹל בַּגְּפָנִים כַּחֲשׁ מַעֲשֵׂה־זֵית וְשִׂדְמוֹת לֹא־עָשָׂה אֶכֶל
 גִּזֹּר מִמִּכְלָה צֶאֱן וְאִין בִּקָּר בְּרִפְתִּים: וְאֲנִי בִידְוָה
 אֶעֱלוֹהָ אֲגִילָה בְּאֵלֶיהִי יִשְׁעֵי: יְהוָה אֲדָנִי חִילִי וְיִשְׁעִם
 רִגְלִי כְּאֵילוֹת וְעַל בְּמוֹתִי יִדְרִכֵּנִי לְמַנְצָה בְּנִגְיֹתִי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל הָעוֹלָמִים
 צַדִּיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנֶּאֱמָן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה הַמִּדְבָּר
 וּמִקְוִים שְׁכָל דְּבָרָיו אֱמֶת וְצֶדֶק: גֵּאֲמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְנֶאֱמָרִים דְּבָרֶיהָ וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיהָ אֶחָד לֹא יִשׁוּבֵר יָקָם

אֶת־פְּנֵי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בַּחֹג הַמִּצּוֹת וּבַחֹג
הַשְּׁבָעוֹת וּבַחֹג הַסִּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פְּנֵי יְהוָה רִיקָם:
אִישׁ כַּמִּתְנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ: ס

למפטיר

וּבֵינֵם הַבְּכוֹרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה
בַּשְּׁבָעֲתֵיכֶם מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כְּלִמְלֶאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לָרִיחַ־נִיחָח לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־
בָקָר שְׁנַיִם אֵיל אֶחָד שְׁבַעֲהַ כִבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה: וּמִנְחָתָם
סֶלֶת בָּלוּלָה בַשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לִפְרֵי הָאֶחָד שְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל הָאֶחָד: עֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן לִכְבֶּשׂ הָאֶחָד
לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁים: שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: מִלֶּבֶד
עֹלֹת הַתָּמִיד וּמִנְחָתוֹ תַעֲשׂוּ תָמִידֶם יְהוֹד לָכֶם וְנִסִּיָּהֶם:

Bei Vorzetgen der Gesehrolle.

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְיָ בְּיַד
מֹשֶׁה עֶץ חַיִּים הִיא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ וְרוֹמְכֶיהָ מֵאֲשֶׁר: דְּרָכֶיהָ
דְּרָכֵי נֵעָם וְכָל נְתִיבֶיהָ שְׁלוֹם: אֹרֶךְ יָמִים בְּיָמֶיהָ בְּשִׂמְלָהּ עֲשֶׂה
וְכָבוֹד: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צְדָקוֹ יִגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדִיר:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
בְּנְבִיאִים שׁוֹכִים וְרָצָה בְּדְבָרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בְּאֵמַת
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבַמִּשְׁה עֲבָדוֹ
וּבִישְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבְנְבִיאֵי הָאֱמֶת וְצִדִּיק:

ה פ ט ר ה.

וַיְהִי וְהָיָה כְּהִיבֵל קֹדֶשׁ הֵם מִפְּנֵי כָל־הָאָרֶץ:

תַּפְלָה לַחֲבִקוֹק הַנֶּבִיא עַל שְׁגִיזוֹת: יְהוָה שְׁמַעֲתִי
שְׁמַעֲךָ יְיָ אֱתִי יְהוָה פָּעַלְךָ בְּקֶרֶב שְׁנֵים חִיּוּדוֹ בְּקֶרֶב
שְׁנֵים תּוֹדִיעַ בְּרָגְזוֹ רַחֵם תְּזַכּוֹר: אֶלֹהֵי מַתִּימָן יְבוֹא

יְהוָה לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם: לֹא־תֹאכַל עָלָיו חֲמִץ שִׁבְעַת יָמִים
 תֹּאכַל עָלָיו מִצּוֹת לֶחֶם עֲנִי כִי בְחַפְזוֹ יֵצֵאת מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לִמְעַן תִּזְכֹּר אֶת־יוֹם יְצִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ:
 ג' וּבִשְׁבֹּת ה'. וְלֹא־יִירָאָה לָּךְ שָׂאֵר בְּכָל־גִּבְלֶךָ שִׁבְעַת
 יָמִים וְלֹא־יִלִּין מִן־הַבֶּשֶׂר אֲשֶׁר תִּזְבַּח בָּעֶרֶב בַּיּוֹם הַהוּא אֲשֶׁן
 לְבָקָר: לֹא תֹכַל לִזְבַּח אֶת־הַפֶּסַח בְּאֶחָד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר־
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָּךְ: כִּי אִם־אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם תִּזְבַּח אֶת־הַפֶּסַח בָּעֶרֶב כִּבּוֹא
 הַשֶּׁמֶשׁ מוֹעֵד יְצִאתְךָ מִמִּצְרַיִם: וּבִשְׁלָלָהּ וְאֶכְלָתָּ בַּמָּקוֹם
 אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּוַפְנִית בְּבָקָר וְהָלַכְתָּ לְאֵחָלֶיךָ:
 שִׁשַּׁת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עֲצֶרֶת לַיהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה מְלָאכָה: ס ד' (וּבִשְׁבֹּת ו') שִׁבְעָה
 שִׁבְעַת חֲסָפֵי־קָלָךְ מִהַחֲלֵל חֲרָמֶשׁ בְּקִמָּה תַּחֲלֵל לִסְפֹּר
 שִׁבְעָה שִׁבְעוֹת: וְעֲשִׂיתָ חֹג שִׁבְעוֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
 מִסֹּת נִדְבַת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן כְּאֲשֶׁר יְבָרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:
 וְשָׂמַחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶתְּהָ וּבִנְךָ וּבִתְּךָ וְעַבְדְּךָ
 וְאִמְתְּךָ וְהַלְוִי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ וְהַגֵּר וְהַיִּתּוֹם וְהָאֵלְמָנָה
 אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ
 שָׁם: וְזָכַרְתָּ כִּי־עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם וְשָׂמַחְתָּ וְעֲשִׂיתָ
 אֶת־הַחֲקִים הָאֵלֶּה: פ ה' (וּבִשְׁבֹּת ו')
 חֹג הַסֹּכֶת תַּעֲשֶׂה לָּךְ שִׁבְעַת יָמִים בְּאַסְפֹּךְ מִגֵּרְךָ
 וּמִיִּקְבְּךָ: וְשָׂמַחְתָּ בְּחֻגְךָ אֶתְּהָ וּבִנְךָ וּבִתְּךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ
 וְהַלְוִי וְהַגֵּר וְהַיִּתּוֹם וְהָאֵלְמָנָה אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ: שִׁבְעַת
 יָמִים תַּחֲגֹל לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה כִּי
 יְבָרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־תְּבוּאָתְךָ וּבְכָל־מַעֲשֵׂי יְדֶיךָ
 וְהָיִיתָ אֶךְ שָׂמַח: שְׁלוֹשׁ פַּעַמִּים בַּשָּׁנָה יִירָאָה כָּל־זְכוּרְךָ

יִרְעֶה לְבַבְךָ בְּתַתֶּךָ לוֹ כִּי בְּגִלְלוֹ הִדְבַּר הַיְּהוָה יִבְרַכְךָ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֶׂה וּבְכָל מַשְׁלַח יָדָהּ כִּי לֹא־יִהְיֶה לְךָ
 אֲבִיזוֹן מִקֶּרֶב הָאָרֶץ עַל־כֵּן אֲנִכִּי מִצִּוְהָ לֵאמֹר פֶּתַח־הַפֶּתַח
 אֶת־יָדְךָ לְאַחֶיךָ לְעֲנִיָּה וּלְאַבְיָנָה בְּאַרְצָהּ: ס כִּי־יִמָּכַר
 לְךָ אַחֶיךָ הָעֲבָרִי אוֹ הָעֵבֶרֶת וְעַבְדְּךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבִשְׁנָה
 הַשְּׁבִיעִת תַּשְׁלַחְנוּ חֲפָשִׁי מֵעֲמָךְ: וְכִי־תִשְׁלַחְנוּ חֲפָשִׁי
 מֵעֲמָךְ לֹא תִשְׁלַחְנוּ רִיקָם: הָעֲנִיִּק תַּעֲנִיֵּק לוֹ מִצֵּאֲנֶךָ
 וּמִגִּרְנֶךָ וּמִיִּקְבֶּךָ אֲשֶׁר בִּרְכָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּתֵּן לוֹ: וְזָכַרְתָּ
 כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־כֵּן
 אֲנִכִּי מִצִּוְהָ אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה הַיּוֹם: וְהָיָה כִּי־יֹאמַר אֲלֶיךָ
 לֹא אֵצֵא מֵעֲמָךְ כִּי אֲהַבְךָ וְאֶת־בֵּיתְךָ כִּי־טוֹב לִי עֲמָךְ:
 וְלִקְחָתָהּ אֶת־הַמִּרְצֵעַ וְנִתְּתָהּ בְּאֶזְנוֹ וּבִדְלָתָהּ וְהָיָה לְךָ עֶבֶד
 עוֹלָם וְאֵף לֹא־מָתָהּ תַּעֲשֶׂה־כֵּן: לֹא־יִקְשֶׁה בְּעֵינֶךָ בְּשִׁלְחָהּ
 אֶתוֹ חֲפָשִׁי מֵעֲמָךְ כִּי מִשְׁנָה שָׁכַר שָׂכִיר עֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים
 וּבִרְכָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה: פ

ישראל

במיל מתחילין כאן

כָּל־הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יוֹלֵד בְּבִקְרָךְ וּבִצְאֲנֶךָ בְּזָכֹר תִּקְרֶה־שׁ
 לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲבֹד בְּבִכּוֹר שׁוֹרְךָ וְלֹא תִהְיֶה בְּכוֹר צִאֲנֶךָ:
 לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֵּאבְּלֵנוּ שְׁנָה בְּשָׁנָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר
 יְהוָה אֶתָּה וּבֵיתְךָ: וְכִי־יִהְיֶה בּוֹ מוֹם פֶּסֶחַ אוֹ עוֹר כֹּל מוֹם
 רָע לֹא תִזְבְּחֵנוּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: בְּשַׁעֲרֶיךָ תֵּאבְּלֵנוּ הַטָּמֵא
 וְהַטָּהוֹר יִחָדּוּ כַּצִּבִּי וְכַאֲלֵל: רַק אֶת־דָּמּוֹ לֹא תֵּאבְּלַע לִי
 הָאָרֶץ תִּשְׁפֹּכֵנוּ בַּמַּיִם: פ ב וּבִשְׁמֵחַ הַיּוֹם
 שָׂמֹר אֶת־חֹדֶשׁ הָאָבִיב וַעֲשִׂיתָ פֶסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי
 בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב הוֹצִיאָהּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לִילָה:
 וְזָכַרְתָּ פֶסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ צֵאן וּבִקְרָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר

שם בִּיבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : וְנִתְּתָה בְכֶסֶף וּצְרָתָה חֲכָמָה
בִּידֶךָ וְהִלַּכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ :
וְנִתְּתָה חֲכָמָה בְּכָל אֲשֶׁר־תֹּאמַר נַפְשְׁךָ בְּבִקְרֹב וּבְצֹאן וּבְיֵין
וּבְשֹׁכֶר וּבְכָל אֲשֶׁר תִּשְׁאַלְךָ נַפְשְׁךָ וְאָכַלְתָּ שָׁם לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וּשְׂמַחַת אַתָּה וּבִיתְךָ : וְהָלַךְ אֲשֶׁר־בְּשַׁעְרֶיךָ לֹא
תַעֲזֹבֵנּוּ כִּי אֵין לוֹ חֶלֶק וְנִחְלָה עִמָּךְ : ס מְקַצֶּהוּ
שָׁלֹש שָׁנִים תּוֹצִיא אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂי תְבוֹאֲתֶיךָ בַּשָּׁנָה
הַזֹּאת וְהִנָּחְתָּ בְּשַׁעְרֶיךָ : וּבֹא הַלֵּוֹי כִּי אֵיךְ לוֹ חֶלֶק
וְנִחְלָה עִמָּךְ וְהִגֵּר וְהִיָּתוֹם וְהָאֵלְמָנָה אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ וְאָכְלוּ
וּשְׂבָעוּ לְמַעַן יְבָרְכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדְךָ אֲשֶׁר
תַּעֲשֶׂה : ס ל מִקֵּץ שִׁבְע־שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה :
וְזֶה דְבַר הַשְּׁמִטָּה שְׁמוֹט כָּל־בַּעַל מִשָּׂה יָדוֹ אֲשֶׁר יִשָּׂה
בְּרַעְיוֹ לֹא־יִגַּשׁ אֶת־רַעְיוֹ וְאֶת־אֲחִיו כִּי־קָרָא שְׁמִטָּה
לַיהוָה : אֶת־הַנִּכְרִי תִגַּשׁ וְאֲשֶׁר יִהְיֶה לָּךְ אֶת־אֲחִיךָ
תִּשְׁמַט יָדְךָ : אֲפֹס כִּי לֹא יִהְיֶה בָּךְ אֲבִיוֹן כִּי־בִרְכָּךָ יְבָרְכְךָ
יְהוָה בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נִתָּן לָּךְ נִחְלָה לְרִשְׁתָּהּ :
רַק אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמָע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁמֹר לַעֲשׂוֹת
אֶת־כָּל־הַמִּצְוֹת הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצְוֶה הַיּוֹם : כִּי־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בִּרְכָּךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וְהָעֲבַטְתָּ גּוֹיִם־רַבִּים וְאֶתָּה
לֹא תַעֲבֹט וּמִשְׁלַת בְּגוֹיִם רַבִּים וּבָךְ לֹא וּמִשְׁלוֹ : ס כִּי
יִהְיֶה בָּךְ אֲבִיוֹן מֵאַחַד אֲחִיךָ בְּאֶתֶר שַׁעְרֶיךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר־
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָּךְ לֹא תֹאמַץ אֶת־לִבְּךָ וְלֹא תִקְפֹּץ
אֶת־יָדְךָ מֵאֲחִיךָ הָאֲבִיוֹן : כִּי־פָתַח תִּפְתָּח אֶת־יָדְךָ לוֹ
כִּן־יִהְיֶה דְבַר עִם־לִבְּךָ בְּלִיעַל לֵאמֹר קָרְבָה שְׁנַת־חֲשָׁבֶה
שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרָעָה עֵינֶךָ בְּאֲחִיךָ הָאֲבִיוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ
וְקָרָא עָלֶיךָ אֱלֹהֵי־יְהוָה וְהָיָה בָּךְ חֲטָא : נָתַן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא־

היום: ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים צדים יתן
 יהוה את האשה הבאה אל ביתה כרחל וכלאה אשר בנו
 שתיהם את בית ישראל ועשה חיל באפרתה וקרא שם
 בבית לחם: ויהי ביתה כבית פרץ אשר ילדה ותמר
 ליהודה מן חורב אשר יתן יהוה לה מן הנערה הזאת:
 ויקח בעז את רות ותהי לו לאשה ויבא אליהויתן יהוה
 לה הריון ותלד בן: ותאמרנה הנשים אל געמי פרוה
 יהוה אשר לא השבית לה גאל היום ויקרא שמו בישראל:
 והיה לה למשיב נפש וכלכל את שבתה כי כלתה אשר
 אהבתה ילדתה אשר היא מוכה לה משבעה בנים: ותקח
 געמי את הילד ותשתהו בחיקה ותהי לו לאמנת:
 ותקראנה לו בשכנות שם לאמר ילד בן לגעמי ותקראנה
 שמו עובד הוא אבי ישי אבי דוד: ואלה תולדות פרץ
 פרץ הוליד את חצרון: וחצרון הוליד את רם ורם הוליד
 את עמינדב: ועמינדב הוליד את נחשון ונחשון הוליד
 את שלמה: ושלמון הוליד אהרן ובעז הוליד ארם
 עובד: ועובד הוליד את ישי וישי הוליד את דוד:

סבום פסוקי ספר רות שמונים וחמשה וסמני סורה
 שבה פה פלוני אלמני והציו ותאמר רות המואבית:

עשה תעשר את כל תבואת זרעה היצא השדה שנה

שנה: ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר
 לשכן שמו שם מעשר הגנה תירוש ויצהירך ובכרת
 בקרך וצאנה למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל
 הימים: וכירכת ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי
 ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו

שכבי עד הבקר: ותשכב מרגלותיו עד הבקר ותקם
בטרם יכיר איש את רעהו ויאמר לו תדע כי באה האשה
הגדל: ויאמר הבה המטפחת אשר עליך ואתה ותאחז
בה וימד שש שערים וינשאת עליה ויבא העיר: ותבוא אל
חמותה ותאמר מי את בתי ותגד לה את כל אשר עשה
לה האיש: ותאמר שש השערים האלה נתן לי כי
אמר * אל תבואי ריקם אל חמותך: ותאמר שבי בתי
עד אשר תדעין איך יפל דבר כי לא ישקט האיש כי אם
כלה בדבר היום: ובעז עלה השער וישב שם ויהנה הגאל
עבר אשר דבר בעז ויאמר סורה שבה פה פלני אלמני
ויסר וישב: ויקח עשרה אנשים מיקני העיר ויאמר שבו
פה וישבו: ויאמר לגאל חלקת השדה אשר לאחינו
לאלימלך מכרה נעמי השכה משדי מואב: ואני אמרתי
אגלה אותך לאמר קנה נגד הישבים ונגיד וקני עמי אם
הגאל נאל ואם לא יגאל הנדה לי ואדע כי אין זולתך
לגאול ואנכי אחריך ויאמר אנכי גאל: ויאמר בעז ביום
קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואבית אשת
המת קניתי להקים שם המת על נחלתו: ויאמר הגאל
לא אוכל לגאול לי פן אשחית את נחלתי גל לה אתה
את גאלתי כי לא אוכל לגאל: וזאת לפנים בישראל
על הגאלה ועל התמורה לקים כל דבר שלף איש נעלו
ונתן לרעהו וזאת התעורה בישראל: ויאמר הגאל לבעז
קנה לה וישלף נעלו: ויאמר בעז לזקנים וכל העם עדים
אתם היום כי קניתי את כל אשר לאלימלך ואת כל אשר
לכליון ומחלון מיד נעמי: וגם את רות המואבית אשת
מחלון קניתי לי לאשה להקים שם המת על נחלתו ולא
יברת שם המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם

ליהוה אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המתים
 ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש מגאלנו הוא: (חצי הספר)
 ותאמר רות המואבית גם כי אמר אלי עם הנערים אשר
 לי תדבקין עד אם כלו את כל הקציר אשר לי: ותאמר
 נעמי אל רות כלתה טוב בתי כי תצאי עם נערותיו ולא
 יפגעו בך בשדה אחר: ותדבק בנערות בעו ללקט
 עד כלות קציר השעורים וקציר החטים ותשב את
 חמותה: ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש לך
 מנוח אשר ייטב לך: ועתה הלא בעו מדעתנו אשר היית
 את נערותיו הנה הוא ורה את גרן השעורים הלילה:
 ורחצת וסכת ושמת שמלתך עליך וירדת הגרן אל
 תודעי לאיש עד כלתו לאכל ולשתות: ויהי בשכבו
 וידעת המקום אשר ישכב שם ובאת וגלית מרגלותיו
 ושכבת והוא יגיד לך את אשר תעשין: ותאמר אליה
 כל אשר תאמרי אלי אעשה: ותרד הגרן ותעש ככל אשר
 צוהה חמתה: ויאכל בעו וישת וייטב לבו ויבא לשכב
 בקצה הערמה ותבא בליל ותגל מרגלותיו ותשכב: ויהי
 בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת
 מרגלותיו: ויאמר מי זאת ותאמר אנכי רות אמתך
 ופרשת כנפך על אמתך כי גאל אותה: ויאמר ברוכה את
 ליהוה בתי היטבת חסדך האחרון מן הראשון לבלתי
 לבת אחרי הבחורים אם דל ואם עשיר: ועתה בתי אל
 תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי יודע כל שער עמי
 כי אשת חיל את: ועתה כי אמנם כי אם גאל אנכי וגם
 יש גאל קרוב ממני: ליני הלילה ודחה בבקר אם יגאלך
 טוב יגאל ואם לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי חי יהוה

וְאִם־פָּתִי בַּעֲמָרִים אַחֲרֵי הַקּוֹצְרִים וְתָבוֹא וְתַעֲמֹד מֵאֵן
הַבֶּקֶר וְעַד עֵתָּה זֶה שְׁבֻתָּהּ הַבַּיִת מֵעַט : וַיֹּאמֶר בָּעוֹ אֵל
רוּחַ הַלֹּאֵשׁ שָׁמַעְתָּ בָּתִּי אֵל תֵּלְכִי לִלְקֹט בְּשָׂדֶה אַחֵר וְגַם
לֹא תַעֲבֹרִי מִזֶּה וְכֹה תִדְבָּקִין עִם גִּעְרָתִּי : עֵינֶיךָ בְּשָׂדֶה
אֲשֶׁר יִקְצְרוּן וְהִלַּכְתָּ אַחֲרֵיהֶן הַלֹּא צוּיְתִי אֶת הַנְּעָרִים
לְבִלְתִּי בִגְעִיךָ וְצִמִּית וְהִלַּכְתָּ אֵל הַכֵּלִים וְשִׁתִּית מֵאֲשֶׁר
יִשְׁאַבּוּן הַנְּעָרִים : וְתַפֵּל עַל פָּנֶיהָ וְתִשְׁתַּחֲוֶה אֶרְצָהּ וְתֹאמַר
אֱלֹהֵי מִדְּוָע מִצֵּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ לְהַכִּירָנִי וְאַנְכִי נִכְרִיָּה :
וַיַּעַן בָּעוֹ וַיֹּאמֶר לָהּ הִגֵּד הִגֵּד לִי כָל אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת
חֲמוּתְךָ אַחֲרֵי מוֹת אִישֶׁךָ וְתַעֲזֹבִי אֲבִיךָ וְאִמֶּךָ וְאֶרְץ
מוֹלַדְתְּךָ וְתֵלְכִי אֵל עַם אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ תְּמוּל שְׁלִשּׁוֹם :
יִשְׁלַם יְהוָה פְּעֻלָּתָּהּ וְתִהְיֶה מִשְׁכַּרְתְּךָ שְׁלֵמָה מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּאתָ לַחֲסוֹת תַּחַת כְּנָפָיו : וְתֹאמַר אִמְצָא
חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי כִּי נִחַמְתָּנִי וְכִי דִבַּרְתָּ עָלַי לֵב שִׁפְחָתְךָ
וְאַנְכִי לֹא אֶהְיֶה כְּאַחַת שִׁפְחֹתֶיךָ : וַיֹּאמֶר לָהּ בָּעוֹ לֵעַת
הָאֲכָל גִּשְׁי הַקֶּלֶם וְאֲכַלְתָּ מִן הַקֶּלֶם וְטַבַּלְתָּ פִתֶּךָ בַּחֲמִץ
וְתִשָּׁב מִצַּד הַקּוֹצְרִים וַיִּצְבֹּט לָהּ קָלִי וְתֹאכַל וְתִשָּׁבַע
וְתִתֵּר : וְתִקֶּם לִלְקֹט וַיֵּצֵא בָּעוֹ אֶת גִּעְרָיו לֵאמֹר גַּם בֵּין
הַעֲמָרִים תִּלְקֹט וְלֹא תִכְלִימוּהָ : וְגַם שָׁלַח תִּשְׁלַח לָהּ מִן
הַצִּבְתִּים וְעִזֵּיבָתָם וְלִקְטָהּ וְלֹא תִנְעָרוּ בָּהּ : וְתִלְקֹט בְּשָׂדֶה
עַד הָעֶרֶב וְתִחַבֵּט אֶת אֲשֶׁר לִקְטָהּ וַיְהִי כִּאִיפָה שְׁעָרִים :
וְתִשָּׂא וְתָבוֹא הָעִיר וְתִרְאֶה חֲמוּתָהּ אֶת אֲשֶׁר לִקְטָהּ וְתֹאמַר
וְתִתֵּן לָהּ אֶת אֲשֶׁר הִזְתֵּרָה מִשְׁבָּעָהּ : וְתֹאמַר לָהּ חֲמוּתָהּ
אִיפָה לִקְטָהּ הַיּוֹם וְאַנָּה עָשִׂיתָ יְהִי מִכִּירָתְךָ בָּרוּךְ וְתִגֵּד
לְחֲמוּתָהּ אֶת אֲשֶׁר עָשִׂתָה עִמּוֹ וְתֹאמַר שֵׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר
עָשִׂיתִי עִמּוֹ הַיּוֹם בָּעוֹ : וְתֹאמַר גִּעְמִי לְכַלְתָּהּ בָּרוּךְ הוּא

בָּנִים: הִלְהִין תַּשְׁבְּרָנָה עַד אֲשֶׁר יִגְדְּלוּ הִלְהִין תַּעֲנִנָה
 לְבִלְתִּי הֵיזֶה לְאִישׁ בְּנֹתִי כִּי מֵר לִי מְאֹד מִכֶּם כִּי יֵצֵאָה
 בִּי יָד יְהוָה: וְתִשָּׁנָה קוֹלָן וְתִבְכֶּינָה עוֹד וְתִנְשֹׁק עֲרֻפָּהּ
 לַחֲמוּתָהּ וְרוּת דְּבָקָה בָּהּ: וְתֹאמַר הִנֵּה שָׁבָה יְבֻמָּתְךָ
 אֶל עִמָּה וְאֶל אֱלֹהֶיהָ שׁוּבִי אַחֲרִי יְבֻמָּתְךָ: וְתֹאמַר רוּת
 אֶל תִּפְגְּעִי בִּי לְעֹבֶבְךָ לָשׁוּב מֵאַחֲרֶיךָ כִּי אֶל אֲשֶׁר תֵּלְכִי
 אֵלַי וּבְאֲשֶׁר תֵּלִינִי אֶלִין עִמָּךְ עַמִּי וְאֱלֹהֶיךָ אֱלֹהֵי: בְּאֲשֶׁר
 תָּמוּתִי אָמוּת וְשֵׁם אֶקְבֹּר כֹּה יַעֲשֶׂה יְהוָה לִי וְכֹה יִסֶּיךָ כִּי
 הַמּוֹת וּפְרִיד בֵּינִי וּבֵינְךָ: וְתֹרָא כִּי מִתְאַמָּצֶת הִיא לָלֶכֶת
 אַתָּה וְתַחְבֹּל לְדַבֵּר אֵלֶיךָ: וְתִלְכְּנָה שְׁתֵּיהֶם עַד בּוֹאָנָה
 בֵּית לָחֶם וַיְהִי כִּבְאֲנָה בֵּית לָחֶם וְתִהְיֶה כָּל הָעִיר עֲלִיהֶן
 וְתֹאמְרָנָה הִזֵּאת נַעֲמִי: וְתֹאמַר אֵלֶיָּהן אֶל תִּקְרְאֶנָּה לִי
 נַעֲמִי קָרְאֵן לִי מָרָא כִּי הֵמָּר שָׂדֵי לִי מְאֹד: אֲנִי מְלֹאָה
 הִלְכְּתִי וְרִיקָם הֵשִׁיבֵנִי יְהוָה לָמָּה תִּקְרְאֶנָּה לִי נַעֲמִי וַיְהוָה
 עָנָה בִּי וְשָׂדֵי הִרְעֵ לִי: וְתִשָּׁב נַעֲמִי וְרוּת הַמֹּאבִּיָּה כִּלְתָּהּ
 עִמָּה הַשָּׂבָה מִשְׂדֵּי מוֹאָב וְתִמָּה בְּאוֹ בֵּית לָחֶם בְּתַחֲלֹת
 קִצִּיר שְׁעוֹרִים: וּלְנַעֲמִי מִידַע לְאִישָׁה אִישׁ גִּבּוֹר חֵיל
 מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁמוֹ בַּעַז: וְתֹאמַר רוּת הַמֹּאבִּיָּה
 אֶל נַעֲמִי אֵלֶכָה נָא הַשָּׂדֶה וְאֶלְקָטָה בְּשִׂבְלִים אַחֲרֵי אֲשֶׁר
 אֲמַצָּא חֵן בְּעֵינָיו וְתֹאמַר לָהּ לְכִי בָתִּי: וְתִלְךָ וְתָבוֹא וְתִלְקָט
 בַּשָּׂדֶה אַחֲרֵי הַקִּצְרִים וַיִּקֶּר מִקְרָה תִּלְקַת הַשָּׂדֶה לְבַעַז
 אֲשֶׁר מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ: וְהִנֵּה בַּעַז בָּא מִבֵּית לָחֶם
 וַיֹּאמֶר לְקוֹצְרֵי יְהוָה עִמָּכֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יְבָרְכְךָ יְהוָה:
 וַיֹּאמֶר בַּעַז לְנַעֲרוֹ הַנָּצִב עַל הַקּוֹצְרִים לְמִי הַנַּעֲרָה הַזֹּאת
 וַיַּעַן הַנַּעֲרָה הַנָּצִב עַל הַקּוֹצְרִים וַיֹּאמֶר נַעֲרָה מֹאבִּיָּה הִיא
 הַשָּׂבָה עִם נַעֲמִי מִשְׂדֵּי מוֹאָב: וְתֹאמַר אֶלְקָטָה נָא

וּלְנִצָּחַ נִצָּחִים: וְעִינֵינוּ תִּרְאֶינָה מַלְכוּתָהּ כְּדָבָר הָאָמֹר
 בְּשִׁירֵי עֹקֶל עַל יְדֵי הוֹד מְשִׁיחַ צְדָקָה:
 קִיִּם יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּהָ:
 לְדֹר וָדֹר בְּגִיד גְּדִלָּה וּלְנִצָּחַ נִצָּחִים קְדֻשָּׁתָהּ בְּקִדְוֶשׁ
 וְשִׁבְחָהּ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמּוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל
 מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אחה בחרתנו u. f. w.

Man betet das hallel siehe in יוצר vom ersten Tage.

וַיְהִי בִּימֵי שֹׁפֵט הַשְּׁפֹטִים וַיְהִי רָעַב בָּאָרֶץ וַיָּלֶךְ אִישׁ
 מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה לָגֹר בְּשָׂדֵי מֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי
 בָנָיו: וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נַעֲמִי וְשֵׁם שְׁנֵי בָנָיו
 מַחֲלֹן וְכַלְיוֹן אֶכְרָתִים מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שְׂדֵי מֹאָב
 וַיְהִיו שָׁם: וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ נַעֲמִי וַתִּשְׁאָר הִיא וּשְׁנֵי
 בָנֶיהָ: וַיֵּשְׂאוּ לָהֶם נָשִׁים מֵאֲבוֹת שֵׁם הָאִתָּת עֶרְכָּה וְשֵׁם
 הַשְּׁנִית רוּת וַיֵּשְׁבוּ שָׁם כְּעֶשֶׂר שָׁנִים: וַיָּמָתוּ גַם שְׁנֵיהֶם
 מַחֲלֹן וְכַלְיוֹן וַתִּשְׁאָר הָאִשָּׁה מִשְׁנֵי יְלָדֶיהָ וּמֵאִשָּׁה: וַתִּקַּם
 הִיא וְכַלְתֶּיהָ וַתָּשָׁב מִשְׂדֵי מֹאָב כִּי שָׁמְעָה בְּשָׂדֵי מֹאָב
 כִּי פָקַד יְהוָה אֶת עַמּוֹ לְתֹת לָהֶם לֶחֶם: וַתֵּצֵא מִן הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר הָיְתָה שָׁמָּה וְנִשְׁתִּי כַלְתֶּיהָ עִמָּה וַתֵּלַכְנָה בְּדֶרֶךְ
 לָשׁוּב אֶל אֶרֶץ יְהוּדָה: וַתֹּאמֶר נַעֲמִי לְנִשְׁתִּי כַלְתֶּיהָ לָכְנָה
 שִׁבְנָה אִשָּׁה לְבֵית אִמָּהּ יַעֲשֶׂה יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד כְּאִשֶּׁר
 עָשִׂיתֶם עִם דִּמּוֹתַי וְעַמָּרִי: וַתֵּן יְהוָה לָכֶם וּמִצָּאֵן מְנוּחָה
 אִשָּׁה בֵּית אִיִּשָּׁה וַתִּשְׁק לָהֶן וַתִּשְׁאָנָה קוֹלָן וַתְּבַכְינָה:
 וַתֹּאמְרָנָה לָּהּ כִּי אֵתָּךְ נָשׁוּב לְעַמֶּךָ וַתֹּאמֶר נַעֲמִי שִׁבְנָה
 בְּנִתִּי לָמָּה תֵּלַכְנָה עִמִּי הָעוֹד לִי בָנִים בְּמַעִי וְהָיוּ לָכֶם
 לְאִנָּשִׁים: שִׁבְנָה בְּנִתִּי לָכֵן כִּי זָקַנְתִּי מְהִיזֹת לְאִישׁ כִּי
 אֲמַרְתִּי יֵשׁ לִי תִקְוָה גַם דְּוִיתִי הַלֵּילָה לְאִישׁ וְגַם יִלְדֹתִי

אֱלֹהִים. וְהַמִּזֵּן גִּדּוּדִים וְכֹתֵי אֲרָאִלִים. שִׁיר וְרִנָּתִיחוֹת
מִפָּאֲרִים וּמִהַלָּלִים. וְשִׁרְפִים מִמַּעַל לָהֶם עֹמְדִים
וּמַעֲלִים. וְלִיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשְׂא מַגְדִּילִים. וְצִבְאוֹת
גְּבוּרֵי חַיִּלִּים. מְנַעִימִים שִׁיר הַלּוּלִים. וּפָאֶר כְּרוּבִים
וְרַעֲשׂ גִּלְגָּלִים. בְּכַתֵּן אֲמִזָּה חַיֵּי גִילִים. וּמִלְּאֵבֵי אֲשׁוּמִים
כְּלוּלִים. בְּשִׁמְחַת נֹת בֵּית מִסְלָדִים וּמַחֲלִים. וְזֶה אֵל
זֶה קוֹרְאִים וְשׁוֹאֲלִים. לְקַדּוֹשׁ וּבְרוּךְ תִּפְאֶרֶת מְכַלָּלִים.
רוֹמְמוֹת לְמַלְכָּם מְמַלְלִים. וְעֶזְרוֹ נֹרְאוֹתָיו מַגְדִּילִים.
וְשִׁלּוֹשׁ קִדְשָׁה לְקַדּוֹשׁ בְּקִדְשׁ מַעֲלִים:

ח' כְּכָתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ. וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר.
קו"ח קִדּוֹשׁ קִדּוֹשׁ קִדּוֹשׁ יי צִבְאוֹת מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
ח' אֵל בְּקוֹל רַעֲשׁ גָּדוֹל אֲדִיר וְחֹזֶק מְשִׁמֵּיעִים קוֹל
מִהַנְּשָׂאִים לְעַמַּת שִׁרְפִים לְעַמַּתָּם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ:
קו"ח בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ:

ח' מִמְּקוֹמָךְ מִלִּכְנֹת תּוֹפִיעַ וְתִמְלֹךְ עָלֵינוּ כִּי מַחֲכִים אֲנִיחֵנוּ
לָךְ מִתִּי תִמְלֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן:
תִּתְגַּבֵּל וְתִתְקַדֵּשׁ בְּרַחוּם יְרוּשָׁלַיִם. עִירָךְ לְדוֹר וָדוֹר

Selbst der Engel Schaaren, als sie die Vorzüglichen mit dem
Gesetze beglückt, die hier Versammelten so geehrt sahen, gaben sie
Preis und Ruhm der Macht aller Mächte, sämtliche Chöre der
Himmelsmächte priesen mit Gesangliedern, oberhalb ihrer bezeugten
die Seraphim ihren Beifall; den hochehrhabenen Himmelsthroner
erhoben sie, liebliche Lobgesänge weiheten ihm seine kraftvollen Wil-
lensvollstreckter; Cherubim, Ophannim und alle Engelwesen stimm-
ten feierlich und anbetungsvoll in die Freude der Neuvermählten.
Sie rufen einander sich heurlaubend zu, krönen mit Pracht den
Heiligen, Gebenedeiten, sprechen Erhebung ihrem Könige, bezeugen
die Größe seiner mächtigen, furchtbaren Thaten und in Heiligkeit
bringen sie dem Heiligen das dreimalige Heilig.

קבלו תורה. לא מפי מלאך ולא מפי שליח אמונה.
 כי אם מפי מלך עוטה אורה. מהור עינים ויראתו
 מהורה. מפי גבורתו לבחירו הורה. דת באר היטב
 מבארה. בדבור באמירה. בצווי באזהרה. ברתלמוד
 באגדה במשנה במקרא. בחקקה במצוה בכרית גמורה.
 ערוכה בכל ושמורה. וכל מצוה שבה כענין סדורה.
 להתברך בהוגיה בכל יום ברוך נותן התורה: ובאלף
 שהיא לכל האותיות ראש. פתח באנכי לדברות ראש.
 להודיע שהוא אלהי קדם ראש. בראשית ראש.
 ובאחרית ראש. ראשון ואחרון בסוף ובראש. צופה
 מה יהיה בסוף מראש. ולמה באלף פתח בראש.
 כנגד אלף דור שצפה מראש. לתן להם אמונת ראש.
 לצוות להם דבר מראש. ועבר מהם תשע מאות
 ושבעים וארבעה לפרוש. ולסוף עשרים וששה דורות
 חשק תבואת ראש. דבר צוה לאלף דור מראש.
 לנחול חק נסוכת ראש. בתעצומותיה לחקור ולדרוש.
 להשתחוות ולכרוע ולקוד ראש. לאל חי וקים המתנשא
 לכל לראש: ובשורם צבאות אלים. כי למתן דת וכו'
 סגולים. ויכבדו בה נדגלים. נתנו שבת ותהלה לאר

Berge Sinai empfangen sie die Thora, nicht aus dem Munde eines Engels, eines Boten, sondern aus dem Munde des in Licht gehüllten Königs, dessen Blick edel und den zu fürchten reiner Art ist. Aus eignem Munde lehrte das höchste Wesen seinen Außerfornen das Gesetz ausführlich und deutlich, in Unterredung und in kürzern Sprüchen, Gebote und Verbote, belehrend und unterhaltend, Schrift und Anhang, Verordnung und Gesetz; den festen Bund, wohlgeordnet und bewahrt. Bedeutungsvoll ist der Gesetze Reihe, sich ihrer befließigen erheischt ein tägliches Lob an den Geber der Thora.

שָׁנִים עֶשְׂרֵי מֵיל מִפֶּחֶד חֵילוֹ. וּפְרָחָה נַפְשָׁם מִמִּשְׁמַע.
 הוֹד קוֹלוֹ. וְהָעַמִּיד עֲנִי כְבוֹד גָּדְלוֹ. וְנָשָׂם נְדָבוֹת הַנִּיפּוֹ
 וְהַוִּילוֹ. וְחָיו וְשָׁבוּ שָׁנִים עֶשְׂרֵי מֵיל בְּתַקָּה חֵילוֹ. וְדָבְרוּ
 לְצִיר וְאָמְרוּ לוֹ. קָרֵב אֵתָּה וְשִׁמַּע מִלּוֹלוֹ. וְדַבֵּר עִמָּנוּ
 קִנְיִן פָּעֵלוֹ. פֶּן נָמוֹת מֵאֵימַת קוֹלוֹ. וְיִשְׁמַע מֶלֶךְ דְּבָרֵי
 קָהֳלוֹ. וְיֵיטֵב לְפָנָיו וְגַם עָרֵב לוֹ. וְיִקְרָא לְצִיר וְלִמְרוֹמוֹ
 הָעֵלֹ. וּבִינוּ לְבֵין עַם, שְׁלִישֵׁי עָלוֹ. וְהָעַמִּידוּ וְנָשָׂם מֶלֶךְ
 עֶרְפָּלוֹ. וּפָנִים בְּפָנִים דָּבַר לוֹ. וְקָרְנִים מִדּוֹ לוֹ. יִדְּוֹן
 יִדְּוֹן רָעִשׁוֹ לְמוֹלוֹ. וְדָבְרוּ לְפָנֵי צוֹר וְאָמְרוּ לוֹ. מָה
 אָנוּשׁ כִּי תִגְדֹּל. וּמָה תַחֲשַׁבְהוּ לְמִקְוֵמָנוּ לְהָעֵלוֹ. קִנְיִן
 שְׁעִשׂוּעִים לְהַנְחִילוֹ. וְהַנְשִׁיבָם אֶל הַנִּיחוֹ לוֹ. מֵאֵז חֲשִׁקְתָּו
 לְהַגְדִּילוֹ. קִנְיִן שְׁעִשׂוּעִים לְנַחֲלוֹ. וְלַהֲכַנֵּם לְפָנֵי וּלְפָנִים
 רְשׁוֹת נִתְתִּי לוֹ. שְׁבוּיַת מָרוֹם לָתֵת לוֹ. מִנֶּת הַדִּלְקוֹ
 וְגִדְּלוֹ: לְלַמֵּד לְבָנֵי כָל אִשָּׁר יִדְבַר לוֹ: וּמִדֶּה סִינֵי

Stimme erschreckt; seine trefflichen Ehrenwolken beschied er ihnen, träufelte ihnen sanft wohlthätigen Regen zur Belebung und standhaften Stellung auf dem vorigen Orte. Zum Gesandten (Moses) sprachen sie, tritt du hin, vernimm das Wort und berichte es uns wieder, wir möchten sonst vor Furcht des Todes seyn. Mit großem Beifall diese Volksmeinung vernehmend, berief Gott den Gesandten zu sich hinauf, bestellte ihn zum Vermittler zwischen sich und der Nation. Näher durfte er der Nebelhülle sich wagen, vertraulich redete hier mit ihm die Gottheit und Strahlen wurden ihm dadurch zu Theil. Die Mastlosen (Engel) stürzten auf ihn zu und sprachen, zum Schöpfer sich wendend, warum erhebst du so den Sterblichen? würdigst ihn unseres hohen Ortes und ertheilst ihm dein Lieblingsbesitzthum? Lasset ihn, erwiederte ihnen der Allmächtige, schon längst dacht ich ihm, meinem Geliebten, diese Würde und die Ertheilung des Kleinodes zu; frei gehe er noch so nahe zu mir ein, er soll eine himmlische Eroberung machen, ihm soll sie wie durchs Loos bestimmter Antheil gehören und er ist beauftragt, die erhaltene Lehre meinen Kindern wiederum zu lehren. — Am

אֲשֶׁר עָמְדוּ לִפְנֵיהֶם. וְהֶעֱתִידִים לַעֲמֹד אַחֲרֵיהֶם. כָּל־
הָעַמִּידִם בְּסִינֵי עֲמָהֶם. לְהוֹדִיעַם כִּי דֹר יָדַע נְחֻשָׁק
מִכָּלָהֶם. טוֹב טַעַם וְדַעַת לְהַשְׁכִּילֵיהֶם. וְכָל מוֹם רָא
הָיָה בָהֶם. כִּי שְׁלָמִים וּמִשְׁלָמִים הָיוּ כָלָהֶם. בְּהַגְלוֹתוֹ
בְּסִינֵי עֲלֵיהֶם וּבְפָנִים הִרְבָּה נִרְאָה לָהֶם. מִדְּבַר אֲנֹכִי
עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהֶם. פָּנִים בְּפָנִים לְהִרְאוֹתֵיהֶם.
פָּנִים בְּאַיִמָּה לְמִקְרָא לְמוֹדֵיהֶם. פָּנִים בִּינוֹנוֹת
לְמִשְׁנָה עֲרִבִיהֶם. פָּנִים שׁוֹחֲקוֹת לְתַלְמוֹד
חֲכָמֵיהֶם. פָּנִים מִסְבִּירוֹת לְאַגְדוֹת טַעְמֵיהֶם. כַּעֲתִיק
יוֹמִין וְצַח נְדָמָה לָהֶם. נְחֻמָּדִים בְּדֹר חֲמֹד עֶרְךָ
לִפְנֵיהֶם. וְחֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים וְשֹׁכֵר אֶתְנִיָּהֶם.
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם הָאָדָם וְחֵי בָהֶם. כִּי חַיִּים הֵם
לְמוֹצָאֵיהֶם. לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיהֶם וַיְמִי בְנֵיהֶם: וְדְבוֹר
אֶחָד מִפִּי בְמִלְלוֹ. שְׁתִּים זוֹ בְּדִשְׁמִיעוֹ דְּקָהְלוֹ. רַחֲקוֹ

wärtig; als das Geschlecht der Gotteserkenntniß sollte es als das vorzüglichste anerkannt werden. Ihr Verstand ward mit der höchsten Wissenschaft aufs Beste ausgebildet, ihr Leib von allen Gebrechen frei; so erwarteten sie die göttliche Erscheinung an Körper und Geist ganz. Sehr verschieden gewahrten sie aber dieselbe, je nachdem jeder ihrer fähig war; ebenso vernahm jeder dasselbe Wort nach der ihm eigenen Begriffsweise; unter ernstem Blicke den Schriftlehrsatz, unter mildern den mündlich zu lehrenden Anhang, unter freundlichem den Gelehrten-Lehrsatz und unter sanft erläuterndem den erzählenden Lehrsatz. Er ließ sich wie ein weißer Greis von ihnen sehen, als er ihnen auf dem ersehenen Berge seine kostbaren Worte vorlegte, vortreffliche Gesetze und Einrichtungen nebst ihren Belohnungen und Vortheilen, durch deren Befolgung das Leben verdient wird; denn sie sind Leben Denen, die sie erwerben, lange Lebensdauer ihnen und ihren Kindern. Jedes einfach ausgesprochene Wort vernahm zweifach das hier versammelte Volk. Angstvoll sprangen sie weit zurück, standen athemlos da, von der erhabenen

וּבְשִׁבְעִים שִׁמּוֹת יַחֲסֵם לְאִמּוֹ . וּבְשִׁלֹּשׁ עֶשְׂרֵה מְדוֹרֹת
 הַזֹּצְאוֹתָם בְּקִימוֹ . וּכְלָל שְׁמָם בְּשִׁמּוֹ . וּכְאַזּוֹר לַחֲקָלָץ
 הַדְּבִיקָם לְנַעֲמּוֹ . וְלִסְיַי הַטָּה שְׁמִי מְרוֹמּוֹ . וַיֵּרֶד הוּא
 וְכָל קְדוּשָׁיו עִמּוֹ . וְהִגְעִישׁ וְהִרְעִישׁ וְהִרְעִיד הָרֹמּוֹ . וְאַחַת
 בְּדִבְרוֹ הִתְחַרֵּיד עוֹלָמוֹ . וַעֲשִׂירִים וָאַרְבָּעָה מִל מַהֲלָךְ
 נָעוּ עִמּוֹ . שְׁתֵּים זֶו בְּהַשְׁמִיעוֹ נֶאֱמָמוֹ : וְרָגְזוּ וְחָלוּ כָּל בָּאֵי
 עוֹלָם . מֵאֵימַת חַי הָעוֹלָם . בְּרִדְתּוֹ לְדַבֵּר לָעַם עוֹלָם .
 רָעִשׁוּ אַמּוֹת הָעוֹלָם . פָּחַד קָרָאָם וְרָעַד הִזְחִילָם . חִיל
 כִּי־וָלָדָה הִבְהִילָם . נָעוּ וְרָעְדוּ וְסָר צָלָם . וַאֲצִל קְמוּאֵל
 בָּאוּ כָלָם . לְנַחֵשׁ בְּקִסְמֵי קַלְקוּלָם . וְשָׁאֲלוּ לוֹ מַה זֶּה
 בָּא לָעוֹלָם . שְׁמָא הַיּוֹם לְמִימָיו חֹזֵר עוֹלָם . יִי לַמְּבוֹר
 יֵשֵׁב לָבוֹא לָעוֹלָם . וְהַיֵּשִׁב אוֹתָם בְּשִׁאֲלָם . יִי עוֹ לָעַמּוֹ
 יִתֵּן לְהַנְחִילָם . וּכְשִׁמְעָם בְּךָ נָמוּ כָלָם . יִי יְבָרֶךְ אֶת
 עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם . וְדָתוֹ לְהַשְׁכִּילָם : בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּמִנְהִיגֵיהֶם .

Levitenthumß gewürdigt; zehnfach heiligte ſie ſich der Allmächtige
 und belegte ſie mit ſiebenzig Titeln; durch dreizehn Liebesweiſen
 ſucht er ſie zu erhalten; vereinbart ihren Namen mit dem ſeinigen;
 hat ſie ſich wie einen Gürtel an den Lenden feſt angeeignet. Er
 hatte ſeinen hohen Himmel auf Sinai herabgeſenkt und kam hernie=
 der in Begleitung aller ſeiner Heiligen. Er erſchütterte ſeinen Erd=
 boden mit heftigem Ungeſtüm, bei jedem Worte erbehte die Erde,
 und das Volk entſetzte ſich. Ja die übrigen Erdenbewohner waren
 nicht minder in Schrecken geſetzt vor dem Ewiglebenden, als er ſich
 herabließ um mit dem Volke der Ewigkeit zu reden. In ihrer Be=
 ſtürzung liefen ſie angſt- und ſchreckensvoll zu Bileam dem Wahr=
 ſager, fragten ihn nach der Urſache deß vernommenen Ungeſtümß,
 ob etwa die Welt untergehen ſolle? ſoll vielleicht wieder eine Sünd=
 fluth eintreten? Als er ſie mit dem Beſcheide beruhigte, Gott giebt
 ſeinem Volke ein übermächtiges Erbtheil, riefen ſie alleſammt: Er,
 der Herr, ſegne ſein Volk mit Frieden und Ausbildung in ſeinem
 Geſetze. — Ja alle Geſchlechter mit ihren Führern, aus der Vor=
 welt und der Nachwelt waren hier am Sinai (im Geiſte) gegen=

וְשֵׁנִים וְחֲמִשׁ בְּלֹא תַעֲשֶׂה מִתְחִילִים. בַּעֲלִיל שְׂבָעִתִּים
 מִזְקָקִים. וְשׁוֹמְרֵימוֹ לָעֵד לֹא נִזְקָקִים. וְלוֹיֹת חֵן לְרֹאשִׁים
 מִעֲנִיקִים. וְלִגְרָגְרוֹתָם עֲשׂוֹר עֲנִיקִים. מִשְׁמָחִים לֵב וְעֵינַיִם
 מִבְּהִיזִים. מְתוֹק לִנְפֶשׁ וּמֵרֶפֶא לְעֵצָם מִזְבִּיקִים. עֵץ
 חַיִּים הֵיא לַמִּתְחִילִים: וּבְעֶלְתָּה עַל דַּעְתּוֹ לְהֵן תּוֹרָה
 לְעַמּוֹ. בָּא מַסִּינִי בְּכָבוֹד נֶאֱמַר. וְזָרַח מִשְׁעִיר לָמוֹ.
 וְעֵרָךְ לֹא תִרְצָח לְפָנֵימוֹ. וְעַל כִּי בַחֲרָפָם הֵם חַיִּימוֹ.
 לֹא קִבְּלוּ עַל תּוֹרָה עֲלִימוֹ. וּמֵהֵר פָּאָרָן הוֹפִיעַ לָמוֹ.
 לֹא תִגְנֹב שֶׁנֶּן בְּמִתְחִילִים. וְעַל כִּי בִגְבוּלוֹת וּבְגִילּוֹת הֵם
 מִפְּעֻלָּמוֹ. לֹא קִבְּלוּ עַל תּוֹרָה עֲלִימוֹ: וְאַתָּה מִרְבִּבוֹר
 קָדֵשׁ לְהֵן עוֹ לְעַמּוֹ. הֵם קִבְּלוּ עַל תּוֹרָה עֲלִימוֹ. וְנַעֲשֶׂה
 לְנִשְׁמַע הַקְּדִימוֹ. מִטֶּרֶם נִשְׁמַע נַעֲשֶׂה נָמוֹ. וְצִדְקָה בָּה
 נַחֲשָׁבָה לָמוֹ. וְלִשְׁנֵי כְתָרִים סִימוֹ. לְמַלּוּכָה וּדְכַחְנָה
 וְלִלְוִיָּה אִימוֹ. וּבַעֲשָׂרָה קְדוּשִׁים קָדֵשׁ אֵל לְשִׁמוֹ.

boten, die alle klar geläutert sind. Wie sollen ihre treuen Bewah-
 rer zu Schaden kommen; sie sind dem Haupte zierliches Diadem,
 dem Halse köstliches Geschmeide; dem Herzen Freude, den Augen
 helles Licht; dem Geiste angenehm, dem Gebein heilsam; ein
 Baum des Lebens denen, die sie ergreifen. — Als er (Gott) sich
 vorgenommen, seinem Volke die Thora zu geben, so kam er vom
 Sinai mit seinem ehrbaren Worte einher; er erschien vom Ge-
 birge aus, wo er das Verbot des Mordens mit der Zusage: sich durch's
 Schwert zu erhalten in Mißklang, und daher dort die Thora nicht
 angemessen fand, Auch vom Parangebirge aus strahlte er ihnen zu,
 wo das Verbot: nicht zu stehlen, mit der Lebensart des Stehlens
 und Raubens zu sehr stritt, als daß ihnen die Thora hätte Schran-
 ken setzen können. Er kam daher, von Myriaden Heiligen begleitet,
 seinem Volke das mächtige Wort zu übergeben; sie unterwarfen sich
 willig dessen Schranken, ja sie versprachen sogar das Thun vor
 dem Hören, wollten also unbedingt folgen, ohne erst hören zu wol-
 len; das ward ihnen auch zum großen Verdienst angerechnet; es
 galt ihnen für zwei Kronen; sie wurden des König-, Priester- und

תַּחֲמֹד תִּלְוִלִים. אִם תִּשְׁמְרֶם וְלֹב לָאֵל תִּשְׁלִים. מ' אֶז
 תַּעֲלֶיחַ בְּכָל מַפְעָלִים. אֲוֶרָה יִזְהִיר כְּמִשְׁכִּילִים. אֲשֶׁר
 שְׁנֵי עוֹלָמוֹת נִוָּחִילִים. וַיֵּאשְׁרוּהָ קִטְנִים וְגִדּוּלִים:
 גִּדּוּלִים וְקִטְנִים נָעוּ מִקּוֹלוֹת. וַנִּשְׁמֹת עָפוּ מִקּוֹלֵי
 קוֹלוֹת:

מ' וְכָל הָעָם רוֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת:

וּבִכָּן וְלָךְ תַּעֲלֶה קִדְשָׁה כִּי אַתָּה קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:
 אֵלֶּה הָעֲדוֹת וְהַחֲקִים. אֲשֶׁר נִתְּנוּ לָעַם חֲשׂוֹקִים.
 בְּקוֹלוֹת וְשׁוֹפְרוֹת וְלִפְיָדִים וּבִרְקִים. בְּרַעַשׁ וּבְרַעַד בְּאֵימָה
 וּבִיָּקִים. בְּנִשְׁיָקָה מִפִּי שׂוֹכֵן שְׁחָקִים. מִבְּאָרִים וּמִחֲזֻקִים.
 מִשׁוּלִים בְּכָל מַתָּק אוֹכְלִים וּמִשְׁקִים. מִנֶּפֶת צוֹפִים
 וּמִדְּבַשׁ מִתּוֹקִים. בְּתִשְׁעִים וְשִׁמְנָה פָּנִים בְּפִרוֹשׁ חֲקוֹקִים.
 בְּאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה פָּנִים טָמֵא נִחְזָקִים. אַרְבָּעִים
 וְתִשְׁעָה פָּנִים טָהוֹר מִחֲשָׁקִים. מִנֵּין וְדָגְלוֹ נִדְרָשִׁים
 וְנִחְזָקִים. בְּנִשׁ מֵאוֹת וְשִׁלֵּשׁ עֶשְׂרֵה מִצּוֹת וְקוֹקִים.
 מֵאוֹת וְאַרְבָּעִים וְשִׁמְנָה בְּעֵשֶׂה לְהָקִים. וְשִׁלֵּשׁ מֵאוֹת

ge l ü f t e n , untersagt sie alle. Enthältst du dich deren und ver-
 einst dein Herz mit Gott, dann gelingt dir all dein Thun, dann
 strahlt dein Licht, wie das der Glückseligen, denen diese und jene
 Welt zu Theil geworden; dann preißt dich selig Klein und Groß.

Groß und Klein erheben ob den Donnerstimmen, ja
 außer Athem brachten sie die übermächtigen Stimmen.

Alles Volk gewahrte die Donnerstimmen.

Dies sind die Zeugnisse und Gesetze, die dem geliebten Volke er-
 theilt wurden unter Donner und Posaune und flammenden Blitzen,
 unter Beben und Erschütterung und Furcht und Schrecken, unmittel-
 bar vom Himmelsthroner deutlich und bestimmt vorgetragen. Sie
 werden mit den besten Speisen und Getränken verglichen; sind
 köstlicher denn Honigseim; durch vielfältige Auslegung lassen sich
 alle Lehrsätze aus ihnen ableiten. Sie bestehen in zwei hundert
 acht und vierzig Geboten und drei hundert fünf und sechzig Ver-

שְׁקוּצִים וְזָנוּת אִי יְהִי מִרְעָה. וּבְמִרְעָה טוֹב הוּא יִרְעָה.
ס' לֹא תַחֲמוֹד בֵּית רֵעֶךָ:

תַּחֲמוֹדוֹת בָּתִּים וְאֲהָלִים. שֶׁקָּר הַחֵן וְיוֹפִי הַבָּלִים.
רָשָׁע חוֹמְסִים וְגוֹזְלִים. קִנְיָן אֲשֶׁר קִנּוּ עַמְלִים. צוֹפֵה
עֵין תַּאֲזוֹת שְׂלָלִים. פֶּזַ וְכֶסֶף וְכָל בָּצַע כְּלוּלִים. עָשׂ
בְּגָדִים וְרִקְבַּב בָּלִים. שָׂדֶה וְכֶרֶם לְרוּחַ נִגְחָלִים. נִפְשׁ
וְכָל אֲשֶׁר לָהּ נוֹטָלִים. מַלְחָמוֹד אֵלֶּה עֵין תַּעֲלִים. לָמָּה
תִּהְיֶה בַּפְּלִילִים. כְּסוֹת אֶמְנָה חוֹבָלִים. יתוּמִים חוֹמְסִים
וְלֹא חוֹמְלִים. מְזֻרְחִים לְהַשְׁיִיג גְּבוּל עוֹלָם. חוֹטְפִים
עֲנִיִּים וְדָלִים. זַעַת יִגִּיעַ אַחֲרֵים גּוֹזְלִים. וְנִשְׁק וְתִרְבִּית
מִכְפִּילִים. הֵלֹא לְקַכְרוֹת הֵם מוֹבָלִים. דְּבַר הוֹן בְּיָדָם
מוֹבִילִים. גִּחְלִים כְּקֶשׁ אוֹתָם אוֹכְלִים. בְּיוֹם עֲבָרָה לֹא
מִצָּלִים. אֲנָשִׁים אֲשֶׁר עוֹלָה פּוֹעֲלִים. אֵלֶּה הַדְּבָרִים בְּלֹא

Hinterlist und Untreue sey dir keine Seelen=
weide, dann weidet Er dich auf guten Auen.

Du sollst nicht gelüsten deines Nächsten Haus.

Lusthäuser und Gärten sind reizende Ländeleien, schöne Eitelkeiten.
Die Bosheit raubt und stiehlt, was Andere durch Fleiß erworben.
Ein neidisches Auge lüstert unersättlich Gold, Silber und Kostbar=
keiten; es ist eine Motte im Kleid, ein Wurm im Geräthe. Fel=
der und Weingärten, die es an sich gebracht, befriedigen es nicht.
Es verzehrt die Seele im Ueberfluß der Güter. O, wende es hin=
weg, dein Auge, von solchen Albernheiten! Zu welchem Zwecke
willst du unter der Klasse der Scheelsüchtigen seyn? Sie pfänden
der Wittwen Gewand, bestehlen die Waisen ohne Mitleid, streben
ihr Gebiet zu erweitern, fallen selbst den Armen an und den Dürf=
tigen, rauben, was Andere durch Schweiß und Fleiß erworben, be=
reichern sich durch Zinsen und Bucher. Allein — werden sie dar=
um nicht zur Gruft getragen? führen sie etwas mit ins Grab?
Das Hölle Feuer verzehrt sie wie Stroh, am Zorntag finden Men=
schen keine Rettung, die solche Bosheit ausgeübt. — Bemeldete La=
ster alle sind Folgen der Lüsternheit; das Verbot: Du sollst nicht

בְּזָבִים בִּרְעָה לֹא תַעֲנֶה. וְרָעָה אֵלֶיךָ לֹא תֵאָנֶה.
ס' לֹא תַעֲנֶה:

אִטּוֹם שֹׁפְתִיךָ מִתְּפִלּוּצִים. בֵּל תִּתְחַבֵּר לְלֹצִים.
גִּלְשִׁים דְּבָרִים נִמְרָצִים. דָּרְדָר זֹרְעִים עִם קוֹצִים.
הַשּׁוֹנְנִים לְשׁוֹנָם בְּחֻצִּים. וּפִימוֹ יִפּוּצֵץ נִיצוּצִים. זִמְמִים
אֵין וּמִרְמָה יוֹעֲצִים. תְּנִפִים וְלָרֶכֶל אֲצִים. מַפְלוֹת עֲדוֹת
שָׂא פוּצִים. יְהִירִים וְבַעֲיִן קוֹרָצִים. כְּצַפְעוֹנֵי נוֹשְׁכִים
וּמוֹחֲצִים. לָרַע רָצִים וְלֵאִיד דָּצִים. מְדָנִים בֵּין אַחִים
מִנְצִים. נוֹתְנֵי מַחְלָקֶת וְגֵר פּוֹרָצִים. שְׁנוּאִים לְאֵל
וּמִשְׁקָצִים. עֲתִידִים לְמִדּוֹרֶת אֵשׁ וְעֹצִים. פִּעֲלָם עַל
רֵאשִׁם קוֹבָצִים. צָרַעַת בְּעִירָם מִנְפָּצִים. קַלְלוֹת בְּבִשְׂרָם
רוֹבָצִים. רֵאשׁ וְלַעֲנָה בְּכֹסֶם מָצִים. שְׁמוֹר לְשׁוֹנְךָ
מִנְּאוּצִים. תִּתַּעַב תִּרְמִית שֶׁקֶר וְשִׁקּוּצִים:

Falsch sollst du nie gegen deinen Nächsten
seyn, dann wird dich auch kein Unglück treffen.

Du sollst nicht falsch zeugen.

Schließe deine Lippen den Afterreden, mache nicht Gesellschaft mit Spöttern; sie hauchen freche Worte, streuen den Samen von Dornen und Disteln aus, ihre Zungen sind spitze Pfeile, zehrend Feuer sprüht ihr Mund, ihre Gedanken sind rankevoll und ihre Rathschläge Trug; sie sind Schmeichler, fertige Heuchler; ein falsch Zeugniß zu geben ist ihnen Kinderspiel. Frech ist ihre Stirn, ihre Augen sind Verräther, sie beißen wie Basilisken gefährliche Wunden. Bosheit ist ihr Bestreben, ihre Freude Unheil, sie stiften Zank zwischen Brüdern, Zwietracht unterhalten sie und stören die gute Ordnung, sind gottverhasste, abscheuliche Kreaturen, für die die Hölle geschaffen ist. Ihr Unrecht trifft ihren eigenen Scheitel, ihre Haut wird mit Ausschlag, ihr Leib mit Fluch überzogen; ein Gemisch von Galle und Vermuth wird ihres Bechers Trank. Bewahre deine Zunge vor Lästerreden, verabschene Trug, Falsch und Hinterlist.

תרחק מחבורת גנבים. שודדים ללא למו אורבים.
 רואים באשגבי ערבים. קירות בחשך נוקבים. צודדים
 ובאים באשגבים. פעלת יגיע אחרים גונבים. עשירים
 ערומים מציבים. שבעים ללחם מרעיבים. נפשורת
 מפיתים ומדאיבים. מארבים על דרכים יושבים. לגזול
 לכל עוברי נתיבים. כלי וין עליהם מלהיבים. יחד גם
 להרגם רוהבים. טעונו ובגדו שוללים באויבים. חוטפים
 וטורפים כזאבים. זה עמלם לריק חוטבים. ומאפרה
 לבתיהם שואבים. הון ברכה אחרימו לא עוזבים. דברי
 אלות עליהם קובים. גוים למהלומות מחיבים. בשתם
 ברחובות מסובכים. אידם בבוא יראו רבים. אסוף
 יגיעה הטובים. אכול ולנפשך יהו ערבים. אל תפנה
 בני אל רהבים. ואל תהי עם שמי כזבים:

Du sollst nicht stehlen!

Halte dich ferne von den Diebsbanden; sie plündern und haschen unrechtmäßiges Gut, sie schauen aus Falten der Dämmerung, im Finstern durchbohren sie Wände, brechen Fenster, steigen ein und stehlen Anderer Fleiß, bringen Reiche nackt zum Bettelstabe, in Hungersnoth, die sonst im Ueberfluß gelebt, und manche edle Seele in Jammer und Elend; sie stecken im Hinterhalt der Strassen, berauben die Vorübergehenden, rüsten sich mit Mordgewehr, den unschuldigen Wanderer zu würgen, sie nehmen ihm, dem Feinde gleich, Last und Gewand, und fallen an wie reißende Wölfe. Aber — es frommt nicht, dies Raubgewerbe; sie ziehen den Fluch über ihr Haus, lassen keinen Vermögenssegen zurück. Auf ihnen haften alle Worte des Fluches, sie haben ihren Körper dem Henker verschuldet, ihren Leib der Sandbühne; ihre Strafe ist exemplarisch in Gegenwart vieler Zuschauer. Mein Sohn, halte zu Rathe, was dein redlicher Fleiß erworben; du kannst es genießen, es bekommt dir wohl. Spüre nicht nach Reichthümern und halte nicht zu mit den Grüblern nach Falsch.

ח' לא תנאף:

אל תתערב במנאפים. במגילי עריות גופים. גוים.
 ברוצות מנאפים. דורשי רע ומבקשי כנאפים.
 המטמאים ארץ ומחניפים. ומעשה ידי אמן מסלפים.
 זרעם לשם אחר מחליפים. חמת אל וקצפו מאניפים.
 טור עצמה משוטת נאופים. יפיה אל ידיהה קרשפים.
 כל נוגעיה באור נשרפים. לחדרי מות הם נשאפים.
 מעמקי שאול נהדרפים. נופלים לשחת ולא נוקפים.
 שמח בהלקה בחיים יפים. עם לקוחה לה והכל צופים.
 פוריה תפריה לה ענפים. צמודים לשלחנה מקיפים.
 קדש הלולים לאל מצניפים. רנה בלבך אז מוסיפים.
 שתה מבורה מים כסופים. תעב גנבת מים טנופים:
 טנופים מים לא תגנב. שמח בהלקה ובטוב תנזב.

Du sollst nicht ehebrechen.

Mache keine Gemeinschaft mit Unzüchtigen, mit unkeuschen Blutschändern! sie beflecken scheußlich ihren Körper; zur Befriedigung ihrer bösen Begierden buhlen sie nach Zaubereien; sie verunreinigen das Erdreich, schänden es und verstümmeln das Handwerk des Meisters; sie verfälschen ihre Leibesfrucht durch Fremder Namen und erregen den göttlichen Unwillen und Zorn. — Hüte dich, daß sie dich nicht verführe, die Buhlerin, laß dich ihre Schönheit nicht ins Feuer locken! berührst du sie, dann hat dich schon die Flamme ergriffen, dann hat dich der Arm des Todes umfaßt — er stürzt dich in den Schlund des Abgrunds, du fällst hinab zur Gruft und stehst nie wieder auf! Begnüge dich mit dem Antheil, der dir zum Lebensgenuß beschieden, mit der Gattin, die dir vor aller Augen zum Eigenthum zugetheilt worden; sie ist ein zweigenreicher Stamm, der Sprossen treibt um deinen Tisch herum. Deine Söhne stimmen der Gottheit heilige Lieder, und die Freude deines Herzens steigt. Trinke aus deiner Quelle reines Wasser; verabscheue den Genuß der geheimen Sudelwasser.

Sudelwasser schlürfe nicht; begnüge dich mit dem Deinigen, dann treibst du noch im Alter.

תֹּר וְסוֹר מֵאֲנָשֵׁי דָמִים. שׁוֹמְרִים בְּלִבָּם אֵיבָה
 וְשׂוֹטְמִים. רָשָׁעַת סוֹר מֵעֲרִימִים. קָחַת נַפֶּשׁ צַדִּיק
 זִמְמִים. צוֹפְנִים וְאוֹרְבִים עַל תְּמִימִים. פֶּח טוֹמְנִים
 לַמִּישָׁרִים פֶּעַמִּים. עַל דָּם רַע בְּזֶדֶן קָמִים. שְׂאֵת כְּלִי
 מָוֶת בְּאֶף מוֹעִימִים. נָקִי רוֹצְחִים בְּאֵין רַחֲמִים. מַאֲבָדִים
 מַעַשׂ הַצּוֹר תְּמִים. לִנְבָּרָא בְּצִלְמוֹ לַשַּׁחַת הַזִּמִּים. בְּרַגַּע
 נִשְׁמָה בְּנִשְׁמִים. יִרְאֵת אֵל בְּלִבָּם לֹא שָׁמִים. טוֹרְדִים
 נַפֶּשׁ לַמָּוֶת בְּלֹא יָמִים. חֲדַל מִלְּהַחְנִיף גֵּיזָא בְּדָמִים.
 זְכוֹר כִּי יוֹעַק דָּם לְמָרוּמִים. וְשׁוֹבֵךְ דָּם הָאָדָם בְּאָדָם
 גִּנָּקָמִים. הֵן נַפֶּשׁ בְּנַפֶּשׁ מִנְּשָׁלִימִים. דִּין הָרֶג לְנַפְשָׁם
 גּוֹרָמִים. גּוֹר מִפְּנֵי חֶרֶב וְעַמִּים. בֵּרַח לָךְ מִגִּתְּלֵי רַחֲמִים.
 אֲשׁוּרִיךָ תַּצְעִיד בְּתָמִים:

בְּתָמִים תֵּלֵךְ וְתִנָּצֵל מֵאֶף. שְׂטָה אִם לֹא תִנָּאֶף:

Du sollst nicht morden!

Schau' auf! weiche von den Blutgierigen! sie tragen Groll und Haß im Herzen, pflegen Bosheit und spielen Mänke, trachten dem Gerechten nach dem Leben, lauschen und lauern auf den Frommen, legen Schlingen für die Unschuldigen, stellen dem Blute ihres Nebenmenschen muthwillig nach, tragen Mordgewehre, fallen wüthend an und morden die Unschuld ohne Erbarmen, richten zu Grunde des Schöpfers vollkommenstes Werk und schicken zur Gruft das Geschöpf, sein Ebenbild. Ein Augenblick — geschehen ist der Meuchelmord! — Gottesfurcht haben sie verbannt aus ihrem Herzen; sie überliefern dem Tode unreife Seelen. — Laß ab! schände die Erde nicht durch Blutvergießen; gedenke, wie das Blut zum Himmel schreit! Vergossenes Menschenblut muß durch Menschen gerochen werden; nur die Seele kann die Seele befriedigen. Fürchte das Schwert der Rache! fliehe die Höllengluth! wandle im Pfade der Unschuld!

Im Pfade der Unschuld wandelst du, und
 sorglos wenn du die Verführung flichst.

ס' כבוד את אביך ואת אמך :

אֶזְוֹן לְהוֹרִיק בְּחִבּוֹר אֲמוּנִים . בְּעִתִּירוֹת אוֹתָךְ קוֹנִים .
 גָּרְרוֹךְ בְּבְרִית אִיתָנִים . הִי חֵלֶב שָׁדִים לְךָ מִדְּשָׁנִים .
 הַמְלִבִּישֶׁךְ רְבוּשׁ עֲדָנִים . וּמֵאֲכָלִים בְּפִיךָ נוֹהֲנִים .
 זֹעֲקִים בְּעֶדְךָ תַּחֲנוּנִים . חִתָּךְ לָמוֹ דָּר עֲלִיוֹנִים . טִיעֲנִיךָ
 עַל שִׁכְמָם כְּאוֹמְנִים . יִגְעִי בְךָ שְׁבַעִי אוֹנִים . כָּאֵב אִם
 יִקְרָאֶךְ הֵם מִתְעַנִּים . לִירְאֶת שְׁדֵי אוֹתָךְ מַפְנִים . מִצֹּת
 וְדַתּוֹת לְךָ מְבוֹנָנִים . נַחֲלֶלֶת רוֹזֵן וּבֵית לְךָ מִקְנִים .
 סוֹמְכִים לְךָ עֹזֶר וּמִתְחַתֵּנִים . עֲשֵׂה חֶפְצָם וְלֹא רָעִיו
 פָּנִים . פֶּן יַעֲמִידוֹךְ לִפְנֵי דִינִים . צִפּוּהַ דֵּת סוֹרֵר וּמוֹרֶה
 בְּבָנִים . קָהֵל יִרְגְּמוֹךְ בְּאֲבָנִים . רְאֵה פֶן תַּעֲזֹבֵם לְעֵרַת
 זְקוּנִים . שָׁרְתָם כְּעֶכָד לְאֲדוֹנִים . תִּפְלָתָם קָח וְתֹאדִירָךְ
 יָמִים וְשָׁנִים :

וְשָׁנִים תֹּאדִירָךְ וְתִזְכָּה פָנֶי צַח . יִצִּיר צֶלֶם אִם לֹא
 רִזְרָצָח :

Ehre deinen Vater und deine Mutter.

Gehorche deinen Eltern, dem getrauten Paare; sie haben dich von Gott erfleht; dein Vater hat dir das Siegel des göttlichen Bundes aufgedrückt, deine Mutter hat die Milch ihrer Brüste dir gereicht; sie haben dich anständig gekleidet und dir Unterhalt verschafft; sie haben um deine Erhaltung manche Gebete gen Himmel geschickt; sie haben auf ihren Schultern dich getragen; sie haben sich viel Mühe um dich gegeben und manches Ungemach erduldet — wie sehr haben sie sich geämt, wenn dich irgend eine Unpäßlichkeit befallen! Sie haben dich zur Gottesfurcht angehalten und in den Geboten und Rechten unterrichtet; sie haben dir Gut und Haus zu verschaffen gewußt; ihre Unterstützung hat dir eine Gehülfin, eine traute Gattin verschafft. O, sey erkenntlich! willfahre auch ihnen! komme ihren Wünschen zuvor, dann wirst du glücklich und lange leben.

Lange leben wirst du und Gottes Antlitz heiter schauen,
 wenn du seinem Ebenbilde wirst kein Leid zugefügt haben.

רִאשׁוֹן לְמִקְרָאֵי זְמָנִים . קָדוֹשׁ לְאֲדֹנֵי הָאָדָמָה . צִבִּי
 קָדֹשׁ שֶׁבֶת שְׁאֲנָנִים . פֶּדֶת מִדִּין יִצִּיר מְלָכִים . עֲנֹתָהּ
 שִׁירָה וְכִפְרָה פָּנִים . סִימָה לְאוֹת וּלְעֵד בֵּין אֲב לְבָנִים .
 נִצּוֹר יִצִּיאוֹתֶיהָ כְּהוֹרוֹ נְבוֹנִים . מִשָּׂא בְלִי לְהוֹצִיא
 מִבְּפָנִים . לְמַחֲלֵלָהּ מִיתוֹת דָּנִים . כָּרֶת וְרִגְיֶמֶת אֲבָנִים .
 יְדוּעָה הִיא לָךְ בָּמָן מִיָּמִים קִדְמוֹנִים . טַעְמוֹ לֹא־רָדָה
 מִמַּעֲוֹנִים . חוֹכְרֵי אוֹב בָּהּ לֹא נִעְנִים . זְכוֹר כִּי בָהּ יִשְׁבּוֹת
 נִהַר צְפוֹנִים . וְנַח בָּהּ מִמְּלָאכֶת חוּץ וּפָנִים . הִגִּירָה בָּהּ
 לֹא־לִי קִדְשׁוֹת וְרִנָּנִים . דִּשְׁן עַל שְׁלַחְנָהּ מַעֲרָבִים . גַּם
 עֶבֶד וְאִמָּה אֲשֶׁר לָךְ נִקְנִים . בָּהּ יִנּוּחוּ עַמָּהּ בְּכָל פָּנִים
 אֶל הוֹרָה לָךְ לְכַבֵּד הוֹרִים וְזִקְנִים :
 וְזִקְנִים הִנְעִימוּךָ מִיָּמֶיךָ . בְּכֶדֶם סָלָה וַיִּרְבוּ יָמֶיךָ .

aller Herren geweiht. Dies ist der Wille des Allerheiligsten, daß man den Sabbath ruhig feiere; er ist's, der einst den ersten Menschen vom Gericht befreit, er stimmte sein Lied an und besänftigte den göttlichen Unwillen. Er ist zum Zeichen eingesetzt zwischen dem Vater im Himmel und seinen Söhnen; enthalte dich des Tragens — nach Vorschrift der Weisen — keine Last von einem Gebiete ins andere zu tragen. Wer den Sabbath entheiligt, hat sein Leben verwirkt; er zieht sich einen frühen Tod zu, oder gar das gerichtliche Steinigen. Der Sabbath ist dir aus den Tagen der Vorwelt genugsam bekannt durch den Manna, den der Himmel an keinem Sabbath herabgesendet. Die Todtenbeschwörer erhaschen keine Kunde am Sabbath. Gedenke, daß selbst jener unbegreifliche Fluß, Sabbathion genannt, den Sabbath feiert — auch du feiere ihn und enthalte dich aller Feld- und Hausarbeit, weihe ihn dem Allerhöchsten durch heilige Lieder und Gesänge, bereite deinen Tisch mit schmackhaften Speisen, auch deine Leibeigenen, dein Knecht und deine Magd aller Art, sollen am Sabbath Erholung finden bei dir. Gott hat dir die Weisung gegeben, daß du verehren sollst deine Eltern und deine Aeltesten.

Deine Aeltesten sorgen für deine Seligkeit;
 ehre sie immerdar, dann wirst du lange leben.

גַּחְלִי אֵשׁ מִמֶּנּוּ בֹעֲרִים. דָּרְזוּ חֲרֹב לָלֶה מִפִּירִים.
 הַמַּרְעִישׁ אֶרֶץ וּמִרְגִּיז הָרִים. וְגֹעֵר בָּיִם וּמַחְרִיב קָרִים.
 וְעִמּוֹ לֹא יָכִילוּ יְצוּרִים. חֲמָתוֹ מִנְהַצֵּת צוּרִים. מִזֶּבֶד
 לְיִשְׁרָאֵל וְנוֹקֶם לְצָרִים. יַחֲתוּ מִמֶּנּוּ אֲבִירִים. כָּלֶם מִפִּחְדּוֹ
 נִסְעָרִים. לוֹ מִשְׁרָתִים וְתַאֲרוֹ לֹא שָׁרִים. מִזֶּרֶא שְׁמוֹ
 לְשׂוֹאֵל לֹא תָרִים. נִגְעָה בּוֹ יִרְעֶדוּ בְּהֵ אֲבָרִים. סוּר
 מִשְׁבּוּעַת שְׁקָרִים. עָרוּךְ בָּהּ אֱלֹת וְאַרְרִים. פּוֹרַעַת
 מַעוֹר וּמִבְשָׁרִים. צוֹפֶרֶת כְּעוֹף וּבָאָה בַּחֲדָרִים. קִירוֹת
 הוֹפֶכֶת עִם מְקָרִים. רַחֵק מִמֶּנָּה בְּכָל דְּבָרִים. שְׁמוֹר
 שְׁבֻעַת אֶחָד וּנְדָרִים. תִּירָא אֵל נוֹתֵן שַׁבָּת לְשׂוֹמְרִים:
 לְשׂוֹמְרִים יוֹם שַׁבָּת נִפְיֵשׁוּ. עֲתִידִים בִּקְדָּשׁ לְהִקְדִּישׁוּ.
 מ' זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ:
 תִּכְלִית כָּל פֶּעֶל לָרוֹם וְתַחֲתוֹנִים. שְׁבִיעִי לַיָּמִים הַנִּמְנִים.

für und für. Gluthfeuer entflammte seinem Munde, seine Religion
 ist ein Schwert wider Gesezestörer, er erschüttert die Erde und zer-
 trümmert Berge, er schilt das Meer, und Ströme versiegen; sein
 Drohen ertragen seine Geschöpfe nicht, sein Zorn schmelzt Felsen.
 Gegen Redliche ist er gütig und eifervoll gegen Widersacher. Selbst
 die himmlischen Mächte zittern vor ihm und zagen voller Furcht;
 sie sind seine Diener, sehen aber keine Gestalt. — Kenne nicht ver-
 geblich den ehrfurchtswerthen Namen; ein heiliger Schauer durch-
 dringe alle deine Glieder bei dessen Benennung. Fliehe falsche
 Schwüre, sie enthalten Fluch und Unglück, sie zernagen Haut und
 Fleisch; flugs wie ein Raubvogel schießen sie in deine Gemächer
 und zerstören Gemäuer und Gebälke. Enthalte dich des Schwörens
 in allen Dingen; halte aber, was du geschworen und gelobt hast.
 Fürchte Gott, der einst ewige Seligkeit gewährt den Tugendhaften.

Den Tugendhaften, die den Sabbath feiern,
 wird ewige Seligkeit zu Theil im Allerheiligsten.

Erinnere dich stets des Ruhetages, ihn zu heiligen.

Er ist der Vollendungstag aller höhern und niedern Werke, der
 siebente Tag der Woche und erste aller Feiertage, er ist dem Herrn

וְתָהוּ הֵם הָאֱלִילִים . קָטַב שְׁעִירֵי בָעָלִים . צִלְמֵי מַסִּכּוֹת
וּפְסִילִים . פָּעִלַת תְּבִנֹת כָּל סִמָּלִים . עֲצֵבֵי עֹבְדֵי
הָאֱמָלִים . סוּמִים חֲרָשִׁים וְלֹא מַמְלָלִים . נִשְׁאִים עַל
כְּתָף וְנִסְבָּלִים . מְאוּמָה לְהוֹעִיל לֹא יִכּוּלִים . לֹא עֹזְרִים
וְלֹא מְצִילִים . כְּנָפֶלֶם נִשְׁבָּרִים כְּנִבָּלִים . יְבוֹשׁוּ כָּל בָּם
מִתְהַלָּלִים . שׁוֹעִיָהֶם לַחֲשֹׁךְ מוֹבָלִים . חֲגִיָהֶם מְאוּסִים
וְגִעּוּלִים . זִבְחֵיהֶם מֶרֶק פְּגוּלִים . וְנִכְבִּיָהֶם יִין תַּרְעִילִים .
חֲבִלֵיהֶם הַפִּילוּ חֲלָלִים דְּתִיָהֶם חֲקוֹת הַבָּלִים . גִּוִּיִם
לְתַפֶּת נִדְגָלִים בְּנֵי לְבוֹרָאָה תִנָּה הַלּוּלִים . אֵל תִּתֵּן אֶת
שְׁמוֹ לַחֲלוּלִים :

לַחֲלוּלִים אֵל תִּתֵּן אֶת שְׁמוֹ . וְסוּר מֶרֶע פֶּן תִּכְשַׁל
וְתִאָּשָׁם .

ח' לֹא תִשָּׂא אֶת שְׁמוֹ :

אֶת שְׁמוֹ אֲדִיר בְּאֲדִירִים . בָּרוּךְ זָכְרוֹ לְדוֹר דּוֹרִים .

scheußlich, eitel und leer sind die Götzenbilder. Der teuflisch ge-
fürchtete Baal, die gegossenen und gehauenen Kolosse, die künstlich
gestalteten Riesenbilder, welche alle von den verstockten Heiden ver-
ehrt werden, sind sämtlich blind, taub und stumm! sie müssen auf
Schultern gehoben und getragen werden, weil sie unvernünftig sind,
sich selbst zu tragen: sie sind heillos und unnütz, fallen zur Erde
und brechen wie irdene Töpfe. Beschämt werden Alle, die sich ih-
rer rühmen, und die ihnen nachhängen, gleiten im Finstern. Ihre
Feste sind verächtlich und abscheulich, ihre Speiseopfer sind Gräuel-
suppen und ihre Trankopfer Taumelwein, ihre Ceremonieen sind
menschenwürgend und ihre Gebräuche schändliche Geseze, ihre ganze
Flotte fährt zur Hölle hinab. Mein Sohn, bringe deinem Schöp-
fer Ruhm, laß seinen Namen nicht entweihen!

Laß ihn nicht entweihen, den heiligen Namen! weiche

vom Bösen: du könntest dich vergehen und verschulden.

Du sollst seinen Namen nicht aussprechen.

Den Namen des Allmächtigen, gebenedeiet sei dessen Andenken

תַּחֲתֵיּוֹת הַדּוֹמִים . דָּלַת סוּגָר בְּעַד הַזְּמַיִם . הַמִּזְרִיחַ
מֵאֲזוּרוֹת רָמִים . וּמִנְהִיגִם לַיְלוֹת וַיָּמִים . וַיִּקֵּם עוֹשֶׂה
וַיִּרְעֵמִים . חֲשֵׁר טָלָלִים וְנִשְׁמִים . טִיעוֹת מִגִּדְל וַיִּצְמַחֵי
תַלְמִים . יוֹצֵר וּבוֹרֵא כָּל הַנִּשְׁמִים . כָּל רוּחֹתָם בְּיַדִּי
שָׂמִים . לַחֲמֵם אֶבֶן בְּמִטְעָמִים . מִמִּית וּמַחֲיָה וְאֲנִי חַי
לְעוֹלָמִים . נָפִי גְדוֹלִים וְעִצּוֹמִים . סָלָה לְעוֹלָמִים קַיָּמִים .
עוֹזֵרָה בְּבִרְיֹת אֲבוֹת הַתְּמִימִים . פּוֹדֵה מִסְבָּלוֹת עֲנָמִים .
צִלָּלָם בְּנִבְכֵי תְהוֹמִים . קוֹרֵעַ לְפָנֶיהָ יָמִים . רוֹעֵה בְּמֶן
בְּמִטְעָמִים . שֶׁקֶדְתִּי לְבַחֲרָהּ לִי מֵאֲמִים . תִּרְתִּי לְסִגְלָהּ
לִי מֵעַמִּים :

מֵעַמִּים חֲשֵׁתִי לְהַבְדִּילָהּ . תְּמוֹרֵי אֵל לֹא יִהְיֶה לָּהּ .
ח' לֹא יִהְיֶה לָּהּ :

תַּעֲוֹת וּזְרָחִים וְצוֹלָלִים . שֶׁקוֹץ תוֹעֲבוֹת וְגִלּוּלִים . רִיק

der die Abgründe der Erde begrenzt, der dem brausenden Meere Schranken gesetzt, der Leuchtfugeln in den unermesslichen Raum eingesetzt und Tag und Nacht treibt, der Blitze schafft und Donner, der Thau und Regen träufeln läßt, der Bäume emporbringt und Pflanzen zieht — ich, ich bin der Welterschöpfer, der alle Wesen hervorgebracht, und meiner Hand empfehlen sie alle ihre Geister; ich bereite für Alle schmackhafte Speisen, ich tödte und belebe auch wieder, ich, der Ewiglebende! Groß und mächtig sind meine Wunder, und dauerhaft auf ewige Zeiten. Ich habe dich gerettet — zufolge des Bundes mit deinen frommen Vätern — habe dich von der Sklaverei der Anamim (Egypter) befreit und sie in des Abgrundes Strudel versenkt. Dir hab ich das Meer gespalten, dich hab' ich genährt mit wohlschmeckendem Manna; dich hab' ich aus allen Nationen erkoren und zu meiner eigenen Nation gewählt aus allen Völkern.

Aus allen Völkern hab' ich dich gesondert, verkenn auch du mich nicht. Schuldige keinem fremden, keinem himmlischen, keinem irdischen Bild. Häßlich, gräßlich,

בְּרָקִים קָלִים . קוֹלוֹת הִרְעִימוּ גִלְגָּלִים . צָרַח שׁוֹפָר
 מִמַּעַלִּים . פָּצְמָה רְקוּעַת שְׁעוֹלִים . עָמִים אֲחֻזּוֹם בְּהָלִים .
 סַעַר צִיּוֹרִים וַחֲבָלִים . נָהַי כִּיּוֹלָדָה חָלִים . מִרְצָדִים הָיוּ
 מִגְבָּלִים . לִבְנוֹן וְשֶׁרִיזוֹן כְּעָגָלִים . בְּרַמֶּל וּבְשֶׁן כְּמוֹ אֵילִים .
 יַחַד תָּבוֹר וְכָל הַלְלוֹלִים . טָרְחוּ בְּגִבָּה וּנְמָצְאוּ פְסוּלִים .
 חֵי רָם רוֹאֵה שְׁפָלִים . וְהָסִינִי בִדְךָ לֹא הִכָּלִים . וְהָטָה
 אֱלֹיוּ וּבוֹלִים . הִעֲטִירוּ עֲנָנִים וְעַרְפָּלִים . דָּר בּוֹ בְּשִׁנְאָן
 אֲרָאֵלִים . גִּאּוֹן קוֹלוֹ הַנְּשִׁמִּיעַ לְגִדְגָּלִים . בְּסִבִּיב הַדָּהָר
 נִגְבָּלִים . בְּנַעֲשֵׂה וּנְשַׁמֵּעַ דָּת מִקְבָּלִים . אִיָּנָם שֵׁם רֹאשׁ
 מְלִים . אֲנֹכִי שֹׁמֵעַ לְכָלִילִים :

לְכָלִילִים הַנְּשַׁמֵּעַת מְלִיךָ . מְפֹאֲצֵן הָרִים קוֹלָךְ .

אֲנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ :

אֲשֶׁר כָּל פֶּעַלֹּ תָמִים . בּוֹנֵה מַעֲלוֹת בְּמַרְוּמִים . גּוֹדֵר

und Donnerstimmen stürmend die Himmel, des schrecklicher Schall zerriß die Fläche der Erde; Angst ergriff die Völkerschaften und Schrecken und Bittern und Wehmuth gleich einer hangen Gebälerin. Tief eingesenkte Berge sprangen, Libanon und Sirion wie Kälber daher, und Charmel und Baschan wie Hehe, und Tabor und alle Hochgipfel; aber sie wurden zurückgewiesen, die strotzenden Höhen; des Allerhabensten Blick war auf den Niedrigsten gerichtet. Er schauete auf den Sinai herab; auf ihn breitete er seine Himmel aus und krönte dessen Haupt mit Wolken und Nebel. Er, der heilige Throner unter den Chören von Crellim, ließ seine majestätische Stimme aus; freudig vernahm sie das um den Berg gelagerte Volk; es hatte seine Bereitwilligkeit zum Empfang des Gesetzes bezeigt — aufmerksam horchte es auf der göttlichen Worte erstes. אֲנֹכִי war's, das er zuerst hat vernehmen lassen die Seligen.

Die Seligen hast Du vernehmen lassen Dein Wort.

Berge zersplitterten bei dem Schall der Stimme:

Ich bin der Ewige, Dein Gott!

Deffen Thum ohne Fehl, der sich Söller aufgebaut in jenen Höhen,

מְנִיקִים. בְּדַמּוֹ חֲכָמָה מְפִיקִים. הַשְׂפָעַ מִקּוֹר מִים חַיִּים
 מִזְנֵקִים. וּמִנְפֶּת צוּפִים וּמִדְּבַשׁ מִתּוֹקִים. וְדֹר לְעֵינַיִם
 מִבְּחִיקִים. חֲבֵשׁ לְעַצְמוֹת מִשִּׁיקִים. טוֹבִים יִשְׁרִים
 וְצַדִּיקִים. יִקְרִים מִפְּנִינִים וּמִכָּל חֲשׂוֹקִים. כְּתָב אֶצְבַּע
 שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. לְנוֹצְרִימוֹ מִחֲטָא מִנְּקִים. מִצַּדִּיקִים לְכָל
 בָּם עוֹסְקִים. נִדְּבָרִימוֹ בַּסֶּפֶר נִחְקָקִים. סוֹפְרִימוֹ בְּצֶדֶק
 מִחֲקָקִים. עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחְזִיקִים. פֶּאֶר לִוִּית חֵן
 וְעִנְיָקִים. צִדְקוֹת מַלְאִים וְלֹא רָקִים. קְדוּמִים טָרָם יְסוֹד
 אֲפִיקִים רוֹם וְעֶמֶק אֵל בָּם הַקִּים. שְׂמָעָם לְשׁוֹשְׁנֵת
 הָעֶמְקִים. תּוֹצְאוֹתָיו לְחֵידָה מִמֶּתֶקִים:
 מִמֶּתֶקִים דְּבָרֵי אֱלֹהִים. לְאוֹמְרֵי אֵין כָּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים.
 ח' וַיִּדְבֵּר אֱלֹהִים:
 תַּתּוֹ קוֹל עוֹ אֵל אֱלִים. שְׁלֹהֲבוּ לַפִּידֵי נִחָלִים. רָצוּ

den der Gebote und Gesetze — die Ammen kleiner Säuglinge, aus
 ihren Brüsten wird Weisheit gesogen — sie sind Ströme lebendiger
 Wasserquellen, lieblicher als Honigseim; sie erleuchten die Augen
 und heilen Mark und Gebeine; gut sind sie und gerade und gerecht,
 edler als Edelgesteine und schätzbarer als alle Kostbarkeiten. Er hat
 sie eigenhändig geschrieben, er selbst, der Allerhöchste! Ihre Folger
 bewahren sie vor Fehlritten, rechtfertigen Alle, die sich ihrer befleiß=
 igen, und die sich mit ihnen beschäftigen werden in das Buch der
 Tugend eingeschrieben. Die Weisheit ist der Baum des Lebens,
 des Hauptes holder Schmuck und Zierde, der Inbegriff der Tugen=
 den, der Elemente Element; durch sie hat der Allmächtige Höhe
 und Tiefe begründet. Er hat sie hingegeben seinem am Fuße des
 Berges — wie eine Rose im Thale — stehenden Volke, und der
 Seligen Genuß war ihrem Gaumen süß.

Süß waren die Worte Gottes Denen, Die ihm entgegen
 gerufen: „Niemand ist Dir unter Götterwesen gleich!“

Und Gott sprach.

Er ließ sie aus, seine mächtige Stimme, der Götter Gott! Gluth=
 feuer loderte flammend auf, und Blitzstrahlen durchfuhren schnell,

וְזוֹלָדוֹת רוֹם וְתַחַת בְּהִירְדֵּעֵיָם. וּבְשִׁבְעָה קוֹלוֹת כְּנִרְאוֹ
 בְּנֵעִם. שְׁתֵּי זֶה שָׁמְעֵנוּ שְׁמָעִם. וְלִשְׁתֵּי שְׁמִיעוֹת נִחְלַק
 קוֹל רַעֲם. לַגּוֹיִם קוֹל זֶעַם. וְלִישְׂרָאֵל קוֹל נֶעַם. וְאָמְרִי
 הַכֹּל מֵהַ זֶה קוֹל מֶרְעַם. הוֹלֵךְ וּמִתְגַּלְגֵּל. כְּגִלְגֵּלִי רַעֲם.
 וְאָמַר לָהֶם יֵשׁ לִי טַעַם בֵּינִי וּבֵין עָם. וְרָכַב רַבּוֹתִים
 נִתְכַּוְּנוּ מוֹל עָם. וְשִׁבְעָה רִקִּיעִים נָטוּ בְּזוֹ עָם. בְּיֶרֶת
 אֲשֶׁר תִּכְנֶנָּם בָּהּ קֶרְעִים. וַיִּטֹּס וַיִּסִּיעֵם מִמְּקוֹמָם וּמִמִּסְעָם.
 וְהָיוּ נוֹטְפִים בְּשֵׁם מוֹעֵם. וְאָמְרוּ מִלְּאֲבֵי הַנְּשִׁירָת מֵהַ זֶה
 הַטַּעַם. נוֹרָא אֱלֹהִים מִמְּקַדְשׁוֹ הַמִּנְעָם. אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא
 נוֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם. וּבִכֵּן אָמַר לְעֲנֹרֵד הָעֵד בָּעָם:
 וַיִּשְׁמְחוּ כָּל הָעָם. בְּשִׂמְחַת אֲמָרֵי נוֹעֵם. וְנִתְמַנָּה צִיר
 רוֹעֵם. וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן הָהָר אֶל הָעָם:

כ' וּבִכֵּן וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן הָהָר אֶל הָעָם:

אֵתוּ מִצּוֹת וְחֻקִּים. בָּאֵר הַיָּטִב חֻקִּים. גְּמוּלֵי חֻלָּב

Das Verschiedene hörten wir gleichzeitig; selbst die Donnerstimmen ließen sich doppelter Art hören, den Heiden schienen sie schrecklich, dem Israel freundschaftlich. Was für schreckliche Stimme, hieß es, läßt sich rollend wie Donner hören? Ich habe, war seine Antwort, eine wichtige Unterredung mit meinem Volke. Myriaden fuhren (vom Himmel) dem Volke entgegen, die Himmel neigten sich diesem Volke zu; dieselbe Spanne, die den Himmel befestigt, löste ihn jetzt und ließ ihn herunter. Angstschweißtropfen waren hier triefende Wohlgerüche. Die Engel-Dienerschaft fragte selbst: was hat Dies alles zu bedeuten? Gott zeigt sich furchtbar aus seinem lieblichen Heiligthume, er, der Gott Israels, giebt seinem Volke ausge dehnte Macht und Festigkeit. — So sprach er nun zum Bescheidenden: geh' hinab, warne das Volk!

Da ward das sämtliche Volk erfreut durch die erfreulichen, anmuthsvollen Worte; ihr Hirt ward zum Boten ernannt und er, Mose, ging hinab zum Volk.

Nun ging Mose vom Berge zum Volke.

Er hatte sie bei sich, mit deutlicher Schrift gezeichnet, die Urkun-

רחק איש שדה וקרוב איש תם. יושב אהלים באהלי
רום נחתם. וגם במרכבה תארו נחתם. עולים במעלותם
ויורדים בירידתם. תמהים על מראה זה חותם. ואמר
אליה הנה זה חותם יפה מכל חותם. חותמות שנים
עשר נחתמו מזה חותם. במבעת המלך טבועים באחד
חותם. על לב ועל זרוע למענה תחתיתי חותם:

שלמו כל אלה בעמוד עם עולם. כשלמו אלפים עם
שלא נברא עולם. ואלפים וארבע מאות וארבעים
ושמנה שנה משנברא עולם. אמרה תורה זה משה
אשר נקרא ענו מעולם. וידבר יי אל משה אשר נכתב
מעולם. הוא יירשי מורשת עולם. והוא יקחי מתנת
עולם. וכל באי עולם יאמינו כי לעולם:
והיה אל אמונה מהרהר למענה ומבין בהנינה
אברא עולם בבינה בעבור אכנה:

Verdrängt ward der rauhe, genährt der gesittete Mann, der Zelt-
bewohner, dessen Siegel auch im höchsten Zelt (Himmel), dessen
Bild im Thronwagen abgedruckt. Die an ihren Staffeln auf- und
niederstiegen, staunten diese, einander gleichenden Bildnisse an. Nun
sprach er zu ihr, siehe hier das allerschönste Gepräge; davon sind
zwölf Abdrücke; nach einem königlichen Siegelring hab' ich sie mir
in's Herz und auf den Arm eingedrückt.

Nach allen Diesen endlich war das Volk der Welt erschienen,
als bereits zweitausend Jahre vor der Welterschöpfung, mit derselben
aber zweitausend vierhundert und achtundvierzig Jahre zu Ende
waren. Da sprach die Thora, dieser Mose, der allerbescheidenste
Mann, dem längst Gottes Wort beschieden, der soll mich als ein
ewiges Erbtheil besitzen, er mich zum ewigen Geschenk hinnehmen;
dann werden auch Die, so noch auf die Welt kommen, an mich
glauben.

Das Werk des Himmels und der Erde ward hierauf erschüttert,
sieben Donnerschläge kündigten die willkommene Erscheinung an.

אָדָם תַּחַת אָדָם. וּמִצָּא הֵן וְשָׁכַל מִזֶּבֶעִינִי אֱלֹהִים וְאָדָם:
 צִץ מִמִּזְרַח וּבִשְׁחַר עֶלְיָהּ. וְנִקְרָא עֵיט פֹּרֶחַ עַל פָּנֵי
 מַעְלָהּ. אֵב הַמֶּזֶן נִקְרָא וְנִתְעַלָּהּ. וּבַעֲשֶׂר נִצְרָף וְלֹא
 נִמְצָא בּוֹ עוֹלָהּ. עֲבוּדָה וְרָהּ עַל יָדוֹ בְּטָלָהּ. וְקָרַב
 רְחוּקִים לְזִכּוֹת מִנְטָלָהּ. הַכִּירְנִי וְהַפְּרִתִּיו בְּאַהֲבָה
 כָּלֹלָהּ: כִּדִּי הוּא לָךְ לְשֵׁם וּלְתַהֲלָהּ. לְשִׁמּוֹר מִצֻּתֶיךָ
 יוֹמָם וְלַיְלָהּ. הַזֹּרוֹת אֲשֶׁר זָכוּ לְפָנָיו לֹא זָכוּ לְמִילָהּ.
 וּמֵעַתָּה נִתְחַתְּמָה בּוֹ נִתְמַנָּה רֹאשׁ לְכָל תְּכֵלֶהּ:

קָרַבֵּן שָׁלֵם יַחֲידוֹ נִמְצָא. כְּטָנָא בְּכוֹרִים אִזְ נִרְצָה.
 כְּשֶׁהָ לְטַבַּח רֵץ בְּמַרוּצָה. שְׁלֵשָׁה יָמִים טָרַף וּנְפִשׁוֹ
 לֹא קָצָה: הִוְעִצִּי נָא עָמִי דַּת מוֹעֶצָה. וְלִקְחִי אֲזֹרָתוֹ
 לְחֻפַּת עֲלִיצָה. לְשׁוֹחַ בַּשָּׂדֶה לְקִרְאָתָךְ יִצָּא. וְלִמְעַנּוֹ
 אֲרָאֵלִם מִמַּחֲיִצָה. מֵרַ צַעֲקוֹ חוֹצָה:

statt jenes Menschen, der Gunst und Beifall findet bei Gott und Menschen.

Vom Osten blühte und ging wie Morgenröthe auf, der äußerst hoch sich schwang, zum Vater einer Völkermenge ernannt und erhoben ward; zehn Versuche ohnfehlbar aushielt; durch ihn ward Gögendienst vereitelt, er führte Irrige zur wahren Gottseligkeit hin. Ich und er (sprach Gott), wir kennen uns gegenseitig auf's Liebevollste; er ist Deines Ruhmes und Glanzes würdig, der täglichen und nächtlichen Beobachtung Deiner Gesetze. Seine Vorgänger wurden nicht der Beschneidung gewürdigt, und seitdem er damit besiegelt worden, soll mit ihm jedes Gebet beginnen.

Sein Einziger ward zum Ganzopfer würdig befunden, willkommen wie ein Korb mit Erstlingsfrüchten. Eilig lief er hinzu wie das Schaf zur Schlachtbank, nicht überdrüssig während dreitägiger Reise. Ueberleg' einmal mit mir, (sprach Gott), du nimmest ihn zu fröhlicher Vereinigung. Dir entgegen kam er auf's Feld, feinetwegen schrieen ängstlich die Himmelsstarken,

עָמַד אָדָם רֹאשׁ לְנִשְׁמוֹת. זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם
 רִשׁוֹמוֹת. וַאֲמַר אֵלֶיהָ הִנֵּה זֶה חֶכֶם מְלֵא חֲכָמוֹת.
 בְּצִלָּם וּבְדַמוֹת אֹרְחוֹ לְחֲמוֹת. בְּאַחַד מִמֶּנּוּ מְעַלָּה
 בְּאִימוֹת. וּמוֹרָאוֹ עַל חַיּוֹת וּבְהֵמוֹת. וְכֻלָּם יִצְרַתִּי עָלֵי
 אָדָמוֹת. וּבִדְעָתוֹ קָרָא לָהֶן נִשְׁמוֹת. וַאֲחֵרֵי כֵן קָרָא
 שְׁמִי הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא בְּנִשְׁמוֹת:

פֶּרֶשׁ זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם. וְנִמְצָא דוֹר שְׁלִישִׁי דְּחוּף
 מִבְּנֵי אָדָם. כְּהוֹחֵל לְקַרְוֹא בְּשֵׁם מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם. וְקָם
 דוֹר עֲשִׂירִי מִקְלָקֵל בְּאָדָם. וַיִּירָאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֶת
 בָּנוֹת הָאָדָם. וַיִּרְא יְיָ כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם. וַיֹּאמֶר יְיָ
 אֲמַחֶה אֶת הָאָדָם. לִוְלִי נֹלֵד אִישׁ צַדִּיק בְּאָדָם. זֶה
 יִנְחַמֵּנוּ אוֹמְרִים מְלַמְעָלָה פְּנִיָּהֶם פְּנֵי אָדָם. וְלִמְטָה
 אוֹמְרִים זֶה יִנְחַמֵּנוּ בְּנֵי אָדָם: וַאֲמַר אֵלֶיהָ הִנֵּה זֶה

Entstanden war Aldam, der erste Beseelte, dieser Inbegriff der ganzen Menschen-Geschlechtsfolge. Da sprach er zu ihr (Gott zur Thora), siehe, dieser Weise, voll der Weisheit, an Form und Gestalt göttlich gebildet, flößt nach göttlicher Weise Furcht ein, ihn fürchten Gewild und Vieh; meine irdischen Geschöpfe alle wußte sein Verstand mit Namen zu belegen; dann aber verehrte er mich mit dem ehrbarsten und anbetungswürdigsten Namen.

Bei der Beschreibung der Geschlechter dieses Menschen, ward das dritte Geschlecht der Ausstoßung werth befunden unter den Menschen, da es Gottes Namen entweihet durch Händewerk des Menschen. Dann kam das zehnte, das verdorbenste Geschlecht der Menschen; da gefielen den Großen die Töchter des gemeinen Menschen, und Gott mißfiel die überhand nehmende Bosheit des Menschen; da sprach Gott: ich vernichte die Menschen. Jedoch entsproßte ein Gerechter unter den Menschen; „Dieser stellt uns zufrieden,“ sprachen von ihm Jene (von Denen es heißt): „Ihr Angesicht ist das des Menschen;“ „Dieser wird uns zufrieden stellen,“ sprachen hienieden die Menschen. Nun sprach er zu ihr, siehe da ein Mensch

יַעֲבְרוּ פִּיּוֹ. כֵּן לֹא יַעֲבְרוּ עַל פִּי. וְנִשְׁתַּכְּלַל עוֹלָם
בְּמֵאמַר פִּי שְׁהִיְתִי בְּפִי:

בְּחֻקּוֹ מוֹסְדֵי אֶרֶץ. סָד בְּמוֹסְדֵי מוֹסְדֵי אֶרֶץ. הֵמָּה
הַיּוֹצְרִים הַיּוֹצְרִים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ. וַיּוֹשְׁבֵי נְטָעִים נְטִיעַת
שָׂרֵק בְּאֶרֶץ. לְנִטּוֹעַ שָׁמַיִם וְלִיסוֹד אֶרֶץ. וְגִדְרָה נְעִשִׁיתִי
נָדָר בְּאֶרֶץ. וְעַם הַמֶּלֶךְ בְּמִלְאֲכָתּוֹ מֶלֶךְ בִּי מֶלֶךְ עַל
כָּל הָאֶרֶץ. הַמְּלִיכָנִי וְהַמְּלַכְתִּיו עַד לֹא שָׁמַיִם וָאֶרֶץ.
וּמִיּוֹם דְּבַר וַיִּקְרָא אֶרֶץ. קָרָא לִי רֹאשִׁי דְּזֹרוֹת אֶרֶץ:
ח' כִּיגוֹן קָרָא לְאָדָם הַנוֹצֵר מֵאֶרֶץ. קָרָא לְנַח אִישׁ צַדִּיק
בְּאֶרֶץ. קָרָא לְאַבְרָהָם מֵאֲצִילֵי אֶרֶץ. קָרָא לְיִצְחָק
הַזּוֹרֵעַ בְּאֶרֶץ. קָרָא לְיַעֲקֹב הַנִּתְחַתֵּם בְּשֵׁמִי עֶרֶץ. קָרָא
לְשִׁבְטִים לְקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ. וְעַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד
שָׁאֲלָנִי יוֹצֵר הָאֶרֶץ:

so sollt' es auch nicht übertreten (den Befehl) meines Mundes. —
Vollendet ward die Welt überhaupt durch's Wort meines Mun-
des, welches ich war in seinem (Gottes) Munde.

Als er der Erde Gründe grub, gründete er mit meinen Grund-
lagen die Grundveste der Erde. Jene Ursachen der Schöpfung
nämlich, die selbst geschaffen sind auf der Erde, deren Niederlassung
in der göttlichen Anpflanzung (Paradies), die aber selbst edle Pflan-
zen sind auf der Erde, werth der Ausspannung des Himmels und
Begründung der Erde. Zur Einschränkung ward ich gleichsam
eine Mauer der Erde. Bei seiner königlichen Arbeit berieth sich
mit mir der König der ganzen Erde. Ich hatte ihm gehuldigt, er
mich gekrönt vor dem Vaseyn Himmels und der Erde. — Sobald
er den Ausspruch gethan, hervorzurufen die Erde, nannte er mir
die Häupter der Geschlechter der Erde. Nannte Adam den Gebil-
deten aus Erde, nannte Noah, den Gerechten auf der Erde, nannte
Abraham aus den Großen der Erde, nannte Isaak der dort glück-
lich besäete die Erde, nannte Jakob, dort eingepägt oberhalb der
Erde (in den Thron Gottes), nannte die Stammväter, die Heiligen
auf der Erde; über jeden besonders befragte mich der Bildner der Erde.

לְוִיתָן עַל דִּלְתוֹת תְּהוֹם. בְּחֶקֶן אֶבֶן פָּנָה שְׁלֹא יִצִּיף
 לְעוֹלָם תְּהוֹם. בְּחֶקֶן חֹגֶה חֶקֶי כְּבוֹשׁ עַל תְּהוֹם:
 בְּאַמְצוֹ שְׂחָקִים מִמַּעַל. מִתְאַמָּצַת הָיִיתִי בְּמַרוֹמֵי
 מַעַל. בְּאַמְצוֹ עֲרֵבוֹת לְרִכּוּבוֹ. הָיִיתִי רִכּוּבוֹ. בְּאַמְצוֹ
 שְׂחָקִים לְעֹז. הָיִיתִי מְעֵזוֹ. בְּאַמְצוֹ מְעוֹנָה בּוֹרוֹעוֹ.
 הָיִיתִי כְּקֶמַע עַל זְרוֹעוֹ. בְּאַמְצוֹ זְכוֹל לְקַדְּשׁוֹ. הָיִיתִי
 זְכוֹלָה בְּנֶשֶׁם קָדְשׁוֹ. בְּאַמְצוֹ עֲרֶפֶל תַּחַת רַגְלָיו. הָיִיתִי
 מְשַׁתַּעֲשַׁעַת עַל אֲרֻכּוֹת רַגְלָיו. בְּאַמְצוֹ שָׁמַיִם וְשָׁמַי
 הַשָּׁמַיִם. וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם. בְּאַמְצוֹ כָּל אֵלֶּה
 אֲמַצְנִי נוֹטָה שָׁמַיִם:

בְּעֹזוֹ עֵינֹת תְּהוֹם. בְּעֹזָה מִמַּעַיִן מִמַּעֲיֵנוֹת תְּהוֹם.
 נִתְעֹזְזוּ מִיָּמֵי מִיָּמֵי תְּהוֹם * בְּטָרֶם נִתְעֹזְזוּ עֲזִים עֹזָה הָיִיתִי
 עַל תְּהוֹם. בְּשׁוֹמוֹ לַיִם חֶקֶן. שָׁם עָלִיתֶם חֶקֶן. וַיִּמָּן לֹא

men des Abgrunds: als irgend eines dieser Ziele gesetzt ward, war durch mich schon beschränkt der Abgrund.

Als er die Himmel von oben befestigte, erhielt ich mich fest in der erhabenen Höhe; als er das Unwegsamen zu seiner Fahrt befestigte, war ich seine Fuhre; als er das Untastbare für seine Allmacht befestigte, war ich seine Weste; als er die Schutzwohnung mit seinem Arm befestigte, war ich ihm gleichsam an den Arm geknüpft; als er das Firmament befestigt, seiner Heiligkeit willen, war ich seinem heiligen Namen inwohnend; als er den Aether unter seinen Füßen befestigte, hielten mich auf den Knieen spielend seine Füße; als er Himmel, der Himmel Himmel mit dem Wasser über dem Himmel befestigte, als er dies Alles befestigte, hatte mich längst befestigt der Wölber des Himmels.

Als mächtige Ströme entquollen dem Abgrund, mächtiger war meine Quelle als die Quellen des Abgrundes; stärker mein Wasser als das Wasser des Abgrundes; ehe die Wasser mächtig geworden, war ich mächtig über dem Abgrund. Als er dem Meere Schranken setzte, setzte er ihm meine Schranke: so wie das Wasser nicht überschreiten sollte seinen Mund (des Meeres Mündung)

בְּתַרְוִמָּהּ הוֹרֵם רֹאשׁ עֲפָרוֹת תִּבֵּל . כְּחִלָּה מַעֲסָה
הַפְּרִישׁ לְתִבֵּל . וּמִזֶּבַח אֲדָמָה הָיָה רֹאשׁ לְתִבֵּל . מִגִּוְשֵׁי
הַשֶּׁלֶף עָפָר לְתִבֵּל . הוּא הָיָה רֹאשׁ עֲפָרוֹת תִּבֵּל :

בְּהִכִּינוֹ שָׁמַיִם שָׁם אָנִי . כְּאֹהֶל עֵת טָרָם מִתָּחָם יוֹתֵר
מֵהֶם מִתְחַנֵּי . כְּדוֹק עֵת טָרָם נָטַם אֶצְלוֹ נִטְנִי . בִּימִין
טָרָם טִפְחָם מִימִינוֹ אֵשׁ דָּת טִפְחָנִי . וּבְיָרֵת טָרָם תִּקְנָם
בָּהּ תִּקְנֵנִי . וְאַצְבָּעוֹת טָרָם קִבְּעָם בְּאַצְבָּעוֹתַי קִבְּעָנִי .
וְעַתָּה אֲשֶׁר פָּרַשְׁתָּם כְּאֹהֶל בִּירֵיעָה פָּרַשְׁנִי . וְלִירֵיעוֹתָם
אָמַר הִי וְלִירֵיעוֹתַי לֹא אָמַר דִּינִי :

בְּחֻקּוֹ חֹג עַל פְּנֵי תְהוֹם . לְמַעַנִי חֵק שְׁלֵשָׁה חֻקִּים
עַל רוֹם וְעַל תַּחַת וְעַל תְּהוֹם . בְּשׁוּמוֹ לַיָּם חֵקוֹ חֻקִּי חֹג
עַל פְּנֵי תְהוֹם . בְּחֻקּוֹ אֶבֶן שְׁתִּיָּה עַל פְּנֵי תְהוֹם . בְּחֻקּוֹ

stützt. Als geweihtes Erstling, gleich dem heiligen ersten Brodteig-
kuchen, war das erste Erdenbild vorzüglich (geistig) gebildet. Die
Altarstelle war der Erde erste, von da ward eine Scholle ausge-
worfen, davon das erste Erdengeschöpf geworden.

Als er die Himmel bereitete, war ich da; bevor er sie wie ein
Zelt ausgedehnt, hat er noch weiter mich ausgedehnt; bevor er sie
wie eine Haut ausgespannt, hat er mich bei sich ausgespannt; be-
vor er sie mit seiner Rechten bearbeitet, hat er mich, das Gesetz,
im Feuer bearbeitet; bevor er sie mit der Spanne bereitet, hat er
mich mit derselben bereitet; bevor er sie, seiner Finger Werk fest-
gesetzt, haben seine Finger mich festgesetzt. Als er sie wie ein Zelt
ausgebretet, hat er mich wie einen Teppich darüber gebreitet; ihre
Teppiche hieß er genug seyn, meine Teppiche hieß er nicht ge-
nug seyn.

Als er einen Kreis schloß um den Abgrund. Um meinetwillen
setzte er Dreien Schranken: der Höhe, dem Niedern und der Tiefe.
Als er dem Meere sein Ziel setzte, umkreiste er mit meinem Ziel
den Abgrund. Als er den Grundstein (Tempel) festsetzte über dem
Abgrund, als er den Leviathan lagerte an den Thüren des Ab-
grundes, als er vermittelst eines Ecksteins zurückhielt das Ueberströ-

נִדְעָעוּ. וְלִהְיוֹת הַמִּזְרֵה כָּל־מִן נִכְרָעוּ. וְעַל מֵה אֲדָנִיָּה
הַמִּכְרָעוּ. בְּמִכְרָעֵי אֶרֶץ וְאֲדָנִיָּה הַמִּכְרָעוּ:
לִפְנֵי גִבְעוֹת חוֹלָלָתִי. חֶקֶר גִּבְעוֹת עוֹלָם נִתְחַוֵּלָתִי.
גִּבְעַת הַלְבוּנָה אֲנִי חִלָּתִי. וְגִבְעָה נִשְׁאַה אֲנִי חוֹלָדָתִי.
וְגִבְעוֹת בְּנִשְׁאוֹ בְּצִדְקָה נִתְנַשְׂאוֹתִי. וְלִכְלֹ הָר וְגִבְעָה
קִדְמָה גִּבְעָתִי. וּמִגִּבְעוֹתֵי לִגְבְּעוֹת עוֹלָם דִּלְגָתִי. וּמִגִּבְעוֹת
עוֹלָם לִגְבְּעַת סִינִי נִגְבְּלָתִי:

עַד לֹא עָשָׂה אֶרֶץ וְחוּצוֹת. מִבּוֹר הָאֶרֶץ וּמִבּוֹר
חוּצוֹת. מִבּוֹרֵי הָיָה מִשְׁתִּית אֶרֶץ וְחוּצוֹת. וּמִשְׁתִּית
מִבּוֹרֵי הוֹשָׁרוֹ אֶרֶץ וְחוּצוֹת. מִחִיקֵי אֶל חִיק הָאֶרֶץ
וּמִחִיק הָאֶרֶץ אֶל חִיק חוּצוֹת. וּמִמִּשְׁתִּיתֵי הָיָה מִשְׁתִּית
הָאֶרֶץ וְחוּצוֹת. כְּפִי תִחְרָא בֵּין אֶרֶץ וְחוּצוֹת:
וְרֹאשׁ עֲפָרוֹת תִּבֵּל. יִצִּיר אֲשֶׁר יִצֹר רֹאשׁ עֲפָרוֹת
תִּבֵּל. מִמֶּנּוּ הֵצִיק מִצִּיקֵי תִבֵּל. וַיִּשֶׁת עֲלֵיהֶם תִּבֵּל.

nach Alles geformt, mein Stempel ist's der dem Boden und seinen Grundbesten ihre Form gegeben.

Vor den Hügeln war ich geschaffen. Der Entdeckung ewiger Hügel ging mein Daseyn längst voran; den Weihrauchhügel brachte ich hervor; jeden erhabenen Hügel gebär ich; das sanfte Aufsteigen der Hügel ist mein Aufsteigen; allen Bergen und Hügeln ging mein Hügel voraus; von meinen Hügeln hüpfst' ich nach der Welt Hügeln; von den Hügeln der Welt beschränkt' ich mich auf den Sinai-Hügel.

Bevor er Land und Raum gemacht, Mittelpunkt des Landes und Auslandes, war mein Mittelpunkt der Grund des Landes und Auslandes; aus meinem Grunde erging die Begründung des Landes und Auslandes, aus meinem Schooße in den Schooß des Landes und aus dem Schooß des Landes in den des Auslandes. Ja meine Begründung war die Begründung des Landes und Auslandes, und einem Panzer gleich verhält sich das Land zum Auslande.

Und des Erdballs Urstoff, das Bild aus der Erden Urstoff gebildet, war der Grundstein der Erden Säulen, auf die der Erdball ge-

וּבֵּאִין קוֹרֵא תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם בְּפִיו נִקְרָאתִי. וּבָעֵת נִבְקְעוּ
בְּדַעְתּוֹ נִבְקְעוּ בְּדַעְתִּי. וּבִתְהוֹם רָבָה מִשְׁפָּטִי מִלְּאֹתִי.
וְעַל־יָדָם חֵק חֲגִיתִי וְנִגְבְּלָתִי. וּבִתְנִינִים אֲשֶׁר בְּתֵהוֹמוֹת
נִתְהַלָּלְתִּי:

בֵּאִין מַעֲיָנוֹת נִבְכְּדֵי מַיִם. וּבֵאִין מַעֲיָנוֹת מַעֲיָנִי נֹבְעַת
מַיִם. וּבֵאִין נִהָרוֹת נִהָרֵי מוֹשֶׁךְ מַיִם. וּבֵאִין בְּאֵרוֹת בְּאֵרֵי
נֹבְעַת מַיִם. וּבֵאִין מְקוֹרוֹת מְקוֹרֵי חַיִּים מַיִם. וּבֵאִין מַיִם
הַיִּיתִי בְּבִרְכַּת מַיִם. וּבֵאִין מְקוֹה מַיִם. מְקוֹה יִשְׂרָאֵל יִי
לְהוֹזֹת מִמְקוֹה מַיִם:

בְּטָרֶם הָרִים הִטְבָּעוּ. וַיִּזְרַת עוֹלָם בִּי נִטְעוּ. הַרְרֵי
יִשְׂרָאֵל בִּי נִתְקְעוּ. הַרְרֵי עַד בִּי נִתִּידְעוּ. הַרְרֵי אֵל בִּי
נִתְוֹדְעוּ. בְּפֶלֶם וּבְמֵאוֹנִים בִּי נִשְׁקָלוּ וְנוֹדְעוּ. תוֹעַפּוֹרֹת
גְּבֻהָם וּמַחֲקָרֵי יְסוֹדָם בִּי נִשְׁתַּמְעוּ. וּבְהוֹדְעֵי בְּסִינֵי כָּלָם

rufen; als seine Allwissenheit sie erbrach, wurden sie durch meine Wissenschaft erbrochen; bis in den tiefen Abgrund füllt mein Rechtsverhältniß Alles aus; einen Kreis schloß ich darum her zur Schranke; die Ungeheuer in den Tiefen bezeugen meinen Ruhm.

Noch nicht die Quellen schwanger von Wasser; noch keine Quelle war, als meiner Quelle entströmte Wasser; noch kein Strom und aus meinem Strom floß Wasser; noch kein Graben und mein Graben gab Wasser; noch kein Born und mein Born enthielt lebendiges Wasser; noch kein Wasser und ich war gleichsam eines Teiches Wasser; kein Wasserbehältniß, der Herr aber besaß (an mir) zur Meinsprengung ein Behältniß von Wasser.

Ehe noch Gebirge sich senkten. Die Winkel der Welt sind durch mich festgestellt; das Gebirge Israels durch mich eingesenkt; das ewige Gebirge durch mich erkannt; das mächtige Gebirge durch mich ausgezeichnet; durch mich mit Waag' und Schaale gewogen und bestimmt; durch mich ihre unermessliche Höhe und unerforschliche Tiefe bemerkt. Als ich am Sinai kund ward, geriethen sie alle in Bewegung, vor dem Berge Moriah wurden alle gedemüthigt. Wo-

יְהִיָּה בְּרֵאשׁ. מִה שֶׁהָיָה מֵרֵאשׁ. הוּא שִׁירָה בְּסוֹף
לְרֵאשׁ: נִסִּיכִי אֲדָם נִסְכּוֹ בִּי מֵרֵאשׁ. וְנִסְכְּתִי לְמַלְכִּי
הַמִּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֵאשׁ:

וְהָיָה אֵלָיו בְּדִבְרָה. וְנִשְׁתַּעֲשַׁע בְּדַבּוּרָה. וְאָמַר
בְּעִבּוּרָה. אֶבְרָא עוֹלָם לְהַגְבִּירָה. וְלַדּוֹרוֹת לְהַסְבִּירָה:
מִקְדָּמִי אֶרֶץ. (כ"ה מִקְדָּוָמִי אֶרֶץ). דְּבָרִים שְׁבַעֲהָ
קָדָמוֹ לְאֶרֶץ. כִּסֵּא רָם וְנִשְׂאָ קָדָם לְשָׁמַי עֶרֶץ. כִּסֵּא
יִשְׂרָאֵל קָדָם לְמַמְלָכוֹת הָאֶרֶץ. אֲבוֹת הָעוֹלָם קָדָמוֹ
לְמוֹסְדֵי אֶרֶץ. שֵׁם מְשִׁיחַ קָדָם לְשִׁמוֹת אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ.
בֶּן עֶדֶן קָדָמָה לְעֵנֹי אֶרֶץ. עֶרֶוֹךְ מֵאֲחִימֹל תַּפְתִּי קָדָם
לְרִשְׁעֵי אֶרֶץ. יִשְׂרָאֵל וְהַתְּשׁוּבָה קָדָמוֹ לְיוֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ.
וְאֲנִי לָהֶם קָדָמָתִי מִקְדָּמִי אֶרֶץ:

וְהָיָה מֶלֶךְ בְּמִסְכּוֹ. מִהֲרִיָּהּ בְּמִדַּת מוֹבּוֹ. וְאָמַר
בְּלָבוֹ. אֶבְרָא עוֹלָם לְיֹשְׁבֵי. בְּעִבּוּר יִשׁוּבּוֹ:
בְּאֵין תְּהוֹמוֹת חוֹלְלָתִי. הָאֶרֶץ עַד לֹא נִתְחַוְּלָלָהּ
נִתְחַוְּלָלָתִי. וּבְאֵין חֲשֶׁךְ עַל פָּנַי תְּהוֹם הָאֶרֶץ וְהַגִּהָתִי.

wieder zum Ersten. Die Menschenfürsten wurden durch mich zuerst gewählt; ich krönte meinen König, das Oberhaupt aller Oberhäupter.

Vorgängig vor der Erde, vor der Erde Vorgängern; ihrer sieben sind der Erde vorgegangen: der hochehabene Thron ging selbst dem Himmel voran; der Thron in Israel (der Tempel) den Reichen der Erde; die Würde des Messias allen Würden der Erde; das Paradies für die Leidenden auf Erden; die Hölle bereitet für die Frebler der Erde; Israel und Buße den Erdbewohnern; ich aber, der Erde vorgängig, war unter Allen das Erste.

Noch ehe Tiefen waren, war ich vorhanden; der Erdboden war noch nicht erschaffen, ich aber war schon herausgestellt; Finsterniß deckte noch den Abgrund nicht, als schon mein Licht strahlte; ehe ein Abgrund dem andern zurief, ward ich aus seinem Munde ge-

מִשְׁחָקָת בְּתַבֵּל אוֹתִי אִיוֹם בְּעָרְכוֹ. לְהוֹדִיעַ לְכָל כִּי אֲנִי
בְּעָרְכוֹ: וַאֲהִיָּה אֲמוֹן אֶצֶל אֲדוֹן. וַאֲהִיָּה שְׁעִשׂוּעִים יוֹם
יוֹם. מִשְׁחָקָת עַד זֶה הַיּוֹם:

קָדַם מִפְּעֻלָּיו מֵאֵז. בְּקָדַם קַדְמוֹנִים קַדְמָתִי מֵאֵז. קָדַם
עַמּוּדֵי רוֹם הָיִיתִי עַמּוּד מֵאֵז. קָדַם פֶּעַל יְסוֹד הָיִיתִי יְסוֹדֵי
מֵאֵז. קָדַם אֶבֶן פִּנָּה הָיִיתִי אֶבֶן פִּנָּה מֵאֵז. קָדַם כָּל
נְסִיכִים הָיִיתִי נְסִיכָה מֵאֵז. וּבְהִיּוֹת עוֹלָם מִים בְּמִים
הָיִיתִי חֲקוּקָה מֵאֵז. וּבְהִיּוֹת עוֹלָם תְּהוֹ וְכָהוֹ הָיִיתִי בְּנֵר
מֵאֵז. וּבְהִיּוֹת חֲשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְּהוֹם הָיִיתִי כְּמִנּוֹרָה מֵאֵז.
קָדַם כָּל אֱלֹהִים הוּא וְאֲנִי הָיִינוּ מֵאֵז:

וַאֲהִיָּה אֲמוֹן מְהִירָה לְמַעֲנָה. וְאֶמֶר בְּלִבִּי אֲבָרָא עוֹלָם
בְּבִינָה בְּעֵבוֹר אֲמָנָה:

מֵעוֹלָם נִתְכַּתִּי מֵרֵאשׁ. גִּירָה שְׂוָה גִּיר בִּי מֵרֵאשׁ.
לְחֻקּוֹר וְלִדְרוֹשׁ. דִּבֵּל מֵרֵאשׁ. מִי יַעֲלֶה בְּרֵאשׁ. מִי

zur allgemeinen Lehre von seiner Unvergleichbarkeit. So war ich in Vertraulichkeit bei ihm, dem Herrn, war ihm angenehme tägliche Unterhaltung, sein Spiel bis heutiges Tages.

Voraus seinen uralten Werken, dem allervordersten ging ich voran; vor des Himmels Säulen stand ich als Säule da; bevor er der Erden Grund gelegt, war ich längst gegründet; als nirgends noch ein Eckstein gesetzt, ein Eckstein war ich schon; kein gekröntes Haupt gab's, als ich schon von je gekrönt war. Als noch der Erde Fläche des Wassers voll war, lag ich schon tief gegraben; noch in ihrem dunklen Gemisch lag die Welt, als meine Lampe brannte; Finsterniß verhüllte noch des Abgrunds Fläche, als ich ihr zur Leuchte diente. Vor aller Dinge Daseyn genoss ich des Daseyns bei ihm.

Von Ewigkeit her war ich gekrönt, vom Anbeginn. Durch mich hat er im Voraus gleichsam für immer den Ausspruch gethan, erforscht und Alles sogleich an den Tag gelegt, wer vorschreiten, wer obenan stehen soll. — Was zuerst gewesen, das wird am Ende

רְשׁוּמוֹת וַחֲתוּמוֹת. פְּתוּחוֹת וּסְתוּמוֹת: לַעֲם אֲשֶׁר אָהֵב.
בְּחֶבֶה יָהֵב. וְהִנְחִיל נְחִמָּדִים מִוָּהֵב. לַעֲם לוֹ מְאֹהֵב:
יָהּ שׁוֹכֵן עֲרֵבוֹת. רָד לְהִנְחִיל רַבּוֹת. בְּעֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם
אַלֶּף מִרְבָּבוֹת. אֲשֶׁר מֵאֵשׁ וְשֶׁלֶג חֲצוּבוֹת: רַחוּם הָדָר
בְּשִׁחָקִים. יִסַּד עוֹ מִפִּי עוֹלָלִים וַיּוֹנְקִים. וּבִזְכוֹת אֲכִסִּי
אַרְץ הַקִּים. זֶהֱרַ תּוֹרוֹת וְחֻקִּים:

אֵל נָא לְעוֹלָם תַּעֲרֵץ. וּלְעוֹלָם תִּקְדֵּשׁ. וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים
תִּמְלֹךְ וְתִתֵּן שָׂא: הָאֵל מֶלֶךְ נֹרָא מָרוֹם וְקָדוֹשׁ. כִּי
אַתָּה הוּא מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים. מַלְכוּתוֹ נִצָּח. נֹרְאוֹתָיו
שִׁיחוּ. סִפְרוּ עֹזוֹ. פִּאֲרוּרוֹ עֲבָאִיו. קִדְּשׁוּהוּ רוּמָמוֹהוּ.
רוֹן נֶשִׁיר וְשִׁבַּח תִּקְרָא תְהִלּוֹת תִּפְאַרְתּוֹ:

וּבָבֶן יִי קִנְיִי רֵאשִׁית הֲרָכוּ:

יִי קִנְיִי רֵאשִׁית הֲרָכוּ. אֲלֵפִים שָׁנָה נִמְתַּקְתִּי בְּחֶכוּ.
עַד לֹא מָדַד עוֹלָם רָחְבוֹ וְאַרְכוֹ. מֶרֶם מִתַּח רֹם עַד
כֹּה וְעַד כֹּה. וְקָדַם הֵכִין בָּם רֶכֶב אֲרָתָכוּ. אֲנִי הִיִּיתִי
מִשְׁתַּעֲשַׁעַת עַל בְּרָכוּ. מִשְׁחַתֶּקֶת לְפָנָיו לְהִלָּלוֹ וּלְבָרְכוּ.

O Allgütiger! ewig wirst du verherrlicht, ewig geheiligt und in
aller Ewigkeit regieren und erhaben seyn. Allmächtiger König!
Anbetungswerther! Erhabener! Heiliger! Ja, du bist aller Könige
König, dessen Reich unaufhörlich. Sprecht euch über seine Furcht-
barkeit aus, verkündet seine Allmacht, preiset ihn, ihr seine Heere!
heiliget ihn, erhebet ihn; mit Jubel, Lied und Lobgesang seine ruhm-
volle, preiswürdige Macht.

Wohlan! „Der Herr besaß mich als seiner Denkweise Erstes.“

Der Herr besaß mich (die Thora) als seiner Denkweise Erstes.
Zweitausend Jahre schon war ich ihm geschmackvoll, als er noch
nicht ermessen der Erden Länge und Breite; noch nicht ausgedehnt
die Höhe im weiten Umfange; noch nicht seinen Ehrenthron dort
niedergesetzt. Ich seine Lieblings-Beschäftigung, spielend Ruhm und
Benedictung ihm: mich beschied er nunmehr, zur Freude der Welt,

יְדִי. לֹא תִנָּאֵף אֶף בְּסֶפֶק פֶּן תִּעָנֵשׁ בְּיָדַי. לֹא תִגְנֹב וְהִתְבָּרַךְ עַד בְּלִי דִי. לֹא תִעֲנֶה עֲדוּת שֶׁקֶר בְּעֲדֵי. לֹא תִחַמֵּד כִּי אִם מִחֲמַדִּי: אֵלָּה הֵם סוּדֵי. מוֹרֵי שְׂרִידֵי. מוֹעֲדֵי פְקוּדֵי. סִהְרֵי מַעֲדֵי. כִּי אֵין בְּלָעֲדֵי. וְאֲנִי יְ שִׁרִי. חֵי וְקַיִם נוֹרָא וּמְרוֹם וְקָדוֹשׁ:

אִז בִּכְתָב אֲשׁוּרִית. וּבְלָשׁוֹן עִבְרִית. וּבְדְבוּר מִצְרִית. הִנֵּחַ לָתֶּלֶת לְבַת עִבְרִית: לְאַלְף הִקְדַּמְתָּ בֵּית בִּיצִירַת בְּרֵאשִׁית. כִּי הוּכַן מֵאִז לְמַתָּן קִנְיִן רֵאשִׁית: עוֹלָם הוּכַן בָּאוֹת שְׁנֵי. כִּי יֵשׁ עָלֶם שְׁנֵי. אַנְכִי בָאוֹת רֵאשׁוֹן כִּי הוּא אַחֵר וְאֵין שְׁנֵי: וְעַ אֶלְף וַיֵּדָא מוֹל כֶּסֶף עֲשָׂרִים וְשִׁשָּׁה דוּרוֹת. עַד שְׁנַתָּן הִתְחַלָּה לְדְבָרוֹת. רוֹן דַּת אַנְכִי בִכְתָב נוֹטְרִיקוֹן נִחְבָּאת. אַנְכִי אֲנָא נִפְשִׁי בְתַבִּית יְהִיבִית. בְּאַרְהֵ לְעַמּוֹ פָּנִים בְּפָנִים. עַל כָּל נִקְדָּה וּנְקָדָה תִּשְׁעִים וְשִׁמְנָה פָּנִים: יְהִי רָאָה וַיִּסְפָּרָה. הִיבִינָה וְגַם חִקָּרָה. לְאוֹהֲבִיהָ וּלְשׁוֹמְרֵיהָ וּלְשִׁנָּהּ וַיִּתְמָרָה: רֵשֶׁם לְמַפְרַע אוֹתוֹתֵי מֵאֲמָרֶיהָ. יְהִיבָה כְּתִיבָה נְעִימִים אֲמָרֶיהָ. בְּשָׁנִים חֲרָאשׁוֹנִים חִתָּם עֲלֶפָה. כִּי הִסְבִּיתוֹם מִפָּה אֶל פֶּה: יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת וְלֹא כָּל נְשִׁיקוֹת. סָחוּ יְ יִרְדּוּ אוֹתָם מִיָּין דְּהִרְקָח לְהִשְׁקוֹרָת: קְצוּבוֹת וּנְעִימוֹת. וּפְתִי מִחֲבִימוֹת.

in meinem Ebenbilde gemacht. Mache dich keiner Unzucht verdächtig, die Strafe ist unzweifelhaft. Du sollst nicht stehlen, damit dich des Segens Fülle treffe. Du sollst kein falsches Zeugniß aussagen wider deinen Nächsten, den Zeugen meiner Gottheit. Dich soll nichts lüsten, als meine holden Gebote. — Dieses sind die Elemente meiner Lehren und Gesetze, meiner Zeugnisse und Befehle. Sie sind die Verkünder meiner Einheit und die Zeugen, daß außer mir Nichts, und ich allein bin der יְ שִׁרִי, der Selbstlebende! Selbstständige! Furchtbare! Erhabene und Heilige!

אֵלֶּה. לְהַכְתִּיר מִטָּה כְּפֹר בְּעֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם אֲלֶּה. שֶׁנֶּן
בְּפֶאֶרן וְשַׁעִיר. וְאוֹתָם אֵל הַסַּעִיר: וְאַתָּה מֶרְבִּבּוֹת
קִדְּשׁ. אֲדַנִּי בָּם סִינִי בִּקְדֻשָּׁה: מ' תּוֹרָה חֲנֻכִּי. תּוֹשִׁיָּה
אֲנֹכִי. תִּכְלִית פֶּן אֲנֹכִי. לָכֵן פָּתַח בְּאֲנֹכִי:

יְמִלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ. צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הִלְלוּהָ:
וְאַתָּה קִדְּשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:
אֲנֹכִי בְּנֵשׁ אֵל שְׂדֵי. פָּעַתִּי מֵאֵז לְעוֹלָמִי הִי. וּבְכַשֵּׁן
בְּאַרְתִּיו בְּפֶרֶשׁ לִידֵידִי. כְּשֶׁקָּבְלוּ עַל מַלְכוּתִי עֲבָדִי.
צִוִּיתִי לֹא יִהְיֶה לָּךְ אֵל אַחֵר מִבְּלַעֲדִי. לֹא תִשָּׂא שֵׁם
לְשׂוֹא וְתִתְּנָקָה עָדִי. זְכוֹר וְשָׁמֹר כִּי יְהִי שְׁנֵי עָדִי. כְּבֹד
אוֹמְנֶיךָ כִּי כְבוֹדָם כְּבוֹדִי. לֹא תִרְצָח מֵתָאֵר מַעֲשֵׂה

wo aus er seine Gesetze lehrte. Eine Legion von zwei und zwanzigtausend folgte seiner göttlichen Majestät zur Krönung des Stammes Levi, der ebenfalls zwei und zwanzigtausend Mitglieder gezählt, Auch die Völkerschaften von Baran und Se-ir hatte er eingeladen, aber mit Verachtung wieder entlassen. Dann kam er mit Myriaden Heiligen daher gezogen — kennbar unter ihnen war der Herr auf dem Sinai, majestätisch! — Er gab mir die Thora zur Führerin, das höchste Gut zum Eigenthum. Einst hat er seine Rede geschlossen mit dem Worte אֲנֹכִי; darum begann er sie hier mit eben diesem Worte.

Der Herr regiert ewiglich; dein Gott durch alle Zeiten, Zion! Hallelujah!

Du, Allerheiligster! thronst unter Lobgesängen Israels!

Ich, der ich unter dem Namen, der Allmächtige, dem fortschreitendem Werden der Natur Gehalt gethan, erklärte auf Baschan (Sinai) meinen wahren Namen meinen Geliebten. Dort haben sie gehorsam meiner Regierung gehuldigt, und ich ertheilte ihnen folgende Gebote: Du sollst keine fremde Gottheit anerkennen außer mir. Du sollst meinen Namen nicht bei einer Unwahrheit aussprechen, und dich straffällig machen. Gedenke und feiere den Sabbath, dieß sind mir zwei Zeugen. Ehre deine Eltern; sie ehren heißt auch mich ehren. Du sollst nicht morden, was meine Hände

אֶתְּהָ גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַחֲיָה מֵתִים אֶתְּהָ רַב לְהוֹשִׁיעַ.
 מִכָּל־כָּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
 נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ
 לַיּוֹשֵׁב עֵפָר מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ
 מֵמִית וּמַחְיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמַן אֶתְּהָ לְחַיּוֹת מֵתִים.
 מִן הַהֵר לְמַעוֹנָיו. מֵהָר וְקָרָא לְעַנְיָו. נִקְדַּשׁ שְׁבַעָה
 בְּעַנְיָו. נִהְגוּ לְפַעֲנָה לוֹ עַנְיָיו: שֶׁר וְנֶאֱמַן כְּרוֹשֶׁת
 לְבֵית. שֶׁשׁ וְדָן שְׁלוֹל גּוֹרֵת בֵּית. עוֹדוּ צָג בְּכֶרֶד וְדוֹר
 הַבֵּית. עֲלִיּוֹנִים נָעְלוּ בְּעֶדוֹ בֵּית: פָּצוּ מָה אֲנוֹשׁ לְהַזְכִּיר
 בְּמַעֲלָה. פָּאָר מִבְּטָחָה לְהוֹרִיד מִמַּעֲלָה: מ' צַעַד וְגִבּוֹר
 וְעָלָה וְנִתְעָלָה. צָנָה צוּר לְצִיר עָלָה וְגַשׁ וְעָלָה:
 ק' אֶל־הַיָּם הַיָּוִל מִנְּשָׁחֲקִים. כָּטַל אֲמָרֵי חֲקִים.
 מ' מִמְּרַחֲקִים נִקְוִים יָקִים: כָּרוֹךְ אֶתְּהָ יֵי מַחֲיָה הַמֵּתִים:
 קָדוֹשׁ הוֹפִיעַ מִפְּאֶרֶן. רָד בְּאַלְפֵי שָׁנָאן. סִין הַנְּשִׁירָה
 שְׁאֲנָן. וְדָתוֹ בּוֹ שָׁנָן. רָם רָד בְּמִרְכָּבוֹת בְּעֶשְׂרִים וְשָׁנִים

Vom Berge nach den Wohnungen seiner Heiligkeit rief eilends
 den Sanftmüthigen Er, der Geheiligte in sieben Himmeln, und un-
 terrichtete ihn in seiner Geschöpfe Geheimnisse. Er wurde zum Ver-
 walter und Hausvertrauten eingesetzt und — o, welche Freude! wel-
 che Wonne! — die Hausverwalterin (die Thora) ward ihm zu
 Theil! Als er noch am Eingange des Himmels gestanden, hatten
 jene höhern Mächte ihn die Pforten verschlossen unter dem Rufe:
 Was? ein Erdensohn wagt es in diesen Hallen, zu entführen die
 Bierge der mächtigen zur Erde hinab? — Er rückte vor, überwäl-
 tigte, flog und drang hinein! Der Welt schöpfer rief dem getreuen
 Boten: Heraus! — Er trat hinzu und schwang sich aufwärts.

Aus dem göttlichen Munde träufelten vom Himmel herab die
 Worte des Gesetzes, allbelebend wie Thau, durch welchen einst die
 Grästenbewohner auferstehen. Gelobt seyst Du, Ewiger, Todtenbeleber!

Von Paran her erschien der Heilige; er ließ sich herab mit Tau-
 senden der himmlischen Mächte, und lagerte auf dem Sinai sie, von

חזרת התפלה לש"ץ.

In vielen Gemeinden wird hier das יוצר vom ersten Tage gebetet.

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה יְיָ אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאַתָּה יְיָ יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן גּוֹמֵל
חַסְדִּים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל
לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן:

מִסּוּד חֲכָמִים וְנְבוֹנִים. וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים. אֲפֹתָחָה
פִּי בְּשִׁיר וְרַנָּנִים. לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל פָּנֶי שׁוֹכֵן מַעֲוֹנִים:

אֶרֶץ מִטָּה וְרַעֲשָׁה. בְּסֶהַר שְׁלִישֵׁי הַתְּגַעֲשָׁה. גְּרִיחַ
חֵיתָם נִרְעָשָׁה. הוֹד בְּשׁוֹרָה וַתִּתְרַעֲשָׁה: הוֹד אֲפָדְנוּ
נָטָה. וְעַל גִּבְנוֹן אוֹתוֹ הִטָּה. וְהָ סִינִי גִּאוֹרָה עָמְדָה.
הִידָתוֹ כְּעַל אֲבָרָה הָעָמְדָה: מִהָר צוּף שְׁלִישֵׁי יִשְׂרָאֵל
הוֹרְגִיל לְפָלְשֵׁי: מ' כָּתַב שְׁלִישִׁים שְׁלִישֵׁי. לָעֵת גִּעָרָה
בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי:

מ' גִּזְרָה לִי תִמּוֹךְ לְגֻנְנִי. פֶּן בָּאתִי לְגֻנִי. מ' עֲזָרִי וּמַגֵּנִי.
בְּמַגְנוֹ לְגֻנְנִי: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֵּן אֲבֹרָהִם:

Die Erde wankte und bebte — am dritten der Monate ergriff sie Bittern, ihr war um das Leben ihrer Bewohner hange; sie hatte den Allmächtigen im Anzuge gesehen und erbebte. Er hat seine Prachtwohnung, die Himmel, herniedergesenkt und auf des Berges Gipfel aufgespannt. Hoheit umwand Sinai's in den Wolken schwebendes Haupt. Durch den Vermittler (Moses) unterrichtete er mich in den reinsten, lieblichsten und gerechtesten Gesetzen. Einem dreitheiligen Volke hat er ein dreitheiliges Lehrbuch geschrieben am Dritten der Monate.

Mir hat er das beste Loos zu meiner Sicherheit angewiesen; Er hat mir verheißen, in meiner Mitte zu residiren — Er ist mein Heil und mein Schild, Er nimmt mich im Schutz. Gelobt seyst du, Ewiger, Schild Abrahams!

ועל כלם יתברך ויתרומם שמה מלכנו תמיד לעולם ועד:
 וכל החיים יודוך סלה ויהללו ארת שמה באמת
 האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב
 שמה ולך נאה להודות:

א"ו אבותינו ברכנו בברכה המ' שלשת בתורה הפתוחה על ידי משה
 עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושך פאמור: יברך יי
 וישמרך: יאר יי פניו אליך ויחנה: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום:
 שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל
 כל ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך כי
 באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד
 וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך
 את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך:
 ברוך אתה יי המברך את עמי ישראל בשלום:

אלהי נצור לשני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי
 נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה: פתח לבי בתורתך
 ובמצותיך תרדוף נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה
 דפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמה עשה
 למען ימינה. עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך.
 למען יחלצון ידידיך חושיעה ימינה וענגי: יהיו לרצון
 אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עשה שלום
 במרוםיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו
 אמן: יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואהי אבותינו שיבנה
 ביר המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך:

היה. וְכָרְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹכָה וּפְקָדְנוּ בּוֹ לְבָרָכָה וְהוֹשִׁיעֵנו
בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדָבָר יִשׁוּעָה וּרְחֻמִּים. חוּם וְחֶנֶּנוּ. וּרְחֻם עָלֵינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנו. כִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חֲנוּן וּרְחוּם אַתָּה:
וְהוֹשִׁיעֵנו יי אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַבַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
לְשִׁמְחָה וּלְשִׁשׁוֹן בְּאִשֶּׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ:

לשנת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתינו

קִדְשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שֶׁבַעֲנוּ מִטּוֹבָךָ
וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וְטָהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת וְהִנְחֵלְנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן בְּשִׁמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן שְׁבַת וּמוֹעֲדֵי
קִדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה
יי מִקִּדְשֵׁי הַשְּׁבַת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִם:

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהַשֵּׁב
אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲנֹשִׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה
תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.
וְתִחְיֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה
יי הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מִזְדִּים אֲנִיחָנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל
בְּשֵׁר יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְחָה הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
עַל שֶׁהִחְיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תִּחְיֶינָה
וְתִקְיָמָנוּ וְתִאֲסֹף גְּלוּתֵינוּ לְחִצְרוֹת
קִדְשֶׁךָ לְשִׁמְרַת חֲקִיךָ וּלְעֵשֶׂת רְצוֹנְךָ
וּלְעִבְדֶּךָ בְּלִבֵּב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנִיחָנוּ
מִזְדִּים לָךְ. בָּרוּךְ אַתָּה הַהוֹדָאוֹת:
נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עָרֵב וּבִקְרֹא וּצְהַרִים.
הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא־תִמוּחַסְדֶּיךָ
כִּי מַעֲוֹלָם קוִינֵנוּ לָךְ:

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
 עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
 וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ
 עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶגֶן אַבְרָהָם:
 אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַחְיֶה מֵתִים אַתָּה רֵב לְהוֹשִׁיעַ
 מִכָּל־כָּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחְיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
 נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמְוִנָתוֹ
 לְיִשְׂרָאֵל עַד עַד. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרָה וּמִי דוֹמֶה לָּךְ
 מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחְיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמָן אַתָּה
 לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחְיֶה הַמֵּתִים:
 אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקַדְוִשִׁים בְּכָל יוֹם יִתְלַלֶּךָ
 סְלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אַהֲבָתְנוּ וְרָצִיתְנוּ.
 וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִבַּלְתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִבַּלְתָּנוּ
 מִלִּפְנֵי לַעֲבוּדְתְּךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:
 וַתִּתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שְׂבָחוֹת לְמִנוּחֹת
 וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חֲגִים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת
 הַזֶּה וְאֵת יוֹם חַג הַשְּׂבָעוֹת בְּיָדֶיךָ. זִמְנֵן מִתֵּן תוֹרָתְנוּ
 בְּאַהֲבָה מִקָּרָא קֹדֶשׁ זִכָּר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיָּבֹא וַיִּגִּיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה
 וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר וַיִּכְרַז וַיִּקְדֹּשׁ וַיִּזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ
 וַיִּזְכְּרוּ מִשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ. וַיִּזְכְּרוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ.
 וַיִּזְכְּרוּ כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֶיךָ. לְפָלְטָה לְטוֹבָה
 לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַשְּׂבָעוֹת

בְּנוֹעֲדוֹ. וְעַל קְרִיאַת־סוּף הוֹדוּ. וּלְצוּרֵם יִחַדוּ וּנְתִיחֲדוּ:
עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתָּה הוּא מַעֲוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לְבָנֶיהֶם
אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשְׁבֶךָ וּמוֹשְׁפָטֶיךָ
וְצִדְקָתֶךָ עַד אֶפְסֵי אֶרֶץ: אֲשֶׁר־אִישׁ שִׁשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ
וְתוֹרָתֶךָ וּדְבָרֶךָ יִשִּׁים עַל לְבוֹ: אֱמֶת אֶתָּה הוּא אֲדוֹן
לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת אֶתָּה הוּא רֹאשׁוֹן
וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְלָעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ:
מִמִּצְרִים גָּאֻלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּי־עֲבָדִים פָּדִיתָנוּ:
כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָ וּבְכוֹרֶךָ גָּאֻלְתָּ וַיֵּם סוּף בְּקֶעֶת וַיּוֹדִים
טַבַּעַת וַיִּדְּיוּ הֶעֱבַרְתָּ וַיִּכְסּוּ מִים צָרִייהֶם אַחֵד מֵהֶם
לֹא נֹרָאָר: עַל זֹאת שָׁבְחוּ אֱהוֹבִים וְרוֹמְמוֹ אֵל וְנִתְּנוּ
יְדִידִים וּמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם: רָם וְנִשָּׂא גָדוֹל וְנוֹרָא מִשְׁפִּיל
גִּּאִים וּמִגְבִּיהַ שְׁפָלִים מוֹצִיא אֲסִירִים וּפּוֹדֶה עֲנָוִים
וְעוֹזֵר דָּלִים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֶרְתָּ שׁוֹעֵם אֱלִיוֹ: תְּהִלּוֹת
לְאֵל עֲלִיוֹן בָּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ. מִנְּשָׂה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ
עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם.
מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי כָמֹכָה גִּבּוֹר בְּקֶדֶשׁ נֹרָא
תְּהִלָּת עֲשֵׂה פֶלֶא: שִׁירָה תְּדַנְּשָׁה שָׁבְחוּ גִּבּוֹרִים לְשִׁמְךָ
עַל שִׁפְתַּי הֵיכַל יַחַד כָּלָם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְיָ
יִמְלֶךְ לְעֹלָם וָעַד:
צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעֲזָרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֶה בְּנֵי אֱמָךְ
יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל: (גָּאֻלְתָּנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל).
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

„Wir wollen befolgen und hören,“ zu sprechen sie für gut befanden,
Allesamt auch das Wunder der Meerestheilung sie eingestanden,
Briesen einstimmig ihren Schöpfer, sich innig auch mit ihm sie verbanden.

זְכוֹר וְשִׁמּוֹר לְקִדְשׁוֹ. כִּי בּוֹ נִשְׁבְּרָה לְהַקְדִּישׁוֹ. וּבִרְכוּ
 וְקִדְשׁוֹ: בְּכֹד וּזְרָעִיךָ בְּטַהֲרָה. וַיִּפְרוּ צִאֲצָאִיךָ מִהֲרָה.
 הַגּוֹת יִרְאֶת יְיָ טַהוֹרָה: לֹא תִרְצַח חֲמֹר יוֹצֵר. מִמֶּלֶא
 כִּפּוֹ קוֹצֵר. שָׁמַיִם פֶּן יִתְעַצֵּר. וּבִרְעָה תִכָּצֵּר. לֹא תִנָּאֵף
 טָרֶף תִּכְבֹּה. וְגִירָה תָמִיד יִכָּבֶה. טוֹב תֹּאכֵל אִם תֹּאכֶה:
 לֹא תִגְנֹב יִגִּיעַ רֵעֶךָ. בּוֹ עֵין בְּהִירֵעֶךָ. שִׁבְעַת מַעֲמָלֶיךָ.
 וַיִּשְׁרַשׁ בְּאֶרֶץ גִּזְעָה: לֹא תַעֲנֶה כֹזֵב לְהַעֲד. עַד מִפִּי
 עַד. כִּי אֲנֹכִי הַיּוֹדֵעַ וְעַד: לֹא תַחַמֵּד (תִּחְלַק) לֹא לָךְ.
 כִּי שִׁלָּךְ לֹא לָךְ. לָמָּה תִתְאַוֶּה דְּבָר לֹא מוֹעִילָךְ:
 וְכָל הָעָם מִרְחוֹק עָמְדוּ. נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע סָבִיב לְסִינִי

Mußt bedacht auch seyn, jenen Tag heilig zu begehen,
 Denn zur Ruhe hat Gott selbst ihn ausersehen,
 Ihn gesegnet auch und mit heiligen Gaben versehen.

Ehre Jene, welchen du verdankst dein Leben,
 Schnell erblühend werden deine Nachkommen sich erheben,
 Die geseßkundig ihrem Gotte werden seyn ergeben.

Nicht morden sollst du Jenen, den erschuf Gottes Wille,
 Daß mit vollen Garben, des Schicksals Hand sich fülle,
 Daß der Himmel sich nicht verschließe, sendend zur Unglücksfülle.

Darfst sündliche Gluth in deinem Herzen nicht nähren,
 wirst nothwendig dadurch dein Lebenslicht zerstöhren;
 Fester Wille hingegen wird viel Gutes dir gewähren.

Darfst nicht stehlen was dein Nächster sich erwarb mit Beschwerden,
 Begnüge mit deinem Besitze dich, neidisch darf dein Blick nicht werden,
 Feste Wurzeln dann verbreitet dein Stamm auf Erden.

Darfst falsches Zeugniß nicht abgeben verwegen,
 Auch Zeugniß nicht nach fremden Zeugen ablegen,
 Denn ich bin Zeuge und Allwissender auf allen Wegen.

Darfst fremde Dinge zu besitzen nicht begehren,
 Da selbst deine eignen Besizthümer nicht ganz dir gehören;
 Wozu nach Dingen gelüsten, die Nutzen nicht können gewähren.

Von weiter Ferne des Volkes Massen versammelt standen,

לָכֶם לְצִיצַת וּרְאִיתָם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם
אֲשֶׁר־אַתֶּם זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־
כָּל־מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדָשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיוֹת
לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אִמַּת וַיֵּצֵיב וּנְכוֹן וְקִים וַיֵּשֶׁר וַנְּאֶמֶן וְטוֹב וַיִּפֶּה דְּדָבָר
הַזֶּה. עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל דּוֹרוֹת
זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ:

עַל הָרֵאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים לְעוֹלָם וָעֶד חֶק וְלֹא
יַעֲבוֹר. אִמַּת שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד: אֵתָה הוּא מַלְכֵנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ אֵתָה. לְמַעַן שְׁמַךְ
מִהַר לְגַאֲלָנוּ בְּאֵשֶׁר גָּאֵלְתָּ אֶת אֲבוֹתֵינוּ: אִמַּת מְעוֹלָם
שְׁמַךְ הַגָּדוֹל עָלֵינוּ נִקְרָא בְּאַהֲבָה אֵין אֱלֹהִים וּלְתֶךְ:

אֲנִכִּי גָדוֹל בְּנוֹעָדִים. גּוֹאֲלֶךְ מִבֵּית עַבְדִּים. דּוֹבֵר
קוֹלוֹת וְלִפְיָדִים: לֹא יִהְיֶה לְךָ דְּמוּת צֶלֶם וְתַמוּנָה.
הַכֵּל הַמָּה מֵאֲמוּנָה. בְּלִעָדֵי אֵין בְּמַעוֹנָה: לֹא רִשְׁאָה
הַחֲקוֹק לְשִׁקֵּר. צִעֲדֵי כָל חוֹקֵר. קִנְיַת שְׁמוֹ יִיָּקֵר:

Ich, welcher hervorragt über Alles in Zeit und Ort,

Der aus dem Sklavenhause dich befreite sofort,

Spende unter Donner und Blitz dir mein Wort.

Darfst kein Bild und keine Gestalt verehren,

Sie sind eitel sämtlich, der Glaubwürdigkeit sie entbehren;

Außer mir kann Befriedigung nichts gewähren.

Darfst zum Lug den geschriebenen Namen aus nicht sprechen;

Der, welcher jeglichen Schritt' erforscht ohn' Unterbrechen,

Wird die Entweihung seines Namens schwer auch rächen.

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבָתְךָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-
מְאֹדְךָ: וְהָיוּ דִּבְרָרִים הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם עַל-
לִבְּךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
וּבְדַרְכְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וְקִשְׁרַתָּם לְאוֹת
עַל-יָדְךָ וְהָיוּ לְטָטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל-
מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעֶיךָ:

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שְׁמִיעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה
אִתְּכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל-
לִבְכֶּם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטָּר אֲרֻצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֶה
וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דִּגְנוֹךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשֹׁדְךָ לְבֵה־מִתְךָ וְאֵכֶלֶת וְשִׁבְעַתָּ: הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן-יִפְתָּה
לְבַבְכֶּם וּסְרַתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם: וְחָרָה אַף-יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה
מִטָּר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת-יְכוּלָּהּ וְאַבְדַּתֶּם מִהֲרָה מֵעַל
הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וְשִׁמַּתֶּם אֶת-דִּבְרֵי
אֱלֹהִים עַל-לִבְכֶּם וְעַל-נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרַתֶּם אִתְּם לְאוֹת עַל-
יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטָטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אִתְּם אֶת-
בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְדַרְכְּךָ בַּדֶּרֶךְ
וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ
וּבִשְׁעֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיְמִי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתִּיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם
עַל-הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל-כְּנָפֵי בְגֵדֵיהֶם
לְדוֹרֹתָם וְנָתַנוּ עַל-צִיצִית הַכִּנָּף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה

והחיות ישוררו וכרבים יפארו ושרפים ירנו וארזאים
יברכו פני כל חיה ואופן וכרוב לעמת שרפים לעמתם
משבחים ואומרים.

לאל ברוך געימות יתנו. למלך אל חי וקיים ומירות
יאמרו ותשבחות ישמיעו כי הוא לבדו פועל גבורות
עשה חדשות בעל מלחמות זורע צדקות מצמיח
ישועות בורא רפואות נורא תהלות ארון הנפלאות
המחיה בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית:
כאמור לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו: אור
חדש על ציון תאיר ונזכה בלנו מהרה לאורו.
ברוך אתה יי יוצר המאורות:

אהבה רבה אהבתנו יי אלהינו חמלה גדולה ויתרה
חמלת עלינו אבינו מלכנו בעבור אבותינו שבטחו
בה ותלמדם חקי חיים בן תחנונו ותלמדנו: אבינו
האב הרחמן הרחם רחם עלינו ותן בלבנו להבין
ולהשכיר לשמע ללמד וללמד לשמר ולעשות ולקיים
את כל דברי תלמוד תורתך באהבה: והאזר עינינו
בתורתך ודבק לבנו במצותיך ויחד ללבנו לאהבה
ליראה שמך ולא גבוש לעולם ועד: כי בנשם קדשך
הגדול והנורא במחנו נגידה ונשמחה בישועתך:
והביאנו לשלום מארבע כנפות הארץ ורתוליבנו
קוממיות לארצנו: כי אל פועל ישועות אתה וקנו
בחרת מכל עם ולשון וקרבתנו לשמך הגדול סגולה
באמת. להודות לך וליהרהר באהבה: ברוך אתה יי
הבוחר בעמו ישראל באהבה: אל מלך נאמן.

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: יִקְדִּים יוֹקֵדִים דָּצוּ בְּסִינִי. מִלֵּא
כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: כִּתִּי כְרוּבִים נָעֲמוּ בְּסִינִי. מִלֵּא כָּל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: לוֹהֲבֵי לוֹהֲטִים רָנְנוּ בְּסִינִי. מִלֵּא כָּל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: מַלְאֲכֵי מְרוֹמִים נָשְׂאוּ בְּהוֹפִיעוֹ בְּסִינִי.
מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: נוֹצְצֵי נֶעַם הִמְלִיכוּהוּ בְּהַגְלוֹתוֹ
בְּסִינִי. מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: סְבִיבֵי שְׂרָפִים סִלְסְלוּ
וְרוֹמְמוּ בְּסִינִי. מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: עָלוּ עֲרִיּוֹנִים
וְרַחֲתִיּוֹנִים בְּסִינִי. מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: פְּנִיָּהּ
פְּחוּדִים יְחוּפְפוּ לְחוּפָה בְּסִינִי. מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
צוֹרֵת צְנוּעִים יִצְנִיפוּ לְצוּפָה בְּסִינִי. מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ: קָהָל קְרוֹשִׁים קָמוּ בְּסִינִי. מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ: רָאוּ רֶכֶב רַבּוֹתִים אֶלְפֵי שִׁנְאָן בְּסִינִי. מִלֵּא כָּל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: קוֹם שֹׁאֵג שׁוֹפְרוֹת שָׁמְעוּ בְּסִינִי. מִלֵּא כָּל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: תוֹרָה תְּמִימָה תִּכְבְּדֶתֶם בְּסִינִי. מִלֵּא כָּל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

einer lieblichen Weise ertönen am Sinai: „Die Erde“ u. f. w.
Die Flammenden priesen am Sinai: „Die Erde“ u. f. w. Die
himmlischen Engel erhoben einstimmig als er daherstrahlte am Sinai:
„Die Erde“ u. f. w. Die lieblich Strahlenden erkannten seine
Herrschaft an, als er sich offenbarte am Sinai: „Die Erde“ u. f. w.
Die Chöre der Seraphim erhoben den Ausruf am Sinai: „Die
Erde“ u. f. w. Die Himmlischen und Irdischen freueten zugleich
sich am Sinai: „Die Erde“ u. f. w. Angstbedeckt schwebten die
Engel daher Den umgebend, der da weilte am Sinai: „Die Erde“
u. f. w. Die Bescheidenen im Kreise, reichen die Krone dem, der
erstrahlte am Sinai: „Die Erde“ u. f. w. Der Heiligen Ge-
meinden standen am Sinai: „Die Erde“ u. f. w. Sie sahen das
Gespann von Myriaden, von Tausenden der himmlischen Schaaren
am Sinai: „Die Erde“ u. f. w. Hörten den Schall der Posa-
nen am Sinai: „Die Erde“ u. f. w. Die reine Lehre ward als
Ehrengeschenk ihnen überliefert am Sinai: „Die Erde“ u. f. w.

אֶרְחוֹרֶת אֲרָאִים יִקְדִּישׁוּ בְּרִדְתּוֹ לְסִינִי. מְלֵא כָּל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: בְּרוֹאֵי בְּקָרִים יִרְעִידוּ בָּבֹאוּ בְּסִינִי. מְלֵא
כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

כְּבוֹדוֹ נִגְלָה עַל הַר סִינִי. וּמִלְכוּתוֹ עַל הַר סִינִי.
אֲמוֹן אֶצְלוֹ מִתַּנַּת סִינִי. וּדְבָרוֹת עֲשָׂרָה שָׁמְעוּ בְּסִינִי.
מִקְבְּלֵי הַלֶּכֶת לְמֹשֶׁה מִסִּינִי:

גְּנוּזֵי גִלְגָּלִים הִלְלוּ בְּסִינִי. מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
הִגְלֵי דְבָקִים יֹאדִירוּ בְּפִצְחוֹ בְּסִינִי. מְלֵא כָּל הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ: הוֹגֵי הַדּוֹרִים מִפְּאֵרִים בְּשׁוּרוֹ בְּסִינִי. מְלֵא כָּל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: יִרְצִים וְשָׁבִים מִתִּיחָדִים בְּהַטּוֹתוֹ בְּסִינִי.
מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וְקֵי זֹהָרִים וָרוֹן בְּהַשְׁגִּיחוֹ בְּסִינִי.
מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: חִילֵי חַשְׁמַלִּים רָעִשׁוּ בְּסִינִי.
מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: טַפְסָרֵי טְבוּחִים יִרְקְדוּ בְּסִינִי.

Die Schaaren der Himmlischen, priesen laut als er auf den Sinai sich herabließ. „Die ganze Erde ist voll seiner Herrlichkeit.“ Die jeden Morgen neugeschaffen, sprachen bebend als er beim Sinai anlangte — die ganze Erde ist voll seiner Herrlichkeit. Seine Ehre und sein Reich offenbarte er am Sinai, durch jene Gabe die lange bei sich er zurückhielt (das Gesetz). Der Gebote zehn hörten am Sinai jene, die das Gesetz von Moses daselbst empfangen. Die in des Himmelsräumen Weisenden, lobten am Sinai: „Die ganze Erde“ u. s. w. Die immer eng Verbundenen, verherrlichten als er den Vortrag der Gebote begann am Sinai: „Die Erde“ u. s. w. Die Lob Spendenden schmückten mit Preis ihn, als sie ihn erblickten am Sinai: „Die ganze“ u. s. w. Die hin und her Eilenden, vereinigten sämtlich sich im Ausruf, als er sich zuwandte dem Sinai: „Die Erde“ u. s. w. Die Glanzgeschmückten wirbelten laut empor, als er seinen Blick richtete auf Sinai: „Die Erde“ u. s. w. Die Heere der Himmlischen sprachen bebend am Sinai: „Die Erde“ u. s. w. Die Fürsten des Firmaments jubelten laut am Sinai: „Die Erde“ u. s. w. Die Funkenprühenden sangen freudig am Sinai: „Die Erde“ u. s. w.“ Der Cherubim Schaaren ließen in

מאורות נתן סביבות עזו: פנות צבאי קדושים רוממי
שדי תמיד מספרים כבוד אל וקדשתו: תתברך יי
אלהינו על שבת מעשה ידיך ועל מאורי אור שעשית
יפארוך סלה:

תתברך צורנו מלכנו וגואלנו בורא קדושים ישתבח
שמה לעד מלכנו יוצר משרתים ואשר משרתיו כלם
עומדים ברום עולם ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי
אלהים חיים ומלך עולם: כלם אהובים כלם ברורים
כלם גבורים וכלם עשים באימה וביראה רצון קונם
וכלם פותחים את פיהם בקדשה ובטהרה בשירה
ובזמרה ומברכים ומשבחים ומכארים ומעריצים
ומקדישים וממליכים: את שם האל המלך הגדול הגבור
והנורא קדוש הוא: וכלם מקבלים עליהם עול מלכות
שמים וזה מזה. ונותנים רשות וזה לזה. להקדיש
ליוצרם בנחת רוח בשפה ברורה ובנעימה קדשה
כלם באחד עונים ואומרים ביראה:

קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:

קרא ליום השבת: זה שבת שליום הנשביעי שבו שבת אל
מכל מלאכתו: ויום הנשביעי משבת ואומר מזמור שיר
ליום השבת טוב להודות ליי: לפיכך יפארו ויברכו לאל
כל יצוריו. שבת יקר וגדלה יתנו לאל מלך יוצר כל
המנחיל מנוחה לעמו ישראל בקדשתו ביום שבת קדש:
שמה יי אלהינו יתקדש. וזכרה מלכנו יתפאר. בשמים
כומעל ועל הארץ מתחת: תתברך מושיענו על שבת
מעשה ידיך ועל מאורי אור שעשית יפארוך סלה:

המרוזם לבדו מאז המשבח והמפאָר והמתנשא מימות
 עולם: אלהי עולם ברחמיה הרבים רחם עלינו אֲדוֹן
 עֵינֵינו צור מַשְׁגָּבֵנו מִגֵּן יִשְׁעֵנו מַשְׁגָּב בְּעֵדֵנו: אֵל בָּרוּךְ
 גָּדוֹל דָּעָה חָכִין וּפֹעֵל וְהָרִי חֲמָה טוֹב יִצַּר כְּבוֹד לְשִׁמּוֹ:

מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית: הַמֶּלֶךְ הַמְּרוֹזֵם לְבָדוֹ מֵאֵז. הַמְּשַׁבַּח
 וְהַמְּפָאֵר וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִימֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֵי
 הָרַבִּים. רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֵינֵינו צור מַשְׁגָּבֵנו מִגֵּן יִשְׁעֵנו
 מַשְׁגָּב בְּעֵדֵנו: אֵין כְּעֶרְכָּךְ וְאֵין זוּלָתָךְ. אִפְסָ בְּלָתָךְ וּמִי
 דוֹמָה לָךְ: אֵין כְּעֶרְכָּךְ יי אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם הַיּוֹם. וְאֵין
 זוּלָתָךְ מַלְכֵנוּ לְהֵיוֹת הָעוֹלָם הַבָּא: אִפְסָ בְּלָתָךְ גּוֹאֲלֵנוּ
 לִימֹת הַמָּשִׁיחַ. וְאֵין דוֹמָה לָךְ מוֹשִׁיעֵנו לְתַחֲיֵית הַמֵּתִים:
 אֵל אֲדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים. בָּרוּךְ וּמְבוֹרָךְ בְּכִי כָל
 נִשְׁמָה: גָּדֹלוֹ וְטוֹבוֹ מִלֵּא עוֹלָם. דַּעַת וְתְבוּנָה סְבִיבִים
 אוֹתוֹ: הַמְּתַנַּשֵּׂא עַל חַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ. וְנִהְיֶה בְּכָבוֹד עַל
 הַמְּרַכְּבָה: זְכוּת וּמִישׁוֹר לְפָנֵי כְסֵאָו. חֶסֶד וּרְחֻמִּים
 לְפָנֵי כְבוֹדוֹ: טוֹבִים מֵאֲזוּרוֹת שְׁבָרָא אֱלֹהֵינוּ. יִצְרָם
 בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהִשְׁכָּל: כַּחַ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם. לְהַיּוֹת
 מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תְּהִלָּה: מְלָאִים זִיו וּמְפִיקִם נִגְלָה. נִפְאֵר
 זִיוָם בְּכָל הָעוֹלָם: שְׂמֵחִים בִּיצְאָתָם וְשָׂשִׁים בְּבוֹאָם.
 עוֹשִׂים בְּאֵימָה רָצוֹן קוֹנֵם: פֶּאֶר וּכְבוֹד נוֹתֵנִים לְשִׁמּוֹ.
 צִהְלָה וְרָנָה לְזִכָּר מַלְכוּתוֹ: קָרָא לְשִׁמְשׁ וַיִּזְרַח אוֹר.
 רָאָה וְהִתְקִין צוּרֵת הַלְבָנָה: שָׁבַח נוֹתֵנִים לוֹ כָּל יְצִבָּא
 מְרוֹם תְּפִאֲרַת וּגְדֻלָּה שְׂרָפִים וְאַזְפָּנִים וְחַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ:
 לֵאלֹהֵי אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל הַמַּעֲשִׂים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הַתַּעֲלָה
 וַיֵּשֶׁב עַל כְּסֵא כְבוֹדוֹ תְּפִאֲרַת עֲטָה לַיּוֹם הַמְּנוּחָה עֲנָה

כְּבֹד וְאוֹר נְתִיבוֹתֶיהָ תִּגְמֹר. רְאֵה לֹא תִרְצֶה צָרָה
צוּרָה וְעִצְמוֹהָ תִשְׁמֹר: שֵׁם רָע לֹא תִנָּאֵף וְנוֹגֵי זָמָה.
שְׁמֹר לֹא תִגְנֹב פֶּן תִּוְשַׁת לְכָלמָה. תָּמִיד לֹא תִעֲנֶה
בְּרַעַף עֲדוֹת מִזָּמָה. תִּצְאוֹת רַעַף לֹא תִחַמֵּד מֵאֲדָרָם
וְעַד בְּהִמָּה:

וְהִשְׁמְרוּ עִם בְּלִי נִגְזַע בְּדָוָר. וְעַנֵּן כְּבֹד עַל הָהָר.
קוֹלוֹת וּבְרָקִים מִן הָהָר. שָׁמְעוּ נִצְבִּים בְּתַהֲתִית הָהָר.
יוֹצֵר אוֹר בְּעֵמּוֹ יִבְחָר. קָדוֹשׁ:

*) Am Sabbath sagt man das hier unten stehende.

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלִדְרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים וּבִטְוִבוֹ מִחֲדָשׁ
בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיהָ יי
כָּלם בְּחִכְמָה עֲשֵׂיתָ מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָה: הַמְּקַדֵּךְ

„strebe dich, die Pflichten gegen deine Eltern zu erfüllen und
„ihnen in Allem Genüge zu thun! Begehe keine Mordthat; das
„Ebenbild deines Schöpfers — dein Nebenmensch, sey dir heilig!
„Schände deinen Leumund nicht durch Unzucht! Hüte dich, Se-
„manden etwas zu stehlen, daß du nicht zu Schanden werdest!
„Nie sollst du gegen deinen Nächsten als falscher Zeuge auftreten!
„Laß dich nicht gelüsten, was deinem Nächsten gehört, es sey
„Mensch oder Vieh.“

(Dem Volke ward u. f. w. wie oben.)

הַכֹּל יוֹדוֹךָ וְהַכֹּל יִשְׁבַּחֲךָ. וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קָדוֹשׁ
כִּי: הַכֹּל יְרוֹמְמוֹךָ סֶלָה יוֹצֵר הַכֹּל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל
יוֹם דְּלִתּוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרָח: וּבּוֹקֵעַ חֲלוֹנֵי רָקִיעַ. מוֹצִיא
חֶמֶד מִמְּקוֹמָהּ וּלְבָנָה מִמְּכוֹן שְׁבָתָהּ: וּמֵאִיר לְעוֹלָם
כָּל וְלִיּוֹשְׁבָיו שְׂבָרָא בְּמִדַּת רַחֲמִים: הַמֵּאִיר לָאָרֶץ
וְלִדְרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבִטְוִבוֹ מִחֲדָשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד

אֱלֹהִים לְשַׁבְּתוֹ זֶה סִינִי . מְהִירָה יִרְאֶה הַשְׁמִיעַ בְּסִינִי .
טוֹב בְּמִצּוֹר טוֹב נִגַּשׁ לְסִינִי . יִרְצֻהוּ הָרִים אֶל מוֹלֵ
סִינִי . יִקְבְּלוּ הַלֶּכָּה לְמִנְשָׁה מִסִּינִי : כָּלֹת לְבָנוֹן הַזֶּהוֹר
מִנְשָׁה . כָּתַב שְׁלִישִׁים לְמִדָּם מִנְשָׁה . לְעֶרְכָּל נִגַּשׁ מִנְשָׁה .
לְהַשְׁמִיעַ לָעַם וַיֵּרֶד מִנְשָׁה : מִתּוֹךְ הָאֵשׁ אָמַר אֱלֹהִים .
מִתּוֹךְ הָאֹר בְּתוֹרַת אֱלֹהִים . נִפְתַּח צוּפִים נָתַן אֱלֹהִים .
נִחַמְדִּים מוֹהָב וּמָפֹז וַיִּדְבֹּר אֱלֹהִים : שְׂמַחָתָּ גוֹי קָדוֹשׁ
בְּמַעֲשֵׂה יָדָיָה . סִדְרָתָּ לַעֲנֵן סוֹד שְׁעֵשׂוּעָה . עַל הַר סִינִי
נִגְלִיתָ בְּרַבְבוּת אֱלֹפִיָּה . עֲנִיתָ וְאָמַרְתָּ אֲנֹכִי יְיָ אֱלֹהֵיָה :
פִּזְרִיתָ יָם בְּעֵזָה וְעָלִיו דְּרָכָה רַגְלָה . פָּדִיתָ בְּלִהְבוֹרַת
אֵשׁ אֲשֶׁר חָצַב קוֹלָהּ . צִהַרְתָּ אֹר מִקַּבְּלִי לֹא יִהְיֶה לָהּ .
צִוִּיתָ לֹא תִשָּׂא לִשְׂוֹא כְבוֹד שְׁמִי בְּמִלּוֹלָהּ : קָדַשׁ זְכוֹר
וְקִיָּם שָׁמּוֹר . קָהֳלוֹת יַעֲקֹב יַעֲנוּ מוֹמּוֹר . רוּץ לְמִצּוֹר

furcht wurde hier gepredigt vom Sinai. Der gütige (Moses) mit dem Schatz des höchsten Gutes näherte sich dem Sinai. Moses unterrichtete das holde Volk; Moses schrieb ihm das reichhaltige Gesetz; Moses drang hinein in's Gewölk; Moses ließ dem Volke die göttlichen Gebote vernehmen. Feuerflammen waren die Worte Gottes; lieblich war das Licht der Lehre Gottes; süßer Honigseim die Gabe Gottes; schätzbarer als Gold und köstlich Erz waren die Sprüche Gottes. Heiliges Volk hast du mächtig erfreuet mit dem Werk deiner Hände (die Gesetztafeln). Du hast dem Sanftmüthigen (Moses) ergötzende Geheimnisse offenbart, als du auf dem Sinai mit Myriaden Heiligen erschienen und laut gerufen: „Ich bin der Ewige, dein Gott!“ Du hast das Meer zertrennt, dein Fuß hat die Wogen zertreten, hast dein Volk zur Freiheit geleitet mit einer Feuerssäule, die deine Stimme gebildet. Du hast es aufgeklärt durch deine lichtvollen Gebote:

„Du sollst keine fremde Götter haben! Du sollst nicht vergebens
 „ausprechen meinen ehrenvollen Namen! Heilige den Sabbath
 „und halte ihn wohl. Jakobs Gemeinde soll ihn besingen! Be-

Man betet von ארין עולם bis nach ברכו dann hier weiter.

אֵילָת אֲהָבִים מִתַּנַּת סִינִי. אָמוֹן שְׁעֵשׂוּעִים מִזֶּרֶשׁ
מִסִּינִי. בְּאוֹר הַזָּהָר אֹר קִדְשָׁת סִינִי. בְּהִתְחַדֵּר עִם
סְבִיבוֹת סִינִי:

הַשְׁמְרוּ עִם בְּלִי נְגִיעַ בְּזָר. וְעֲנֵן כָּבֵד עַל הָהָר.
קוֹלוֹת וּבְרָקִים מִן הָהָר. שְׁמְעוּ נְצֻבִים בְּתַתְּחִית הָהָר.
יוֹצֵר אֹר בְּעֵמּוֹ יִבְחָר. קִדּוּשׁ:

גִּבֹּר חֲכָם עָלָה לְסִינִי. גִּאָּה בָּרַב כֹּחוֹ שֶׁכֵּן בְּסִינִי.
דַּת מִשְׁחָקָת יוֹם יוֹם לְסִינִי. דַּעַת מִחֲוָה הָאִירָה הָהָר
סִינִי. הַזִּגְבִּיל גּוֹי קִדּוּשׁ תַּתְּחִית סִינִי. הוֹפִיעַ בְּכְבוֹדוֹ
וְקִדְשׁ סִינִי. וַיֵּשׁ שָׁמַיִם וַיַּהֲרֹר לְסִינִי. וְעָמָה שָׁרִי נְהוֹרָא
הָאִירָה הָהָר סִינִי. וְעָה בְּהָרִים וּבְחָר בְּסִינִי. וְזָהר אֹר
הַזָּרִיחַ זֶה סִינִי. הָשׁוּ גִבְנוֹנִים לְקִדְשׁ לְסִינִי. חָמַד

Liebreizend war die erhaltene Gabe auf dem Sinai, ergößend das überlieferte Geschenk vom Sinai, das Licht der Gesetze strahlte heilig vom Sinai, als das Volk herum bebt um den Sinai.

Dem Volke ward verboten, zu berühren den Berg, eine dichte Wolke deckte den Berg, Donner und Blitze entfuhr dem Berge. Horchend stand es am Fuße des Berges, als der Schöpfer des Lichts zu seinem Volke es erkoren, der Allerheiligste!

Der weise Mann (Moses) bestieg den Sinai, der Allerhabenste zeigte sich mächtig auf dem Sinai; er hat es mitgebracht, das Gesetz, das ergößliche, zum Sinai. Das Volk stand am Fuße vom Sinai; die Majestät Gottes heiligte den Sinai, der Allerhöchste neigte den Himmel und fuhr hernieder auf den Sinai, ein Lichtstrom umfloß ihn auf dem Berge Sinai. Stolze Berge hat er verachtet, und erkoren den Sinai. Ueber die ganze Welt hat sich der Glanz des Lichtes verbreitet von diesem Sinai. Hochprangende Berge sind herbeigeeilt und haben geeifert mit dem Sinai; aber Gott hat zu seinem Sitze erkoren diesen Sinai, und reine Gottes-

באהבה מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים. כי בנו
בחרת ואורחנו קדשת מכל העמים ושבת ומועדי
קדשך באהבה וברצון בשמחה ובששון הנתלתנו. ברוך
אתה יי מקדש השבת וישראל ותומנים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
שדחתנו וקיימנו והגיענו לימן הזה:

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית
שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה
שלא שם חלקנו בהם וגרלנו בכל המונם. ואנחנו
כרעים ומשתחיים ומזדים לפני מלך מלכי המלכים
היקדוש ברוך הוא שהוא נוסה שמים ויוסד ארץ
ומושב יקרו בשמים ממעל ושכינת עוז בגבהי מרומים:
הוא אלהינו אין עוד (כ"א אחר). אמת מלכנו אפס זולתו
בכתוב בתורתו וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה
הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:
על כן נקוה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת
עזך להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות יכרתון
לתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמחה.
להפנות אליך כל רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי
תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון: לפניך
יי אלהינו יכרעו ויפולו. ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו
כלם את על מלכותך: ותמלוך עליהם מהרה לעולם
ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד:
בכתוב בתורתך יי ימלך לעלם ועד: ונאמר והיה יי
למלך על כל הארץ ביום ההוא יי אחד ושמו אחד:

Am Sabbath wird auch dieses gebetet.

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מְלֶאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל
מְלֶאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי
וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּו שְׁבֹת מְכַל מְלֶאכֶתוֹ אֲשֶׁר בָּרָא
אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

ח' בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱבָרְכֶם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
עַלְיוֹן קִנְיָה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

ז' מִגֵּן אֲבוֹת בְּדַבְּרוֹ מַחֲיֶיהָ מַתִּים בְּמֵאמְרוֹ הָאֵל
הַקָּדוֹשׁ שְׂאִין כְּמוֹהוֹ הַמְּנִיחַ לְעַמּוֹ בַּיּוֹם שְׁבֹת קָדְשׁוֹ
כִּי בָם רָצָה לְהַנִּיחַ לָהֶם לְפָנָיו נֶעֱבֹד בִּירְאָה וּפֶחַד
וְנוֹדָה לְשִׁמּוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מֵעִין הַבְּרָכוֹת אֵל הַחֹדְרוֹת
אֲדָרוֹן הַשָּׁלוֹם מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבֹת וּמְבָרֵךְ שְׁבִיעִי וּמְנִיחַ
בְּקִדְשָׁהּ לְעַם מִדְּשָׁנֵי עֲנָג וְכָר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רִצָּה בְּמִנוּחָהֵנוּ קָדְשָׁנוּ
בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבֶךָ וּשְׂמַחֲנוּ
בִּישׁוּעָתְךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שְׁבֹת קָדְשֶׁךָ וַיְנַוְחוּ בָּהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי
שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבֹת:

סב' בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:
בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מְכַל
עַם וְרוֹמְמָנוּ מְכַל לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו. וְתֵתֵן לָנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שְׁבֹת לְמִנוּחָהּ וּמִזְעָדִים לְשִׂמְחָהּ
חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׁשּׁוֹן אֶת יוֹם הַשְּׁבֹת הַזֶּה וְאֶת יוֹם
חַג הַשְּׁבֹעוֹת הַזֶּה. וּמִן מִתֵּן תּוֹרָתֵנוּ

וּתְחַוִּינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אַנְחֵנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד צוֹר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר
נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל
נַשְׁמֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נַפְשֶׁךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עֲמָנוּ וְעַל
נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עָרֵב וּבֹקֶר וְצַהֲרָיִים.
הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא־תִמוּחַסְּדֶיךָ
כִּי מַעֲוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כָּלָם יִתְבָּרֶךְ וַיִּתְּרוּמָם שְׁמָךְ מְלַכְנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וַיְהִלְלוּ אֶת שְׁמָךְ בְּאַמְרַת
הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ וְעִזְרָתָנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב
שְׁמָךְ וְלָךְ נָאָה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עֲמָךְ תָּשִׁים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא
מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת עַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעָה וּשְׁפָתֵי מַדְבָּר מִרְמָה וּלְמַקְלָלֵי
נַפְשֵׁי תִדּוּם וְנַפְשֵׁי כְּעָפָר לְכָל תַּהֲוִיָּה: פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ
וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ נַפְשֵׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה
הִפֵּר עֲצָתָם וּקְלָקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמָךְ עֲשֵׂה
לִמְעַן יִמְיָנְךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשֶׁךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן תוֹרָתְךָ.
לִמְעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יִמְיָנְךָ וְעַנְגִּי: יְהִיו לְרָצוֹן
אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם
בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ
אָמֵן: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבְּכָנָה
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ:

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו ורצית בנו.
 ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך. וקרבתנו
 מלכנו לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:
 ותתן לנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה
 ומועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את יום השבת
 הזה ואת יום חג השבועות הזה. זמן מתן תורתנו
 באהבה מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
 וישמע ויפקד ויזכר וזכרנו ופקדנו וזכרון אבותינו
 וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך.
 וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך. לפלטה למזבח
 לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום חג השבועות
 הזה. וזכרנו יי אלהינו בו למזבח ופקדנו בו לברכה והושיענו
 בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים. חוס וחסנו. ורחם עלינו
 והושיענו. כי אליך עינינו. כי לא מלך חנון ורחום אתה:

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים ולשלום
 לשמחה ולששון באשר רצית ואמרת לברכנו:

לשבת אלהינו ואלי אבותינו רצה במנוחתינו

קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך
 ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנהילנו יי
 אלהינו באהבה וברצון בשמחה ובששון שבת ומועדי
 קדשך. וישמחו בך ישראל מקדשי שמך. ברוך אתה
 יי מקדש השבת וישראל ויהזמנים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
 את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבת
 תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודה ישראל עמך.

גואל. חזקנו ואמצנו בבנין אריאל. סלול השלום פרום
על עמך הואל. הנשקיפה ממעון קדשך מן השמים
וברך את עמך ארץ ישראל: ברוך אתה יי הפורש
סבת שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ועל ירושלם:
לשנת ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדתם
ברית עולם: ביני ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים
עשה יי את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש:
וידבר משה את מערי יהוה אל בני ישראל:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:
ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל
עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזכר חסדי אבות
ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה. מלך
עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני מתנה מתים אתה רב להושיע
מכלכל חיים בחסד מתיה מתים ברחמים רבים סומך
נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
ליושני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך
מלך ממית ומתיה ומצמיח ישועה: וגאמן אתה
להחיות מתים. ברוך אתה יי מתיה המתים:
אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך
סלה: ברוך אתה יי האל הקדוש:

unser Blick der Ankunft des Befreiers entgegen. Stärke uns, ver-
leihe uns Kraft durch Erbauung des Tempels, möge es dir gefal-
len mit Frieden dein Volk zu beglücken; „schaue aus deiner heilli-
gen Wohnung vom Himmel herab, und segne dein Volk Israel.“

תהלל יה הללויה: בדיוות כל אלה תקפו משעני.
 תשורתי ומנחתי הולכת ומכפרת לפני. ועתה אין ובה
 ואספו דורוני. רחקנו מעל גבולך ואין להורשירך
 בקרבני. השיבנו יי אליך ונעבדה כמאמר חזיוני.
 באשר יביאו בני ישראל את המנחה בכלי טהור בית
 יי: אריאל בהיותו במוסדו רבעיו מכפרים. מעת נחרב
 לא כפרו חובות ונדרים. נסוך נחשב ממלא גרון
 מורים. ונזקק לחכמים כאלו בכורים מרים. מקרא
 מלא כתוב ראיה לדברים. ויבא לאיש האלהים לחם
 בכורים: אפסו דוברי בנאיה איש צרכנו שואל. ממו
 ופסו אמונים ואין יד לאל. נפשנו תאבה ומצפה לביאת

gen ihr auch." Dies Alles war einst als meine Stützen noch fest
 standen, mein Geschenk zog mir voran, erwarb Versöhnung mir. —
 Kein Opfer ist nun vorhanden mehr, verschwunden sind meine Ge-
 schenke, entfernt von deiner Grenze können wir mit Opfergaben
 dich nicht mehr beschenken. — Führe uns o Herr zurück, damit wir
 dir dienen können, nach dem Ausspruch des Propheten: „Einst wer-
 den Israels Schaaren im reinen Geräthe das Speiseopfer nach dem
 Gotteshause bringen.“ Als der Tempel fest gegründet war, be-
 wirkte der Altar Versöhnung, seit seiner Zerstörung sind Schulden
 nicht und Gelübde geführt. — Doch wird als das Hingießen von
 Trankeopfer angerechnet, wenn man den Lehrern des Gesetzes reich-
 lich spendet, und wer den Weisen freundschaftlich sich zugesellt, ist
 eben so viel als hätte er die Erstlinge dargebracht, eine Stelle in
 der Schrift beweist dies klar, denn es heißt: „Er brachte dem gött-
 lichen Manne Erstlingsbrode.“ Verschwunden sind jene, welche mit
 Muth ausgerüstet für uns in die Schranken treten, gesunken und
 verloren sind die Frommen, gebrochen ist die Macht, sehnen sich schauet

אתה יי הפורש סבת שלום עלינו ועל כל עמו ישראל
 ועל ירושלים:

וְהִזְלוּת שְׂבָצָר הַסִּלִּים עֹלוֹת לַהֲדָרִים. נוֹתָנִים מִה
שְׂבִידָם לַכֹּהֲנִים וְכָל הַכֹּרֶשֶׁה קוֹרִים. וְהִנִּיחַ הַכֹּהֵן
אֹתָם עַל קֶחֶם הַבִּכּוֹרִים: יוֹדֵעַ מִקֶּרֶן וְאִינוֹ יוֹדֵעַ
מִלְּהַכְסִיפָה. גָּבּוֹל קִרְיָאָה מַעֲצָרֶת וְעַד זְמַן אֲסִיפָה.
דָּבָר שְׂמִיחָה מֵאֵז וְהִלָּאָה לֹא חֲשׂוּפָה. לֹא קוֹרִין וּמִבִּיָּאִים
עַד חֲנֻכָּה לְעֶרְפָּה. וּמֵאֵז אֵין מִבִּיָּאִים קִדְּם יוֹם הַחֲנֻכָּה.
מִמוֹשְׁבוֹתֵיכֶם תָּבִיאוּ לֶחֶם חֲנוּפָה: וְמָה יָכוֹ פַּעַמֶּיךָ
בְּנַעֲלִים תֵּאֲמִי צִבְיָה. יִשְׁרֹוּ בְּעֹלוֹתָם שְׂמִיחָתִי בְּאוֹמְרִים
לִי גִלָּה בֵּית יְהוָה. אוֹמְרִים עֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בְּשַׁעְרֵי
בְּנוֹיָה. מֹזְמָרִים בְּחֵר הַבַּיִת תִּלְלוּ אֵל בְּקִדְּשׁוֹ בְּהִנּוּיָה.
צוּהָלִים וְרוֹנְנִים בְּבוֹאָם לַעֲזָרָה בְּהוֹדִיָּה. כָּל הַנְּשָׂמָה

an der Seite der Körbe befestiget waren, wanderten dann ihrer Bestimmung zu auf der Mittagsseite des Altars, sie gaben den Priestern was sie in Händen hatten und lasen den dazu bestimmten Abschnitt aus der Bibel, und der Priester hob es feierlich empor mit den Erstlingsbroden. Diesen Abschnitt las der Priester sowohl den Wissenden als den Unwissenden vor, um Letzteren Beschämung zu ersparen. Vom Wochenfeste bis zum Laubhüttenfeste aus wird dieser Abschnitt gelesen, von da an weiter, wird nicht gelesen aber bringen kann man wohl bis zum Weihnachtsfest, von da an weiter kann man auch nichts mehr darbringen bis zum bestimmten Tage der feierlichen Aufhebung: „Von euren Wohnungen müßt ihr darbringen Brod zur feierlichen Aufhebung.“ — Und wie schön waren deine Schritte damals, edles Zwillingsspaar, fröhlich ließen beim Hinzuge das Lied erschallen: „Ich freue mich wenn man zu mir sagt, laßt uns nach dem Gotteshause ziehen;“ sagen ferner auch: „Wohl standen unsere Füße in den Pforten jener Hütten. Auf dem Tempelberge sangen sie: „Lobet Gott in seinem Heiligthume in edlem Schmucke;“ nahen sie dankend der Halle, so ertönte es fröhlich von allen Lippen: „Jegliche Seele preiset Gott, lobet den Ewigen.“

בְּנוֹיָה מִשְׁכְּנוֹת הַשְּׁלוֹם תִּשְׁכַּב וְעֶרְבָה שְׁנִיתָה: בְּרוּךְ

הבכרות: שזר הזלך לפניהם וקרניו מצפות וזהבי. תג
 וית בראשו וחקל מכה להציבא. אזי בהגיעם בקרוב
 לקרית לביא. לעטר בכוריהם שלוחים רצים לפניהם
 בצבי. יופי תפארתו בשבעה כלים להביא. ראשית
 בכורי אדמתך בית יי אלהיך תביא: עטרו בכוריהם
 יוצאים לקראתם בשדה. וזו לפי כבוד והנכנסים
 לצאת ולעדה. רצים לשאול בשלומם סגנים ואמנים
 להחדה. באמר באכם לשלום להרגילם לעתיד לדדה.
 רגילים היות לבוא ולהביא ולחוג מועדה. וזג הקציר
 בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה: בהגיעם להר הבית
 אף המלך סלו מרים. יחד בבואם לעזרה דברו הלויים
 בשירים. נוצמים ארוממך יי כי דליתני וגומרים. תורים

die erstgereiften Früchte. Ein Stier mit goldbedeckten Hörnern
 ging voran, geschmückt mit einer Krone von Olivenblättern. Hell
 ertönte der Pfeifen Ton, und wenn sie sich jener Löwenstadt
 (Jerusalem) nahen, ihre Erstlinge zu schmücken, liefen schnell wie
 ein Hirsch die Boten voran, in sieben Geräthen die Früchte wohl-
 geschmückt darzubringen. — „Die ersten Erzeugnisse deines Erd-
 reichs mußt du nach Gottes Hause bringen.“ — Schmückten nun
 ihre Früchte, und entgegen auf das Feld kam ihnen die Bevölkerung
 der Stadt, wohlgerüstet zum Empfang nach dem jedesmaligen Range
 der Einziehenden. Vorsteher und Handwerkszünfte beeilten sich sie
 zu begrüßen, frohes „Willkommen“ zurufend, um für die Zukunft
 zum Zuge sie anzufeuern, damit sie ferner auch erschienen, wohl
 um die Feste fröhlich zu begehen „das Erndtefest, von dem Anbau
 auf dem Felde.“ Nahen sie sich dem Tempelberge, nahm selbst
 der König den Korb in die Hände, und wenn sie in die Halle vor-
 traten, erhoben die Leviten ihren Gesang: „Ich preise dich Gott,
 daß du mich emporhobst.“ Die Turtel- und andern Tauben, welche

בכל ארחותיך. לא תחמוד, יופי צחות קנין עמיתך.

בָּנִים נֹחֲלֵי דָת מִזְרָשָׁה. שָׁנָא בְכוּרִים מִשְׁבַּח הָאָרֶץ
בְּרִיּוֹת לְהַפְרִישָׁה. יִפָּה מִצִּוָּה בְּשַׁעֲתָהּ בְּעִתָּהּ לְהַחֲיִישָׁה.
בִּיּוֹם הַבְּכוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה: כְּבוֹד הַלְבָנוֹן
בֵּית כֹּפֶר אֲשָׁכֵל. לְהַעֲלוֹת וּלְהַבִּיא מִרְאשֵׁית פְּרִי כָל.
מִצִּוֹת בְּכוּרִים רָאָה תֵּאֱנָה רִמּוֹן וְאֲשָׁכֵל. נִבְכֵּר מִבְּשָׁל
מִסֻּמְנוֹ לְהַבִּיא לְאֻמָּרְכָל. סוּדָר בְּכוּרֵיו לְהַדְרִין וּלְעֻטְרֵן
מִכָּל. רֵאשִׁית כָּל בְּכוּרֵי כָל וְכָל תְּרוּמַת כָּל: עִירוֹ שֶׁל
מַעֲמָד מִתְכַּנְסוֹת כָּל הָעִירוֹת. פֶּן יֵאָחִילוּ לָנִים בְּרָחוּב
כָּל הַשִּׁירוֹת. צִהָר עָלָה מִמֶּנָּה אוֹמֵר קוֹמָה וְנַעֲלָה
צִיּוֹן בְּשִׁירוֹת. קְרוֹבִים מְבִיאים תֵּאֱנִים וְעֲנָבִים בְּהַדְרֹת.
רְחוּקִים מְבִיאים צִמּוּקִים וְגִרוּגֵרוֹת. מְבוֹת מְאֹד כִּתְאֵנִי

stina) auch geheiligt, dem Volke ließ er es zu Theil werden; die selbst heilig von allen Völkern sich absondern — geliebt sind die Söhne, welche das Gesetz zum Erbgut erhielten. Geboten wird ihnen, auch von den edelsten Erzeugnissen des Landes den Korb mit den Erstlingen zu füllen; gar schön ist's, das Gebot zu seiner Zeit zu erfüllen, am Tage der Erstlinge, wenn ihr das neue Mehlopfers darbringt. Nach jenem Hause, durchräuchert von Gewürzduft, soll man die Erstlinge der Früchte befördern. Das Gebot bringt es mit sich, daß wenn er eine Feige, einen Granatapfel oder Traube ersteht, wohlgerieft, bezeichneter er es besonders, um es dann dem Stadtvorsteher zu überbringen. Wohlgeordnet mußte er die Erstlinge auf alle mögliche Weise schmücken. Die Bewohner aller Städte versammelten sich in einer solchen Stadt, die einen Gebotsverein hatte, auf der Straße übernachtend, aus Furcht, es könnte im Hause eine Verunreinigung stattfinden. Beim ersten Morgenstrahl sagte der Vorsteher: „auf, laßt uns gen Zion wandern, frohe Lieder anstimmend.“ — Die der Stadt Jerusalem Nahen brachten Trauben und Feigen, schön geschmückt; die Entfernten brachten Rosinen und getrocknete Feigen, von Aussehen schön wie

לֹא תַעֲנֶה שִׁקְרִים לְעֲנוֹת בְּעֲדוּתֶיךָ. תִּרְדּוּךָ צֶדֶק

הַשְׂכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלִּבְנוּ לַחַיִּים
 וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמָהּ וְתַקֵּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלִּפְנֵיהָ
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמָהּ וְדַגּוֹן בְּעֵדֵנוּ וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ אֲזִיב
 דָּבָר וְחָרֵב וְרָעַב וְיָגוֹן וְדַהֲסָר שָׁטָן מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵנוּ
 וּבְצֵל כְּנָפֶיהָ תִּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה כִּי
 אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה וְשִׁמּוֹר צִאתָנוּ וּבֹאֵנוּ לַחַיִּים
 וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם . וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמָהּ :
 בְּרַבִּי תוֹרַת גִּתְחַכְמוּ נְעִימִים . נִתְעַטְרוּ נִכְתָּרוּ כְּתָרִים
 מִסִּימִים . נִתְאַשְׁרוּ בְּמִי יִתֵּן לָהֶם לְטוֹב כָּל הַיָּמִים .
 יִשְׂרָאֵל נוֹשֵׁעַ בְּיַי תִּשְׁוַעַת עוֹלָמִים :

אַשְׁרֵיהָ יִשְׂרָאֵל מִי כָמוֹהָ עַם סִגְלָתוֹ . בְּשֵׁתִי קִדְשׁוֹת
 קִדְשָׁהּ לְשִׁמּוֹ בְּקִדְשָׁתוֹ . גִּזְרָלָהּ תוֹמָהּ וְחִלְקוֹ אַתָּה וְחִבְל
 נִחְלָתוֹ . הַדִּיקָה אֶהֱבֶה וְהַקְדִּימָהּ לְכָל יְסוּדֵי אֲגֻדָּתוֹ .
 הַכְּתוּב מַעִיד וְכִהְיָא כְּתוּב שְׁטָתוֹ . קִדְשׁ יִשְׂרָאֵל לִי
 רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ : וְאַרְצָן פְּרוֹשָׁה בְּעֵשֶׂר מַעְלֹת
 מִקְדָּשָׁהּ . וְכֵם לְעַם מִכָּל אֵם גְּבַרְנִים בְּקִדְשָׁהּ . תְּחִיבִים

Durch die Menge der Verordnungen wurden Flug die Liebliehen, wurden geschmückt mit auszeichnenden Kronen, wurden glücklich auch durch jenen Ausspruch: „o, daß ihr Herz immer so bliebe; ewig dauernde Hülfe wird Israel durch Gott gespendet.

Heil dir, Israel, wer gleicht dir, seinem auserkornen Volke? Mit zweifach heiligem Schmuck, schmückte er durch seinen Namen dich. Wirft dein Loos, bist sein Theil, sein Eigenthum, liebte deine Freundschaft und ließ gar manchen dich vorangehen. Die Schrift bezeugt es selbst, indem es heißt: „Israel ist Gott geheiligt, das erste seiner Erzeugnisse.“ Mit zehnfacher Heiligkeit ist das Land (Palä-

רחום יִגְאָלָהּ מִמְּצוּקוֹת : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ צוֹר
 יִשְׂרָאֵל וְנוֹצֵלוֹ :

אָמוֹנָה אֱמֵן שְׁבַעֲהָ אוֹתִיּוֹת נוֹתָרוּ. לְעֲמֻתֵּימִי בְּרֹאשִׁית
נִאֲמָרוּ. יִסְדָּתָ עוֹ יוֹנֵק עִם אִישׁ שִׁיבָה שׁוֹרְרוּ. זֶה צוֹר
יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פֶה וַאֲמָרוּ: זֶה צוֹר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פֶה
וַאֲמָרוּ:

יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

וְנֹאמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וְגָאֵלוֹ מִיַּד חֹזֶק מִמֶּנּוּ:
עֲצוֹת מֶרְחוֹק מִקְרָא אַחֲרוֹן מְעִידֵנוּ. זְכוֹת לְעֹלֹת
לְצִיּוֹן קָרִית מוֹעֵדֵנוּ. רֵאוֹת מוֹפְתֵי גְאֻלָּה בִּיאַת מְשִׁיחֵנוּ.
לְגָאֵלֵנוּ מִיַּד חֹזֶק מִמֶּנּוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גְּאֹל יִשְׂרָאֵל:

Wahrlich, sieben Buchstaben sind mehr (als die Zahl der Ge-
bote), sie deuten auf die sieben Schöpfungstage hin. Als dein
Gleich du damals befestigtest, sangen Greis und lallende Kinder
zugleich; dies ist der Fels unseres Heils, sprachen sie einstimmig.

Was in fernster Zukunft du zu thun beschloßest, besagt die letzte
Stelle des letzten Propheten, daß uns einst das Glück zu Theil
werden wird, gen Zion — der Stadt unserer festlichen Zusammen-
künfte — zu wallen, die Wunder der Befreiung zu schauen, die
Ankunft des Messias, der von der gewaltigen Hand uns befreien
soll.

מִי כִמְכָה בְּאֵלִם יְהוָה מִי כִמְכָה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נִירָא
תְּהִלַּת עֲשֵׂה פֶלֶא: מַלְכוּתָךְ רָאוּבֵנִיךְ בּוֹקְעִים לְפָנֵי מֹשֶׁה.
כְּבֹד, מְאֹד אָבִיךָ וְאַמָּךְ. נִצַּח יִרְבּוּ יְמֶיךָ. לֹא תִרְצֶחַ.
סָדוֹר בְּצִלְמִי וּבְנִלְמָךְ. עֲלִיּוֹן צוּרָךְ הַמְּלִיכָהוּ כְּנֶאֱוָמָךְ:
זֶה צוֹר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פֶה וַאֲמָרוּ:

יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

וְנֹאמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וְגָאֵלוֹ מִיַּד חֹזֶק מִמֶּנּוּ.
לֹא תִנָּאֶךְ פְּעֻמוֹת חוֹצוֹת וּמַחְלִיקוֹת. צוּרוֹת נִפְשׁוֹת
בְּשׁוֹחוֹת עֲמוּקוֹת. לֹא תִגְנוֹב קְבוּצוֹת וְהָב תִּשׁוּקוֹת.

לְחַמּוֹד מִחֶבְרָה: הֲלֹא אֶצְלֶךָ עֵינֶיךָ לְהַשְׁעִיף. רֹא
תַחֲמוֹד אִשָּׁת רֵעֶךָ. וְתִזְכֶּה לַעֲטָרָה: מ' דְּבוּרֵי כָל הַמִּצְוֹת
בְּאַפְנֵי עֲשָׂרָה נִכְלָלוֹת. וְכָל הָעַם רוֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת.
וְאִישׁ בְּעֵרָה:

וְאַלֶּם כִּזְקֹן בִּישִׁיבָה נִגְלָה לְכָלֶלֶם. בְּמֵאנְכֵי עַד לְרֵעֶךָ
אוֹתִיּוֹת מִנִּין מִצְוֹת הַכְּלִילִם. אֲוִי כְּגִבּוֹר נִגְלָה וְשִׁבְחוּהוּ
עִם עוֹלָם. מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה וְאָמְרוּ
כָּלֶם: בְּגִילָה בְּרָנָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלֶם:
מִי כַמָּכָה בְּאֶלֶם יְהוָה מִי כַמָּכָה נֶאֱדָר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא
תְּהִלַּת עֲשֵׂה פֶלֶא. מִלְכוּתְךָ רָאוּ בְנֶיךָ בּוֹקְעִים לְפָנֵי מִשָּׁה:

ihm eine Gehülfin machen," ist diesem Gebote vollkommen ange-
messen; er hat dir eine Gehülfin zu deiner Gemächlichkeit zugesellt,
gelüste nicht deines Nächsten Frau und mache die Keuschheit dir zu
deines Hauptes Zierde. Sämmtliche Gebote sind demnach in den
zehn Geboten enthalten. — Das ganze Volk hat sie ver-
nommen unter Donnerstimmen und Feuerflammen.

Als Greis im Kreise seiner Schüler, erschien er ihnen, um die
Gebote zusammenzufassen; von dem Worte bis לרעך sind so viele
Buchstaben als die Zahl der Gebote. Als Held erschien er ihnen
dann, und das Volk, von den Argoniten stammend, pries ihn laut.
Moses und Israel sangen Lieder dir; freudig, wonnevoll, sprachen
sie Alle.

כָּלֶנָה. בּוֹאֵת מֵאֲשָׁרָה: שׁוֹשְׁנַת עֲמָקִים. קִבְּלָה מִצְוֹת
וְחֻקִּים. בִּכְתָב מִזֹּהָרָה: מ' תּוֹרָה מִנִּינָם. וְשִׁתִּים בְּרֹאשׁ
בְּנִינָם. כְּהִנָּה מִזֹּהָרָה:

לֹא תִשָּׂא טָבוֹם שֵׁם נוֹרָא עֲלִילָה. יַחַד שְׁמוֹ יוֹמָם
וְלַיְלָה: זְכוֹר. כָּלְכוּל עֲנָג לְכַפְלָה. לְיוֹצֵרְךָ תִּשְׁוֹרֵר
כְּעוֹבְרֵי מִצוֹלָה: בְּגִילָה בְּרָנָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלֶם:

אכול ושבוע והלללתם. שם הנזרא: לא תענה ברעך
שקרים לכוזב. רעה ורע אביך אל תעזוב. תהלתו
לספרה: כלולת חמשים ושתים בו נסבם. ידע לב
חכם. במשפט לחקרה: יצירת אדם ללא תענה
הקבע. שש הנה שני יי ושבע. תעוב נקרא: מפיפת
שמים והולמים תעקר. יפית בזבים עד שקר. כי דבר
סרה: חמדת רעה כל תתאנה. והיית כגן רוה.
וכנהר להתנברה: זבדים אתו חמשים וארבע למנות.
דברי חכמים בדרבנות. נטועים במשמרה: ומאמר
לא טוב היות האדם לבדו. אעשה לו עזר כנגדו.

Können ihr genießen zur Genüge, und danken dafür dem furchtbaren,
heiligen Namen. „Du sollst wider deinen Nächsten kein
falsch Zeugniß, keine Lüge aussagen“ — befahl er im
neunten — er ist ja dein und deines Vaters Genos, beifre dich
vielmehr, dessen Tugenden zu verkünden. Dieses Gebot umfaßt der
Gebote zweiundfünfzig; ein weises Herz kann und weiß sie durch
Lehrsätze zu entwickeln. Der neunte Spruch, von Erschaffung
des Menschen im Ebenbilde Gottes, kann diesem Gebote
Gottes zur Seite gesetzt werden. Sechs Dinge, sagt Gott, hasse
ich, das siebente ist mir ein Greuel: Missethaten und Verläumdun-
gen; wer wider Gottes Ebenbild Lügen spricht oder falsch zeugt,
der spricht Gottes Lästerung. Habe keine Begierde nach dei-
nes Nächsten Kostbarkeiten, befiehlt das zehnte Gebot, dann
wirst du gedeihen wie ein wasserreicher Garten und anschwellender
Strom. Mit diesem sind verwandt vierundfünfzig Gebote — die
Worte der Weisen haben Grund, sind festgepflanzt. Jener zehnte
Spruch: „Es ist nicht gut, daß der Mensch allein bleibe, ich will

לרקוד בחבורה: צורה תוך עירין. נודע בשערים. כי
לא הנברה: קציעות ואהלות. מבסמת בנשיר ותהלות.
וחסד מקשרה: רבות עשו המונה. ואת עליית על

וּשְׁמִנָהּ בּוֹ נִזְעְדוּ. אֲשֶׁר חֲכָמִים יַגִּידוּ וְלֹא כִחָדוּ. לְעֵלָם
וּלְהַסְתִּירָהּ: צוּרֵי הַזֵּיָא הָאָרֶץ לְמוֹלוֹ מִנָּה. נֶפֶשׁ חַיָּה
לְמִינָהּ. וְחִירָתוֹ יַעֲרָה: פָּרְצוּ בְּטִהְרָה מִפְּלִי בְּשָׂרוֹ
דְּבִקוּ. אִישׁ בְּנַחֲלָתוֹ יִדְבֹקוּ. כֶּתֶר לְהַסְתִּירָהּ: עֲרִבּוֹן
רֵעֶךָ מִגִּבּוֹב הַזֶּהוּר אֵל בְּקִדְשׁוֹ. חוֹלֵק עִם גִּבּוֹב שׁוֹנֵא
נֶפֶשׁוֹ. וּבְבִירָתוֹ מֵאֲרָה: סְפִירַת תִּשְׁעַ וְחֲמִשִּׁים בּוֹ
תִּמְצָאנָהּ. וְאִישׁ תִּבְוֶנָה יִדְלָנָהּ. וּמִשָּׁם בְּאֲרָה: נִסְמָךְ
לוֹ מֵאֲמַר נָתַתִּי לָכֶם לֶאֱכֹל. כִּי־רֶק עֲשֵׂב אֶת כָּל.
לָכֶם לְהַסְתִּירָהּ: מִהֶפְקֶר וְלֹא מִגִּבּוֹב תֹּאכְלוּ וּשְׂבַעְתֶּם.

ihm ein Kleinod. In diesem Gebote sind fünfundachtzig Verordnungen begriffen; die Weisen wissen sie zu entwickeln und aufzuzählen. Mit diesem Gebote stimmt der siebente Spruch überein: „Die Erde bringe befeeltes Thier hervor, auch Gewild des Waldes, jedes nach seiner Art.“ Die Fortpflanzung im Thierreich ist rein, jede Art bleibt bei ihrer Art. So bleibe auch jeder Mann bei seinem Eigenthum, und schmücke sich mit der Krone seines eigenen Hauptes. Nichts von deines Nächsten Habe und Gut zu entwenden, hatte Gott im achten befohlen. Wer mit Dieben theilt, der ist sich selbst Feind; in seinem Hause ruht der Fluch. Hieraus lassen sich der Gebote neunundfünfzig folgern; ein weiser Mann wird sie herzuleiten und daraus zu verständigen wissen. Diesem Gebote kann zugesellt werden jener achte Spruch: „Ich übergebe euch alle Erdengevächse zur Speise, so wie ich euch die Kräuter des Feldes erlaube, alle zu genießen.“ Von gemeinschaftlichen Dingen, wo kein Diebstahl stattfindet, sollt ihr euch nähren; davon

נִפְתָּרָה: מִלֶּאֱה פִיהָ שְׁחֹק. בְּיוֹם נָתַתִּי חֶק. בְּכָל
מִפְאָרָה: נִחְמָדִים יִרְשָׁה. לְחַיִּוֹת לָהּ מוֹרֶשָׁה. לְעִבֵּי
וְתִפְאָרָה: סִלְסוֹל פְּנִינִיָּה. חֲגִרָה בַּעֲזוֹ מִתְנִיָּה. עֶקֶב
טוֹב סִחְרָה: עֲרִכָּה שְׁלִחָנָה. וּמִלְכָּה שָׁם חָנָה.
וּלְלַחֹם נִסְחָרָה: פְּתוּכֵי אֵשׁ וּמִים. יִרְדּוּ מִן הַשָּׁמַיִם.

בִּיד מִשָּׁה לוֹ. בְּעֲלוֹתוֹ הָהָרָה: קָבוֹעַ לְהוֹרִים מְאוּרִים
חָבוּר. עַל אִפְנֵי דָבָר דָּבוּר. בְּמֵאוֹרוֹת לְהֹאִירָה:
רְחוּמֶיהָ מִנְהִירָהּ הַשּׁוֹן לְקוֹנָהּ. כְּבִד אֶת יְיָ מִדְּוֹנָהּ.
בְּכָבוֹד וּבְמִזְרָא: שֶׁנֶּן לֹא הִרְצִחַ מִהַצְרִיחַ הַדָּם. שׁוֹפֵךְ
דָּם הָאָדָם בָּאָדָם. דָּמוֹ לְהִגִּירָה: תִּקָּף מִצְוֹת הַמְּשִׁים
בְּאִפְנֵי הַטָּעִים. תִּרְבַּ פֶּתַח רְשָׁעִים. בְּלִבָּם לְדַקְרָה:
תֵּאֵם לוֹ מְעוֹפְפִים וְשֵׁרוּץ הַמַּיִם. עַל פְּנֵי רִקִּיעַ הַשָּׁמַיִם.
לְחִבְרִים בָּרָה: שְׁלֹא יִכְלַע גָּדוֹל לְקַטָּן בְּדָגִים. כִּי עֵינָהּ
נִפְשֵׁי לְהוֹרִגִים. כִּיחֲנִיפֵי אֶרֶץ: דָּמוֹ לֹא תִנָּאף יְחוּסִים
לְרוֹמְמוֹ. כִּי חֵלֶק יְיָ עִמּוֹ. נִחַלֶּת שִׁפְרָה: קָצֵב חַמְּשִׁים

sie mündlich dem Mose überliefert, als er auf den Berg Sinai ging. Jener fünfte Spruch: „Es werden Lichter in der Ausdehnung des Himmels,“ gleicht diesem Gebote in Hinsicht der Beleuchtung. Deine Eltern sind deine Beleuchter, sind deinem Schöpfer ähnlich. Verehere Gott mit Deinem Gute, hochachtend und ehrfurchtsvoll. Im sechsten befahl er: „Du sollst nicht morden,“ nicht unschuldig Blut vergießen; wer Menschenblut vergießt, dessen Blut soll durch Menschen wieder vergossen werden! In diesem liegt der Grund von fünfzig ähnlichen Geboten. Das Schwert, so der Frevler wider seinen Nächsten zieht, muß zurück in sein Herz gestoßen werden. Diesem Gebote kann der sechste Spruch: „Das Wasser rege befeeltes Thier und Geflügel an der Ausdehnung des Himmels,“ zur Seite gesetzt werden. Seid nicht wie Fische, wo der größere den kleinern vertilgt. Mörder sind meinem göttlichen Wesen zuwider, sie schänden das Land. Das siebente Gebot: „Du sollst nicht ehebrechen,“ hatte zur Absicht, sich eine edle Nation zu stiften; des Ewigen Theil ist sein Volk, es ist

וְנִדְעָה בָּרָה: יִשְׁכָּה בְּנִקְיָקִים. מִחֲרִדַת הַבְּרָקִים.
וּמִקוֹל הַהִבְרָה: כָּלִלָה עֲדִיִּים. וְנִכּוֹנוּ שָׂדִים. קִיּוֹנָה
מִסִּתְרָה: לְמִדָּה בְּמֶה לְעִבְדוֹ. בְּכָל לֵבָה לְכַבְּדוֹ. וְהִדָּת

אֲדִירִים בְּפָנוֹתָם לְמִקְוֵיהֶם. אֶל מְקוֹם זֶה יָסֹד לָהֶם.
 חֶק מַעֲבֹרָה: לְכַבְּדוֹ בְּגוֹף נָקִי וּמִלְשָׁא בּוֹ. וְרַע אֲבָרָהָם
 אִהְיֶה בּוֹ. כָּפַל אֲוִדָּהָה: מִצֹּת זָכוֹר וְשִׁמּוֹר כְּאַחַת נֶאֱמָרוּ.
 לְסָרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ. זְכִירָה וְשִׁמְרָה: נִתְּחַרְתּוּ בּוֹ
 שְׂבָעִים וְחֲמִשׁ אֲמָרוֹת. אֲמָרוֹת יְיָ אֲמָרוֹת מְהוֹרוֹת.
 פְּרִישוֹת וּמִתְהַרָה: סֵדֶר דְּשָׂאִים וּפְרוֹת לְכַבְּדָהּ. כֹּל
 פָּעַל יְיָ לְמַעַנְהוּ. לְכַבְּדוֹ בָּרָא: עָרַךְ עֵדֶן מֵעֵין שַׁבָּת.
 לְהוֹגִי תְּמִימָה נֶפֶשׁ מְשִׁיבָת. מִצֹּת יְיָ בָּרָה: פְּצַת כְּבֹד
 כְּדֶשֶׁמַע בְּרִתְרָץ. יוֹדוֹךָ יְיָ כֹּל מַלְכֵי אֶרֶץ. כִּי שָׁמְעוּ
 אֲמִירָה: צִמְדוֹ שְׂבָעִים וְשִׁבְעָה בְּבֹלוֹ. כְּאֲשֶׁר דָּבָר יְיָ

tigen Wasser; sie wandten sich nach ihrem Sammelplatz, dem Orte, den er für sie bestimmt, ihn nie zu überschreiten. Verehrt ihn rein, nennt ihn ja nicht vergebens, den heiligen Namen, Sprossen seines getreuen Abrahams! Dies hat er euch doppelt eingeschärft. „Erinnere dich stets des Ruhetags! halte den Sabbath wohl!“ so lauten die Worte des vierten Gebotes. Beide Ausdrücke enthalten einerlei; des Ruhetags eingedenk zu seyn, um ihn gebührend zu feiern. Dieses Gebot ist der Inbegriff von fünfundsiebzig der geläuterten Worte Gottes, es ist lauter und rein. Ihm gleichförmig ist jener vierte Spruch: Die Erde bringe allerlei Sprossen und Fruchtbaume hervor.“ Gott schuf Alles zu seiner Verherrlichung, zu seinem Ruhme. Er hat das Paradies angelegt; dort feiern sie den Wonne = Sabbath, sie, deren Beschäftigung hier das Seelenerquickende Gesetz, die reinen Lehren Gottes waren. Als er das fünfte Gebot aussprach: „Ehre deine Eltern!“ da huldigten ihm die Könige der Erde; sie hatten es wohl beherzigt. Innerhalb dieses Gebietes liegen siebenundsiebzig Gebote; Gott hat

נִזְוָרָה: זְמַנָּה רָם וְאִיוִם. וְנִתְקַדְּשָׁה לְשִׁלְשֶׁת יוֹם.
 כְּרָמִים נִזְמָרָה: חֲלָאִים נִתְקַשְׁמָה. וּבְלֹאֲוִתֶיהָ פְּנִשְׁמָה.
 מִמּוֹר מִקְטָרָה: מְהוֹר בְּאֵשׁ וְזֶהֶר. יֵרֵד לְרֹאשׁ דְּהָר.

בָּרָא: דָּבָר כּו חֲמִשׁ פְּעָמִים אֹר. כִּי נִר מִצּוּה וְתוֹרָה
אֹר. חֲמִשָּׁה חֲמִשִּׁי תוֹרָה: הַזְהִיר לֹא יִהְיֶה לָּךְ מֵל
מִבְּלָעָדִי. כִּי אֲנִי אֵל נָאִם יְיָ וְאַתֶּם עָדִי. יָפָה וּבָרָה:
וְשֵׁשׁ מִצְוֹת כָּלֹל וְנִפְשָׁה. כֹּל אֲשֶׁר דָּבָר יְיָ נַעֲשֶׂה.
הַיְטִיבָהּ דְּבָרָה: זֶה לֹא חֲלָקֶת כְּבִירִים. מִים רַבִּים
אֲדִירִים. מִתְנַשְּׂאִים פְּגֻבָּה: חָצַב בּוֹר לְנוֹזְלִים אֵל
אֵל תִּדְמֶהוּ. כִּי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֵל קָנָא הוּא. בְּעוֹבְדֵי זָרָה:
טַעַם לֹא תִשָּׂא שֵׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא. אֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ
תִּירָא. וְהוֹגִי דַת יִקְרָה: יִסְרוּ בְּאֲדָנָיו אֲרַבְעִים וְשִׁמְנָה.
תַּעֲבֹרָנָה עַל יְדֵי מוֹנָה. לַחֲכָמִים מְסוּרָה: כְּבֹדוֹהוּ

tes erwähnt. Das Gebot ist einer Leuchte, die Lehre einem Licht vergleichbar — eine Anspielung auf die fünf Gesetzbücher. „Du sollst keine Gottheit anerkennen außer mir, denn ich bin Gott — spricht der Ewige — und du, Schöne und Holde, bist mir Zeuge!“ so lautet das zweite Gebot. In diesem sind sechzig Verbote enthalten. Wir wollen gehorchen, erwiederte das Volk, was Gott gesprochen! wohl gesprochen! Diesem Gebote entspricht jener zweite Spruch: „Es sei eine Abscheidung zwischen den irdischen Wassern und den obern, mächtigen Gewässer.“ Erkenne den mächtigen Unterschied zwischen einem gegrabenen Wasserbehälter, und der Quelle lebendiger Wasser. Die Urquelle, der Ewige, dein Gott, ist ein eifervoller Gott gegen Götzendiener. Im dritten befaht er: „Du sollst nicht vergebens aussprechen den verehrlichen und furchtbaren Namen! Du sollst den Ewigen deinen Gott ehrfürchten; auch die Beflissenen des würdigen Gesetzes.“ Auf diesem Grunde ruhen achtundvierzig der Gebote; sie wurden alle aufgezählt und der Weisen überliefert. Des Schöpfers drittes Geheiß verehrten die gewal-

דָּבָר עַל לָבָה. יֵשֶׁב בְּכֶם בְּרַבָּה. עָדִיו קְדַתְחֲבָרָה:
הַרִיץ לָהּ שְׁלִישִׁי. בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי לִיצִיאת שָׁח פְּזוֹרָה:
וְחִמְדָּה בְּצִלּוֹ חֶסֶד. וְהַיְטִיבָהּ בֵּן לַעֲשֵׂת. וְנִתְפַּרְתָּה

וְאִין זולתו וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים
מִלְכֵנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הָעַרִיצִים הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ
מִצָּרֵינוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָ לְכָל אֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ הַעוֹשֶׂה גְדֻלּוֹת
עַד אִין חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עַד אִין מִסְפָּר, הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ
בְּחַיִּים וְלֹא נָתַן לְמִיטְרָגְלָנוּ הַמְדַּרְיֵכֵנוּ עַל בָּמַת אֹיְבֵינוּ
וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שְׂנְאֵינוּ: הַעֲשֵׂה לָנוּ נַפְסִים וְנִקְמָה
בַּפֶּרַע הָאוֹתָר וּמוֹפְתִים בְּאֶרֶץ בְּנֵי חָם הַמִּכָּה
בְּעֶבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
מִתּוֹכָם לְחֵרוֹת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף
אֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע: וְרָאנוּ
בָּנָיו גְּבוּרָתוֹ שְׂבָחוֹ וְהוֹדוֹ לְשִׁמּוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ
עֲלֵיהֶם מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ נְשִׁירָה:

אֲנֹכִי רֹאשׁ לְדַבְרוֹת הַבְּאִיר. פֶּתַח דְּבָרֶיךָ יֵאִיר.
בְּיוֹם מִתֵּן תּוֹרָה: כֹּו נִכְלָלוּ שְׁמַנִּים מִצּוֹת מְלַנְשָׁה.
תּוֹרָה צוּה לָנוּ מִשָּׁה. מוֹרְשָׁה בְּרוּרָה: גְּבוּהִים וְגֵאִים
בְּמֵאֵמַר רֹאשׁוֹן נִפְרָשׁוּ. בְּדַבֵּר יֵי שְׁמַיִם נַעֲשׂוּ. בְּרֵאשִׁית

„Ich, das ewige Wesen, bin dein Gott!“ Diese erste der Offenbarungen war die Grundlage der übrigen Gebote. Deiner Worte erstes verbreitete Licht am Tage der Gesetzgebung; aus ihm werden achtzig Lehren gefolgert, Lehren, die Mose uns geboten durch deine Ueberlieferung. Himmel und Erde entstanden auf des Schöpfers ersten Spruch; durch des Ewigen Wort entwickelten die Himmel sich, die er am Anbeginn erschaffen. Fünffmal wird hier des Lich-

אֵימָה נִכְתָּרָה. עֲדוּיָה וּמַעֲטָרָה. בְּיוֹם מִתֵּן תּוֹרָה:
בְּחֹרָה מַעֲמָמִים. בֵּת שְׁלֹשֶׁת הַתְּמִימִים. מִפְּטוּתָהּ:
גְּרָרָה בְּרוֹב נַפְסִים. אֲדוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים. כָּאֵה לְמַדְבָּרָה:

וְהָיָה אִם־שָׁמַעַ תִּשְׁמָעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה
אֹתְכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדּוֹ בְּכָל־
לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם וּנְתַתִּי מִטָּר אֲרֻצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֶה
וּמִלְקוֹשׁ וְאִסַּפְתִּי דִגְנוֹךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ וּנְתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשֹׂדֶךָ לְבֹהֶמֶתְךָ וְאָכְלָתָּ וּשְׂבַעְתָּ הַשְׁמָרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּה
לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם וַחֲרָה אֶף־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה
מִטָּר וְהָאֲדָמָה לֹא־תֵתֵן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֲבַדְתֶּם מִהֲרָה מֵעַל
הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבַר־י
אֱלֹהֵי עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־
יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת־
בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבִירְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ
וּבְשִׁכְבְּךָ וּבִקְוִמְךָ וּכְרַתְבְּתֶם עַל־מִזְוֹזוֹת בֵּירְךָ
וּבְשַׁעְרֶיךָ לֵמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל־הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם
עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְפֵי בְגָדֵיהֶם
לְדֹרֹתָם וּנְתַנוּ עַל־צִיצִית הַכַּנֹּף פֶּתִיל תְּכֵלֶת וְהָיָה
לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם
אֲשֶׁר־אַתֶּם זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לֵמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־
כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאמֹר לָהֶם: אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהוֹרֹת
לָכֶם לֵאמֹר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
אֱמַת וְאַמוֹנָה כָּל־זֵאת וְקָם עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ

חֲקִים וּמִשְׁפָּטִים אֲזַנְנוּ לְמִדָּה. עַל כֵּן יִי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְבוֹנוֹ
וּבְקוֹמָנוּ נָשִׁית בְּחֻקֶּיהָ, וְנִשְׁמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתָהּ וּבְמִצְוֹתֶיהָ
לְעוֹלָם וָעֶד כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹמָם
וְלַיְלָה. וְאַהֲבָתָהּ אֲתָסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים.

דְּבָרוֹת עֲשֶׂה כָתֹב אֵל לְהַמּוֹנִי. הַכֹּלִיל בָּהֶם נִשְׁשׂ
מֵאוֹת וְשִׁלֹּשׁ עֲשָׂרָה פְקָדוֹנֵי. וּמֵאַהֲבָתָם נִגְלָה עַל הַר
סִינִי. אָהַבְתִּי אֶתְכֶם אֶמַר יי: בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבָתְךָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-
מַאֲדְךָ: וְהָיוּ דִּבְרָרִים הָאֵלֹהִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה בְּיוֹם עַל-
לִבְּךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבִנְיָהּ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
וּבְדַרְכְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוֹמְךָ: וְקִשְׁרַתָּם לְאֹזֶת
עַל-יָדְךָ וְהָיוּ לְטִמְכָּת בֵּין עֵינֶיךָ: וּבְרַחֲבָתָם עַל-
מִזְבֹּחַ בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

Zehn Gebote hat Gott selbst für meine Nation niedergeschrieben;
in ihnen liegt der Grund der sechshundert und dreizehn Gebote.
Aus Liebe zu ihr erschien er auf dem Berge Sinai. „Ich liebe
euch,“ so sprach der Ewige. Gelobt seist du, Ewiger, der sein
Volk Israel liebt!

גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת לְעֵינֵי. הַגּוֹל מְעַרִיב שְׁמִשּׁוֹ מִפְּנֵי: בָּרוּךְ
אַתָּה יי הַמְעַרִיב עֶרְבִים: אֱהַבָה עוֹלָם וְכו'.

אָנֹכִי הָאֵל עֹשֶׂה כָלֵא. וְהוֹצֵאתִיךָ מִבֵּית כָּלֵא. לֹא
יְהִי לְךָ זָדוֹן עִמָּאָה לְהַעֲלָה. חֲשִׁקְתִּי בְּאַהֲבָה עָלֶיךָ
לְהַגְלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְכו'.

ח' ברכו את יי המברך: | יתברך וישתבח ויחפא
 ויתרומם ויתנשא שמו של מלך ^{סי"ק}
 ברוך יי המברך לעולם ועד: | מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא
 ברוך אתה יי אלהינו | שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו
 מלך העולם אשר בדברו | אין אלהים סלוי לרכב בערבות
 מעריב ערבים בחכמה | ביה שמו ועלו לפניו וישמו
 פורתה שערים ובתבונה | מרומם על כל ברכה ותהלה:
 משנה עתים ומחליף את | ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד
 הזמנים ומסדר את הכוכבים | יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:
 כרצונו בורא יום ולילה גולל אור מפני חשך וחשך | במשמרותיהם ברכיע
 מפני אור. ומעביר יום ומביא לילה ומבדיל בין יום | כרצונו בורא יום ולילה גולל אור מפני חשך וחשך
 ובין לילה יי צבאות שמו אל חי וקיים תמיד ומלוך | מפני אור. ומעביר יום ומביא לילה ומבדיל בין יום
 לעולם ועד: | ובין לילה יי צבאות שמו אל חי וקיים תמיד ומלוך
 לעולם ועד:

In einigen Gemeinden wird statt diesem das hier unten Stehende gesagt:

אל אלהים יי דבר ויקרא ארץ. בעשרה מאמרות
 כלל עולם במדבר. גבולות יושב בדברות עשרה ברי
 קרץ. אם לא בריתי יומם ולילה לא שמתי הקור
 שמים וארץ: ברוך אתה יי המעריב ערבים:
 אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת. תורה ומצוות

Der Götter Gott, der Ewige sprach, und rief die Erde hervor.
 Durch zehn Sprüche hat er das Weltall hervorgebracht, durch zehn
 Gebote hat er es begründet. Wären nicht die Tafeln meines Bun-
 des — sprach Gott — so hätten die ewigen Gesetze von Himmel
 und Erde und Tag und Nacht keinen Bestand. Gelobt seist du
 Ewiger, der die Abende dämmern läßt.

וידבר אלהים על הר סיני. באר דת לנבונים. וידבר

המֶלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרִיאָנוּ: בְּרוּךְ הוּא) אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאנוּ
לְכַבֹּדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי
עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ הוּא יִפְתַּח לָבֵנוּ בְּתוֹרָתוֹ וַיִּשֶׂם בְּלִבֵּנוּ
אֱהָבָתוֹ וַיִּרְאֶהוּ וְרַעֲשׂוֹת רָצוֹנוֹ וּלְעֵבְדוֹ בְּלִבְּךָ שָׁלֵם
לְמַעַן לֹא נִיָּע לָרִיק וְלֹא נִלְד לְבִהָלָה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמֹר חֻקֶּךָ בְּעוֹלָם הַיּוֹרָה
וְנִזְכָּה וְנִחְיֶה וְנִרְאֶה וְנִירָשׁ שִׁבְחָה וּבִרְכָּה לְשָׁנֵי יְמוֹת
הַמַּשִּׁיחַ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם
יְיָ אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֶהָ: בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּיָי
וְהַיּוֹרָה יְיָ מִבְּטָחוֹ: בְּטָחוֹ בְּיָי עָדִי עַד כִּי בִיָּה יְיָ צוֹר
עוֹלָמִים: וַיִּבְטָחוּ בָּךְ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עֲזַבְתָּ הַרְשֵׁף
יְיָ: יְיָ חֲפֵץ לְמַעַן צַדִּיק וְגִדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדִיר:

מעריב wie zu שמונה עשרה Man betet daß

יַעֲשֶׂה וְאֵת שְׁעָתָם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם: שׁוּמַר יְהוָה אֶת כָּל
 אֲהָבָיו וְאֵת כָּל הָרָשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהַלֵּל יְהוָה יְדַבֵּר
 פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ
 נְבָרֶכְךָ יְיָ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבִי כֹשֵׁעַ בִּיעַקֵּב נָאִם יְיָ: וְאֲנִי וְאֵת
 בְּרִיתִי אֲרַחֵם אֲמַר יְיָ רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר
 שָׁמַחִי בְּפִיךָ לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זִרְעָה וּזְרַעַךָ
 אֲמַר יְיָ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלְלוֹת
 יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֵל זֶה: וְאֲמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ
 צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמִקְבְּלֵי דִין מִן דִּין
 וְאֲמַרִין קְדִישׁ בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׁכִנְתָּהּ קְדִישׁ
 עַל אֶרֶץ עוֹבֵד גְּבוּרְתָּהּ קְדִישׁ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא
 יְיָ צְבָאוֹת מְלִיץ כָּל אֶרְעָא וְיוֹ יִקְרָהּ: וְתִשְׁאַלְנִי רוּחַ
 וְאִשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:
 וְנִטְלַתְנִי רוּחָא וְשִׁמְעַת בְּתַרִּי קָל זִיע סְגִיָא דְמִשְׁבַּחִין
 וְאֲמַרִין: בְּרִיךְ יִקְרָא דִּי מֵאַתָּר בֵּית שְׁכִנְתָּהּ: יְיָ יִמְלֹךְ
 לְעָלְמָא וְעַד: יְיָ מַלְכוּתָהּ קָאֵם לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא: יְיָ
 אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל אֲבֹתֵינוּ שְׁמֶרְהוּ זֵאת
 לְעוֹלָם לִיצֵר מַחֲשָׁבוֹת לִבָּב עֲמָךְ וְהַכֵּן לְבָבָם אֵלֶיךָ:
 וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשְׁיב אִפּוֹ
 וְלֹא יַעִיר כָּל חֲמָתוֹ: כִּי אַתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וְסֶלָה וְרַב
 חֶסֶד לְכָל קְרֵאִיךָ: צְדָקָתְךָ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת:
 תִּתֵּן אֱמֶת לִיעַקֵּב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
 לְאַבְתְּיָנוּ מִימֵי קֶדֶם: בָּרוּךְ אֲדֹנֵי יוֹם יוֹם יַעֲמֵם לָנוּ הָאֵל
 יִשׁוּעָתָנוּ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בּוֹטָח בָּךְ: יְיָ רַחוּם יַעֲזֶר

תִּבְלֵ כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרֶךְ תִּשְׁבַּע בְּךָ לְשׁוֹן: לְפָנֶיךָ
 יִי אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקָּר יִתְּנוּ. וַיִּקְבְּלוּ
 כָּלֶם אֶת עַל מַלְכוּתֶךָ: וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם
 וָעֶד. כִּי הַמְּלָכוֹת שֶׁלֶךָ הִיא וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד:
 בְּכַתוּב בַּתּוֹרָתֶךָ יִי יִמְלֹךְ לְעַלְם וָעֶד: וְנֹאמַר וְהָיָה יִי
 לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יִי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

תפלת מנחה.

אֲנֹשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יִהְיֶה לָּךְ סֵלָה:
 אֲנֹשְׁרֵי הָעָם שֶׁבָּכָה לוֹ אֲנֹשְׁרֵי הָעָם שְׁיִי אֱלֹהֵינוּ:
 תִּהְיֶה לָּךְ לְדוֹד אֲרוֹמָמָךְ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ
 לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאַהֲלִלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם
 וָעֶד: גָּדוֹל יִי וּמִהָלָל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר: הוֹר
 לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יִגִּידוּ: הִדְר כְּבוֹד
 הוֹרֶךָ וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וַעֲזוּז נֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ
 וְגִדְלוֹתֶיךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זָכַר רַב טוֹבֶךָ יִבְיְעוּ וַעֲדָקָתֶךָ
 יִרְגְּנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יִהְיֶה אִתְּךָ אֲפִים וּגְדוֹל חֶסֶד: טוֹב
 יִהְיֶה לְכָל וְרַחֲמֵינוּ עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יִהְיֶה כָּל
 מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ
 וּגְבוּרָתֶךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הַדָּר
 מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמִמְשַׁלְתֶּךָ
 בְּכָל דוֹר וָדוֹר: סוּמָךְ יִהְיֶה לְכָר הַנִּפְלִים וְזוֹקָף לְכָל
 הַבְּפוּפִים: עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת
 אֲכָלֵם בְּעֵתוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶיךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן:
 צְדִיק יִהְיֶה בְּכָל דְּרָכָיו וַחֲסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קְרוֹב יִהְיֶה
 לְכָל קָרְאִיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאַמֶּת: רָצוֹן יִהְיֶה

אֱלֹהֵינוּ הָרַקְדָּשׁוּ: בְּנִשְׁלִישֵׁי הָיוּ אוֹמְרִים, אֱלֹהִים נֶצַח
 בְּעֶדְתָּ אֵל בִּקְרָב אֱלֹהִים יִשְׁפּוּט: בְּרַבִּיעֵי הָיוּ אוֹמְרִים,
 אֵל נִקְמֹת יִי אֵל נִקְמֹת הוֹפִיעַ: בַּחֲמִישֵׁי הָיוּ אוֹמְרִים
 הִרְגִּינוּ לֵאלֹהִים עֲוֹנוֹ הִרְיָעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: בְּנִשְׁשֵׁי הָיוּ
 אוֹמְרִים, יִי מֶלֶךְ גְּאוֹת לִבְשׁ לִבְשׁ יִי עֹז הַתְּאֵזָר אֶת
 תַּכּוֹן תִּבֵּל בֵּל תַּמוּט: בַּשְּׁבִיעִי הָיוּ אוֹמְרִים, מִזְמוֹר
 שִׁיר לְיוֹם הַשְּׁבִיעִי: מִזְמוֹר שִׁיר לְעֶרְוֵי לַבָּא. לְיוֹם
 שְׁכָלוֹ שִׁבְתָּ וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעֲלָמִים:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא תַלְמִידֵי הַכֹּהֲנִים מְרַבִּים שְׁלוֹם
 בְּעוֹלָם: שְׁנֵאמַר וְכָל בְּנִיָּה לְפִנֵּי יִי וְרַב שְׁלוֹם בְּנִיָּה: אֵל תִּקְרָא
 בְּנִיָּה אֵלָּא בּוֹנִיָּה: שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתָהּ וְאֵין לָמוּ מִכְשׁוֹל: יְהִי
 שְׁלוֹם בְּחִילָהּ שְׁלוֹהַּ בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ: לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְּרָה נָא
 שְׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יִי אֱלֹהֵינוּ אֲבִיקָשָׁה טוֹב לָךְ: יִי עֹז לְעַמּוֹ יִתָּן
 יִי יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

עֲלִינוּ לְשִׁבְחָ לְאֶדְוֹן הַכֹּל לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
 שְׁלֹא עָשָׂנוּ כְּגִוֵּי הָאָרְצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה
 שְׁלֹא שָׁם חָלְקָנוּ כְּהֵם וְגִרְלָנוּ כְּכָל הַמּוֹנֵם. וַאֲנַחְנוּ
 כֹּרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִּים וּמוֹדִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ
 וּמוֹשֵׁב יִקְרוֹ בְּנִשְׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֹז בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים:
 הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד (כ"ט אַחֵר). אֲמַת מַלְכָּנוּ אָפֶם זוֹלָתוֹ
 בְּכַתוּב בְּתוֹרָתוֹ וַיִּדְעָתָ הַיּוֹם וְהַשְּׁבִיעִי אֵל לְבָבְךָ כִּי יְהוָה
 הוּא הָאֱלֹהִים בְּנִשְׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאֶרֶץ מִתַּת אֵין עוֹד:
 עַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יִי אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מִהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת
 עֲזִיךְ לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאֶרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכְרֹתוֹן
 לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ.
 לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רַשְׁעֵי אֶרֶץ. יִכְירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי

אין כִּאלֹהֵינוּ. אין כִּאֲדוֹנֵינוּ. אין כִּמְלִכְנוּ. אין
כִּמוֹשִׁיעֵנוּ: מי כִּאלֹהֵינוּ. מי כִּאֲדוֹנֵינוּ. מי כִּמְלִכְנוּ.
מי כִּמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדָה לֵאלֹהֵינוּ. נוֹדָה לִאֲדוֹנֵינוּ. נוֹדָה
לְמִלְכְנוּ. נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ.
בָּרוּךְ מִלְכְנוּ. בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ.
אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ. אַתָּה הוּא מִלְכְנוּ. אַתָּה הוּא
מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹרֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת
קִטְרֹת הַסָּמִים:

פֶּטוּם הַקְטִירֹת הַצָּרִי וְהַצִּפּוֹרִן וְהַחֲלִבָּה וְהַלְבֹנָה.
מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים כֶּנָּה: מִזֹּר וְקִצְיָעָה שִׁבְלָת
גִּרְדִּי וְכִרְכֹם. מִשְׁקַל שְׁנֵי עָשָׂר שְׁנֵי עָשָׂר מָנָה:
הַקִּשְׁטִי שְׁנֵים עָשָׂר. וְקִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה. וְקִנְמוֹן תִּשְׁעָה.
בִּרְיֹת כִּרְשִׁינָה תִשְׁעָה קִבִּין. יֵין קִפְרִיסִין סֵאִין תִּלְתָּא
וְקִבִּין תִּלְתָּא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קִפְרִיסִין מִבֵּיא חֲמַר
חֲוֵרִין עֲתִיק: מִלַּח סְדוּמִית רִבַּע (הַקֵּב). מַעֲלָה עָשֹׂן
כָּל שָׂהוּא: רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אֵף כִּפֶּת הַיִּרְדֵּן כָּל שָׂהוּא
וְאִם נָתָן בָּהּ דְּבִשׁ פֶּסְלָה. אִם חֲסֵר אַחַת מִכָּל סִמְנֵיהָ
חַיֵּב מִיָּתָהּ: רַבִּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצָּרִי אֵינוֹ
אַלָּא שָׂרָף דְּנוֹטָף מִעֲצֵי הַקִּטָּף: בִּרְיֹת כִּרְשִׁינָה
שְׁשִׁפִּין בָּהּ אֵת הַצִּפּוֹרִן. כִּדִּי שְׁתֵּהָא נָאָה: יֵין קִפְרִיסִין
שְׁשִׁזְרִין בּוֹ אֵת הַצִּפּוֹרִן. כִּדִּי שְׁתֵּהָא עֲוִה: וְהֵלֵא מִי
רַגְלִים יָפִין לָהּ אֵלֵא שְׂאִין מִכְּנִיסִין מִי רַגְלִים בְּעִזָּרָה
מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

הַנֶּשֶׁר שֶׁהַלֵּוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבִירַת הַמִּקְדָּשׁ: בַּיּוֹם
הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים לֵי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ הִבֵּל וַיּוֹשְׁבֵי
בָּהּ: בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי הָיוּ אוֹמְרִים גָּדוֹל יֵי וּמְהֵלָל מְאֹד בְּעִיר

הַקָּרוֹם. בְּכָל לֵב נִצָּרוֹם. בְּחִכְמָה דִּרְשׁוֹם: אֵת אֱלֹהֵי
 הַזִּכָּר לָנוּ אֱלֹהֵי מַעֲוֵנו. וְתִרְצֶה לָנוּ וְתִמְלֹא מִשְׁאַלֹתֵינוּ:
 עֲלִיּוֹנִים שָׁשׂוּ וְתַחֲתוֹנִים עָלוּ. בְּקַבְּלַת תּוֹרַת הַכְּתוּבָה
 מִסִּינֵי תֵּאָר כְּלָה מְאֹד נִתְעַלָּה. בְּקַבְּלַת יוֹם זֶה
 עֲשֶׂת הַדְּבָרִים:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב
 וּמִטִּיב הַדֶּרֶשׁ לָנוּ שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהִמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגָּל
 אֲבוֹת שֶׁעָשׂוּ רִצּוֹנְךָ בְּנִי בֵּיתְךָ כְּבִתְחִלָּה וְכוּנֵן מִקֵּדִישְׁךָ
 עַל מְכוֹנוֹ וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקְוָנוּ וְהַשְׁכֵּם כְּהֹנִים
 לְעִבּוּדָתְךָ וְלוֹיִם לְשִׁירָם לְזִמְרָם וְהַשְׁכֵּם יִשְׂרָאֵל לְגִוְיָהֶם
 וְשֵׁם נִעְלָה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה לְכַנִּיךָ בְּשִׁלְשׁ פַּעַמֵּי רִגְלָנוּ
 בְּכַתּוּב בְּתוֹרָתְךָ שְׁלוֹשׁ פַּעַמִּים בַּשָּׁנָה יִרְאָה כָּל זָכוֹרְךָ
 אֵת פָּנֵי יי אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמִּצּוֹת וּבְחַג
 הַשִּׁבְעוֹת וּבְחַג הַסִּכּוֹת וְלֹא יִרְאָה אֵת פָּנֵי יי רִיקָם: אִישׁ
 בְּמַתַּנְת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יי אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:

וְהַשִּׂיאוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ לַחַיִּים וְלַשְׁלוֹם
 לְשִׁמְחָה וְלִשְׁשׁוֹן כְּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָךָ וְשִׁמְחָנוּ
 בִּישׁוּעָתְךָ וְטִהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 בְּשִׁמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן מוֹעֲדֵי קִדְשְׁךָ. וְיִשְׁמְחוּ בְּךָ יִשְׂרָאֵל
 מִקֵּדִישֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יי מִקֵּדֶשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַיּוֹמִים:

u. f. w. רצה

Die Geliebten haben sie beobachtet, die Beladenen ergründet, mit ganzem Herzen bewahrt und mit Vernunft erforscht. Gedenke uns, deren o Herr unserer Stütze! sei uns willfährig und erfülle unsere Wünsche.

Die Obern (Engel) freuten sich, die Untern frohlockten mit dem Empfang des auf Sinai geschriebenen Gesetzes, höchst entzückt war die Braut (Israel) am Tage, wo sie den Dekalog empfangen hat.

לִמְטָה שֶׁנִּתְּנָן לְמַעַלָּה. הַנִּתְּנִין בְּפָנִים שֶׁנִּתְּנָן בַּחוּץ.
וְהַנִּתְּנִין בַּחוּץ שֶׁנִּתְּנָן בְּפָנִים. וְהַפֶּסַח וְהַחֲטָאת וְהָאֶשֶׁם
שֶׁשֶׁחֲטָן שֶׁלֹּא לְשָׁמֶן אִם עָלוּ לֹא יִרְדּוּ: בְּבִיאָה וּבְכֶסֶף
וּבְשֵׁטֶר לְקִנּוֹת בָּהֶם אֵת הָאִשָּׁה. שָׂדֶה אֲחֻזָּה וּשְׂדֵה
מִקְנֶה. רְשׁוּמוֹת קְמוּצוֹת פְּתוּחוֹת וּסְתוּמוֹת נוֹמְרִיקוֹן
קָלוֹת וְחִמּוּרוֹת: אִזְכָּרֶת מִקְרָא מִגִּלָּה וְעֶצְרֶת יוֹם
טְבוּחַ. רֵאִיָּה חֲגִיגָה וְשִׁמְחָה וְהִקְהֵל וְתִקּוֹן גָּדוֹל:
ח' אִזְ שֵׁשׁ מֵאוֹת וְשֵׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִצְוֹת. פָּרוּשׁ עֲנִשָּׁן
וּמִתֵּן שִׁבְרָן. אֲמָרוֹת מְהוּרוֹת מִזְקָקוֹת שְׁבַע־עֲתִים. צְרוּפוֹת
בְּכֶסֶף וּבַחֲנוּת בְּזָהָב: אֲהוּבִים שְׁמָרוֹם. עֲמוּסִים

wo man hätte oberhalb sprengen sollen, oder man hat oberhalb gesprengt, wo man hätte unterhalb sprengen sollen, wenn man außerhalb (des Hechal) gesprengt, wo man hätte innerhalb sprengen sollen, oder man hat innerhalb gesprengt, wo man hätte außerhalb sprengen sollen. Das Weßach =, das Sünden = oder Schuldopfer, wenn sie (auch) nicht als solche geschlachtet worden, müssen nicht (vom Altar) hinunter, sobald sie dahin gebracht sind. Eine Frau kann erworben werden durch Beischlaf, Geld und Brief. (Das Gesetz wenn Jemand) ein geerbtes oder ein gekauftes Feld (dem Heiligthume weihet). Die Interpunction, die Punctuation (der Thora), die offenen und geschlossenen Abschnitte, das Auslegen nach Abbreviaturen, die geringen wie die wichtigen (Verordnungen), sind durch Mose offenbart worden. Zur Erinnerung, die Megilla (Geschichte der Esther) zu lesen. Dem Azerech (Wochen =) Fest einen Opfertag folgen zu lassen. (An den Festtagen) erscheinen, (im Tempel) Ganz- und Freudenopfer zu bringen, sich freuen, und (am Hüttenfeste des Erlassjahres, in Jerusalem) alle Israeliten zu versammeln, und die wichtige Einrichtung, (daß beim Wasserfest die Frauen auf einer Gallerie und die Männer unten stehen sollen) zu beobachten.

Damals schon wurden sechshundert und dreizehn Verordnungen und die mit ihnen verbundenen Belohnungen und Bestrafungen erläutert. Die Lehren sind rein, siebenfach geläutert, gediegen wie Silber und geprüft wie Gold.

ואחר יום ושני לילות. וגר חנכה בעתה כל תשביח
מאהליה. ברכה והודאה על המזון באכלה ובשבעה:
המליכהו עליה ביום הזכרון. אוהב שלום ורודף שלום
והצנע לכת עם אלהים. הודע ולא הודע ושעירי עבודה
זרה ושעירי רגלים ושעירי ראשי חדשים ושעירי יום
הכפורים: דת המלאים ובסולי המקדשים. ושלא
לחרוש בשור ובחמור יחדיו: שיהיה דרסה חלדה
הגרמה ועקור: גם תרומת בצק לתת לכהן. הפגור
והלץ והנותר והיוצא והטמא והנשחט חוץ לזמנו וחוץ
למקומו: גזק וחצי גזק. ועשרים גרה. וכשקבלו פסולין
וזרקו את דמן. הנתנין למעלה שנתנין למטה. והנתנין

sagen, im Exil aber einundzwanzig Tage und zwei Nächte. Zur
Zeit soll das Weiblich in deinem Hause nicht fehlen. Lob und
Dank (gebührt dem Ewigen) hast du dich beim Mahle satt gegef=
sen. Erkenne ihn am Gedächtnistage (Neujahr) als deinen König.
Liebe Friede, folge ihm nach und wandle bescheiden mit Gott. Das
Opfer wegen einer bekannten oder unbekannten Sünde (nach Vor=
schrift zu bringen). Böcke sind zu opfern: der aus Versehen ab=
göttisch war; an den Festen, an Neumonden und am Versöhnungs=
tage. Das Gesetz der Einweihung (des Mischkan) und (die Ver=
fahrungsart mit den) entweiheten Opfern. Mit einem Ochsen und
einem Esel nicht zusammen zu pflügen. (Beim Schlachten ist un=
tersagt): das Unterbrechen, das feste Drücken (mit dem Schlacht=
messer), das Versteckstein (desselben), das Schlachten oberhalb des
ersten Gurgelringes und das Losreißen (der Gurgel oder Schlund).
Vom Teig dem Priester Hebe zu geben. (Die Verfahrensart mit
einem Opfer das) verwerflich oder durch die Nacht entweicht ge=
worden, was hinaus außerhalb Jerusalem gekommen, was unrichtig
oder außer der Zeit, oder außerhalb des (angewiesenen) Ortes ge=
schlachtet worden ist. (Das Gesetz von) ganzen und von halben
Schaden; und (jährlich) zwanzig Gerah ($\frac{1}{2}$ Schefel zu geben).
(Die Verfahrensart) wenn ein Laie das Opferblut aufgefangen
und es gesprengt; wenn man unterhalb (des Altars) gesprengt,

על אֲנִיָּה לְתֵקֶן יָתֵד . לַחֲפֹר וּלְכַסּוֹת צִאת מֵאֲבִלֶיהָ :
 סְפִיחֵי שְׂבִיעִית וּפָרֵט כְּרֶם וּוֵיית . לְשָׂכִיר וּלְתוֹשֵׁב וַיִּתְּרֶם
 לַחֲיָה : נֶצַח תִּשְׁבּוֹת בְּהַמָּתָה בְּיוֹם מְנוּחָתָה . וְגַר וְעֶבֶד
 וְאִמָּה כְמוֹתָ יְנוּחוּ : מִזִּבְחֵי אֲדָמָה לְבָנוֹת בְּאֲבָנִים שְׁלֵמוֹת .
 וְקָחוּק עֲלֵיהֶם דָּת בְּאֵר הַיָּטֵב : לָתֵת לְלוֹיִם מִנַּת חֵלֶק
 בְּאֶרֶץ . כִּי בְּיִשְׂרָאֵל לֹא יִגְדְּלוּ נַחֲלָה : כִּי יִרְבֶּה הַדֶּרֶךְ
 לַשָּׂאת מֵעֵשׂוֹר שְׁנֵי . יִפְדֻּהוּ בַּכֶּסֶף וַיַּעֲלֵהוּ לְעִיר הַקֹּדֶשׁ :
 יִתֵּן הַכֶּסֶף בְּכָל אֹת נִפְשׁוֹ . בַּבֶּקֶר וּבְצֹאן וּבַיִּין וּבַשָּׂכָר :
 מִטָּרֶף עֵשׂוֹר תִּבּוֹאָה בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית . לְהוֹצִיא וּלְהָנִיחַ
 בְּשַׁעֲרֶיהָ לְהַשְׁבִּיעַ דָּלִים : חֲלוֹת פָּנֵי אֵל בְּשַׁבָּעֶרַת יְמֵי
 הַחֹג . בְּפָרִי עֵץ הָדָר וּבִקְלוֹם עֶרְבֵי נָחַל . וּמָרָה וְהַלֵּל
 לָתֵת בַּהֲדָם . וְרוֹב הַזִּדְיוֹת בְּבָפוֹת תִּמְרִים : וַיָּמִים שְׁמֹנֶה
 עָשָׂר וּלְיֵלָה אֶחָד לְגִמּוֹר בָּהֶם אֶת הַהֵלֵל וּבִגּוֹלָה עֲשִׂרִים

Stützung sollst du einen Spaten haben, um den Auswurf deiner Kost zu vergraben und zuzudecken. Den Wiederwachs des siebenten Jahres, die einzelnen Früchte im Weingarten und auf dem Delbaume sollen für den Miethling und Insassen bleiben; was diese übrig lassen bleibt dem Gewild. Stets muß an deinem Ruhetag dein Vieh feiern; Fremdling, Knecht und Magd sollen wie du ruhen. Ein Altar kann von Erde oder (nur) aus ganzen Steinen errichtet werden, auf welches das Gesetz erläutert gravirt werden soll. Den Leviten einen bestimmten Theil (Ortschaften) im Lande zu geben, da sie nicht mit den übrigen Israeliten gleichen Antheil daselbst haben. Ist der Weg zu weit den zweiten Zehnt hinauf (nach Palästina) zu tragen, so löse ihn mit Geld aus und bringe dieses nach der heiligen Stadt, kaufe dafür nach Belieben, Rind-, Kleinvieh, Wein und sonst geistige Getränke. Die zurückbehaltene Zehntfrucht im dritten Jahre hinaus vor's Thor zu legen, damit Dürftige sich daran sättigen. An den sieben Hüttenfesttagen den Herrn anzubeten mit der Frucht eines schönen Baumes, ihn loben mit Bachweiden, ihn preisen mit Myrthen und ihm danken mit Palmzweigen. Achtzehn Tage und eine Nacht das ganze Hallel zu

עֲשִׂיָּם וְאַרְבַּע מִתְנֹזֶת כְּהִנָּה: שֹׁחֵט וּמַעֲלָה בַחוּץ
לְחֵיבוֹ כָּרֶת. חָק עוֹלָם שֶׁלֹּא לִזְבוֹחַ לְשִׁעִירִים: מ' תַּעֲוֹב
בֶּן נֶכֶד שֶׁלֹּא לֶאֱכֹל בֶּפֶסֶח. כְּהִנִּים בְּמוֹמִים לְפָסוּל
וּלְוִיִּם בְּנִשְׁגִּים:

תִּשְׁמַח לִוִּי בְיוֹם שִׂמְחָתָהּ וּבֹל תֹּנוּ אִישׁ אֶת עַמִּיתוֹ
וְגֵר וַיִּתּוֹם וְאַלְמָנָה: שֵׁם מֶלֶךְ לִיחָד שְׁחֵרִית וְעֶרְבִית:
בְּתִי הַחֲצִירִים וּבְתִי עָרֵי חוֹמָה: רֹאשָׁה עוֹר וּמִשְׁגָּרוֹ
בְּדֶרֶךְ. תִּשְׁגִּיגוּ קִלְלָה הַכְּתוּבָה בַּסֶּפֶר: קוֹלַע וּמִכָּה
רַעְיוֹ בַּסֶּתֶר. שׁוֹפֵךְ דָּם הָאָדָם בָּאָדָם דָּמוֹ יִשְׁפֹּךְ: צוּרֵי
עַל הַסֶּרוֹם שָׂרוּעַ וְקָלוּט וּמַעוֹךְ וְכַתּוּת וְנָתוּק וְכָרוּת.
וְשִׁלָּא לַעֲבוֹד בְּכוֹר שׂוֹר וְשִׁלָּא לָגוֹז בְּכוֹר צֶאֱן: פְּנוּי
מַעֲשֵׂר רֵאשׁוֹן מִתּוֹךְ הַבֵּית. וּמַעֲשֵׂר שְׁנִי מִן הָאוֹצָר:

außerhalb (des Tempels) schlachtet oder opfert, wird ausgerottet werden. Ein bleibendes Gesetz ist es: den Teufeln nicht zu opfern. Einem Fremden (Nichtisraeliten) ist es untersagt vom Besachlamni zu essen. Priester werden durch Leibesfehler, und Leviten durch Jahre (wenn sie das 50. Lebensjahr zurückgelegt) untauglich (zu ihrem Amte).

Erfreue den Levit an deinem Freuden = (Fest =) Tage. Keiner fränke den Nächsten, (auch nicht) den Ausländer, die Waise und die Wittwe. Des Morgens und des Abends, Gottes Einheit anzuerkennen. (Das Recht der verkauften Häuser in Dörfern und in den ummauerten Städten. Der einen Blinden sieht und ihn irre führt, den trifft der im Buche (Thora) verzeichnete Fluch. Der Jemanden durch einen Schleuderer, oder meuchelmörderisch erschlägt, sowie überhaupt, der Menschenblut vergießt, dessen Blut soll durch Menschen vergossen werden. Das Verbot zu castriren; (Vieh welches) ein Glied zu lang oder zu kurz, die Hoden zerdrückt, zermalmt, abgerissen oder ausgeschnitten hat, darf nicht geopfert werden. Mit einem erstgeborenen Ochsen nicht zu arbeiten, und das erstgeborene Schaaf nicht zu scheeren. Erster und zweiter Zehnt sollen vom Hause wie vom Speicher weggeschafft werden. Bei deiner

וּפְּרִים הַנִּשְׂרָפִים וְשַׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח: מִלְּקוֹת אַרְבָּעִים
כְּדִי רִשְׁעַת אִישׁ. לִזְכוֹת אֶת הַזֹּכֵא וּלְחַיֵּב אֶת הַחַיֵּב:
נִעְרָה הַמְּאֻרָּסָה כִּי תֵאָנֵם. בּוֹעֵלָה יִסָּקֵל וְהִיא תִנָּקָה:
סֹדֶר עֲבוּרִים לְהַעֲנִיק לַעֲבָד וּלְאִמָּה. וְשֵׁלֵא לְאִמֶּץ לֵב
וְשֵׁלֵא לְקַשׁוֹץ יָד מֵעָנִי וְדָל: עַם זָכָר שֵׁלֵא לְשֹׁכֵב. וְכָל
שָׂאֵר בָּשָׂר לְהִרְחִיק מִגֹּחַ: פֶּטֶר חֲמֹז לְפָדוֹתוֹ בְּשָׂה.
וְהַעֲבַרְתָּ שִׁפָּר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה: וְעָנִי נִפְשׁ בְּיוֹם הַכִּפָּרִים:
צֵאתָ עֲבָד עֲבָרִי בַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית. אִם יָאֵהֵב אֲדוֹנִי
יִהְיֶה לוֹ עֲבָד עַל־מֶלֶךְ עַד שְׁנַת הַיּוֹבֵל: קָדוֹשׁ שְׁנַת הַמַּשִּׁים
בְּיוֹבֵל. לָשׁוּב לְאַחֲזָרָה וּלְמִשְׁפַּחָהּ וּלְתֵת גְּאֻלָּהּ לְאֶרֶץ
שֵׁלֵא תִמְכֹּר לְצִמִּיתוֹת: רֵאשִׁית דָּגָן תִּירֶשׁ וַיִּצְהָר.

Kniestücke (der Opfer) sollen gewaschen, die Brust (vom Freudenopfer) gewendet, und die rechte Keule (dem Priester) gegeben werden. (Das Gesetz von) den zu verbrennenden Stieren und von dem wegzuschickenden Bock (am Versöhnungstage). Manchen Frevel mit vierzig Schlägen zu bestrafen; den Gerechten frei zu sprechen und den Schuldigen zu verurtheilen. Wird ein verlobtes Mädchen genothzüchtigt, so soll der Thäter gesteinigt, sie aber frei gesprochen werden. Schaltjahre zu berechnen. Dem (jüdischen) Knecht und die Magd (bei ihrer Entlassung) zu beschenken; nicht hartherzig zu sein und für Armen und Dürftigen die Hand nicht verschlossen haben. Knabenschändung, sowie der fleischliche Umgang mit den nächsten Verwandtinnen sind untersagt. Das Erstgeborne eines Esels, mit einem Lamm auszulösen. Am Neujahr mit dem Schophar zu blasen, und am Versöhnungstage sich zu peinigen. Ein ebräischer Knecht soll am siebenten Jahre entlassen werden; wenn er aber seinen Herrn liebt (und ihm ferner dienen will), so bleibt er dessen Knecht bis zum Jubel-Jahre. Das fünfzigste Jahr soll als Jubel geheiligt werden, jeder kehre (dann) zu seinem Besitzthum und zu seiner Familie zurück, das (verkaufte) Land werde nun frei, da es nicht für immer verkauft werden darf. Erstlinge vom Getreide, Most und Del, sowie überhaupt vierundzwanzig (Arten) Priesterporteln (dem Priester zu geben). Der (ein Opfer)

וְאִשָּׁם תָּלוּי. וְקָרְבַּן אֶהְרֶן וּבָנָיו לַחֲצוֹת בִּבְקָר וּבְעֶרְב.
 מִרְבֶּכֶת תִּפְיָנִי מִנֶּחֱת כֹּהֵן וְכֹהֲנֶת: וְפֶק מִרְאָה וְנוֹצָה
 מִלֶּקָה וְהִמָּצִיָּה. וְהַפִּשֵּׁט וְנִתּוּחַ בִּבְהֵמָה וְשִׁכּוּעַ וּבֵל
 הַבְדֵּלָה בְּעוֹף: חֶלֶב וְשֵׁתִי הַכִּלְיוֹת וְיוֹהֲרֹת דֹּכָבָד
 וְהַעֲצָה. שְׂהִימַת צֵאן בַּצֶּפֶן וְהַפְרָשֶׁת אֱלִיָּה וְאַמּוּרִים:
 טַמְאֹת שֶׁרֶץ בַּבֶּגֶד אוֹ בְּעוֹר אוֹ בְּשֶׁק אוֹ בְּכָל כְּלֵי עֵץ.
 וְאָכַל וּמִשְׁקָה וְכָל זֶרַע וְרוּעַ מַעֲזָן וְכֹר תַּנּוּר וְכִירִים:
 יָגַע בְּבִשָּׁר קֹדֶשׁ יִקְדָּשׁ וּמִנֶּה מִדָּמָה יִכָּבֶם בִּגְדֵיהֶם. שְׁבִירָה
 בְּכָלִי חָרֶשׁ מִרִּיקָה וְשִׁטִּיפָה בְּכָלִי נְחֹשֶׁת: כָּל הוֹלֵךְ
 עַל גָּחוֹן וְכָל הוֹלֵךְ עַל אַרְבַּע. חֲגָבִים טַמְאִים וְחֲגָבִים
 טְהוֹרִים: לְהַרְחִיץ קָרֵב וּבְרָעִים וּלְהַנִּיחַ חֲזִיה וְשׁוֹק הַיָּמִין.

Schuldopfer wegen einer gewiß begangenen oder zweifelhaft begangenen Sünde zu bringen). Vom Opfer des Hohenpriesters soll des Morgens und des Abends (jedesmal) eine Hälfte dargebracht werden. Dieses Speiseopfer des Priesters und der Priesterin bestehe in einem (in Del) wohlgetränkten Backwerk. (Wenn das Opfer ein Vogel ist) den Kropf, dessen Unrath und die Federn wegzumwerfen; den Kopf abzukneipen aber nicht abzutrennen, (das Blut an den Altar) auszudrücken, und ihn (bei den Flügeln) zu zerreißen; das Vieh aber, soll abgezogen und zerlegt, das Unschlitt, die beiden Nieren, das Netz der Leber, das abzusondernde Schweifstück beim Rückgrad und Eingeweide sollen geopfert werden. Kleinvieh ist auf der Südseite (des Altars) zu schlachten. Ein (todtes), Kriethier verunreinigt (durchs Berühren) Kleider, (Geräthe, die) von Leder, Linnen oder von Holz sind, Speise, Getränke, Saat, Backofen und Heerd; Quelle und Brunnen (hingegen können dadurch nicht unrein werden). Dasjenige (Ess- oder Trinkbare) welches das geheiligte Fleisch berührt, wird heilig, und der vom Blute der פרה ארומה sprengt, hat sich die Kleider zu waschen. (Verunreinigtes) irdenes Geschirr soll zerbrochen, von Erz aber, soll gescheuert und ausgespült werden. Alles was auf dem Bauche oder kriechendes Geflügel, das auf Bieren gehet, ist unrein); unreine von reinen Heuschrecken (zu unterscheiden). Das Eingeweide und die

וְהַלְבֵנָה וְלִבְנָה לְרִקּוּחַ בְּשָׂמִים: גַּם בַּיּוֹם הַשֵּׁבֶת שְׁלֹא
 לִבְעֹר אֵשׁ. לְהַסִּיק עֲצֵי הַמַּעֲרָכָה בַּבֶּקֶר בַּבֹּרֶי
 הַקֹּדֶשׁ לְכָבוֹד וּלְתִפְאֶרֶת. אוֹרִים וְתוֹמִים אֲרַבְעָה מֵוִרִים:
 ח' אֶפֶוד וְחֹשֶׁן וּמַעֲיֵל וְצִיץ הַזָּהָב וְנֹר הַקֹּדֶשׁ. כְּרִתָּה
 וּמַכְנָסִים וּמִצְנֶפֶת וְאַבְנֵט בַּד וּמִגְבָּעוֹת:

אֵהָל מוֹעֵד לְנִטְרוֹתוֹ בְּהֶסֶד. לְחַנּוּכוֹ בְּאֲנָשִׁים בַּיּוֹם
 הַקָּמָתוֹ: בְּמַחֲבֵת וּבְמַרְחֶשֶׁת בְּחִלּוֹת וּבִרְקִיקִים בְּסִלָּת
 בְּשָׁמֶן וְלִבְנָה וּבְאַזְכָּרָה. שְׁלֹא לְהַקְרִיב לֵאשׁ כָּל שְׂאֵר
 וְכָל דָּבָשׁ: גַּם נָשִׂיא וּמִשׁוּחַ עֵדָה וַיִּחִיד. אִם יִחַטְאוּ
 בְּשׁוֹגֵג בְּקֶרְבָּן יִרְצוּ לַמֶּלֶךְ: דָּבָר שְׁמִיעַת קֹל אֱלֹהִים אוֹ
 רָאָה אוֹ יָדָע. אִם לֹא נִגִּיד וְנִשְׁאַ עֲוֹנוֹ: הוֹרִית בֵּית דִּין
 וּשְׁבוּעַת בְּשׁוֹי וּפָר הַבָּא עַל כָּל הַמִּצְוֹת. אָשֶׁם וּדְאִי

Am Ruhetage soll kein Feuer angezündet werden. Das auf dem Altar geordnete Holz, jeden Morgen zu unterzünden. Der heilige Anzug (der Priester-, zur Ehre und Zierde (bestehe aus folgenden): Urim und Thumim, bestehend aus vier Reihen (Edelsteinen); Efod, Brustschild, Oberkleid, goldenes Stirnblech, (welches die) heilige Krone (bildet), Leibrock; Beinkleid, Kopfbund, leinerner Gurt und Regelmütze.

Das Stiftszelt durch Wohlthaten (Spenden) zu errichten, und wenn es das erste Mal aufgestellt wird, durch Feueropfer einzuweihen. (Das Speiseopfer kann zubereitet werden) in einer Pfanne oder im Napfe (und bestehe aus) Kuchen und Fladen von Kernmehl (eingerührt) mit Del und Weihrauch. Weder Sauerteig noch Honig dem Ewigen zu opfern. Es sei Fürst oder Gesalbter (Hochpriester) eine Gemeinde oder ein Individuum, sobald sie aus Versehen sündigen, können sie durch ein Opfer mit dem König (Gott) sich ausöhnen. Wer die Stimme der Beerdigung hört, oder er hat (als Zeuge) es gesehen, oder erfahren, wenn er es nun nicht anzeigt, so trage er seine Schuld. Hat das Gericht ein falsches Urtheil gefällt, soll es ein Opfer bringen, (sowie auch) wenn Jemand eine durch einen Schwur übernommene Pflicht übertritt; in manchen Fällen muß ein Stier als Sühnopfer gebracht werden. Ein

יִמְנַעְנָהּ . הֵצֵא חֶנֶם בְּלֹא מַתַּת בָּסֶף : לֹא לְהַתְחַתֵּן
בְּגוֹיֵי הָאָרֶצוֹת וְלֹא לְחַנֵּם וְלֹא לְכַרֹּת בְּרִית עִמָּם .
וְנָבִילַת הַזֹּמָא נִתְּלָה בַּל תֵּלִין עַל יַעַץ : כְּנוּם סִמָּמִים
וְסֹדֶר פְּטוּמִים . וְשֶׁמֶן מִמָּלַח וְקִטְרֵת הַסַּמִּים : יִרְעוּר
וְלִלְאֹת קָרְסִים וְקָרְשִׁים . וַיִּים וּבְרִיתִים וְעַמּוּדִים וְאַדְנִים
וַיִּתְּדוֹת לַמִּשְׁכָּן : מִזֶּהר מִזֶּבֶח הַזֹּהֵב וּמִזֶּבֶח הַנְּחֹשֶׁת .
וּמִכָּבֶד וּכְרֹכַב וְסִירוֹתָיו לְדִשְׁנוֹ : חֲנוּךְ מִנּוֹרָה וְגִירוֹתֶיהָ
קִנְיָה וְבִיעִיָּה כַּפֹּתוֹרִיָּה וּפְרֻחֶיהָ . וּמִלְקָחֶיהָ וּמַחֲתוֹתֶיהָ
לְעֹשׂוֹת מִכָּבֶד וְזָהָב : וְכֹד לֶחֶם הַפָּנִים לְעֶרוֹךְ עַל
הַשִּׁלְחָן . וְקֹדֶשׁ יָדַיִם וְרַגְלִים מִן הַכִּיּוֹר : וְקִלְעֵי הַחֲצֵר
וְשִׁתֵּי כְתֻפּוֹת . בָּתִּים לַבַּדִּים וְנִכּוֹב לַחַת : הַבָּאת הַבַּדִּים
בְּמִבְעוֹת הָאָרוֹן . מָסַךְ וּמִכְסָּה לְאַהֲל פָּרֹכֶת וּכְפֹרֶת
וְשְׁנֵי כְרוּבִים : דָּקָה וְקָדָה קִנְיָה וְקִנָּמוֹן . מִזֶּר גָּטָף וְשִׁחֲלֹת

müssen. Mit den Völkern des Landes sich nicht zu verschwägern, sie (die Palästiner) nicht zu begünstigen und kein Bündniß mit ihnen zu schließen. Die Leiche eines gehängten Sünders soll nicht übernachten an dem Holze. Das Sammeln der Gewürze, das Zubereiten derselben und das Einrühren des Oels zur Zubereitung des Räucherwerks. Teppiche, Schleifen, Spangen, Bretter, Haken, Riegel, Säulen, Füße und Plänke (gehören) zum Mischkan. (Ferner) Ein Altar von reinem Golde und ein kupferner Altar mit Silberwerk und Einfassung, und Löpfe zum Entaschen. Einen geweihten Leuchter (versehen) mit Lampen, Röhren, Kelchen, Knöpfen und Blumen, nebst Zänglein und Aschpfannen aus einem Kifar Gold zu verfertigen. Schaubrode auf den Tisch zu reihen, aus dem Waschbecken, Hände und Füße zu reinigen. Umhänge zum Vorhof, zwei Achselbänder, (zum Ornate des Hohenpriesters), Behälter für die Stangen (und den gekupferten Altar) hohl von Tafeln (zu machen). Die Stangen sind in die Ringe der Lade zu bringen; Thürvorhang und Decke zum Zelte, Vorhang, Deckel und zwei Cherubim (zur Lade). Feingestoffene Kassia, Würzrohr, Zimmt, Myrrhe, Statfe, Onyx, Galban und Weihrauch zu einer Gewürzmischung zu bilden.

הַגִּרְבַּעַת לְבַהֲמָה: ח' תֹּעִים בַּדֶּרֶךְ לְהָשִׁיב לְאָח וּלְאֵיב.
 וְאִם רָחוּק מִמֶּנּוּ תִהְיֶה עִמּוֹ עַד דְּרִישָׁה:
 תֹּרָה לְשִׁמּוֹר הַתְּעוּדָה לְנִצּוֹר. תִּקְוֹת מִכְשָׁף לְסִקְלוֹ
 בְּאָבֶן: שִׁמַּע שְׂוֵא שְׂלֵא לְשָׂא. וְנָקִי וְצַדִּיק שְׂלֵא לְהִרְוֹג:
 רִיב דָּלִים שְׂלֵא לְהַטּוֹת. אַחֲרֵי רַבִּים בֵּל תִּהְיֶה לְרַעוּת:
 קְדוּשִׁים תִּהְיוּ כִּבְנֵי אֱלֹהִים. לְקִרְוֹא שָׁלוֹם בְּמִלְחָמָה
 וְשָׁלֵא לְקַץ כָּל עֵץ מֵאֲכָל: צֹאן פְּסָחִים שְׂלֵא לְזַבַּח עַל
 חֲמִץ. נָא וּבִשְׁל מִבִּשְׁל בֵּל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ: פֶּן יִמָּכֹר אִישׁ
 אֶת בִּתּוֹ לְאִמָּה. בְּצֵאת הָעֶבְדִּים בֵּל יוֹצִיאָנָה: עִם
 נִכְרֵי לֹא יִמָּשֶׁל לְמִכְרָה. אָדוֹן אִם לֹא יַעֲדָה יִפְדָּנָה
 הָאָב: שָׁמָּה צִלַּע לְנִינוֹ בְּבֵית. יִכְבֹּד אֶתָּה כְּמוֹשֶׁפֶט
 הַבָּנוֹת: נִפְשׁוּ אִם תִּתְּאוּהָ לְשָׂא אִשָּׁה אַחֲרָת. שְׂאֲרָה
 כְּסוּתָהּ וְעוֹנָתָהּ לֹא יִגְרַע מִמֶּנָּה: מִשְׁלֵשׁ אֱלֹהִים אִם

Wege herumirrende (Vieh), dem Bruder wie dem Feinde zurück zu bringen; ist er aber zu sehr entfernt, so muß es bis zur Nachforschung da (beim Finder) bleiben.

Das Gesetz zu beobachten, das Zeugniß (die Thora) zu bewahren, Zauberer zu steinigen. Falschen Bericht nicht anzuhören, den Unschuldigen und Gerechten nicht zu tödten. Den Rechtsstreit der Armen nicht (zu ihrem Vortheil) zu lenken, und der Mehrheit (wenn sie nur eine Stimme mehr zählt) beim Verurtheilen nicht zu folgen. Ihr sollt, als Kinder Gottes, heilig sein. Im Kriege (zuerst) Friede anbieten; keine Fruchtbäume fällen. Das Besäthlam soll nicht bei Gefäuertem geschlachtet, weder roh noch gekocht gegessen werden. Wenn Jemand seine Tochter als Magd verkauft, so soll sie nicht wie Knechte frei werden, er (der Herr) hat aber nicht die Gewalt an fremde Leute sie zu verkaufen; bestimmt sie der Herr nicht (zur Frau) für sich, so muß sie der Vater loskaufen. Giebt er (der Herr) sie seinem Sohne zur Frau, so hat er nach dem Rechte der Töchter sie zu ehren; wünscht er aber (neben ihr) eine andere Frau zu ehelichen, so darf er doch ihre Kost, Kleider und Wohnung nicht verweigern. Versagt er ihr aber eins von diesen dreien, so wird sie umsonst frei, ohne Geld geben zu

בְּנִעְנֵי בְּעֵינָיו אִם בְּשֵׁנוֹ: סָפּוֹק נָפַל לַמִּשְׁכָּב לְרַפְּאֵהוּ
 שִׁבְרוּ. וְאִם יִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ לַתַּת שִׁבְתּוֹ: עֲבַרְתָּ דִּלְקָהּ
 וְשִׁלּוּהָ בְּעִירָהּ. וְהָיָה בְּעֶרְמָה וּנְמָצָא בַּמַּחְתָּרֶת: פִּתַּח
 וְכוּרָה בֹּר בְּרִשּׁוֹת הָרָבִים לְשֵׁלֶם נִזְקֵי נֹפֶל. מִפְתָּהּ
 בְּתוּלָה לְשִׁקֵּל מִחֵר וְתוֹפְשָׁהּ לְשֵׁלֶם קָנָם: צוּאֵת בַּל
 קָלֵלֶת חֵרֶשׁ שׁוֹפֵט וְנָשִׂיא. מִלֵּאָה וְדָמָע שְׁלֵא לֹא זָר.
 קוֹל לְהָרִיעַ בַּחֲצִצְרוֹת וּלְהַסִּיעַ מַחֲנוֹת. וּמִשִּׁם עֲלִילָת
 לְעֶנְשׁוֹ בְּמִמּוֹן: רַחֲבָה בְּגִבּוֹרֶתֶּיהָ דְּהִנָּחִיר אֲדוֹן
 לְשִׁבְטִים. וְשִׁלָּא רַחֲסָב נִתְלָה מִמַּטָּה לְמַטָּה אַחֵר:
 שְׁבוּעַת שׁוּא וְחִלּוּל הַשֵּׁם. וְשִׁיב עִם בְּהֵמָה וְהִיאֲנִשָּׁה

zu bestrafen). (Hat ein Och) mit den Hörnern oder mit dem Körper gestoßen, gebissen, beim Niederlegen beschädigt) oder mit dem Fuß ausgestoßen, (so erfolge die vorgeschriebene Bestrafung). Das Gesetz (wenn der Geschlagene) einen Tag oder zwei Tage (hernach lebt). Ein kanaanitischer (heidnischer) Sklave wird frei, (wenn ihm der Herr) ein Auge oder (nur) einen Zahn (ausschlägt). Der (durch die empfangenen Schläge) das Bett hüten muß, (erhält vom Schläger) die Verpflegung, die Unkosten der Heilung, und für das Zeitversäumnis bis zur Zeit, wann er ausgeht. Der einen Brand anlegt, sein Vieh auf fremde Felder schickt, Jemanden meuchelmörderisch erschlägt, im Einbruch ertappt wird (sind gesetzmäßig zu bestrafen). Wer auf öffentlicher Strasse eine Grube öffnet oder gräbt, hat den Schaden des Hineingestürzten zu bezahlen; der eine Jungfrau verführt, muß die Morgengabe ihr geben, und der sie nothzüchtigt, hat (50 Silberlinge) Strafe zu zahlen. Weder einen Tauben, noch Richter oder Fürsten zu schimpfen; mit den Abgaben der Tenne und der Kelter nicht zu zögern. Mit Trompeten zu blasen, wenn das Lager aufbrechen soll; denjenigen zur Geldstrafe (von 100 Silberlingen) verurtheilen, der (seiner Frau) Anschuldigungen (fälschlich) aufbürdet. Der Stämme Obersten sollen das geräumige Land (Palästina) vertheilen, und der Antheil eines Stammes darf auf keinen andern Stamm übertragen werden. (Das Gesetz vom) falschen Eid und von Entweihung der Gottheit. Der bei (irgend) einem Viehe liegt, eine Frau, die sich von einem Vieh begatten läßt, (sind mit dem Tode zu bestrafen). Das auf dem

וְטָבֹל יוֹם וּמַחֲסֵר כְּפוּרִים: וְבֵיתָת בָּשָׂר לֶאֱכֹל בְּתֵאוֹהּ:
 וְנָבִיא הַשֶּׁקֶר שְׁלֵא לְשִׁמוֹעַ לוֹ: תִּקְרֶת עֲדִים וּמִסִּית
 וּמַדִּיחַ. וְעִיר הַנִּדְחָת לְשָׂרְפָהּ בָּאֵשׁ: טַמְאָת אַרְבַּע
 סַפִּקוֹת וְסוֹד הַשְּׁסוּעָה. וּמַעֲשֵׂר רֵאשׁוֹן וְקָרְבֵּן נְשִׂאִים:
 יוֹפִי חֶלֶק בְּחֶלֶק וּמִמְכָּר אָבוֹת. וּפְרִשַׁת הַמֶּלֶךְ וּמַשִּׁיג
 גָּבֹל רֵיעָהוּ: כָּל יְדֵי עַד זִמָּם לַעֲנוֹשׁ וְגִדְלִים לַעֲשׂוֹת.
 מִשְׁפַּט אֲהוּבָה וּשְׁנוּאָה וּבֵן סוֹרֵר וּמוֹרֵד: לְשַׁלַּח הַקֵּן
 לְהָבִיא יִפְתָּתָאֵר. מִצְרֵי וְאַדוּמִי עַד דָּד שְׁלִישִׁי: מִילָה
 וְרַחֲיָצָה דָּמִי טַמְאָה וְדָמִי טָהוֹרָה. וְכֹל תַּסְגִּיר עֶבֶד אֶל
 אֲדוֹנָיו. וְקָדֵשׁ וְקִדְשָׁהּ וְגוֹנֵב נַפֶּשׁ מֵאֲחָיו: נְגִיחָה וְנִגְיָפָה
 נְשִׁיכָה רְבִיצָה וּבְעִיטָה. וְדִין יוֹם אִו יוֹמִים וְחַפּוֹשׁ עֶבֶד

zur Reinigung beim Tage sich gebadet, oder wenn das Sühnopfer ihm noch fehlt. Zu schlachten, um Fleisch nach Belieben zu essen. Einem falschen Propheten kein Gehör zu geben. Zeugen auszuforschen; der einen Einzelnen oder einen ganzen Ort zum Götzendienst verleitet (soll nach Vorschrift bestraft werden), und die abtrünnige Stadt ist einzuäschern. Die vier zweifelhaften Fälle bei einer Verunreinigung, und das Geheimniß von (einem existirenden) Scheßuah. (Das Gesetz vom) ersten Zehnt und (vom) Opfer der Fürsten. Zu gleichen Theilen (sollen die im Tempel servirenden Priester, vom Opfer genießen), wenn er auch von seinen Familiengütern noch verkauft. Die Vorschrift (der Abschnitt) für den König, und Niemand verdränge seines Nächsten Gränze. Jeden falschen Zeugen zu bestrafen; Schaufäden zu machen (tragen). Die Vorschrift (im Betreff) einer geliebten und einer gehassten Frau, und eines unbändigen und widerspenstigen Sohnes. Aus einem Vogelnest die Mutter wegzuschicken (wenn man die Küchlein nimmt). Ein im Kriege erbeutetes Frauenzimmer, kann (nach Vorschrift) vom Krieger gehehlicht werden. Einen Egyptianer oder Edomiter erst im dritten Geschlechte aufzunehmen. Die Beschneidung, das Baden (des Kindes); das Blut der Verunreinigung und der Reinigung. Ein (geflüchteter) Sklave soll seinem Herrn nicht ausgeliefert werden. Buhler, Buhlerin und Menschen = Diebstahl (nach Vorschrift

לֹא יִטְמָא בְּמַת מִצּוֹרָה יִטְמָא . בְּנִפְשׁוֹת אָדָם וְלֹא
 בְּנִפְשׁוֹת בְּהֵמָה : מ' אָצוּ יְלִידֵי בֵיתוֹ הֵם יֹאכְלוּ בְּלֶחֶמוֹ .
 אִם יִגַּע בְּטִמְאָה וְיֹאכַל בְּקֹדֶשׁ הוּא יָכֹרֶת :
 אֵת שֵׁם הַמִּיֻּדָּר שָׁלֹא לְקַלֵּל . וְשָׁלֹא לְהוֹכִיר בְּשֵׁם
 אֱלֹהִים אֲחֵרִים : בֵּת כֹּהֵן כִּי תִזְנֶה מִיִּתְתָּהּ בְּשִׂרְפָּה .
 וְאִם תִּחְלָל זָרַע לֹא תֹאכַל בְּקֹדֶשׁ . גְּרִישַׁת טִמְאִים אֵל
 מִחוּץ לַמַּחֲנֶה . וְגִזּוּל הַגֵּר וְכֹחֶשׁ בְּעַמִּיתוֹ מִשְׁלָם קָרָן
 וְחֹמֶשׁ וּמַעֲלֹוֹת : דְּבָרֵי נְזִירוֹת לַטִּמְאָה וְלַתְּגִלָּה .
 וּמִלֵּאכֹל כָּל מִשְׁרַת גֶּפֶן מִחֲרָצִים וְעַד וְג' : הָעֶבֶרֶת
 תֵּעָרַעַל כָּל בֶּשֶׂר לְוִיִּם . וְלַהֲרִים הָרוֹמָה מִמַּעֲשֵׂר
 גִּחְלָתָם : וְכֶסֶף הַדָּם וּמִנְעָה וּמִשָּׂא וְאַיָּהֵל וְהִסָּט . וְאוֹנָן

fen. Er (der Hohepriester) darf sich (selbst) an einer ihm ver-
 wandten Leiche nicht verunreinigen, wohl aber an einer auf dem
 Felde gefundenen Leiche. (Dieses Gesetz erstreckt sich nur auf)
 Menschenleichen nicht aber auf todte Viehkörper. Die in seinem
 (des Priesters) Hause Gebornen, dürfen seine (Priester=) Speise
 essen; wenn er was Unreines berührt, und ist dann vom Geheilig-
 ten, so wird er ausgerottet.

Mit Gottes Namen Niemanden zu fluchen, und der fremden
 Götter Namen nicht zu gedenken. Giebt sich eines Priesters Toch-
 ter der Unzucht Preis, so ist sie mit dem Feuertode zu bestrafen,
 und ein entweihetes Priesterkind darf vom Geheiligten nichts essen.
 Unreine müssen außerhalb des Lagers gebracht werden; das dem
 Fremdling Geraubte (zurückgeben); der seinem Nächsten (irgend
 ein Eigenthum) abgeleugnet, soll die Hauptsache und noch ein Fünf-
 tel bezahlen und ein Treulosigkeitsopfer bringen. Dem Nasir ist
 untersagt: Verunreinigung, das Scheeren (seiner Haupthaare),
 Weinaufguß, sei er von Körnern oder Hülsen (der Weintraube).
 Leviten sollen ihren Körper mit einem Scheermesser enthaaren, und
 von dem erhaltenen Zehnt, Hebe (für Priester) absondern. Das
 Blut (geschlachteter Thiere) zuzudecken; der eine Leiche berührt, sie
 (mittelbar) trägt, mit ihr unter einem Obdach ist, oder sie rüttelt,
 (ist unrein); (die Vorschrift für einen) Trauernden, für einen der

כָּל חֵבֶר חֶבֶר וְדֹרֶשׁ אֶל הַמָּתִים. מֵעֹנֵן וּמִנֶּחֱשׁ וּמִכֶּשֶׁף
וּמִעֲבִיר לַמָּלָךְ: יוֹצֵר שְׁנָאִם וְהֵם תּוֹעֵבֹת נַפְשִׁי. בַּל
תִּדְרוֹשׁ מֵהֶם פֶּן לִשְׁחַת תִּדְרֹשׁ: טָבֵל וְעָרְלָה וְדָאִי וְדָמָאִי
וּמִתָּקֵן (וְעֵשֶׂק גָּזֵל) וּתְשׁוּמַת יָד. וְכָל תֹּאכְלוּ עַל הַדָּם:
חֹק שְׁמִירַת שִׁבְתָּ וּמוֹרָא מִקִּדְשׁ. וְקִדְוֶשׁ דְּהָאָרֶץ פֶּן
תִּמְלֹא זָמָה: זְכוּת וּמִישׁוֹר לְהִתְהַלֵּךְ בָּמוֹ. וּנְתִיב יִרְאָה
לַעֲשׂוֹתוֹ מֵאַהֲבָה: וְאַרְחוֹת יָפוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. בְּלִי
לַעֲשׂוֹת עוֹל בַּמִּדָּה בַּמִּשְׁקָל וּבַמִּשׁוּרָה: הֵינִין קִצְדֵּק
וּמִדּוֹת לְהֶאֱמִין. לְהִרְחִיק אֶבֶן וְאֶבֶן מַכִּים אִיפָה וְאִיפָה
מִבֵּית: דְּבַת לָשׁוֹן הָרַע לְהִרְחִיק מִפֶּה. וְדוֹבֵר שְׁלוֹם
אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ: גְּרוּשָׁה וְחֻלָּה זִנָּה לְהַבְדִּיל מִשְׁאֵר
בְּהֵנִים. וְכִהֵן גְּדוֹל לָתֵת זָרְעוֹ בְּאִשָּׁה בְּתוֹלָה: בְּשִׁאֲרוֹ

die Nachlese lasse für den Armen und den Ausländer. Alle Geisterbanner, Todtenbeschwörer, Zauberer und Moloch = Diener haßt der Schöpfer, sie sind ihm ein Greuel; befrage dich nicht bei ihnen, sonst geräthst du in Verderben. Vermischtes, (Baumfrüchte, die stets als) Vorhaut (zu betrachten sind), Unverzehntes, zweifelhaft Unverzehntes und die (nicht ganz) zurechtgebrachte Frucht (nicht zu genießen). Das Vorenthaltene, das Geraubte, und das anvertraute Gut (zurück zu geben) und beim Blute nicht zu essen. Das Gesetz von der Beobachtung des Sabbath, das Heiligthum zu ehrfürchten, und das Land heilig zu halten, daß es nicht der Unzucht voll werde. Einen tugendhaften Wandel zu führen, und die Gottesfurcht auf Liebe zu begründen. Auf dem rechten Pfad wandeln und tugendhaft sein (nemlich): Niemanden Unrecht thun im Längenmaaß, im Gewicht und im Hohlmaaß; richtiges Sin, ein ehrliches Maaß haben; die (zum Betrug bestimmten) zweierlei Gewichte und Maaß entfernen; von Verläumdung sich fern halten und mit Jedermann in Eintracht leben! Eine Geschiedene, Entweihete und Unzüchtige von Verwandtschaft der Priester fern zu halten, und der Hohepriester darf (nur) von einer mit ihm verhehelichten Jungfer sich Nachkommen verschaf-

וְשִׁלַּח אֶחָת. תִּגְלַחַת שֶׁעַר רֹאשׁוֹ וְזָקְנוֹ וְגִבּוֹרֹת עֵינָיו:
 רֹאשׁ בְּהוֹנוֹת יָדָיו וְרִגְלָיו לְהִצִּיק בְּשִׁמָּנִים. וְתִנּוּךְ אָזְנוֹ
 לְחֹטֵא בְּדָמִים: קִירוֹת בָּתִּים לְמַהֲרָם מִנֶּגַע. וְעַפְרָה
 נִתְּצָה לְהַשְׁלִיךְ אֶל חוּץ: צִוְּאת טָמֵאת הָיָב וְגִבְרֹת
 דָּוָה. וְכָה נָדָה וְיוֹלֶדֶת לְמַהֲרָם בְּקֶרֶבֶן: פִּתּוּי לֵב אִישׁ
 אִם יִרְאֶה קָרִי. יָבֹא בַּמַּיִם לִפְנוֹת עָרָב: עַל רֹאשׁ
 כְּהֹנִים שְׁלֹא לְהַעֲלוֹת פָּרַע. וְכֹל יִשְׁבִּירוּ נֶפֶשׁ עֵת יָבֹאוּ
 לְאַהֲל: סִנְפִּיר וְקִשְׁקִשָׁת בְּנִפְשׁוֹת הַמַּיִם. וְעוֹף טָמֵא
 לִשְׁקֹץ וְלֹאֲכֹל מִנֶּתֶר: נִתְּצָת פֶּסֶל וּמִצֵּבָה. וְאֱלֹהֵי
 מִסְכָּה גִּלּוּלִים וּפְסִילִים בֹּל יַעֲלוּ עַל לֵב: מוֹרָא וְכְבוֹד
 אָב וָאֵם. הִרְחַקֵת חֲמוֹד בָּתִּים וְתַאֲוֹת נָשִׁים: לְעֹזֹב
 שְׂכֵחָה וּלְהַנִּיחַ פָּאָה. לְהַשְׁאִיר לֶקֶט וּפָרָט לְעָנִי וּלְגֵר:

den den (gewesenen) Ausfägigen zu reinigen, schlachte (für ihn) einen Vogel (zum Opfer), einen andern schicke er weg, und scheere sein Haupthaar, seinen Bart und seine Augenbraunen; besprizze die Daumenspitzen der Hände und Füße mit Del, und den (rechten) Ohrknorpel mit Blut. Die Mauern der Häuser vom Ausfaze zu reinigen, und den Schutt derselben außerhalb des Ortes zu bringen. Das Gesetz von Verunreinigung eines Flußfächtigen, einer Menstruirenden; eine Flußfächtige, Menstruirende sowie eine Wöchnerin durch ein Opfer zu reinigen. Bei wem die aufgeregte Fantaste Pollution verursacht, der soll sich gegen Abend in Wasser baden. Des Priesters Haupt soll nicht wild bewachsen sein, und er sei nicht betrunken, wann er den Tempeldienst verrichten soll. Wasserthiere müssen Schuppen und Flossen (als Reinheitszeichen) haben; unreines Geflügel zu verabscheuen, und hüpfende (Insekten) essen zu dürfen. Gözenbilder und Standsäulen niederzureißen, und keiner Art des Gözendienstes zugethan zu sein. Ehrfurcht und Hochachtung dem Vater und der Mutter zu bezeugen; weder das Haus (und jedes Besitzthum) eines Andern noch dessen Frau zu wollen. Das (auf dem Felde) Vergessene (Getreide) daselbst zu lassen, so wie auch die Ecken des Feldes, (diese und) das Abgefallene und

לְתַעֲב מִדְּבִיר קֶדֶשׁ: פֹּעֵל הָבָא בְקָמַת רַע שְׁלֹא לְהַנִּיף
 חֶרֶם־מָשׁ. וְשָׁכִיר הָבָא בְכָרֶם שְׁלֹא לְהֵן אֶל כָּלִי: צִוְּיָאת
 בּוֹצֵר הַכָּרֶם לְהַשְׁאִיר עוֹלָלוֹת. וְחֹבֵט יָתִים שְׁלֹא לְפָאֵר
 אֲחֵרָיו: קָרֵב בַּחֲלָל חָרֵב וְנוֹגֵעַ בְּמֵת אֹו בְּעַצֵּם אָדָם אֹו
 בְּקֶבֶר יִטְמָא שְׁבַעַת יָמִים. לְהַזִּזוֹת עָלָיו מִי הַנִּדָּה בַּיּוֹם
 הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: רֹאִית נִגְעִים לְהַחֲלִיט וּלְהַסְגִּיר.
 בְּהֵרֶת וּצְרָכַת שְׂאֵת וְסִפְחָת: שְׁחִין וּמִכּוּה וְנִתְקִי רֹאשׁ
 וְזָקָן. קִרְחָת וְגִבְחָת וְכָל בְּהֵק לְטָהָר: מִתּוֹרַת צִמּוֹר
 וּפְשָׁתִים בְּגָד הַנָּשִׁי וְהָעָרֵב. לְקָרַע וּלְשָׂרֵף וּלְכַבֵּם
 שְׁנִית:

תּוֹצֵאת מִשְׁרַת אֶל מַחוּץ לַמַּחֲנֶה. לְטָהָר הַמְצָרַע
 בְּעֵץ אֶרֶז וְאֵזוֹב וּבִשְׁנֵי תוֹלָעַת: שְׁחִיטָת צִפּוֹר אַחֶרֶת

Wied (dann sind beide heilig); das Buhlergeschenk so wie den
 Hundelohn, im Heiligthume zu verabscheuen. Tritt ein Arbeiter in
 das Getreidefeld des Nächsten, so darf er mit der Sichel keine
 Aehren sich abschneiden, der im Weingarten arbeitende Tage-
 löhner darf (keine Trauben) in ein Behältniß (für sich) ge-
 ben. Das Gebot, wer Weinlese hält, soll die einzeln (erst unbe-
 merkten) Trauben zurück lassen, der (seine) Oliven abschüttelt, soll
 nicht nachpflücken. Der einem Erschlagenen sich nähert, oder eine
 Leiche, einen Knochen (von derselben) oder eine Grabstätte berührt,
 soll sieben Tage unrein sein, und am dritten wie auch am siebenten
 Tage mit dem Reinigungswasser bespritzt werden. Das Untersuchen
 des Aussages, ihn (als unrein) zu erklären und einzusperren (nem-
 lich): Flecken, Narbe, Geschwulst, Flechte, Entzündung, Brandmahl,
 Grind des Hauptes und des Bartes; Kahlkopf und Glatzkopf so
 wie Bohaf (aber) rein zu erklären. Die Lehre (vom Aussage)
 der Kleider von Wolle oder Leinen, des Aufzuges (Werft) und des
 Einschlages, (dasselbe) zu zerreißen, oder zu verbrennen oder (nur)
 noch einmal zu waschen.

Der (Tempel-) Diener begeben sich außerhalb des Lagers, um
 (daselbst) mit Zedernholz, Isop (gebunden mit) carmesinrothen Sa-

שֶׁאֵין לוֹ גּוֹאֵל : מִמָּאִים לְנַפֵּשׁ אָדָם לַעֲשׂוֹת פֶּסַח שְׁנִי .
 וְכֹל הוֹצֵאת בָּשָׂר חוּצָה וְשִׁבִּירַת הָעֶצֶם : יִצִּיקַת שֶׁמֶן
 הַמִּשְׁחָה עַל רֹאשׁ כֹּהֵן גָּדוֹל . לְמַלֵּא יָדָיו לְכַהֵן תַּחֲרַת
 אָבִיו : כֹּל מַעֲשֵׂה יוֹם הַכִּפָּרִים לַעֲשׂוֹתָן כְּתֻבָּן . לְכַפֵּר
 עַל חַטֹּאתֵינוּ אַחַת בַּשָּׁנָה : לָקוּם מִפְּנֵי שִׁיבָה וּלְהִדָּר
 פָּנֵי זָקֵן . אֲזִיחָרָה שְׁלֹא תִלֵּךְ רֶכִיל וְשְׁלֹא לַעֲמֹד עַל דַּם
 רֵעַ : מִצּוֹת דִּין הַחוּבֵל בַּחֲבֵרוֹ לְחַיְבוֹ בַּחֲמִשָּׁה דְּבָרִים
 בְּנֹק וְצֶער וְרַפּוּי וְשִׁכָּת וּבִשְׁת . וְנוֹגֵף אִשָּׁה הָרָה לְשִׁלֵּם
 דָּמִי וְלָדוֹת : נְקִימָה וְנִטְיָרָה לְהַרְחִיק מִלֵּב . וְשׁוֹכֵב עִם
 נְחֻרְפָּת לְהַבִּיאַ אֵיל אָשָׁם : שָׂרֵט לְנַפֵּשׁ וּכְתֹכַת קַעֲקָע .
 קָרַחַת וְהִקְפַּת רֹאשׁ וְהַנְשָׁחַת פְּאַת זָקֵן : עֹוֹרָה וּמִפְּלִיא
 בְּנֶדֶר וּתְמוּרַת בְּהֵמָה בְּבֵהֶמָה . אֶתֵּנָּה זֹוָה וּמַחִיר כָּלֵב

Tode) keinen Verwandten hinterlassen hat. Die durch Menschen Leiden) Verunreinigten, sollen das zweite Pessach feiern, (vom Pessach - Lamm) soll weder das Fleisch hinaus (ins Freie) gebracht, noch ein Knochen zerbrochen werden. Das Ausgießen des Salböls auf des Hohenpriesters Haupt, um ihn dadurch an seines Vaters Stelle in Priesterdienst einzuweihen. Am Versöhnungstage den Opferdienst nach Vorschrift zu verrichten, um einmal im Jahre unsere Sünden zu versöhnen. Vor dem Greisen aufzustehen und das Alter hochzuachten; Niemanden zu verläumdern und bei der Gefahr des Nächsten nicht still zu stehen. Das Gesetz, wer Jemanden verwundet, ihm folgende fünf zu bezahlen: den Schaden, den (erlittenen) Schmerz, das Heilen, Versäumnis und die Schande; und der eine schwangere Frau stößt (daß sie der Leibesfrucht dadurch verlustig wird), hat den Werth eines Kindes zu bezahlen. Von Nachsicht und vom Bewahren des Bornes das Herz fern zu halten; der eine (einem Manne) versprochene Sclavin entehrt, hat einen Widder als Schuldopfer zu bringen. Im Körper keine Einschnitte (zur Trauer) machen, ihn nicht tatobiren; keinen Kahlkopf machen, das Haupthaar nicht rund umher abschneiden, die Ecken des Bartes nicht weg rasiren. Das Abschätzen, das Ausprechen eines Gelübdes, das Austauschen eines (geweihten) Viehes mit einem (andern)

אֲבִיחַנַּת מוֹמִים מִלְּהַגִּישׁ בַּעַל מוֹם. מוֹמֵי אָדָם וּמוֹמֵי
 בְּהֵמָה: בְּרִית מַלַּח שְׁלֹא לְהַשְׁבִּית. לְהַקְרִיב אוֹתָהּ עַל
 כָּל קֶרְבָּן: גַּם בְּלִילָה וּפְרִיָתָהּ קִמִּיצָהּ וְהִקְטִירָהּ.
 הַקְרִבָּהּ וְהִגִּישָׁהּ קִבְּלָהּ וְהוֹיָהּ: דִּין הַבְּכוֹר לְטוֹל פִּי
 שְׁנַיִם. וּמִשְׁפָּט אִישׁ כִּי יָמוּת וּבֵן אֵין לוֹ: הַנְּצִים יַחַד
 לְקוֹץ כַּף שׁוֹלַחַת יָד בַּמְבוֹשִׁיו. מִגֵּרָה מָדוֹן. כָּלִי גִבֹּר
 עַל אִשָּׁה וְשִׁמְלַת אִשָּׁה עַל גִּבֹּר: וְהַקְרַבְתָּ גִּרִי צֶדֶק
 לְגוֹר יַחַד. וְלִקְיָם חֲקִים כְּמַחֲפָזֵי מִפְּרֹךְ צוּעֲנִים. וּלְחוֹן
 גִּרִי שַׁעַר וּלְהַאֲכִילָם נְבִלוֹת: וְרִיקַת דָּם וְהִקְטִיר חֲלָבִים.
 לְשִׁרוֹף בָּאֵשׁ בַּבֶּקֶר כָּל הַנֶּאֱכָלִים לְיוֹם אֶחָד: חֶרֶם
 וְחִלָּה וְשֶׁמֶן שֶׁרָפָה לָתֵת לִכְהֵן. וְהָאִשָּׁם הַמּוֹשֵׁב מִמִּי

Leibesfehler (der Priester und der Opferthiere) zu untersuchen, damit weder ein Gebrechliches geopfert, noch ein Gebrechlicher opfere. Das Salz, als Bundeszeichen, soll bei keinem Opfer fehlen, sondern bei jedem derselben dargebracht werden. Das Rühren, das Zerstückeln (der Speisopfer,) das Häufeln, das Räuchern, die Darbringung (des Opfers zum Opferaltar), das Auffangen (des Opferblutes) und das Spritzen (desselben). Das Gesetz der Erstgeborenen ein zweifaches (Erbe) zu bekommen, und die Verordnung wenn jemand kinderlos stirbt. Die Hand derjenigen (Frauensperson) abzuhaueu, welche die Schaamtheile (eines Mannes) ergreift, während er mit Jemanden sich zankt. Keinen Zank erregen. Frauen sollen keine Männerkleider und Männer keine Frauenkleider tragen. Fromme Proselyten zu stützen, mit ihnen (friedlich) zusammen zu wohnen, um das Gesetz der Erinnerung an die Befreiung von Egyptens Joch, zu vollziehen; selbst die heidnischen (Fremdlinge) zu begünstigen und die dir verbotenen Speisen ihnen geben. Das Opfer = Blut spritzen, das (Opfer =) Fett räuchern, (jene Opfer) im Feuer verbrennen, wann sie nicht mehr gegessen werden dürfen. Das (der Gottheit) Geweihte, das Erste vom Teig, das zu verbrennende (unrein gewordene Hebe =) Del dem Priester zu geben, so wie das zurück erstattete Eigenthum dessen, der (bei seinem

לְהַכְדִּיל בֵּין הַטָּמֵא לַטָּהוֹר. וְשִׁקּוּץ חַיָּה וּבְהֵמָה טָמֵאָה
 הַמִּבְדִּילָה לַטָּמֵא: וְאוֹתוֹ וְאֶת בְּנוֹ בְּיוֹם אֶחָד. וְגִיד הַנִּשֶּׁה
 וְאַבֵּר מִן הַחַי וּבֶשֶׁר בְּחֵלֶב: הַחֵיָאֵת אֶחָד וְהַלּוֹאֵת אֶבְיוֹן.
 חֲבִילַת רֵחִים וְרֶכֶב וְהַשָּׁכֶת הָעֵבוֹט: דְּבָרֵי הַדִּירָה עֹז
 וְקָרְבֵן חֲטָאֵת. סְמִיכָה וְתִנוּפָה כַּפָּרָה וְסְלִיחָה: גְּנֵבָה
 וְאַבְדָּה טִרְפָּה וְשִׁבוּרָה וְשִׁבּוּיָה. תַּשְׁלוּמֵי כָּפָל וְתַשְׁלוּמֵי
 אַרְבָּעָה וְחֲמִשָּׁה. שׁוֹמֵר חֲנָם וְהַנְשׂוֹאֵל נוֹשֵׂא שָׂכָר
 וְהַשׂוֹכֵר: בַּעוֹר חֲמִץ וְאַכִּילַת מֵצָה. זְכוּרֹן חֶק לַחוּג כָּל
 שִׁבְעַת הַיָּמִים: פ' אֶף פָּרַשְׁתָּ שְׁקָלִים לְהַזְכִּיר אוֹתָהּ בְּכָל
 שָׁנָה וְשָׁנָה. וּפְרָעָנוֹת עַמְּלֶק וּפָרָה אֲדָמָה וְהַחֲדָשׁ הָיָה
 לָכֶם:

Unreine vom Reinen zu unterscheiden, das verabscheute Gewild so wie das unreine, abgesonderte Thier für unrein zu halten. Das Thier und sein Junges nicht an einem Tage schlachten; weder die Spannader, noch von einem ungetödteten Thiere, noch Fleisch mit Milch zu essen. Den (Glaubens) = Bruder ernähren helfen, dem Dürftigen (Geld) borgen; weder den untern noch den obern Mühlstein zu pfänden, und (dem Armen) das Pfand (wann er dessen benöthigt) zurückgeben. Das Sündenbekenntniß (beim Opfer), das Sühnopfer, das Händeauflegen (auf das Opfer), das Wenden (der Opferstücke), um Versöhnung und Verzeihung zu erlangen. (Wenn das in Verwahrung genommene fremde Eigenthum) gestohlen, verlohren, (von wilden Thieren) zerrissen, oder (wenn es ein Thier ist) ein Glied gebrochen; oder gefangen worden ist (nach Vorschrift zu bezahlen); (Diebstähle) zwei-, vier- und fünffach zu bezahlen. Pflichten des Depositars (gegen den Deponenten), wenn er ohne oder für bedungenen Lohn seine Dienste leistet; die Pflichten des Commodatars und des Miethers. Das Gefäuerte (am Tage vor Pessach) wegzuräumen, Ungesäuertes (am Pessach) zu essen, zum Andenken (des Auszuges aus Egypten) sieben Tage zu feiern. Jährlich den (Thora-) Abschnitt von der Schefel = Steuer, von der Bestrafung Amaleks, von der Bestimmung der Monate (an gewissen Sonnabenden, פ' שקלים זכור, פרה, החורש, zu lesen,

וְעָרֵי מִקְלָט לְרוּצֵת בְּכָלִי דָּעֵרָת: סְדְרֵי קָרֵב וּמִשּׁוֹת
 מִלְחָמָה: אֲזִהְרַת שׁוֹטְרִים וְשָׂרֵי צְבָאוֹת: נִקְיוֹת לְבֵית
 לְבָא לְשִׁמוּחַ בְּכָלָה. מֵאָרֶם וּבֹנֶה וְנוֹטֵעַ וְרֹךְ הַלֵּבָב
 וְקֹדֵשׁ מִחֲנֶה מִפְּעֻלֹת דָּבָר: מוֹצֵא שְׁפָתַיִם בְּדָבָר וּשְׁבוּעַת
 הָאָסֶר. וּפִצֵּת פֶּה בְּנֶדֶר לְהַפֵּר וּלְקַיֵּם. לְבִישַׁת שַׁעֲמֹנֹז
 וּבְלֵאֵי הַכֶּרֶם. הִרְבָּעַת בְּהֵמָה וְהִרְכַּבַת הָאֵילָן: כְּתָנוֹת
 כָּבוֹד לְהַלְבִּישׁ לְכֹהֲנִים. וְאִזְהָרַת עֲבוּדָה לְבַל יִקְרַב כָּל
 זָר: יִדְעוּנִים לְהַשְׁמִיד וְאוֹבוֹת לְהַכְרִית. לְהִיּוֹת תְּמִימִים
 לְקַבֵּל תְּמִימָה. מְהַרְרָה וּנְקִיּוֹת מְלָבָא מִמֹּר בִּקְהָל.
 עֲמוּנֵי וּמוֹאָבֵי פִצְנוֹעַ דָּכָה וּכְרוֹת שְׁפָכָה: חֲסִימָה וּפְרִיקָה
 וְתִכְחוֹת שִׁנְאָה. וְקַלְלַת חַרֵּשׁ וּמְכַשׁוֹל עוֹר: זְרִיוֹת

Zufluchtsstädte zu bestimmen. Die Kriegsgesetze (die Einsetzung eines Feldpriesters, das Warnen der Beamten und Feldherrn: (nämlich) der Verlobte gehe von der Armee nach Hause, sich daselbst mit seiner Braut zu freuen, (ferner) der ein Haus erst gebaut, oder (einen Weingarten) erst gepflanzt, oder der verzagten Herzens ist; um das Feldlager von allem Unanständigen rein zu halten. Jede Zusage, jede Entsagung, so wie jedes Gelübde entweder (nach Vorschrift) zu lösen oder zu halten. Mit Schatnez sich nicht kleiden, im Weingarten (und sonstigen Gärten und Feldern) keine verschiedenartige Gewächse haben, das Vieh nicht mit vermischten Arten begatten lassen, und Bäume nicht mit Fremdartigen oculiren. Den Priestern Ehrenkleider zu machen, und kein Profaner nähere sich dem Priesterdienst. Zeichendeutler zu vertilgen, Todtenbeschwörer auszurotten, und vollkommen (fromm) zu bleiben, um die Vollkommene (Thora) empfangen zu können. Der Reinheit wegen (d. h. damit die Nation rein bleibe) werde weder ein Bastart, noch ein Amoniter oder Moabiter, weder ein an den Hoden Zerstoßener noch Vorschnittener in die Gemeinde aufgenommen. Dem Thiere das Maul nicht verschließen (wenn es drischt), (dem überladenen Lastthiere) abladen; (den Nächsten seines Vergehens wegen) zurechtweisen und ihn nicht zu hassen, den Tauben nicht schimpfen, dem Blinden keinen Anstoß (in Weg) legen. Mit Aufmerksamkeit das

וּמִתְּנוּת יָדַיִם מִבְּרִכּוֹתֶיהָ: שְׁלָמִים וְעֹלוֹת וְזִבְחִים וְנִסְכִּים.
בְּדָרִים וּבְדָבוֹת חֲטָאוֹת וְאַשְׁמוּרָה: ח' תְּמִידִין וּמוֹסָפִין
בְּשִׁבְתּוֹת וּבְחֲדָשִׁים וּבְמוֹעֲדִים. וְכָלִי הַקֹּדֶשׁ לְאִשְׁרַת
לְפָנָיו:

תֹּדָה וּמִנְחָה בְּשִׁבְחָה וּשְׁעִירָה. תֹּזְרִים וּבְנֵי יוֹנָה
וְעֲשִׁירִית הָאִיפָה: שְׁמֵטִים וְיוֹבְלוֹת וְחִשּׁוֹב תְּקוּפוֹת.
וּסְפִירַת הָעֶמֶר שְׁבַעַה שְׁבַעוֹת: רִבִּית הָאֶכָל וְנִשְׁךְ
הַכֶּסֶף. הַשְׁמֵט מְלוֹה וְגֵאֻלַּת מִזְכָּר: קְרִיאַת דְּרוֹר
וְשִׁלּוֹחַ הַפָּנִשִׁי. חֲפוּשׁ דֶּה־נֶּרְצֵעַ בִּיּוֹבָל וְהָאֶמָּה בְּסֶמֶן:
צֶדֶק צֶדֶק לְרִדּוֹף אֶמֶת וּמִשְׁפָּט לַעֲשׂוֹת. פְּעֻלַּת שְׂכִיר
בַּל תָּלִין עַד בֶּקֶר: פְּלִיאַת הַדִּין לְלַמֵּד מִלְשֶׁכֶת הַגִּזִּית.
וּמִיתַחֲנֶק לַעֲשֶׂה בְּדוֹן: עֲשֵׂית מַעֲקָה לְכָל יֹפֵל הַנוֹפֵל.

tage peinige man sich. Dreimal des Jahres gehe man hinauf nach Jerusalem) und spende da von dem Ueberfluß: (Bringe nach Vorschrift) Freuden-, Ganz-, Schlacht- und Trankopfer, Gelübde, freiwillige Gaben, Sühn- und Schuldopfer, die täglichen- und Mußaphopfer (letzte) an den Ruhe-, Neumond- und Fasttagen, und die heiligen Opfergeräthe.

Dank- und Speiseopfer, Lamm und Böcklein, Turtel- und junge Tauben und (Mehl) ein Zehntel der Ephah. Erlass- und Jubeljahre, Kalenderberechnung und sieben Wochen das Omer = Zählen. Von Speise keinen Ueberschuß und vom Gelde keine Zinsen nehmen, im Erlassjahre die Schulden nicht einfordern, und das Verkaufte (am Jubel) einlösen. Freiheit (am Jubel den Slaven) verkünden, die Slaven (damals) entlassen, selbst der Gebohrte (im Ohre) wird am Jubel frei, sowie die Sclavin durch Pubertät. Der Gerechtigkeit nachjagen, Wahrheit und Recht ausüben, des Tagelöhners Lohn nicht über Nacht, bis zum Morgen vorenthalten. In einem schwierigen Rechtsfall, sich vom großen Synedrio belehren zu lassen, und denjenigen zu erdroffeln, der sich ihm (dem großen Synedrio) widersetzt. Ein Galender (um das Dach) zu machen, damit Niemand herunter falle, und für Mörder aus Versehen,

וּבְרָמַל: כֹּהֲנִים לְשָׁרֵת וְלוֹיִם לְשֹׁרֵר. תְּרוֹמוֹת וּמַעֲשָׂרוֹת
 וְעֲרֵי מִגְרָשׁ: לַחַיִּים וְהַזֹּרֵעַ וְהַקָּבֵה לְתֵרַת לִבָּהּ מֵאֵת
 הָעַם וּמֵאֵת זִוְכָהּי הַיֹּבֵחַ. רֹאשִׁית הַגִּזְּ מִגִּזְוֵי צֹאן. מַעֲשֵׂר
 בְּהֶמָּה וְקִדּוּשׁ בְּכוֹרוֹת. וּפְדִיּוֹן הַבֶּן וְיֶגֶר וְהַקֹּדֶשׁ: גִּטָּע
 רִבְעִי וְהוּא מַעֲשֵׂר. מִקְרָא בְּכוֹרִים בְּרָכוֹת וּקְלָלוֹת:
 שְׂמִיחַת בֵּית הַשְּׂוֹאכָה לְשִׁמּוֹחַ בְּחָג. סִכָּה וְלוֹלֵב וְעֶרְבָה
 וְנִסּוֹךְ הַמִּים: עֲרִיזוֹת לְהַפְרִישׁ נֶדֶה לְהַרְחִיק. תְּלִיצָה
 וַיָּבוֹם וְסִפָּר כְּרִיתוֹת: פָּרֶשֶׁת סוּטָה וּפְרָשֶׁת עֶגְלָה
 עֲרוּפָה. תְּפִלִּין וּמִזְוִזוֹת וּמִצּוֹת צִיצִית: צִוְּאֵת כֹּהֲנִים
 לְבָרֵךְ קָהָל וְעֵדָה. וּפְקוּד לֹוִים לְעֲנוֹת בְּקוֹלָרָם: קְרִיאַת
 מוֹעֲדִים וַיַּמְנִי רִגְלִים. תְּקִיעָה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וְעֲנוּי נֶפֶשׁ
 בַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים: רִגְלִים לַעֲלוֹת בְּשִׁלוֹשׁ פְּעָמֵי שָׁנָה.

lingen) geopfert werden. Priester sollen Opferrer und die Leviten Chorsänger sein; Hebe, Zehnt und Stadtwiesen (sollen dem Stamme Levi gegeben werden). Vom geschlachteten Vieh gebe man Kinnbacken, den Bug und den Wagen dem Priester, (so wie auch) die erste Wolle von den geschornen Schafen. (Ferner gebührt ihm) Zehnt vom Vieh, die geheiligte Erstgeburt, das Lösegeld eines (erstgeborenen) Sohnes, Gelübde und heilige Spenden. Baumpflanzen sollen am vierten Jahre (ausgelöst), das Zehntbekenntniß abgelegt, das Erstlingsgebet verrichtet und (auf den Bergen Gerisim und Ebal) die (vorgeschriebenen) Segen und Flüche gesprochen werden. Das Fest des Wassers schöpfens am Hüttenfeste zu feiern (an welchem Lehtern man) in Hütten wohnen, das Lulab und die Weide nehmen und (im Tempel) Wasser (auf den Altar) ausgießen soll. Den verbotenen, vertrauten Umgang (mit den vom Gesetze bezeichneten Frauenspersonen) zu meiden, die Menstruirende zu entfernen; (das Gesetz der) Chaliza, der Levirats Ehe, des Scheidebriefes, der Sotah, der das Genik zu brechenden Kalbe, der Shephillin (Schau-riemen), der Mesusoth und Schaufäden (zu beobachten). Priester sollen die Gemeinde segnen und die Leviten (die Flüche und Segen auf Gerisim und Ebal) laut sprechen. Die Festtage sollen bestimmt, am Neujahr soll geblasen werden, und am Versöhnungs-

ק' אַתָּה הִנְחַלְתָּ תּוֹרָה לְעַמְּךָ. וּבָאָב אֶת בֶּן אוֹתָם
 יִסְרֶת: בְּיָמֶיךָ כָּתַבְתָּ דְּבָרוֹת חַיִּים. וּבְאַצְבְּעֶיךָ חִקְקֶתָ
 תּוֹכָחוֹת מוֹסֵר: גָּדַל עַנְיָשִׁין וְאַוְדָּרוֹת הָרִבָּה. מִצּוֹת
 עֲשֵׂה וּמִצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה: דִּינֵי מִמּוֹנוֹת וְדִינֵי נַפְשׁוֹת.
 וְנִתְּנָת מוֹם בְּנוֹתֶיךָ מוֹמִים: הַזִּהְרַת שׁוֹפְטִים בַּל שְׁחַד
 רָשָׁע לָמוֹת. וְצִוֵּאת שׁוֹטְרִים לְבַל הִכָּר פָּנִים: וְשִׁבּוּעַת
 הָעֵדוֹת וְשִׁבּוּעַת הַפְּקָדוֹן. וְשִׁבּוּעַת הָעֵלָם דָּבָר וְשִׁלּוּם
 גָּזֵל וְהַנֶּשֶׁב אֲבָדָה: וְקוֹק בֵּית דִּין בְּדִרְשָׁה וּבִתְקִירָה.
 סִנְהֶדְרֵי גְדוֹלָה וְסִנְהֶדְרֵי קְטָנָה: הַזִּיק בֵּית דִּין בְּאַרְבַּע
 מִיתוֹת. עֵבֶרָה וְעֵבֶרָה וְעֵנֶשׁ שָׁלָה: מִרְפָּה לְהַשְׁלִיךְ
 וּנְבִילָה לְמַכּוֹר לְנִכְרֵי. כָּל חֵלֶב וְכָל דָּם שֶׁלֹּא לֶאֱכֹל:
 יֵין לְנִסְךְ וְשֶׁמֶן לְהִדְלִיק. וְעִשָּׂרוֹן וְשִׁתִּי הַלֶּחֶם גִּרְשָׁקְלִי

Du gabst das Gesetz Deinem Volke, welches du wie ein Vater seinen Sohn gezüchtigt, schriebst mit deiner Rechten Worte des Lebens, verzeichnetest mit deinen Fingern die Moral, (bestehend aus) Warnungen vor großen Strafen, aus Geboten und Verboten (betreffend) Polizei- und Criminalsachen und das Vergeltungsrecht (bei körperlichen Verletzungen.)

Richter sollen unbestechlich sein, selbst bei einem, über den Bösewicht gefällten Todesurtheil; Beamte sollen kein Ansehen berücksichtigen; Beeidung der Zeugenschaft, Pfandeid, ein aus Versehen übertretener Eid; das Geraubte (und Gestohlene) zu bezahlen, das Gefundene zurückzugeben (über diese Alle haben die Richter zu wachen). Das Gericht ist verpflichtet (die Zeugenschaft) streng zu untersuchen, und soll aus einem großen und kleinen Synedrio bestehen; hat durch die vier Todesarten sich zu befestigen; und jedes Laster nach Verdienst zu bestrafen.

Zerrißenes (ein von Thieren getödtetes Thier) soll weggeworfen, Gefallenes kann dem Ausländer (Heiden) verkauft und weder Falg noch Blut soll gegessen werden. Wein soll geopfert, Del (im Tempel) gebrannt, Zehnt und die zwei Brode (am Wochenfeste) sollen gegeben, in Grütze gestoßene und geröstete Körner (von den Erst-

חיינו המסורים בידך ועל
נשמותינו הפקודות לך ועל
נפיקך שבכל יום עמנו ועל
נפלאותיך וטובותיך שבכל יעת ערב ובקר וצהרים.
הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך
כי מעולם קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמה מלכנו תמיד לעולם ועד:
וכל החיים יודוך סלה ויהללו ארת שמה באמת
האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב
שמה ולך נאה להודות:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל
כל ישראל עמה ברכנו אבינו כלנו באחד באור פניך כי
באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד
וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך
את עמה ישראל בכל עת ובקר שעה בשלומה:
ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי
נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה: פתח לבי בתורתך
ובמצותיך תרדוף נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה
הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמה עשה
למען ימינה. עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך.
למען יחלצון ידיך הושיעה ימינה וענני: יהי לרצון
אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עשה שלום
במרומי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו
אמן: יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואהי אבותינו שיבנה
בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך:

וּמָיִב הַדָּרֶשׁ לָנוּ שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגָּל־
 אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבִתְחִלָּה וְכוּנֵן מִקְדָּשְׁךָ
 עַל מְכוֹנוֹ וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקְוָנוּ וְהַשֵּׁב כִּהְנִים
 לְעִבּוֹדָתָם וְלוֹיִם לְשִׁירָם לְזִמְרָם וְהַשֵּׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם
 וְשֵׁם נִעְלָה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֶיךָ בְּשֵׁלֶשׁ פַּעַמֵּי רִגְלָנוּ
 כְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ שְׁלוֹשׁ פַּעַמִּים בַּשָּׁנָה יִרְאָה כָּל זְכוּרָךְ
 אֶת פָּנָי יי אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחֹג הַמִּצּוֹת וּבְחֹג
 הַשְּׁבָעוֹת וּבְחֹג הַסִּכּוֹת וְלֹא יִרְאָה אֶת פָּנָי יי רִיקָם: אִישׁ
 בְּמַתְנֵת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יי אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:

וְהַשִּׂיאוּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ לַחַיִּים וְלִשְׁלוֹם
 לְשִׁמְחָה וְלִשְׁשׁוֹן כְּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקָנוּ בְּתוֹרָתְךָ שְׁבַעֲנוּ מִטּוֹבָךָ וְשִׁמְחָנוּ
 בִּישׁוּעָתְךָ וּמַחֲרֵר לִבָּנוּ לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת וְהַנְחִילָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 בְּשִׁמְחָה וּבְשִׁשְׁשׁוֹן מוֹעֲדֵי קִדְּשֶׁךָ. וְיִשְׁמְחוּ בָּךְ יִשְׂרָאֵל
 מִקְדָּשֵׁי שְׁמָךְ. בָּרוּךְ אַתָּה יי מִקְדָּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַיּוֹמָנִים:

מחזור siehe am Ende von סדר דוכן

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהַשֵּׁב
 אֶת הָעִבּוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה
 תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.
 וְתַחֲוִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה
 יי הַמַּחֲזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנִיחָנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
 יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָּל
 בָּשָׂר יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרָא שִׂית בְּרָכוֹת
 וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְחָה הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
 עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תַּחֲיִינוּ
 וְתִקְיָמָנוּ וְתִאֲסוּף גְּלוּתֵינוּ לְחַצְרוֹת

וּתְהֵי לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חֲגִים
וְיָמִים לְשִׂשׁוֹן. אֶת יוֹם חַג הַשְּׁבָעוֹת הַזֶּה. וְזֶמֶן מִתֵּן
הַתּוֹרָתָנוּ. מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכָר לִיצִיאת מִצְרַיִם:

וּמִפְּנֵי חַטֵּאֵינוּ גְּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחֲקֵנוּ מֵעַל אֲדָמָתָנוּ
וְאֵין אֲנִיחָנוּ יְכוּלִים לַעֲלוֹת וּלְרַאֲוֹת וּלְהַשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ
וּלַעֲשׂוֹת חֻבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתְךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלוּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ:
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן
שֶׁתִּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
וְתִבְנֶהוּ מִהֲרָה וְתִגְדֹּל כְּבוֹדוֹ אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ גִּלְהֵ כְבוֹד
מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה וְהוֹפֵעַ וְהַנִּשְׂאָ עָלֵינוּ לַעֲיִנֵי כָל חַי
וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין חֲגוּזִים וְנִפְזוּצוֹתֵינוּ בְּנִים מִירְכַתִּי אֶרֶץ
וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ
בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשֵׁם נִעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קִרְבָּנוֹת חֻבוֹתֵינוּ
תְּמִידִים כְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת מוֹסַף יוֹם חַג
הַשְּׁבָעוֹת הַזֶּה. נִעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת
רָצוֹנָךְ כִּמּוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עֲבֹדְךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ בְּאַמּוֹר:

וּבְיוֹם הַבְּכוּרִים בְּהִקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה
בְּשִׁבְעַתֵיכֶם מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה לָרִיחַ נִיחַח לַיהוָה פָּרִים
בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם אֶיל אֶחָד שְׁבָעָה כִּבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה:
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם כַּמִּדְבָּר שֶׁלֵּשָׁה עֶשְׂרִים לָפָר.
וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לָאֵיל. וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׁ גִּיּוֹן כְּנָסֶכוּ. וְשִׁעִיר
לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ מִזֶּכֶר

מכלכל חיים בְּחֶסֶד מְחִיָּה מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ
לְיִשְׁרָאֵל עֶפְרָיִם. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ
מֶלֶךְ מַמְיֵת וּמַחְיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמָן אֶתְּהִי
לְהַחְיֹת מְתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחִיָּה הַמְתִּים:

קדושה לש"ץ בחזרת התפלה.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ
וְקִדְשֵׁים בְּכָל יוֹם יִתְלַלֹּךְ
סִלָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל
הַקָּדוֹשׁ:

נְעֲרִיצָה וְנִקְדִּישָׁה כְּסוּד (שכל)
שֵׁיחַ שְׂרָפִי קֹדֶשׁ הַמִּקְדָּשִׁים
שִׁמְךָ בְּקֹדֶשׁ כְּפֹתוֹב עַל יַד נְבִיאָךְ
וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קוּ"ם קָדוֹשׁ
קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: מ' כְּבוֹדוֹ מְלֵא
עוֹלָם מִשְׁרָתָיו שׂוֹאֵלִים זֶה לָזֶה אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ. לְעַמְתָּם בָּרוּךְ
יֹאמְרוּ: קוּ"ם בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: מ' מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֹּן בְּרַחֲמִים
וַיַּחֲוֶן עִם הַמִּיחֲדִים שְׁמוֹ עָרַב וּבָקַר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פְּעֻמִּים בְּאַהֲבָה
שָׁמַע אֲוָמְרִים: קוּ"ם שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד: מ' אֶחָד הוּא
אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מֶלֶכְנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו
שְׁנִית לְעֵינֵי כָל חַי לַחַיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים: קוּ"ם אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

חזן אֲדִיר אֲדִירָנוּ יְיָ אֲדוֹנֵנוּ מָה אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ:
וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד:
מ' וּבִדְבָרֵי קֹדֶשׁ כְּתוּב לֵאמֹר: קוּ"ם יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן
לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

מ' לְדֹר וָדֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתְךָ וְלִנְצַח נִצְחִים קֹדֶשְׁתְּךָ נִקְדִּישׁ
וְנִשְׁבַּחְךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל
מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אֶהְבְּתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ.
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ
מִלִּפְנֵי לְעַבְדְּתְךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָתְךָ:

כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה: מי יעלה
 בדר יהוה ומי יקום במקום קדשו: נקי כפיים ובר
 לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה:
 ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו: זה דור
 דרשו מבקשי פניו יעקב סלה: שאו שערים וראשיכם
 והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: מי זה מלך
 הכבוד יהוה עוז וגבור יהוה גבור מלחמה: שאו
 שערים וראשיכם ונשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד:
 מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך
 הכבוד סלה:

ובנחה יאמר שובה יי רבבות אלפי ישראל: קומה
 יי למנוחתך אפתח וארון עון: כהניך ילבשו צדק
 וחסידיך ירגנו: בעבור דוד עבדך אל תושב פני
 משיחך: כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו:
 עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר: דרכיה
 דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: והשיבנו יי אלהיך
 ונשובה חדש ימינו בקדש:

תפלת מוסף

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:
 ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל
 עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזוכר חסדי אבות
 ומביא גואל לבני בניהם למען שמו במהבה. מלך
 עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:
 אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע

אֲנֹשִׁי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְיֶה לָּךְ סֶלָה:
אֲנֹשִׁי הָעָם שֹׁכֵכָה לוֹ אֲנֹשִׁי הָעָם שֵׁי אֱלֹהָיו:

תִּהְיֶה לָּךְ לְדוֹר אַרְוֻמָּה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ
לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם אַבְרָכָה וְאֶהְלֶלְךָ שְׁמֶךָ לְעוֹרֶם
וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֶּלְךָ אֵין חֶקֶר: הוֹר
לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יִגִּידוּ: הִדְר כְּבוֹד
הוֹדֶךָ וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעוֹזוֹ נִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ
וְגִדְלוֹתֶיךָ אֲסַפְּרָנָה: זָכַר רַב טוֹבָךָ יִכְיֶעוּ וְיִצְדָּקְתָּ
יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יִהְיֶה אֲרָךְ אַפִּים וּגְדוֹל חֶסֶד: טוֹב
יִהְיֶה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדֶךָ יִהְיֶה כָּל
מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יִבְרַכּוּךָ: כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ
וּגְבוּרֹתֶיךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הַדָּר
מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמִמְשַׁלְתֶּךָ
בְּכָל הוֹר וָדָר: סוּמָךְ יִהְיֶה לְכָל הַנְּפִלִים וְזוֹקָךְ לְכָל
הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת
אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶיךָ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן:
צִדִּיק יִהְיֶה בְּכָל הַדְּרָכִים וַחֲסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יִהְיֶה
לְכָל קָרְאִיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאוּהוּ בְּאַמֶּת: רָצוֹן יִרְאֶיו
יַעֲשֶׂה וְאַתָּה שִׁיעָתָם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יִהְיֶה אֶת כָּל
אֲהָבָיו וְאַתָּה כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תִּהְלֶת יִהְיֶה יִדְבֵּר
פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קֹדֶשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנִיחֵנוּ
נִבְרָךְ יְהִי מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

יִהְיֶה לָּךְ אֶת שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׁתַּבַּח שְׁמוֹ לְבָדוֹ:
הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וּשְׁמַיִם: וַיָּרֶם קַרְנִי לְעַמּוֹ תִּהְיֶה
לְכָל חֲסִידָיו לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:
לְדוֹד מִזְמוֹר לִיהוָה הָאֶרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְלֵ וַיִּשְׁבֵּי בָהּ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל הָעוֹלָמִים
 צַדִּיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנָּאֶמֶן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה הַמִּדְבָּר
 וּמַקְיֵם שְׂכָר דְּבִרְיוֹ אֱמֶת וְצֶדֶק: נֶאֱמַן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וּדְבַר אַחֵר מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזֹר לֹא יִשׁוּבִירֶקֶם
 כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמַן וְרַחֲמָן אַתָּה. כִּי יְיָ הָאֱלֹהִים הַנָּאֶמֶן בְּכָל דְּבָרָיו:
 רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבֵת נַפְשׁ הַתּוֹשִׁיעַ
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׁמֵּחַ צִיּוֹן בְּבִנְיָהּ:
 שְׂמַחֲנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלֵיהֶוּ הַנְּבִיאַ עֲבָדֶךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית
 דָּוִד מְשִׁיחֶךָ בְּמַהֲרָה יָבֹא וַיְגַל לִבֵּנוּ עַל כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר
 וְלֹא יִנָּחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי בְנֵשׁ קָדָשׁ נִשְׁבַּעְתָּ
 לוֹ שְׁלֹא יִכָּבֵד גֵּרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶגֶן דָּוִד:
 עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם חַג
 הַשְּׁבֻעוֹת הַזֶּה שְׁנַתָּת לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה
 לְכָבוֹד וּלְתַפְאֶרֶת. עַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנִיחָנוּ מוֹדִים
 לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ יִתְבָּרֶךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם
 וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַיִּמָּנִים:
 הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים וּמַמְשִׁלָּה לַנְּסִיכִים מַלְכוּתוֹ
 מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים הַפּוֹצֵה אֶת דָּוִד עַבְדּוֹ מִחֶרֶב רָעָה.
 הַנּוֹתֵן בָּיִם דָּרֶךְ וּבָמִים עֲזִים נְתִיבָה. הוּא יְבָרֶךְ
 וַיִּשְׁמֹר וַיַּצְדֵּק וַיַּעֲזֹר וַיְרוּמֶם וַיַּגְדֵּל וַיַּנְשֵׂא לְמַעַלָּה אֶת
 אֲדוֹנֵינוּ. וְיִרְוֶם הוֹדוֹ. מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו
 יַחֲיֶיהוּ וַיִּשְׁמְרֵהוּ וּמִכָּל צָרָה וַיַּגּוֹן וַיַּנּוֹק יַצִּילֵהוּ וַיְדַבֵּר עִמּוֹ
 תַּחַת רַגְלָיו וַיַּפִּיל שׁוֹנְאָיו לְפָנָיו וּבְכָל אֲשֶׁר יִפְגַּח יַצִּילֵהוּ
 מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִתֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלִבְ כָּל יוֹעֲצָיו
 וַיִּשְׁרִי רַחֲמָנוֹת לַעֲשׂוֹת טוֹבָה עִמָּנוּ וְעִם כָּל יִשְׂרָאֵל.
 בְּיָמָיו וּבְיָמֵינוּ תּוֹשִׁיעַ יְהוּדָה וַיִּשְׁרָאֵל יִשְׁכּוֹן לְבִטָּח וּבָא
 לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֶאֱמַר אָמֵן:

כִּמְרָאָה הַבּוֹקֶה : וְאַרְאֵה הַחַיּוֹת וְהַנֶּה אֹפֵן אַחֵר בְּאַרְצָן
אֶצֶל הַחַיּוֹת לְאַרְבַּעַת פָּנָיו : מִרְאֵה הָאוֹפָנִים וּמַעֲשֵׂיהֶם
בְּעֵין תְּרַשִׁישׁ וּדְמוּת אַחֵר לְאַרְבַּעַתָּן וּמִרְאֵיהֶם
וּמַעֲשֵׂיהֶם כְּאִשֶּׁר יִהְיֶה הָאֹפֵן בְּתוֹךְ הָאֹפֵן : עַל־אַרְבַּעַת
רַבְעֵיהֶן בְּלֻכְתָּם יֵלְכוּ לֹא יִסְבּוּ בְּלֻכְתָּן : וְגִבֵּיהֶן וְגִבְהַת לֵהֶם
וְיִרְאֶה לָהֶם וּגְבֻתָּם מִלֵּאֵת עֵינַיִם סָבִיב לְאַרְבַּעַתָּן : וּבְלֻכַּת
הַחַיּוֹת יֵלְכוּ הָאוֹפָנִים אֶצְלָם וּבְהַנְשֵׂא הַחַיּוֹת מֵעַל הָאָרֶץ
יִנְשְׂאוּ הָאוֹפָנִים : עַל־אִשֶּׁר יִהְיֶה שֵׁם הָרוּחַ לְלֻכַּת יֵלְכוּ
שְׂמָה הָרוּחַ לְלֻכַּת וְהָאוֹפָנִים יִנְשְׂאוּ לַעֲמָתָם כִּי רוּחַ
הַחַיָּה בְּאוֹפָנִים : בְּלֻכְתָּם יֵלְכוּ וּבְעַמְדָם יַעֲמֻדוּ וּבְהַנְשֵׂאָם
מֵעַל הָאָרֶץ יִנְשְׂאוּ הָאוֹפָנִים לַעֲמָתָם כִּי רוּחַ הַחַיָּה
בְּאוֹפָנִים : וּדְמוּת עַל־רֹאשֵׁי הַחַיָּה רִקִּיעַ בְּעֵין הַפֶּרֶחַ
הַנּוֹרָא נָטוּי עַל־רֹאשֵׁיהֶם מְלֻמַּעֲלָה : וְרִחַת הָרִקִּיעַ
בְּנִפְיָהֶם יִשְׁרֹת אִשָּׁה אֶל־אַחֻזָּתָה לְאִישׁ שְׂתֵּי־מִכְסוֹת
לְהַנָּה וּלְאִישׁ שְׂתֵּי־מִכְסוֹת לְהַנָּה אֵת גִּוְרֵיהֶם :
וְאִשְׁמַע אֶת־קוֹל בְּנִפְיָהֶם בְּקוֹל מַיִם רַבִּים בְּקוֹל־
שִׁדִּי בְּרֻכְתָּם קוֹל הַמַּלְאָךְ בְּקוֹל מַחֲנֶה בְּעַמְדָם
תִּרְפִּינָה בְּנִפְיָהֶן : וַיְהִי־קוֹל מֵעַל לָרִקִּיעַ אֲשֶׁר עַל־רֹאשֵׁם
בְּעַמְדָם תִּרְפִּינָה בְּנִפְיָהֶן : וּמִמַּעַל לָרִקִּיעַ אֲשֶׁר עַל־
רֹאשֵׁם כִּמְרָאָה אֶבֶן־סַפִּיר דְּמוּת כֶּסֶף וְעַל דְּמוּת הַכֶּסֶף
דְּמוּת כִּמְרָאָה אָדָם עָלָיו מְלֻמַּעֲלָה : וְאַרְאֵה וּבְעֵין חֲשִׁמַּל
כִּמְרָאָה אִישׁ בֵּית־לָה סָבִיב מִמְּרָאָה מִתְנָיו וּלְמַעֲלָה
וּמִמְּרָאָה מִתְנָיו וּלְמַטָּה רְאִיתִי כִּמְרָאָה אִישׁ וְנִגַּה לוֹ
סָבִיב : כִּמְרָאָה הַקִּשְׁת אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעֵנָן בְּיוֹם הַנֶּשֶׁם בֶּן
מִרְאֵה הַנֶּה סָבִיב הוּא מִרְאֵה דְּמוּת כְּבוֹד־יְהוָה וְאַרְאֵה
וְאֶפֶל עַל־פָּנָי וְאִשְׁמַע קוֹל מְדַבֵּר : וְהַשְׂאֲנִי רוּחַ
וְאִשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעֲשׂ זָרוֹל בְּרוּחַ כְּבוֹד־יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
בְּנָבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדִבְרֵיהֶם הַנִּאֲמָרִים בְּאֵמַת
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בַּתּוֹדָה וּבְמִשְׁחָה עֲבָדוֹ
וּבִישְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבְנָבִיאֵי הָאֱמֶת וְצֶדֶק:

ה פ ט ר ה

וַיְהִי וּבְשָׁלְשִׁים שָׁנָה בְּרַבִּיעִי בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ וַאֲנִי
בְּתוֹךְ־הַגּוֹלָה עַל־גִּיד כָּבֵד נִפְתָּחוּ הַשָּׁמַיִם וַאֲרָאָה
מַרְאֹת אֱלֹהִים: בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ הַיָּא הַשָּׁנָה הַחֲמִישִׁית
לְגָלוּת הַמֶּלֶךְ יוֹכִיָן: הִנֵּה הִנֵּה דִבְרֵי־הוָה אֶל־יְחִיָּקָאֵל
בֶּן־בּוּדִי הַכֹּהֵן בְּאֶרֶץ כַּשְׂדִּים עַל־גִּיד כָּבֵד וַתְּהִי עָלָיו שֵׁם
יְדִי־הוָה: וַאֲרָא וְהִנֵּה רוּחַ סְעָרָה בָּאָה מִן־הַצָּפוֹן עָנָן
גָּדוֹל וְאִשׁ מִתְּלַקְחַת וְנִגְהָ לֹא סָבִיב וּמִתּוֹכָהּ כְּעֵין הַחֲשֵׁמֶל
מִתּוֹךְ הָאִשׁ: וּמִתּוֹכָהּ דְּמֹות אַרְבַּע חַיֹּת נוֹה מֵרְאִיתָן
דְּמֹות אָדָם לְהִנָּה: וְאַרְבַּעָה בָנִים לְאַחַת וְאַרְבַּע כְּנָפִים
לְאַחַת לָהֶם: וְרַגְלֵיהֶם רַגְלֵי יִשְׂרָאֵל וּכְרַגְלֵיהֶם כְּכַף־רַגְלֵי
עֹגֵל וְנִצְצִים כְּעֵין נֶחֱשֶׁת קָלִיל: וַיֵּדּוּ אָדָם מִתַּחַת כְּנָפֵיהֶם
עַל אַרְבַּעַת רַבְעֵיהֶם וּפְנֵיהֶם וּכְנָפֵיהֶם לְאַרְבַּעַתָּם:
הִבְרִית אִשָּׁה אֶל־אַחֻתָּהּ כְּנָפֵיהֶם לֹא יִסְבּוּ בְּלִכְתָּן אִישׁ
אֶל־עֵבֶר פָּנָיו יֵלְכוּ: וְדְמֹות פְּנֵיהֶם פָּנֵי אָדָם וּפָנֵי אֶרֶץ
אֶל־הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם וּפָנֵי־שׁוֹר מִהַשְׁמַאִיל לְאַרְבַּעַתָּן
וּפָנֵי־נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּן: וּפְנֵיהֶם וּכְנָפֵיהֶם פְּרָדוֹת מִלְמַעְלָה
לְאִישׁ שְׁתֵּים־חֹבְרוֹת אִישׁ וּשְׁתֵּים־מִכְסוֹת אֶת גּוֹיֹתֵיהֶנָּה:
וְאִישׁ אֶל־עֵבֶר פָּנָיו יֵלְכוּ אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה־שָׁמָּה הָרוּחַ לָלֶכֶת
יֵלְכוּ לֹא יִסְבּוּ בְּלִכְתָּן: וְדְמֹות הַחַיֹּת מֵרְאִיתָם כְּנִגְחֵלִי־
אִשְׁכְּעָרוֹת כְּמֵרְאָה הַלְּפָדִים הִיא מִתְּהַלֶּכֶת בֵּין הַחַיֹּת
וְנִגְהָ לְאִישׁ וּמִן־הָאִשׁ יוֹצֵא בָרֶק: וְהַחֲזִיר רָצוּא וְשִׁב

מִרְחֹק: וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר־אַתָּה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה
וְאֶל־יְדִבֵּר עִמָּנוּ אֱלֹהִים פֶּן־נָמוּת: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם
אֶל־תִּירְאוּ כִּי לִבַּעֲבוּר נַפְשׁוֹת אַתְּכֶם בָּא הָאֱלֹהִים וּבַעֲבוּר
תִּהְיֶה יְרֵאתוֹ עַל־פְּנֵיכֶם לְבַלִּיתִי תַחֲטְאוּ: וַיַּעֲמֵד
הָעָם מִרְחֹק וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל־הָעַרְפָּל אֲשֶׁר־שָׁם
הָאֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רְאִיתֶם כִּי מִן־הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם:
לֹא תַעֲשֹׂן אִתִּי אֱלֹהִי כִסֵּף וְאֱלֹהִי זָהָב לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם:
מִזְבַּח אֲדָמָה תַעֲשֶׂה־לִּי וּזְבַחְתָּ עָלָיו אֶת־עֹלֹתֶיךָ וְאֶת־
שְׁלָמֶיךָ אֶת־צֹאנְךָ וְאֶת־בְּקָרְךָ בְּכָל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֶזְכִּיר
אֶת־שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבִרְכִיתֶךָ: וְאִם־מִזְבַּח אֲבָנִים
תַעֲשֶׂה־לִּי לֹא־תִבְנֶה אֶתְהֶן גִּיּוֹת כִּי חֲרָבָה הִנֵּפֶת עָלֶיהָ
וְתַחֲלָלָהּ: וְלֹא־תַעֲלֶה בָמַעְלָה עַל־מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא־
תִגָּלָה עֲרוֹתָה עָלָיו: פ

מפסיר

וּבַיּוֹם הַבְּכוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה
בְּשִׁבְעַת־יָמֶיךָ מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מִלְאֲכַת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַרִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פָּרִים בָּנִי־
בָּקָר שְׁנַיִם אֵיל אֶחָד שִׁבְעָה כִבְשִׁים בָּנֵי־שָׁנָה: וּמִנְחָתָם
סֵלֶת בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לִפְרֹ הָאֶחָד שְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים לָאֵיל הָאֶחָד: עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן לִכְבֶּשׂ הָאֶחָד
לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁים: שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לִכְפֹּר עֲלֵיכֶם: מִלֶּבֶד
עֹלֹת הַתָּמִיד וּמִנְחָתוֹ תַעֲשׂוּ תָמִיד יְחִיד לָכֶם וְנִסְכֵיהֶם:

Bei Vorzeigen der Gesehrolle.

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד כִּי יֵי בְיַד
מֹשֶׁה עֵץ חַיִּים הָיָא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְרַחֲמֵיהָ מֵאֲשֶׁר: דְּרַכִּיהָ
דְּרַכִּי נָעַם וּבִלְגִּיתִיהָ שְׁלוֹם: אֲרֵךְ יָמִים בִּימִינָהּ בְּשִׁמְאַלָּהּ עֲשֶׂה
וּבְכֹד: יֵי חֶפֶץ לְמַעַן צְדָקוֹ יִגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדִיר:

יִהְיֶה לָעֹלָם אֱלֹהֵינוּ פֶּן יִפְרֹץ בָּם: וַיֵּרֶד מֹשֶׁה אֶל־
הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם: ׀

וַיֹּדְבֶר אֱלֹהִים אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר: ׀ אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵאֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
מִבְּנֵי עֲבָדִים: ׀ לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פְּנֵי
לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל ׀ וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם ׀ מִמַּעַל
וּמִתַּחַת בָּאָרֶץ מִתְחַת וּמֵאֲשֶׁר בַּמַּיִם ׀ מִתְחַת לָאָרֶץ לֹא
תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קָנָא
פֶּקֶד עֵוֹן אָבֹת עַל־בָּנִים עַל־שְׁלֵשִׁים וְעַל־רִבְעִים לְשָׁנָא
וְעָשָׂה חֶסֶד לְאֲלֹפִים לְאֹהֲבֵי וּלְשֹׂמְרֵי מִצְוֹתַי: ׀ לֹא
תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוּא כִּי לֹא יִנָּקֶה יְהוָה
אֶת־אֲשֶׁר יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לְשׁוּא: ׀

זְכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ
כָּל־מְלָאכָתְךָ וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת ׀ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא
תַעֲשֶׂה כָל־מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתְךָ עֲבָדְךָ וַאֲמֹרָתְךָ
וּבְהֶמְתְךָ וּגְרֶךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ כִּי שֵׁשֶׁת־יָמִים עָשָׂה יְהוָה
אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם
וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת
וַיְקַדְּשֵׁהוּ: ׀ כִּבְדֹּר אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ לְמַעַן יִבְרִיכֶן
יְמֶיךָ עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ: ׀ לֹא
תִרְצָה: ׀ לֹא תִנָּאֶף: ׀ לֹא תִגְנֹב: ׀ לֹא־תַעֲנֹת
בִּרְעֶךָ עַד שֹׁקֶר: ׀ לֹא תַחֲמֹד בֵּית רֵעֶךָ ׀ לֹא־
תַחֲמֹד אִשְׁת־רֵעֶךָ וְעַבְדּוֹ וְאִמָּתוֹ וְשֹׁרְוֹ וַחֲמֹרֹו וְכָל־אֲשֶׁר
לִרְעֶךָ: ׀

וְכָל־הָעָם רֹאִים אֶת־הַקּוֹלֹת וְאֶת־הַלְפִידִם
וְאֶת־קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת־הַהָר עֲשָׂן וַיַּרְא הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעֲמִדּוּ

משה את דברי העם אל יהוה: ויאמר יהוה אל משה
הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי
עמך וגם בך ואמינו לעולם ויגד משה את דברי העם
אל יהוה: ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם
היום ומחר וכבסו שמלתם: והיו נכנים ליום השלישי
כי וביום השלישי ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני:
והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר
וגגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת: לא תגע בויד כי
סקול יסקל אוריר יירה אם בהמה אם איש לא יחיה
במשך היכל המה יעלו בהר: וירד משה מן ההר
אל העם ויקדש את העם וכבסו שמלתם: ויאמר אל
העם היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אנשה: והיו
ביום השלישי בהיות הבקר והיו וקלתו בקרקים ועגן כבד
על ההר וקול שפר חזק מאד ויחרד כל העם אשר
במחנה: ויצא משה את העם לקראת האלהים מן
המחנה ויתיצבו בתחתית ההר: והר סיני עשן כלו מפני
אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו בעשן הכבשן ויחרד
כל ההר מאד: והיו קול השפר חזק וחזק מאד משה
ידבר והאלהים יעננו בקול: וירד יהוה על הר סיני
אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר ויעל
משה: ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פני יהרסו
אל יהוה לראות וגבל ממנו רב: וגם הכהנים הנגשים
אל יהוה יתקדשו פני פרץ בהם יהוה: ויאמר משה אל
יהוה לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדתה
בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו: ויאמר אליו יהוה
לך ירד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל

וּמִתְפַּנֵּקִין וְרוֹז בְּכִסֵּי רוֹיְתָא :
 חֲמַר מֵרַת דְּמִבְּרֵאשִׁית נָסִיר בִּי גַעְזָתָא :
 וּבְאִין כֹּד שְׁמַעְתּוֹן שְׁבַח דָּא שִׁירָתָא .
 קְבִיעִין כֵּן תְּהוּוֹן בְּהִנְהוּ חֲבוּרָתָא :
 וְתוֹכּוֹן דִּי תִיתְכוּן בְּעֵלָא דְרָתָא .
 אֲרִי תַצִּיתּוֹן לְמַלּוּי דְנַפְקִין בְּהִדְרָתָא :
 מְרוּמָם הוּא אֶלְהִין בְּקִדְמָתָא וּבִתְרִיתָא .
 עָבִי וְאַתְרַעִי כֵּן וּמִסַּר לָן אֲוִרִיתָא :

וַיִּסְעוּ מִרְפִּידִים וַיָּבֹאוּ מִדְּבַר סִינִי וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר וַיַּחֲזֹק
 שֵׁם יִשְׂרָאֵל בְּגֵד הַהָר: וּמִשָּׁה עָלָה אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא
 אֵלָיו יְהוָה מִן־הָהָר לֵאמֹר כֹּה־תֹאמַר לְבֵית־יַעֲקֹב וְתִגִּיד
 לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל: אַתֶּם־רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם וְאִשָּׁא
 אֶתְכֶם עַל־כַּנְפֵי נְשָׁרִים וָאָבָא אֶתְכֶם אֵלַי: וְעַתָּה אִם־
 שָׁמוּעַ תִּשְׁמָעוּ בְּקֹלִי וְשָׁמַרְתֶּם אֶת־דְּבָרֵי תִּי וְהָיִיתֶם לִי
 סֻגָּלָה מִכָּל־הָעַמִּים כִּי־לִי כָל־הָאָרֶץ: וְאַתֶּם תִּחִיּוּ לִי
 מִמַּלְכֶת כְּהֻנִּים וְגוֹי קָדוֹשׁ אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבֹּר
 אֶל־בָּנֵי יִשְׂרָאֵל: לֵי וַיָּבֹא מִשָּׁה וַיִּקְרָא לְזֻקְנֵי הָעָם וַיִּשֶׁם
 לִפְנֵיהֶם אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה: וַיַּעֲנוּ
 כָּל־הָעָם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע

Vokalen des köstlichen Weins, der seit dem Anbeginn in Beeren aufbewahrt ist.

* * *

Ihr habt ihn verstanden, o Fromme, den Werth dieser Hymne; o, möchtet auch ihr einst aufgenommen werden in diese selige Gesellschaft! Ja, ihr werdet selig sitzen dort, in der ersten Reihe, wenn ihr denn Worten gehorcht, die majestätisch in seinem Munde entfloßen. Hochgepriesen sei der Herr, am Anfange und am Ende! Aus Liebe und Neigung zu uns hat er uns das Gesetz überliefert.

וְלֹא אֲשַׁתְּמַע וְחִמִּי נִבְיָאן חֲזוֹתָא:
 כִּלְא שְׁלֵטָא בֵּה עֵין כְּגוּ עֵדֵן וְנִתָּא.
 מִטִּילִי בִי חֲנָנָא לְבַהֲדִי דְשְׂכִינְתָּא:
 עֲלִיָּה רַמּוּי דִּין הוּא בָּרַם בְּאַמְתְּנוּתָא.
 שְׁבַרְנָא לִיָּה בְּשִׁבְיוֹן תְּקוּף הַמְנוּתָּא:
 יְדִבֵּר לָן עֲלָמִין עֲלָמִין מִדְּמוּתָא.
 מִנַּת דִּילָן דְּמַלְקֻדְמִין פָּרֵשׁ בְּאַרְמוּתָּא:
 טְלוּלָה דְּלוּיָתָן וְתוֹר טוֹר רְמוּתָּא.
 וְיָחַד בְּחָד כִּי סָבִיב וְעָבִיד קְרַבּוּתָּא:
 בְּקִרְנוּהִי מִנְּגַח בְּהִמּוֹת בְּרַבּוּתָּא.
 יִקְרַטַּע נֹון לְקַבְלִיָּה בְּצִיצוֹ בְּגִבּוֹרְתָּא:
 מְקַרִּיב לִיָּה בְּרִיָּה בְּחִרְבִּיָּה רְבִרְבּוּתָּא.
 אֲרַסְטוֹן לְצַדִּיקִי יִתְקַן וְיִשְׁרוּתָּא:
 מִסְחָרִין עָלֵי תַכִּי דְּבִדְכּוֹד וְגִוְמָרְתָּא.
 נְגִידִין קַמִּידוֹן אֲפִרְסָמוֹן נְהַרְתָּא:

mag, den kein Prophet gesehen noch empfunden hat; noch ist keines Wesens Blick eingedrungen in jene Wonnegefilde, wo sie lustwandeln, die Seligen, begleitet von der Majestät Gottes! Auf ihn deutend werden sie ausrufen: „Ha! er ist's, dem wir geduldig vertraut in unsrer Gefangenschaft mit so großer Standhaftigkeit; jetzt leuchtet er uns in dieser Ewigkeit, und wir genießen ewige Wonne, die er zum Antheil uns am Anbeginn beschieden!“ Nun beginnt eine Lustheize zwischen dem Leviathan und dem wilden Bergstier; sie greifen einander tapfer an und führen einen belustigenden Kampf. Mit den Hörnern führt das Thier seine tödtlichen Stöße; des Meeres Ungeheuer schnellst ihn todt mit seinen ehernen Flossen. Sie erliegen und werden durch des Schöpfers ungeheures Schwert zergliedert, und zubereitet zum köstlichen Mahle für die Seligen. Hier sitzen sie in Reihen, um Tische von Jaspis und Karfunkel, Neben balsamströmenden Bächen, und zechen entzückt aus vollen

רְבוּתָא דִּיעֲבֹד לִי כֹד מִטָּא יִשְׁעֶתָא:
 בְּמִיתִי לִי נְהוּרָא וְתַחֲפִי לְכוֹן בְּהֶתָּא.
 יִקְרִיהּ כֹד אֲחִי לִי בְּתַקְפָּא וּבְגִיּוּתָא:
 יִשְׁלַם גְּמֻלָּא לְסִנְאִי וּנְגִיּוּתָא.
 צַדִּיקָתָא לְעַם חֲבִיב וְסִגִּי זְכוּתָא:
 חֲדוּ שְׁלָמָא בְּמִיתִי וּמָנָא דְכִיתָא.
 קִרְיָתָא דִּירוּשָׁלַם כֹּד יִכְנֹשׁ גְּלוּתָא:
 יִקְרִיהּ מִטִּיל עָלֶיהָ בְּיוֹמִי וּלְיָלוּתָא.
 גְּנוּנִיָּה לְמַעַבְדּ בַּהּ בְּתַשְׁבָּחַן כְּלִילָתָא:
 דִּיהוּר עֲנִיָּא לְמַשְׁפַּר כִּילָתָא.
 לְפֻמִּיהָ דְּעִבְדָּתָא עֲבִידֵן מִטְּלָלָתָא:
 בְּתַכְתְּקִי דְּהַב פִּיזָא וּשְׁבַע מַעֲלָתָא.
 תַּחֲיִימִין צַדִּיקִין קָדָם רַב פִּעֻלָּתָא:
 וְרִיזְיוֹהוֹן דְּמִי לְשַׁבְעָא הִדּוּתָא:
 רְקִיעָא בְּיִהוּרִיהָ וְכוּכְבֵּי זִיּוּתָא:
 הִדְרָא דְּלֹא אֶפְשָׁר לְמַפְרֵט בְּשַׁפּוּתָא.

Vergleich jener Höhe, jener Größe, zu welcher er mich emporhebt
 einst, wenn er es mir aufgehen läßt, sein Licht — auch umnebelt
 Finsterniß — wenn er in seiner Majestät Glanz erscheint mächtig
 und prachtvoll, dann vergift er seinen Feinden und jenen Insula-
 nern, und belohnt eine holde und tugendhafte Nation; dann kehrt
 volle Freude zurück und reine Wonne nach seiner Residenz Jerusa-
 lem, nachdem die Ausgewanderten wieder heimgekehrt; seine Herr-
 lichkeit waltet dann über ihr Tag und Nacht, in ihr werden Rei-
 hentänze aufgeführt, von Lobgesängen begleitet, unter Prachthimmeln,
 gebildet aus Kristallwolken. Nach Verhältniß der Verdienste werden
 Thronhimmel nebst goldenen Thronen von sieben Stufen allen
 Frommen angewiesen vom Bergelter der Thaten; ihr Angesicht,
 vergnügt und wonnesatt, gleicht dem heitern Himmel, und den lich-
 ten Sternen — ein Aublick, den keine Sprache zu schildern ver-

צְבִי וְחִמִּיד וְרָגִיג דִּילָאֻן בְּלִעוּתָא.
 צְלוּתְהוֹן בְּכֵן מְקַבֵּל וְהִנְיָא בְּעוּתָא:
 קְטִירָא לְחֵי עֲלָמָא בְּתַגָּא בְּשִׁבּוּעָתָא.
 קָבֵל יְקָר שׁוֹמֵפֶתָא יְתִיבָא בְּקִבִּיעָתָא:
 רְשִׁימָא הִיא גּוֹפָא בְּחִכְמָתָא וּבְדַעָתָא.
 רְבוּתְהוֹן דִּישְׂרָאֵל קָרְאִי בְּשִׁמְעָתָא:
 שְׂבַח רְבוֹן עֲלָמָא אֲמִירָא דְכוּתָא.
 שְׁפָר עָלֵי לְחַוּוּיָהּ בְּאַפִּי מַלְכוּתָא:
 תְּאִין וּמִתְכַּנְשִׁין בְּחִיוֹ אֲדוּתָא.
 תְּמַהִין וְשִׁילִין לִיה בְּעַסְק אֲתוּתָא:
 מְנָן וּמָאן הוּא רְחִימָא שְׁפִירָא בְּרִיוּתָא.
 אַרוֹם בְּגִינִיָּה סְפִית מְדוֹר אֲרִיוּתָא:
 יְקָרָא וַיָּאֵח אֶת אֵין תַּעֲרִבִי לְמִרְוּתָא.
 רְעוּתִיךָ נַעֲבִיד לִיךָ בְּכָל אֲתוּתָא:
 בְּחִכְמָתָא מְתִיבָתָא לְהוֹן קֶצֶת לְהוֹדְעוּתָא.
 יַדְעָתוֹן חֲכָמִין לִיה בְּאַשְׁתְּמוּדְעוּתָא:
 רְבוּתְכוֹן מָה תְּשִׁיבָא קָבֵל הֵהוּא שְׂבַחָתָא.

nimmt er auch dessen Gebete mit Wohlgefallen an. Ein Engel
 nimmt sie auf, bildet daraus ein Diadem, zu schmücken damit des
 Weltenerhalters heiliges Haupt, mit der Umschrift: „Eine weise,
 vernünftige und große Nation ist Israel; sie huldigt dem Einzigen.
 Des Weltregenten Preis — dem Spruche gemäß — ziemt es mir,
 laut zu verkünden, in Gegenwart der Erdenkönige. Dort traten sie
 stolz auf, stürzten einher wie Meereswogen, und erkundigten höh-
 nisch sich nach ihm und seinen Wunderthaten. „Was und wer ist
 dein Trauter, du stolze Schöne, um dessentwillen du so sehr duldest?
 Würdiger wärest du und schöner, wenn du unsrer Hoheit huldigtest,
 dann wollten wir dir Genüge thun allenthalben. Wohlbedacht gab
 ich ihnen eine kleine Kunde zurück: O wisset ihr, die ihr ihn ver-
 nünftelnd mißkennt, wie unbedeutend eure Hoheit zu achten im

יְקַר מְלִי כָּל אֶרֶץ לְתוֹתִי קְדֻשָּׁתָא :
 בְּקָל מִן קָדָם שְׂדֵי בְּקָל מִי נְפִישׁוּתָא .
 כְּרוּבִין קָבֵל גְּלָגָלִין מְרוֹמְמִין בְּאוֹשָׁתָא :
 לְמַחֲוֵי בְּאַנְפָּא עֵין כּוֹת גִּירֵי קְשָׁתָא .
 לְכָל אֲתֵר דְּמִשְׁתַּלְחִין וְרִיזִין בְּאוֹשָׁתָא :
 מְבָרְכִין בְּרִידָא יְקָרִיָּה בְּכָל לִשָּׁן לְחִישׁוּתָא .
 מֵאַתֵּר בֵּית שְׂכִינְתָּהּ דְּלֹא צָרִידָא בְּחִישׁוּתָא :
 נְהִים כָּל חַיִּל מְרוֹמָא מְקַלְסִין בְּחִישׁוּתָא .
 נְהִירָא מְלֻכּוּתָהּ לְדָר וְדָר לְאַפְרָשׁוּתָא :
 סְדִירָא כְּהוֹן קְדֻשָּׁתָא וְכָד חֲלָפָא שְׁעָתָא .
 סְיוּמָא דְּלַעֲלָם וְאוּף לֹא לְשַׁבּוּעָתָא :
 עֲרַב יְקָר אַחֲסִנְתִּיהָ חֲבִיבִין דְּבִקְבָּעָתָא .
 עֲבִידִין לִיהָ חֲמֻסָּה בְּדִנָּה וְשִׁקְעָתָא :
 פְּרִישָׁן לְמִנְתִּיהָ לְמַעַבְדָּא לִיהָ רַעוּתָא .
 פְּרִישָׁתִי שְׂבַחָהּ יַחֲוִין בְּשַׁעוּתָא :

Dreimalheiligen! Wie die Stimme des Allmächtigen, wie das Brüllen gedrungener Ströme, mit schrecklichem Getöse, erheben nun wechselnd sich Cherubim und Galgallim, emporschauend gegen das regenbogenfarbig scheinende Antlitz, den Bestimmungsort ihrer schleunigen Sendung, horchend und benedeiend: „Preis seiner Majestät! Preis von jeder heimlichen Zunge! von jedem Orte, den seine Herrlichkeit füllt! sie ist allgegenwärtig!“ Und sämtliche Chöre der himmlischen Regionen erwiedern bebend: „Seines Reiches Glorie dauert für und für in Ewigkeit!“ Nach Vollendung dieser Benedeiung und nach Verlauf dieser Zeit verstummen sie allesammt, und nimmermehr kommt die Reihe an sie. Schätzbarer ist das Volk, das er zum Eigenthume erkoren, beständig mag dieses seine Heiligkeit preisen, bei'm Auf- und Niedergang; er hat es außerlesen für sich selbst, daß es ihm Genüge thue, daß stets es verkünde seines Ruhmes Wunderthaten, und immerwährend sich mit dem angenehmen, lieblichen und anmuthigen Gesetze beschäftige; dann

ג. בורן עלמין ליה ולא ספק פרישותא.
 ג. ויל אלו רקיעי קני כל חודשתא:
 דיו אלו ימי וכל מי בנישותא.
 דירי ארעא ספרי ורשמי רשותא:
 הדר מרי שמיא ושלמי ביבשותא.
 הקם עלמא יחידאי וכבשיה בכבשותא:
 ובלא לאו שכלליה ובלא תששותא.
 ובאתא קלילא דלת בה מששותא:
 זמין כל עבדתיה בהך יומי שתא.
 זדור יקריה עלי. עלי כרסיה דאשתא:
 חיל אלה אלפין ורבוא לשמשותא.
 חדתין נבוא לצפרין סגיאח מרשותא:
 מפי יקידין שרפין כלול גפי שתא.
 טעם עד יתהיב להון שתיקין באדשתא:
 יקבלון דין מן דין שוי דלא בששתא.

beſtzt unendliche Kraft, unausſprechliche! — Wären auch die Str=
 mamente Rollen, und Federn ſämmtliches Geröhr, und Dinte das
 Weltmeer und alle Gewäſſer der Seen und alle Erdbewohner
 Schriftkundige und fertige Schreiber — unbeschreiblich, die Majestät
 des Himmelsregenten, des Herrn des Erdballs! Er hat es allein
 aufgeführt, das Weltall, das unerforschliche, und ohne Mühe, und
 ohne Müdigkeit vollendet, mit einem einfachen Laute nur, mit einem
 unorganischen Hauche. In sechs Tagen hat er es vollführt, dies
 ganze Meisterwerk und gesetzt seiner Majestät Herrlichkeit auf seinen
 Feuerthron! Legionen von Tausendmal Tausend und Myriaden
 stehen ihm zu Gebote, und jeder Morgen bringt neue Wesen zu
 seines Ruhmes Preis. Die hochwürdigen Seraphim, die Schönge=
 federten mit sechs Flügeln, harren lauschend des Befehls, in feier=
 licher Stille, und ängstlich und plötzlich ruft jetzt Einer dem An=
 dern zu: Voll ist das Weltall der Majestät des

בְּכַתוּב: שִׁירוּ לַאלֹהִים וּמְרוּ שְׁמוֹ סִלּוּ לָרוֹכֵב בְּעֶרְבוֹת
בֵּיתָ שְׁמוֹ וְעִלּוּ לְפָנָיו: וְנִרְאֶהוּ עֵין בְּעֵין בְּשׁוּבוֹ אֵלֵינוּ
נִוְדֶה בְּכַתוּב: כִּי עֵין בְּעֵין יֵרָאוּ בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן: וְנֶאֱמַר
וְנִגְלָה כְבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָל בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִי יְיָ דִּבֶּר:

אב הַרְחֵמִים הוּא יְרַחֵם עִם עַמּוּסִים וְיוֹפּוֹר בְּרִית אֲתָנִים וְיִצִּיל
נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשְׁעוֹת הָרָעוֹת וְיִגְעַר בַּיָּצָר הָרָע מִן הַנְּשׁוּאִים וְיַחֲוֶן אוֹתָנוּ
לְפִלְטָה עוֹלָמִים וְיַמְלִא מִשְׁאַלּוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

וְיַעֲזֹר וְיִגְן וְיִשְׁעֵ לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ וְנֶאֱמַר אָמֵן: הַבֵּל הָבוּ גִדְל
לַאלֹהֵינוּ וְתָנוּ כְבוֹד לַתּוֹרָה כְּהֵן קָרֵב. יַעֲמֹד (פְּלוֹנִי בֶן פְּלוֹנִי הַכֹּהֵן):
בְּרוּךְ שָׁנָתָן הַתּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתָהּ: תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבָה
נַפְשׁ עֲדוֹת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְפִּימָה פִּתִּי: פְּקוּדֵי יְיָ יִשְׁרִים מִשְׁמַחֲרֵלֵב
מִצּוֹת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינַיִם: יְיָ עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:
הֵאל תָּמִים דְּרָכָו אֲמִרַת יְיָ צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ:

ו' וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם:

בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם מִצְרַיִם
בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְּבַר סִינַי:

אֶקְדָּמוֹת מִלִּין וְשָׁרִיּוֹת שׁוֹתָא.
אוּלָּא שְׁקִילָנָא הִרְמֵן וְרִשׁוֹתָא:
בְּבִי תִרִי וְתִלָּת דְּאַפְתָּח בְּנִקְשׁוֹתָא.
בְּבִי דְבִרִי וּמִרִי עֲדִי לְקִשְׁשׁוֹתָא:

Am Anfang der Sprüche, bevor ich sie zu lesen beginne, zuerst
bitte ich um Genehmigung, um Erlaubniß. Mit einigen Worten
will ich sie einleiten, und sprechen schüchtern von der Heiligkeit des
Schöpfers, des Erhalters der Welten bis ins graue Alter. Ge

וְלֹא־מִטּוֹיָא לָנָא מְטוֹב נְהוּרָךְ וְלִקְבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין יְהֵא רַעְיוֹנָא
 קְדָמָךְ דְּתוֹרָךְ לֵן חַיִּין בְּטִבּוּתָא יְיָ וְלֵהוּי אָנָּא פְּקִידָא בְּגוּ צְדִיקִיָּא
 לְמַרְחָם עָלֵי וּלְמִנְטָר יְרֵחֵי וַיֵּת כָּל דֵּי לִי וְדֵי לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל יְיָ אַנְתָּ
 הוּא זֶן לְכֹלָא וּמִפְּרָגִם לְכֹלָא יְיָ אַנְתָּ הוּא שְׁלִיט עַל כָּלָא יְיָ אַנְתָּ הוּא
 שְׁלִיט עַל מַלְכֵיָא וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא יְיָ אָנָּא עֲבֵדָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיקָה
 הוּא דְסִגְיָדָנָא קָמָה וּמִקָּמָא דִּיקָר אֲוִרִיתָהּ בְּכָל עֵדֶן וְעֵדֶן יְיָ לֹא עַל
 אָנָּשׁ רְהִיצָנָא וְלֹא עַל בֶּר אֱלֹהִין סְמִיכָנָא יְיָ אֵלָא בְּאַלְהָא דְשָׁמַיָא
 דְּהוּא אֱלֹהָא קָשׁוּט יְיָ אֲוִרִיתָהּ קָשׁוּט יְיָ וּנְבִיאָוּהִי קָשׁוּט יְיָ וּמִסְגֵּיָא
 לְמַעַבְד טַבּוֹן וְקָשׁוּט יְיָ אָנָּא רַחֲמִין יְיָ וְלִשְׁמָהּ קְדִישָׁא יְיָ יְיָ אָנָּא
 אָמֵר תְּשַׁבְּחֵן יְיָ הֵא רַעְיוֹנָא קְדָמָךְ דְּתַפְתַּח לִבִּי בְּאֲוִרִיתָא וְתִשְׁלִים
 מִשְׁאַלִּין דְּלִבִּי וְלִבָּא דְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְטָב וּלְחַיִּין וְלִשְׁלָם:

In Frankfurt und in mehreren Gemeinden wird dieses nicht gebetet.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָדוֹל אֲדוֹנֵינוּ קְדוֹשׁ (וְנוֹרָא) שְׁמוֹ:

גָּדְלוֹ לִי אֱתִי וְגִדּוּמָהּ שְׁמוֹ יַחְדּוֹ:

לֵךְ יְיָ הַגְדֵּלָה וְהַגְבֹּרָה וְהַתְפָּאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹר כִּי כָל בְּשָׁמַיִם
 וּבָאָרֶץ לֵךְ יְיָ הַמְּמַלְכָה וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכָל לְרָאשׁ: רֹמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְהַשְׁתַּחֲוִי לַהֲדוּם רַגְלוֹ קְדוֹשׁ הוּא: רֹמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי
 לַהֲרַק קְדָשׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

עַל הַכֹּל יִתְגַּבֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַומֵּם
 וְיִתְנַשֵּׂא: שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא: בְּעוֹלָמוֹת שְׁבָרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא:
 בְּרִצּוֹנוֹ וּבְרִצּוֹן יִרְאָיו וּבְרִצּוֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל: צוּר
 הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת אֱלֹהֵי כָל הַנְּפֻשׁוֹת: הַיּוֹשֵׁב
 בְּמַרְחֵבֵי מָרוֹם הַשּׁוֹכֵן בְּשָׁמַיִם שְׁמַיִ קְדָם: קְדֻשָּׁתוֹ עַל
 הַחַיּוֹת וְקְדֻשָּׁתוֹ עַל כֶּסֶף הַכְּבוֹד: וּבִכְן יִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ
 בָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵינוּ כָּל חַי: וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר תְּהִי

מִיֵּצֵר הָרָע. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. וְנִבְנוּ כְּדִי לְשֵׁת־אֲשֶׁרָה
 לְשִׁבְיַתְךָ עָלֵינוּ. וְהוֹפֵעַ עָלֵינוּ רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה וִיחָקִים
 בָּנוּ מִקָּרָא שְׂכָתוֹב וּנְחָה עָלֵינוּ רוּחַ יי. רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה
 רוּחַ עֲצָה וּנְבוּרָה. רוּחַ דַּעַת וִירָאָת יי: וְכֵן יְהִי רָצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂאֵזְכָּרָה לַעֲשׂוֹת
 מַעֲשִׂים טוֹבִים בְּעֵינֶיךָ. וּלְלַכֵּת בְּדַרְכֵי יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ.
 וְקַדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. כְּדִי שְׁנוּכָה לְחַיִּים טוֹבִים וְאֲרוּכִים
 לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. וְתִשְׁמְרֵנוּ מִמַּעֲשִׂים רָעִים. וּמִשְׁעוֹת
 רָעוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָבֹא לְעוֹלָם. וְתִבְטַח בְּיָי חֶסֶד
 יְסוּבְכֵנָהּ אָמֵן:

יְהִי לְרָצוֹן אֱמֹרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי:
 וְאֲנִי תַפְלִיתִי לָךְ יי עַת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאַמָּת יִשְׁעֶךָ: ג"ס
 בְּרִיךְ שְׁמֶה דְּמָרָא עֲלֵמָא בְּרִיךְ כְּתָרָךְ וְאַתְרָךְ: יְהִי רַעוּתְךָ עִם
 עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל רַעְלָם: וּפְוִרְקוֹן יְמִינְךָ אֲחֵנוּ לַעֲמָךְ בְּבִירַת מִקְדָּשְׁךָ

Herzen zu thun, und befreie mich von lasterhaften Begierden. Laß deine Lehre unser Antheil sein; mache uns zur Aufnahme deiner heiligen שְׂבִינָה empfänglich; bestrahle uns mit dem Geist der Weisheit und Einsicht; daß an uns erfüllt werde jene Verheißung: Und es wird auf ihm ruhen der Geist Gottes, der Geist der Weisheit und Einsicht, der Geist des Rathes und der Stärke, der Geist der Erkenntniß und Furcht Gottes. So sei es auch dein Wille, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, uns Fähigkeit zu verleihen, dir wohlgefällige Handlungen auszuüben, und den Weg der Tugend zu wandeln! Heilige uns durch deine Gebote, damit uns jenes glückselige lange Leben, das Leben der künftigen Welt, zu Theil werde! Bewahre uns vor Uebelthaten und vor Unglücksfällen die unsern Erdboden zuweilen treffen. Wer Gott vertraut, den umgibt Gnade um und um.

Wohl mögen dir gefallen die Reden meines Mundes, die Gedanken meines Herzens, dir, Ewiger, mein Hort und Erlöser! Amen.

Hierauf wird ואני תפלתי dreimal gebetet.

ק' קבל ברחמים וברצון את הפלחנו:

תתקבל עלותהון ובעותהון דכל ישראל קדמ אבוהון די
בשמיא ואמרו אמן: ק' יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:
יהא שלמא רבא מן-שמיא וחיים עלינו ועל-כל
ישראל ואמרו אמן: ק' עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:
עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

סדר הוצאת ספר התורה.

אין פמוה באלהים אדני ואין פמעשיה: מלכותה מלכות כל
עולמים וממשלתה בכל דור ודור: יי מלך יי מלך יי ימרה
לעולם ועד: יי עז רעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

אב הרחמים היטיבה ברצונה את ציון תבנה חומות ירושלים:
פי בך לבר בטחנו מלך אל רם ונשא אדון עולמים:

Beim Herausnehmen der Gesefhrolle.

ויהי בנסע הארץ ויאמר משה קומה יי ופצו איביה וינסו
משנאיה מפניה: כי מציון תצא תורה ודבר יי מירושלים:
ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשתו:

יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת
נצר חסד לאלפים נשא עון ופושע וחטאה ונקמה: ג' פ
רבנו של עולם מלא משאלות לבי לטובה וחסד
רצוני ותן שאלתי לי עבדה פ' בר פלונית אמתה וזבני
(ואת אחתי וזכתי וזכתי) לעשות רצונה בלבב שלם. ומלמני

Herr des Weltalls, erfülle meine Herzenswünsche zum Guten,
willfahre mir und gewähre meine Bitte, mir, deiner Magd M. M.
Tochter M. M. deiner Magd, verleihe Fähigkeit mir, meinem Man-
ne, meinen Söhnen und Töchtern, deinen Willen mit aufrichtigem

אוֹדֶה כִּי עֲנִיתָנִי וְתָהִי לִי לִישׁוּעָה: אֲדֹר אֶבֶן מִאֲסוֹ
הַבֹּנִים הֵיחָה לְרֹאשׁ פִּנָּה: אֲכֹן מֵאֵת יְיָ הֵיחָה זֹאת
הִיא נִפְלְאָת בְּעֵינֵינוּ: מֵאֵת זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נִגִּילָה
וְנִשְׂמְחָה בּוֹ: זֶה

אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא
אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא
אָנָּה יְיָ הַצְלִיחָה נָּא:
אָנָּה יְיָ הַצְלִיחָה נָּא:
בָּרוּךְ הוּא בְּשֵׁם יְיָ בְּרִכְנוֹכֶם מִבֵּית יְיָ: בְּרוּךְ אֱלֹהֵי יְיָ
וַיָּאֵר לָנוּ אֲסֵרוֹ חַג בְּעֵבְתִּים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אֵל אֱלֹהֵי
אַתָּה וְאוֹדֶה אֱלֹהֵי אֲרוֹמָמָה: אֵלֵי הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי
לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: הוֹדוּ

יְהִלְלוּהוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (על) כָּל מַעֲשֵׂיךָ. וְחֲסִידֶיךָ צַדִּיקִים
עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרָנָה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ
וַיִּשְׂבְּחוּ וַיְפָאֲרוּ וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת
שְׁמֶךָ מַלְכֵנוּ כִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמֶּךָ נָאֶה לֵאמֹר כִּי
מֵעַלְמָם וְעַד עַלְמָם אַתָּה אֵל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל
בַּתְּשֻׁבּוֹת:

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא פֶה אֲדֹנֵי כָּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר:
זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחֲסִידֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הִמָּרָה:
יִתְגַּדַּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֶה רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בָּרָא. כְּרַעוּתָהּ.
וַיִּמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ
אֱמֵן. יְהִי שְׁמֵה רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמָא וּלְעַלְמֵי עַלְמֵיָא. יִתְבָּרַךְ
וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלָּה
וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵה דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעַלְמָא מִן
כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנִחְמָתָא דְאֱמִירָן
בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ אֱמֵן:

את רגלי מדחי : אתה לך לפני יי בארצות החיים :
האמנתי כי אדבר אני עניתי מאד : אני אמרתי בחפזי
כל האדם כזב :

מה אשוב ליי כל תגמוליהי עלי : כום ישועות אשא
ובשם יי אקרא : נדרי ליי אשלם נגדה נא לכל עמו :
יקר בעיני יי המותה לחסידיו : אנה יי כי אני עבדך
אני עבדך בן אמתך פתחת למוסרי : לך אובח ובח
תודה ובשם יי אקרא : נדרי ליי אשלם נגדה נא לכל
עמו : בחצרות בית יי בתוככי ירושלם הללויה :
הללו את יי כל גוים שבחוהו כל האמים :
כי גבר עלינו וחסדו ואמת יי לעולם הללויה :

ח' הודו ליי כי טוב
ח' יאמר נא ישראל
ח' יאמרו נא בית אהרן
ח' יאמרו נא יראי יי
כי לעולם חסדו : ק' הודו
כי לעולם חסדו : ק' הודו
כי לעולם חסדו : ק' הודו
כי לעולם חסדו : ק' הודו

מן המצר קראתי יה ענני במרחביה : יי לי לא אירא
מה יעשה לי אדם : יי לי בעזרי ואני אראה בשנאיי :
טוב לחסות ביי מבטח באדם : טוב לחסות ביי מבטח
בגדיבים : כל גוים סבבוני בשם יי כי אמילם : סבבני
גם סבבוני בשם יי כי אמילם : סבבני כדברים העכו
כאש קוצים בשם יי כי אמילם : דחה דחיתני לנפל
ויי עזרני : עזי וזמרת יה ויהי לי שועה : קול רנה וישועה
באהלי צדיקים ימין יי עשה חיל : ימין יי רוממה ימין
יי עשה חיל : לא אמות כי אהיה ואספר מעשי יה :
יסר יסרני יה ולמות לא נתנני : פתחו לי שערי צדק
אבא בם אודה יה : וזה השער ליי צדיקים יבאו בו :

יסב לאחור: החרים רקדו כאילים גבעורת כבני צאן:
מה לה הים כי רתנום הירידן תסב לאחור: החרים
תרקדו כאילים גבעורת כבני צאן: מלפני ארון חולי
ארץ מלפני אלוה יעקב: ההפכי הצור וגם מים חלמיש
למעניו מים:

לא לנו יהוה לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך
על אמתך: למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם:
ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה: עצביהם כסף
וזהב מעשה ידי אדם: פה להם ולא ידברו עינים להם
ולא יראו: אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחון:
ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו לא יתנו בגרונם:
כמותם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם: ישראל בטח
ביהוה עזרם ומגנם הוא: בית אהרן בטחו ביהוה עזרם
ומגנם הוא: יראי יהוה בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא:
י זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית
אהרן: יברך יראי י הקטנים עם הגדלים: יסף י
עליכם עליכם ועל בניכם: ברוכים אתם ליי עשה שמים
וארץ: השמים שמים ליי והארץ נתן לבני אדם: לא
המתים יהללוה ולא כל ירדי דומה: ואנחנו נברך יה
מעתה ועד עולם הללויה:

אהבתי כי ישמע יי את קולי תחנוני: כי הטה אנו
לי ובימי אקרא: אפפוני חבלי מור ומצרי שאול
מצאנוני צרה ויגון אמצא: ובשם יי אקרא אנה יי
בולטה בפשי: חנון יי וצדיק ואלהינו מרחם: שמר
פתאים יי בלתי ולי יהושע: שובי בפשי למנוחכי כי יי
גמל עליכי: כי חלצת בפשי ממות את עיני מן המערה

ח' ככתוב על יד נביאך. וקרא זה אל זה ואמר.
 קו"ח קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:
 ח' אצו בקול רעש גדול אגיד. וחזק משמיעים קול
 מתנשאים לעמת שרפים לעמתם ברוך יאמרו:
 קו"ח ברוך כבוד יי ממקומו:

ח' ממקומך מלכנו תופיע ותמלוך עלינו כי מחכים אנחנו
 לך מתי תמלוך בציון בקרוב בימינו לעולם ועד תשכון:
 תרנגול ותתקדש ברצון ירושלים עירך לדור ודור
 ולנצח נצחים: ועינינו תראינה מלכותך בדבר האמור
 בשירי עזך על ידי דוד משיח צדקך:

קו"ח ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדוד הללויה:
 ח' לדוד ודוד בגיד גדלך ולנצח נצחים קדשתך נקדיש
 ושכחך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי אגיד
 מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יי האל הקדוש:

אחה בחרתנו u. f. w.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
 קדשנו במצותיו וצונו לקרוא את ההלל:
 הללויה. הללו עבדי יי הללו את שם יי: יהי שם יי
 מבורך מעתה ועד עולם: ממזרח שמש עד מבואו
 מהלל שם יי: רם על כל גוים יי על השמים כבודו:
 מי כיי אלהינו המגביהי לשבת: המשפילי לראות בשמים
 ובארץ: מקימי מעבר דל מאשפות ירים אביון: להושיבי
 עם נדיבים עם נדיבי עמו: מושיבי עקרת הבית אם
 הבנים שמחה הללויה:

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז: היתה
 יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו: הים ראה ויגם הירדן

אֲשֶׁר־יָהִם בְּעוֹלָם הַזֶּה הִדְרִיכֶם שְׂבִילוֹ. וְלָעוֹלָם הַבָּא
יֵאָסְפוּ לוֹ. וְעָלִיָּהֶם הַכָּתוּב אֹמֵר מְלֹלוֹ. אֲשֶׁר־יִהְיֶה
שְׂכָרָהּ לוֹ. וּבְיוֹם זֶה הִשְׁמִיעַ אֶת הוֹד קוֹלוֹ. וְכָל יוֹשְׁבֵי
תִּבְלָה פָּצְחוּ הִלּוּלוֹ. וּמִלְאֲכֵי מַעֲלָה הִנְעִימוּ מִהִלָּלוֹ.
וּבִהִיכָלוֹ כְּבוֹד אֹמֵר כָּלוֹ. שָׂרָפִים וְאוֹפָנִים וְיִקְי חֲשִׁמְלוֹ.
קָדְשָׁהּ וְתִהְיֶה קִדְמוֹ לְסִלְסוֹ. וְחִיּוֹת הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר
עָלִיָּהֶם סָבְלוֹ. נִרְאִים נוֹשָׂאִים וְנִשְׂאִים בְּחִילוֹ. וְנִזְהָר
דִּינוֹר הָעוֹבֵר לְמוֹלוֹ. נוֹתֵן עוֹ וְגִדְלָה לְהִלָּלוֹ. וּמִמָּאֵז
מִקְדִּישִׁים חֲבֵל גִּזְרָלוֹ. יוֹם יוֹם יִנְשָׂאוּהוּ וִירִמּוּהוּ קִהְלוֹ.
חִילִי מַעֲלָה אֵינָם מַעֲרִיצִים לוֹ. עַד יִקְדִּישוּהוּ הָעַם
אֲשֶׁר בָּחַר לוֹ. אֱלֹהֵי אַחֵר אֱלֹהֵי מַאֲדִירִים צִלְצוּלוֹ. וְשִׁלּוּשׁ
קָדְשָׁהּ יִשְׁלָשׁוּ לוֹ. דְּרִי מַעֲלָה עִם דְּרִי מִטָּה קִרְאִים
וּמִשְׁלָשִׁים לְהַקְדִּישׁ לוֹ:

Welt hat sie die Allmacht in ihren Wege geleitet und dann zur
Seligkeit bei sich aufgenommen in jener Welt. Von ihnen sagt der
heilige Sänger: „Wohl dem Volke, dem es so ergeht!“
Heute ist der Tag, an welchem der Allmächtige hat vernehmen
lassen seine majestätische Stimme; da brachen sie aus in Lobgesän-
gen, die Erdenbewohner alle, Himmelschöre stimmten an ihre
lieblichen Lieder, und in seinem Palaste sprach alles Majestät, die
Seraphim und Ophanim nebst dem Feuerprühenden Chaschmallim
machten den Anfang, den Ruhm seiner Heiligkeit laut zu verkünden.
Die heiligen Chajoth — die scheinbaren Träger von seiner Majestät
Thron — und der ihnen gegenüber brausende Feuerstrom folgten
nach, die Allgewalt seiner Allmacht zu preisen. Seitdem aber seine
ihm eigene Nation ihn zu heiligen und ihn täglich im Chore hoch-
zupreisen begonnen, ist es den Himmelschören nicht erlaubt, ihre
Lieder anzustimmen, bis ihn zuvor geheiligt sein erkornes Volk;
nach diesem stimmen jene das dreimal Heilig! die Bewohner der
Himmel nebst den Erdenbewohnern rufen dreimal laut: „Heilig!“
So heißt es bei deinem Propheten: „Und einer rief dem andern
zu: Heilig, heilig, heilig ist der Ewige Zebaoth!“ u. s. w.

אֶחָלָצְדוֹ וְאַבְכָּדֵהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בַצָּרָה: וְעָנּוּ נִכְנָם לְפָנִים
 מִשְׁלֵשׁ מַחֲצוֹת. חֲשֵׁךְ עָנָן וְעָרְפֶּל נְחוּצוֹת. עָנָן לְפָנִים
 וְעָרְפֶּל לְפָנֵי וּלְפָנִים וְחֲשֵׁךְ בְּחוּצוֹת. וְסֵבֶר לוֹ פָּנִים
 לְהַתְרִצוֹת. וְקָבְלוּ עַל יָדוֹ שֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
 מִצְוֹת קְבוּצוֹת. וְנָתַן נַפְשׁוֹ עַל הַתּוֹרָה בְּדַעַת וּבְמוֹעֲצוֹת.
 וְלִכֵּן נִקְרְאָה עַל שְׁמוֹ תַּלְתְּלִיָּה קוּצוֹת. וְזָכְרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה
 עַבְדִּי אֲשֶׁר עָמַד בְּפָרְצוֹת. אֲשֶׁר צוּיָתִי אוֹתוֹ בְּחֹרֵב
 הַר הַנִּבְחָר מִהָרֵי אֶרֶצוֹת. חֲקִים וּמִשְׁפָּטִים וְרַחוּמֵי
 לְחֵיק נִמְלָצוֹת: וְכָל דְּדוֹר הָהוּא אֲשֶׁר שָׁמְעוּ קוֹלוֹ.
 זָכוּ לְהֵיוֹת כְּמִלְאָכֵי זְבוּלוֹ. עָלָיו נִתְרַפְּקוּ וְחָיוּ בְּצִלוֹ.
 וְנָתַן בְּתוֹכָם מִשְׁכָּנוֹ וְאַהֲלֹו. וְהִרְאָם וְהִרְבָּם לְהִירְאוֹתָם
 מוֹפְתֵי מַפְעָלוֹ. וַיֵּדוּ הַחֻקָּה וּכְבוֹדוֹ וַיִּגְדְּלוּ. וּבְשׁוּבֵי רוּחָם
 לְאוֹצַר מִכְלָלוֹ. לֹא שָׁלְטָה בְּבִשְׂרָם רָמָה לְאַכְלוֹ.

Beistand in der Noth.“ — Der sanftmüthige Mose hatte drei Scheidewände, Finsterniß, Wolken und Nebel durchdrungen. Wolken waren die mittlere, Nebel die innere und Finsterniß die äußere Scheidewand. Er wurde freundlich empfangen, und durch seine Hand erhielten wir eine Sammlung von sechshundert und dreizehn Gesezen. Er hatte sich ganz der Lehre geweiht, sie war der beständige Gegenstand seiner Gedanken und seiner Aufmerksamkeit, darum wird ihr auch, in ihrem ganzen Umfang, sein Name beigelegt: Gedenkt der Lehre meines Knechtes Mose, eueres Erretters, (sagt der Prophet Malachai), die ich ihm auf dem erkornen Berge Choreb geboten, Geseze, Rechte und vortreffliche Lehren! — Jenes sämmtliche Geschlecht, das seine göttliche Stimme vernommen, wurde verklärt gleich den himmlischen Engeln. Gott war ihr Schutz und Schirm, und ließ wohnen in ihnen seine göttliche Majestät. Er hatte ihnen viele Wunderthaten gezeigt, seinen mächtigen Arm, seine Herrlichkeit und Hoheit; zuletzt gaben sie dem Himmel ihren Geist zurück; ihr verklärter Leib ruht sanft in der Erde, und kein Wurm wagt es, ihn zu beunruhigen. Die Seligen! auf dieser

לְדַבְּרֵיהֶם בְּעֵינָיו לַיְשָׁרָה . וּמִשָּׁם זָכוּ לְהַעֲמִיד נְבִיאִים
 לְהִתְאַשְׁרָה . וְגַם מִי יִתֵּן וְהָיָה לְבַבְכֶּם זֶה לָהֶם לְבַחֲרָה .
 אֱלֹהֵי אֲפֹשֶׁר לְבַלֵּעַ הַמּוֹת וּלְהַעֲבִירָה . אֲבָל אֵי אֲפֹשֶׁר
 שֶׁכָּבַר נְגִידָה גְּדוּלָה . וְעַל תֵּנָּאִי בְּךָ עָמְדוּ לְקַבֵּל הַתּוֹרָה .
 אֲנִי אֶמְרָתִי אֱלֹהִים אַתֶּם לְהִתְפַּאֲרָה . חַבְלָתְכֶם מַעֲשֵׂיכֶם
 אֲבִן בְּאָדָם תַּמּוּתוֹן בְּעֶבְרָה . וּמִשָּׁה מִזִּרְזֹן וּמִפִּיִּם לְכָל
 שׂוֹרָה וְשׂוֹרָה . וְהַכָּתוּב מִשְׁבַּחוֹ וְהַחֲכָמָה תַּעֲזֹז לְחַכֵּם
 יוֹתֵר מִנְּשִׁלִּיטִים עֲשָׂרָה . וְאֶמַּר לָהֶם אֵל תִּירָאוּ מִן
 הָאִישׁ וּמִן הַסַּעֲרָה . כִּי לְבַעֲבוֹר גַּסּוֹת אַתֶּכֶם בָּא וּלְגַדֵּל
 לָכֶם עֲטָרָה וּבַעֲבוֹר תִּהְיֶה עַל פְּנֵיכֶם יִרְאָה מְהוֹרָה .
 סֶמֶן טוֹב בְּאָדָם שֶׁהוּא בִּישָׁן וְרוּחוֹ נִשְׁבָּרָה . שֶׁכָּל מִי
 שֶׁהוּא עָנָו עִמּוֹ שְׂכִינָה שׂוֹרָה . אֲשֶׁכּוֹן אֶת דְּכָא וְנִשְׁפַּל
 רוּחַ לְעִזְרָה . וְאַל זֶה אֲבִיט אֶל עָנִי וְנִכְה רוּחַ לְהַעֲתִירָה .

wir sterben, wenn wir ferner vernehmen. Der רוח הקודש stimmte ihnen wohlgefällig bei — daher aus ihnen Propheten zur Leitung hervorgingen — und sprach: ich wollte ihre Bestimmung bleibe stets so! Wohl möchte ich nun den Tod verschwinden lassen, was aber unmöglich ist, da es einmal die Bestimmung so ist; ob schon sie unter der Bedingung entschlossen waren die Thora zu empfangen, weil ich nemlich rühmend gesagt: Ihr seid Götter! Aber euer Thun war entartet, daher ihr wie ein Mensch im Grimm sterbet. Darauf Mose ihre (Israels) Reihen ermunterte und redete ihnen zu; daher auch die Schrift lobend von ihm sagt: Die Weisheit schützt den Weisen, mehr als zehn Herrscher. Mose antwortete: Laßt euch nicht bange sein wegen des Feuers und des Sturms; darum ist er allmächtig erschienen, um euch hoch zu krönen und die reine Gottesfurcht auf euer Angesicht zu prägen. Bescheidenheit ist des Menschen rühmliches Zeichen, nur im Sanftmüthigen ruht die שכינה. „Ich wohne im gebeugten und zerknirschten Gemüthe — spricht Gott — schau' auf das Gebet des Armen und des Sanftmüthigen, entreiß' ihn der Gefahr, setze ihn in Ehren und bin sein

הַדְּבֹר לְבָאֲרָה. יִסְבְּכֶנָּהּ יִבְנֶנָּהּ סִתְרֵי תוֹרָה. וַיֵּרָא
הָעָם וַיָּנֻעוּ לָבָם לְשִׁבְרָה. וַיַּעֲמֵדוּ מִרְחֹק מִלִּין לְשָׁנִים
וַעֲשָׂרָה. וּמִלְאֲבֵי הַיָּשָׁרִית יָרְדוּ לְסִיעָם מִשְׁמֵי שְׁפָרָה.
וּמִלְאֲבֵי עֲבָאוֹת יִדְּדוֹן בְּהַלִּיכָהּ יִדְּדוֹן בְּחַוִּירָה. וְלֹא הָיָה
בְּלִבָּר כִּי אִם עֹשֶׂה אוֹרָה. שְׁמָאלוֹ תַּחַת לְרֹאשׁוֹ וַיִּמְּנוּ
תַּחֲבִקְנֵי לְהַעֲוֶרָה. וַנִּשְׁתַּלְּחֵבוּ מִכַּח הָאֵשׁ וְרוּחָם עָבְרָה.
וַעֲנֵנֵי כְבוֹד הָיִילוּ טָלְלֵי אוֹרָה. אֶרֶץ רָעֵשָׁה וְגַם שָׁמַיִם
נִטְפוּ לַחֲשָׁרָה. נָשָׂם נְדָבוֹת תַּנִּיף אֱלֹהִים לִיפָּהּ וּבָרָה.
נִחַלְתָּהּ וְנִלְאָה אֶתָּה כֹּונֶנְתָּה לְשִׁמְרָה. וְכִמּוֹצֵא שָׁלָל
רַב שָׁשׂוּ בְּאַמִּירָה טְהוֹרָה. וַנִּעֲשֶׂה וַנִּשְׁמַע הַנִּשְׁמִיעוּ
בְּאַמִּירָה. וְלֹא הָיָה בָהֶם כַּח לִקְבֹּל יוֹרֵד מִדְּבָרוֹת
עֲשָׂרָה. וַנָּמֹו לְרוּעָם קָרַב אֶתָּה וַשְׁמַע אֲמִירָה. כִּי אִם
יִסְפִּים אֲנַחְנוּ לְשִׁמַּע נָמוֹת מְהִירָה. וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ הוֹדָה

Art, und brauste Stürme, und Blitze mancherlei flammende Strahlen. — Die Stimme des Herrn, gewaltig — die Stimme des Herrn, prachtvoll — sie selbst verständigte sich deutlich; sie umflog das ganze Lager und weihte jeden in der Lehre Geheimnisse ein. Das Volk empfand's, das Herz pochte, und sie bebten auf zwölf Meilen zurück. Da kamen Boten Gottes aus ihren Himmeln herab, ihnen beizustehen, und Engelchöre gängelten sie, wie sie hin und wie sie zurück gewankt. Nicht nur Engel, auch der Allbeleuchtende im Lichtgewande, er selbst ließ sich zu mir herab; seine Linke unterstützte mein Haupt, und seine Rechte umschlang mich. Das mächtige Feuer hatte sie schwächen gemacht, ihre Seele begann zu vergehen; da träufelten die Wolken balsamischen Thau; ein angenehmer Duft stieg von der Erde auf und die Himmel tropften. Einen milden Regen ließeſt du, o Gott, herab und erquicktest dein lechzendes Erbgut (Israel). Sie freueten sich der Verheißung deiner Lehren, wie der FINDER großer Beute. „Wir wollen folgen und gehorchen“ — riefen sie freudig — aber ihre Kraft hatte sie verlassen; es war ihnen unmöglich, mehr als die 10 Gebote zu fassen. Da sprachen sie zu ihrem Hirten: Tritt du herbei und höre weiter;

צאנו ונאלפיו משקהו ומאכלו. חברתו וכל מחמרי
מכללו: ס' קרוץ מחמר מה מועילו. חומר ומתאנה את
שאינו שלו. זה שיש לו אינו שלו. קנין שאינו שלו
למה הוא לו. יבין וישכיל בדעו ושכלו. ישמח ויעז
במתת גורלו:
גורלו הנחיל אל ליראים. בקולות וברקים ולפידים
נוראים:

וכל העם רואים:

ובכן ולך תעלה קדשה כי אתה קדוש ישראל ומושיע:
וכל העם רואים את הנראה והנשמע. וישומעים
את הנשמע והנראה. כשהדבור יוצא מפי
הגבורה. ונחצב על הלחות בהפארה. קול קולי
קולות ורוח סערה. ולפיד לפידים ולפירי אש
בוערה. קול יי בכח וקול יי בהדרה. מפרש את

Schaafe, Rinder, Trank und Speise, dessen Gehilfin, oder was ihm
sonst theuer sein mag: was kann dies alles dem Erdensohn from-
men? er wünscht und lüstet, was nicht ihm gehört; gehört doch
das, was er hat, nicht ihm! wozu besitzt er es, dies uneigentliche
Eigenthum? o möchte er doch weise sein und dieses reiflich über-
legen, dann wird er gewiß froh und vergnügt sein mit dem, was
ihm beschieden sein Loos.

Sein Loos hat Gott beschieden seinen Frommen unter Donner
und Blitz und fürchterlichen Flammen. Und sämmtliches
Volk sah es.

Dir ziemt die Heiligkeit, denn nur du bist Israels Heiliger
und Retter!

Sämmtliches Volk sah nebst dem Sichtbaren auch das Hörbare,
und hörte nebst dem Hörbaren auch das Sichtbare. Jeglicher
Spruch, der dem Munde des Allmächtigen entfuhr, hieb sich selbst
in die Prachttafeln ein; jeglicher donnerte Stimmen von allerlei

מִדְּמָה וְכֹזֵב מִלְּחַשִּׁים. כְּמִדְּקָרוֹת חֶרֶב בּוֹטִים מִנִּקְשֵׁים.
לְשׁוֹן חֲכָמִים מִרְפָּא מִגִּישִׁים. מִפְּרִי פִיָּהֶם יִשָּׁבְעוּ אֲנָשִׁים.
נִרְגָּן דְּבָרָיו כְּמִתְלַהֲמִים חַשִּׁים. שְׂפַת אֱמֶת יִכּוֹן
בִּישִׁינִים. עַד אֶרְגִּיעָהּ לְשׁוֹן טַפְשִׁים. פִּוְשִׁקִּי שְׂפָה
מִחֲתָה עֲנוּשִׁים. צָרוֹת רוּדְפִים וְעֲנֹשׁ מִבִּקְשִׁים. קָמִים
לְהַעֲד חָמָם וְלֹא בּוֹשִׁים. רוּחָם יוֹצִיאוּ כְּסִילִים אֲנוּשִׁים.
שֶׁקֶר בְּהַעֲיֹדֶם יוֹמָמוּ בִּפְרוּשִׁים. תַּעֲשֶׂה לָּמוֹ בְּזִמּוֹתָם
לְחַשִּׁים:

לְחַשִּׁים מִנֵּעַ עֲצָמָה לְחִמּוֹד. וְנִצַּח לְפָנַי תַּעֲמֹד.
ח' לֹא תַחֲמֹד:

שָׁכֵן רֵעֶה בֵּיתוֹ וְאַהֲלוֹ. מִקְנֵהוּ וְקִנְיָנוֹ וְכָל חֵילוֹ. עֲבָדוֹ
וְאִמָּתוֹ שִׁדְּהוֹ וְגִבּוֹלוֹ. וְשׁוֹרוֹ וְחֲמוֹרוֹ וְכָל אֲשֶׁר לוֹ. נִטְעוֹ
וְכַרְמוֹ גֵּגוֹ וְשִׁבְיָדוֹ. בְּעִירוֹ וְעֵצָיו פִּירוֹתָיו וִיבּוֹלוֹ. רֶכְבוֹ
וּפְרָשָׁיו יַעֲרוּ וְכַרְמָלוֹ. יִקַּר בְּסָפוֹ וְזָהְבוֹ וְנֹעַם גִּדְּלוֹ.

Gepлаuder ist quälend; eine wahrhafte Lippe findet Aufnahme unter den Weisen; die Zunge der Thoren wird kaum vernommen. Welt sperren sie das Maul auf, die strafbaren Lügner, um Unheil auszuhauchen; sie jagen nach Unglück und suchen Leiden. Sie sind unverschämt genug, einem in's Angesicht böshafte Lügen zu zeugen, und verrathen nebst ihrem bösen Willen niederträchtige Thorheit. Wird nun ihr Zeugniß als falsch erwiesen, so bist du gehalten, ihnen eben das zu thun, was sie in Anschlag gehabt, jemanden zu thun durch eine Anklage.

Ein Verschulden laß nie auf dich kommen; dann wirst du ewig vor meinem Angesichte stehen. Du sollst dich nicht gelüften lassen.

Deines Nächsten Haus oder Zelt, dessen Güter, Grundstücke oder sonstiges Eigenthum, dessen Sklaven oder Sklavinnen, Feld und Gemark, dessen Ochse, Esel u. d. g. dessen Pflanzstock, Weinberg, Garten und Gänge, dessen Wiesen, Baumstück, Früchte oder Getreide, dessen Wagen und Gespann, Walbung oder Kristen, dessen Kostbarkeiten an Silber oder Gold oder Edelgesteinen, dessen

יִהְיֶה רָמִיָּה צִידָתָם. כִּי אֶזְנוֹ וְעַמָּל תַּחַת שְׂפָתָם. יוֹם
 יִלְכְּדוּ בּוֹגְדִים בְּהוֹתָם. מוֹרְפִים בְּנֶעַר וּבִקְדָּשִׁים חֵיתָם.
 חוֹלָקִים עִם גָּנֵב שׁוֹנְאֵי נַפְשׁוֹתָם. זֶה דֶּרֶכָם וְלֹא כָל
 אַחֲרֵיתָם. וְאֵל תֵּאֱמָר נִלְוִי מֵעַגְלוֹתָם. הוֹדֵר פֶּן תִּלְכֹּד
 בְּמִצּוֹדָתָם. דִּין אַרְבָּעָה וַחֲמִשָּׁה הַשְׁלָמָתָם. גָּנֵבָה אֵין
 לָמוֹ גִּמְכָּרִים בְּגִבָּתָם. בְּנֵי אֵל תִּלְךָ בְּדֶרֶךְ אֲתָם. אֶת
 רִגְלְךָ מִנֶּעַ מִנְּתִיבָתָם:

מִנְּתִיבָתָם חֲשׂוֹךְ וְאֵל תִּתְגַּבֶּה. וְרַעָה אֵלֶיךָ לֹא תֵאָנֶה.
 ס' לֹא תַעֲנֶה:

אֲמִירֵי כָּזָב וּמַעַן כְּחֻשִׁים. בְּנִיב שְׂפָתֶיךָ בֶּל יִהְיוּ אַרְוִשִׁים.
 גַּם אֲוִלִּים אֲשֶׁר מֵאֲחֵרֵינִשִׁים. דּוֹמִים וְנִחְשָׁבִים לְחֻכְמֵי
 חֲרָשִׁים. חוֹלְכֵי רָכִיל שְׁלֵשָׁה מֵעַנְשִׁים. וְנֶאֱמָנִי רוּחַ
 מִכַּסִּים וּמִחֻשִׁים. זֶה חֶלֶק מְלָשָׁנִים דֹּמְרֵינִשִׁים. הִצִּי
 גְבוֹר שְׁנוֹנִים קָשִׁים. מוֹמְנֵי פֶה כְּשֶׁף יוֹקֵשִׁים. יוֹעֲצֵי

Antheil an Dieben nimmt, der ist ein Feind seiner Selbst, auf
 ihnen harret Schand' und Schmach. Gehe nicht in diesem gefähr-
 lichen Wege und gib acht, daß sie dich nicht in ihre Netze schlingen.
 Das Gesetz verdammt den Dieb zur vier- bis fünffachen Bezah-
 lung, und wenn sie nicht so viel haben, so werden sie ihres Dieb-
 stahls halben verkauft. Mein Sohn! gehe nicht auf einem Wege
 mit ihnen, ziehe deinen Fuß zurück von ihrem Pfade!

Von ihrem Pfade weiche und würdige dich nicht herab! dann
 wird dir kein Uebel wiederfahren. Du sollst nicht falsch zeugen.

Lügenreden und falsche Berichte sollen nie deinen Lippen ent-
 fahren. Das Schweigen gibt selbst dem Thoren den Anschein eines
 Weisen; der Ohrenbläser bringt Unheil über drei Personen —
 treue Gemüther verhehlen und schweigen. Klatschhafte Zungen sind
 gefährlicher als abgedrückte spitze Pfeilen des Helden; ihre Netze
 liegen tief verborgen zum Straucheln; sie dichten Arglist, lispeln
 Lügen, stechend wie Dolche. Die Zunge der Weisen bringt Heil,
 und ihrer Lippen Frucht ist Menschenenerquickend. Der Schwärzer

שָׁמַח בְּאִשָּׁת נְעוּרֶיהָ הַמְחַבֶּרֶת. עָמָה הַתַּרְפֵּק וְלֹא
בְּאַחֶרֶת. פּוֹצֵת מַעֲיֵנוֹתֶיהָ חוֹצֶה עוֹבֶרֶת. צִמְחִים הַרְבֵּה
לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת. קָדַשׁ עֲצָמָהּ בְּפִרְיֵשׁוֹת אֲדָרֶת. רִצָּה
לַעֲשׂוֹת מִשְׁמֶרֶת לְמִשְׁמֶרֶת. שָׁמַע מוֹסֵר וְעִנְדָּהוּ
לְגִרְגֶּרֶת. תִּתֵּן לְרֹאשָׁהּ לִוְיַת חֵן וְעֶטֶרֶת:
וְעֶטֶרֶת תִּנְחַל וּבְשִׁיכָה תִּגְנוֹב. אִם תִּשְׁמֹר הוֹן מִלִּגְנוֹב.
ס' לֹא תִגְנוֹב:

תִּתְעַב מִתִּי גִבִּים וְסִיעָתָם. שׂוֹלָלִים וְחוֹמְסִים כָּל
עָתָם. רַחֵק מִעֲשֶׂק וְהִיָּה תָם. קִשָּׁשׁ מִעֲבָדֶיהָ וְהִצִּדֵּק
אוֹתָם. צִפּוֹת לַחֲכָמִים וְאַלֶּף אֲרוֹחוֹתָם. פָּעִלֹת צִדְקָה
לְחַיִּים תִּבְוֹאָתָם. עֲקָשִׁים הִרְחֵק הַמַּעֲקָלִים נְתִיבָתָם.
שִׁפְתוֹתֵיהֶם דּוֹלְקִים וּבִלְבָב רַעְרָתָם. גָּכוֹנוֹ שְׁפָטִים
וּמַהֲלָמוֹת לְגוֹיָתָם. מָדוֹן מִשְׁלָחִים וּמָצָה אֲהַבָתָם. לֹא

thr ergöße dich und mit keiner Andern; dann werden deine Quellen
sich nach außen verbreiten, und Gewächse zum Ruhme und zur
Bracht hervorbringen. Heilige dich durch Keuschheit und besondere
Eingezogenheit; achte auf die Sittlichkeit, denn sie ist dir eine
Zierde um deinen Hals und auf deinem Haupte ein holder Schmuck
und Krone.

Eine Krone hinterläßt du und blühst noch im spätesten Alter,
wenn du dich in acht nimmst, kein fremdes Gut zu entwenden.
Du sollst nicht stehlen!

Verabscheue die Diebesbanden und ihre Gehülfen; thue Nie-
manden unrecht, und sei redlich; schmücke deine Handlungen durch
Gerechtigkeit. Schaue auf die Weisen, und lerne ihren Wandel;
der Tugend Lohn, ihre Ernte, ist glückliches Leben. Halte dich fern
von Hinterlistigen, die nie den geraden Weg gehen; ihre Lippen
glühen, und Bosheit nährt ihr Herz; aber sie bereiten selbst Gei-
ßeln für ihren Leib, Zanksüchtige und Haberliebende genießen nicht
den Gang ihres Betruges, den sie durch boshafte und verläum-
derische Lippen erhascht; einst kommt der Tag, sie werden auf der
That ertappt, dann wehe ihnen! — Wer nur den entferntesten

לְעָרֵי מִקְלָט הַנִּקְרָאִים. בְּהִזְיָדָם לְהַרְוֹג בְּעָלָם בְּרוּאִים.
 אֶתְּהָ תִּבְעֵר בָּדָם לְעֵין כָּל רוּאִים:
 רֹאִים יוֹסְרוּ לְהַשְׁמִיר מֵאָף. שְׁמֹר מִצְוַת וְלֹא־יִבְלֶה
 אֶל תִּשְׁאָף:

ח' לֹא תִנְאָף:

אִשָּׁת בְּסִילוֹת רוּמֶיהָ וְסוּרָרֶת. בֵּיתָהּ דִּירָחֶק כִּי
 נִפְשׁוֹת עוֹכְרֶת. גִּתִּלִּים בְּחֵיק מִחֶתָּה וּמִבְעֶרֶת. דִּרְכֶּיהָ
 שְׂאוֹל וּמָוֶת הוֹדֶרֶת. הוֹלֵךְ אַחֲרֶיהָ לְטִבַּח מוֹסְרֶת.
 וּבַעֲבֹם אֶל מוֹסֵר אֲוִיל מוֹסֶרֶת. וְעַם מוֹרָבָה וְעֶצֶב
 מִמֶּהֱרֶת. חֲמַת גֶּבֶר וְשִׁנְאָה מִעוֹרָרֶת. טִיף נֶפֶשׁ
 בְּשִׁפְתֶּיהָ מִדְּבָרֶת. יוֹם אַחֲרִיתָהּ כְּלַעֲנָה מִמָּרֶת. כִּי
 אֵין הָאִישׁ בְּבֵיתוֹ אוֹמֶרֶת. לֵיד שְׁעָרִים לְפִי קָרֶת. מוֹדֵעַ
 תִּקְרָא לְבִינָה הַמְּאֻשֶּׁרֶת. נִצַּח עָרֵי עַד עָלֶיהָ מִשְׁמֶרֶת.

angewiesenen Freistädte bestimmt; bei einem vorsätzlichen Todschlag aber, der an einem im Ebenbild Gottes erschaffenen Wesen ausgeübt worden, bist du gehalten, das Blut zu rächen und dem Mörder exemplarisch zu bestrafen vor den Augen aller Zuschauer.

Alle Zuschauer werden dadurch gewarnt, um sich vor Bosheit zu hüten — hüte das Gebot, hasche nicht nach Tand. Du sollst nicht ehebrechen!

Weide das Haus einer thörichten, ausgelassenen und treulosen Frau; es hat schon manche reine Seele getrübt. Sie unterhält Gluth in ihrem Schooße und verzehrend Feuer. Der Weg, der zu ihr führt, ist der gerade Weg zur Hölle, zum Tod! die ihr folgen lockt sie zur Schlachtbank, wie die Klapperschlange dem Thoren zu seinem Wehe schellt. Sie gießt Kummer und Mergerniß und entflammt des Mannes Wuth und Haß. Ihrem Munde entfließt Honigseim beim Anbeginn, am Ende aber bittere Galle. Der Gatte ist nicht zu Hause, spricht sie auf den öffentlichen Plätzen. Nimm die Weisheit zur Freundin an und folge der Vernunft; lasse sie dich führen, dann bist du geschützt auf ewige Zeiten. Freue dich mit dem dir verbundenen Weibe deiner Jugend, mit

אַרְקִים וְכֹדִים יִסֹּר בְּכַצָּת. קָבַל מִזְרָאוֹ וְלֹא תָעִיו מִצָּת.
ח' לֹא תִרְצָת:

תֹּכַחַת אֲרֹב מִיִּסֹּר יִרְאִים. שְׁמֹר וְדַוְדָּר מִפְתּוֹי
חֲטָאִים. רַגְלֵיהֶם רָצִים וְלָרַע מִוְכָאִים. קִשָּׁר קוֹשְׁרִים
לְהַפִּיל חֲלָפָאִים. צָרִים בְּעַמְּקֵי שְׂאוֹל קְרוּאִים. פּוֹעֲרֵת
לְבָלִי חֹק בָּאִים. עֲצָבָת נֹחֲזָנִים וְכֶשֶׁל מִמְצִיאִים.
שִׁפְחוֹתֵיהֶם אֲרֹב דָּם מִמְלָאִים. נִחַלֵּת אֹנֶלֶת יִנְחַלּוּ
כְּתָאִים. מְשׁוֹבָתָם תִּדְוָרָגִם בְּתַחֲלוּאִים. לֹא תִאֲבֹה
לְעֲצָת נִשְׁנָאִים. כִּי כְּחָצִיר יִמְלוּ וְכַדְשָׁאִים. יִחִירִים
אֲשֶׁר בְּרִצָּח חֹטְאִים. טָרַח גִּזְרָתָם עָלַי מִשִּׂיאִים.
חֲנָפִים אֶרֶץ בְּדָם מִטְמֵאִים. וְדָר שְׂכִינָתִי מִתּוֹכָם
מוֹצִיאִים. וְעַל יְדֵי תַלְלִים הִנְמָצָאִים. הִעֲגִלָּה הָעֲרוּפָה
בְּנַחַל מִבִּיאִים. דָּם שׁוֹפְכִים בְּשׁוֹגֵג בְּלֹא רוּאִים. גּוֹלִים

Der Erde Grundlage und der Himmel hat sein Wort befestigt;
erkenne sie, seine Majestät, sei nicht starrsinnig! **Begehe keine
Mordthat!**

Nimm sie willig an, die Ermahnungen und Strafreden der
Gottesfürchtigen. Hüte dich! sei vorsichtig! laß dich die Schmeichelei
der Sünder nicht verführen! ihre Füße sind behend, zum Bösen
zu laufen. Sie verbünden sich in der Absicht, die Unschuld zu
stürzen; aber sie selbst, die Wichte, stürzen in die Tiefe der uner-
messlichen Gruft; sie trachten, Unheil zu stiften und Unglück zu
verbreiten, Nachstellung ist ihr Lösungswort. Die Thoren! ihr An-
theil ist Thorheit, ihre Unbesonnenheit bringt sie um mittelst lang-
wieriger Krankheiten. Folge ja nicht dem Rathe dieser Verhassten;
sie welken hin wie Gras und Blumen. Uebermüthige, die Trevel-
that ausüben,bürden mir die Last ihres Geschickes auf; sie be-
flecken das Land, verunreinigen es durch Blutschuld und veranlassen
mich, den Glanz meiner שכינה aus ihrer Mitte zu entfernen. —
Bei Greignung eines gefundenen Erschlagenen soll die Ceremonie
mit dem עגלה ערופה im Thale vorgenommen werden; für den
unvorsäglichen und ohne Zeugen geschehenen Todschlag sind die

רִבְקָהּ. גַּעֲיֹת שְׂשׁוּעַ וְתַחֲנוּן מִפִּיקִים. דּוֹרָשִׁים לְצוּרָם הַיּוֹת
 בֶּן חוֹבָקִים. הַשְׁתָּפוּ שְׁנֵיהֶם עִמּוֹ עֲסוּקִים. וְנוֹצְרֹת
 וְנוֹלָדָת לַעֲתִי חֲקִים. זָכוּהָ וְהִבִּיאֹהָ בְּבִרְיֹת לְדֹקִים.
 חֲבִקּוּהָ בְּרַכִּים וְשָׂדִים מְנִיקִים. מִטָּרָה חֲקֹה זָנִים וּמִשְׁקִים.
 וְגִיעֵרַת עֲמָלָם. עֲמָהּ מַחֲלָקִים כֶּשֶׁר וּמוֹסָר מַחֲנִכִים
 וּמַחֲזִיקִים. לְשׁוֹן לְמוֹדִים וְדְבָרִים עֲתִיקִים. מִתְקַנִּים לָהּ
 עֵזֶר וְלִהְשִׁיאוֹהָ זֹקֵקִים. נוֹשָׂאִים פֶּלֶל עֲבוּרָהּ וְלֵאמֹר
 זֹעֲקִים. סָמְכָם בְּמֵאכָל וּבְמִשְׁתָּהּ וּבְתַפְנוּקִים. עֲנִידָם
 בְּכֶסֶת נִקְיָה בְּחִשּׁוּקִים. פָּנֶה לְגַעֲרָתָם לְבַל יְהוּ מִצִּוּקִים.
 צִפִּיָּה לְמוֹסָרָם וְלֹא תִרְדָּף רַקִּים. קִיָּם כְּבוֹדָם וּמוֹרָאָם
 כְּחֲקִים. רַבּוֹת אֶרֶץ יָמִים מִעֶזְרֹן מְנִיקִים. שָׁוִים לְכְבוֹדוֹ
 וְלִמְרָאוֹ גִּזְרֵי וּמִקִּים. תַּחַת כֶּן הוֹדוּהָ מַלְכֵי אֲרָקִים:

geschickt, den Schöpfer oft angefleht, des Glückes halben dich zu umarmen; sie sind beide Theilhaber deines Seins. Nachdem du nun geschaffen und zur bestimmten Zeit erzeugt worden, haben sie auch für deine Seligkeit gesorgt und dich in das göttliche Bündniß gebracht; sie haben dich in ihrem Schooße getragen, und deiner Mutter Brust hat dich genährt; sie haben dich gepflegt mit Speis und Trank, sie haben mit dir getheilt, was ihr unermüdeten Fleiß erspart; sie haben dir eine gute Erziehung gegeben; sie haben dich wohl sprechen gelehrt und dir Unterricht gegeben in den Gesetzen. Ihre Sorgfalt ging auch dahin, dir eine Gehülfin zu schaffen und dich zu verehlichen. Deinethalben heben sie ihre Hände andachtsvoll und flehen den Allmächtigen an. O, sei auch du eine Stütze ihnen! versorg' auch sie mit Speis und Trank und Bequemlichkeiten; kleid' auch sie rein und anständig; habe Nachsicht mit ihnen, damit sie sich nicht ärgern! Nimm ihre Strafreden an und gib dich mit Tändeleien nicht ab. Sie zu verehren, und hochzuachten, sei dir ein unwandelbares Gesetz; dann wirst du ein hohes Alter erreichen in reiner Unschuld. Gott hat die Ehrfurcht der Eltern der Seinigen gleichgesetzt und eben darum huldigten ihm die Könige der Erde.

שֶׁלֹשׁ מִצְוֹתָיו עֲרוּכָה. נִכְפַּל בְּלַחֲמוֹ לַעֲנֹגָה וּרְכָה.
 מִמָּרָה נָתַן כֶּדֶת וְכִהְלָכָה. לְאוֹת הוֹשֵׁם עָלָיו לְסִמְכָה.
 כִּי לְשֵׁנָה מְלֹאכֶתוֹ נִעְרָכָה. יִצְיָאוֹתָיו וְרִשְׁוִיּוֹתָיו בְּלִי
 לְהַפְכָה. טַרַח מִשָּׂא בּוֹ לְחֻשְׁכָה. חֲלוּל מִזִּיד לְסִקִּילָה
 לְמִשְׁכָה. וְכִירָה וְשִׁמְרָה עָרְיוֹ תְּנוּכָה. וּמַעֲיִן הָעוֹלָם
 הִבָּא מִתְקוֹ לְחִנּוּכָה. הַנוֹצְרוֹ יִנָּצֵל מִשְׁלוֹשׁ מִבּוֹכָה.
 דִּין עָנָשׁוֹ וְאַוְדָּוָתוֹ חֲתוּכָה. גְּמוּל מִשְׁכָּרָתוֹ מֵאֵתִי
 חֲמוּכָה. בִּינִי וּבֵין אִם הַמְּבָרָכָה. אוֹת שְׁמָתִי כִּי לִי
 הַמְּמָלְכָה:

הַמְּמָלְכָה הַמְּלִיכָנִי בְּנֵאמָה. וְתוֹכָה לְאַרְךָ יָמֶיךָ:

ח' כִּבְדֵּךְ אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ:

אָמֵן וּמִיָּנֶקֶת בָּךְ מִתַּעֲסָקִים. בְּשִׁלְךָ תִּתְחַלֵּה כְּאִזְוֹר

schehen; man ist zu drei Mahlzeiten am Sabbath verpflichtet. An ihm fand jeglicher vom Volke seinen Antheil Manna doppelt. Schon im Lager zu Marah erhielt das Volk die sämtlichen Gesetze für den Sabbath. Er ist zum untrüglichen Zeichen eingesetzt worden, daß Gott in sechs Tagen seine Werke vollendet hat. Am Sabbath ist's unerlaubt, auch nur etwas aus einem umschränkten Gebiet in ein unumschränktes, oder umgekehrt, zu bringen, und durchaus keine Lasten zu tragen. Der muthwillige Entweiher des Ruhetags wird zur Steinigung ausgeführt. Des Sabbath's eingedenk zu sein, oder den Sabbath hüten, beide Gebote sind von gleichem Inhalte. Der Sabbath ist ein Vorgeschmack des zukünftigen Lebens; wer ihn recht hält, wird von den drei Drangsalen, die der Welt bevorstehen, errettet. Ich habe die Strafe für den Entweiher des Ruhetages bestimmt — spricht Gott — auch sichere ich dem Heiliger Belohnung zu. Ich habe den Sabbath eingesetzt zwischen mir und einem gesegneten Volke, zum Zeichen, daß ich bin der Weltregent.

Der Weltregent bin ich! huldige mir, wie du versprochen, dann wirst du lange leben. Ehre deinen Vater und deine Mutter!

Deine Pflege und Erhaltung hat er beide bestätigt; du warst ihr erstes Anliegen. Sie haben manches inbrünstige Gebet zu Gott

בְּהִמָּה בּוֹ נִפְשָׁעִים. לְהִבִּיא שָׂכָר לְחַטָּאִים וּפּוֹשְׁעִים.
 מִפִּירֵי חֶק וְלִשְׁקָר נִשְׁבָּעִים. נִלְכָּדִים בְּעֹנָם וּבְדוֹנָם
 נִתְבָּעִים. שׁוֹנְאֵי תוֹכָחוֹת וּמוֹסָר פּוֹרְעִים. עֲבָרוֹת יוֹכְלוּ
 וּבְרָגוֹ שְׁבָעִים. פּוֹקֵד עֵזֶן אֲבוֹת עַל שְׁלֵשִׁים וָרֶבַע.
 צוֹמֵר לְבִקְרִים כָּל רִשְׁעִים. מ' קִנּוּיָא וְנוֹקֵם וְקוֹבֵעַ
 קוֹבָעִים. רוֹאֶה וְצוֹפֶה טוֹבִים וְרָעִים. שְׁמֹר וְהוֹדִיר
 מֵאֲרָר פְּגָעִים. תִּתִּירָא מִלְּשָׂא לְשׁוֹא שֵׁם תְּמִים דְּעִים:
 תְּמִים דְּעִים דְּבַר בְּקָדְשׁוֹ. וְהוֹדִיר עַל מוֹרָא מְקַדְשׁוֹ:
 מ' זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְשׁוֹ:

תִּשְׁלֹם כָּל מַעַשׂ וּגְמֹר מְלָאכָה. שַׁבַּת מְנוּחָה וְקִדְוָשׁ
 בְּרָכָה. רָגַל לְהִנָּשֵׁב וּלְמַעַט הַלִּיכָה. קָרוֹי עֲנָג לְכַבְדּוֹ
 כְּהַלְכָה. צַעַד תְּחוּמָיו אֲלֵפִים לֵלְכָה. פְּסִיעָה גָּסָה בּוֹ
 בְּלִי לְהִלְכָה. עֶרֶךְ הַכֶּנֶתוֹ בְּשֵׁשִׁי לְעֶרְכָה. סְעוּדוֹת

fallen in ihrer Sünden Netze, und ihr Muthwille wird geahndet. Feinde der Sittlichkeit und Verächter der guten Zucht fahren zur Gruft hinab kummerfoll; er ahndet Verbrechen über das dritte und vierte Geschlecht; mit jedem Morgen rottet er Bösewichter aus. Er ist ein eifervoller Rächer und beraubt die Räuber ihres Lebens, er sieht und schaut der Menschen Wohl = und Uebelthaten. Hüte dich und nimm dich wohl in acht, daß dich nicht treffe des Schicksals Fluch. Habe Vorsicht, und nenne ihn nicht, den heiligen Namen des Allwissenden!

Der Allwissende selbst hat sie angepriesen, seine Heiligkeit, er hat es scharf empfohlen, Ehrfurcht gegen sein Heiligthum zu haben. Sei des Ruhetags (Sabbat) eingedenk, ihn zu heiligen!

Er ist der Tag des Beschlusses aller Arbeit und der Vollendung aller Werke; er ist der Ruhe geweiht und geheiligt dem Segen; an ihm soll man sich des Gehens und Laufens möglichst enthalten; er heißt *Wonnetag*, ihm gebührt gehörige Verehrung. Eine Strecke von zweitausend Schritten ist das erlaubte Gehmaß in weitausgedehnten Schritten darf man am Sabbat nicht gehen. Am Freitag schon muß die Vorbereitung auf Sabbat ge-

סִכְלִים. חֹכִים יִשְׁעָה מֵאֲשִׁים וְאֱלִילִים. וְנוֹחִים תְּעוֹבִים
שְׁקוּצִים וְגִלּוּלִים. וְחֶלֶק יַעֲקֹב יוֹצֵר הַכֹּל אֵל אֱלִים.
הַמּוֹן מִים נוֹתֵן וְנִשְׂיָאִים עוֹלִים. דְּבָרוֹ מִקִּים וְעֲצָרָתוֹ
יִשְׁלִים. גּוֹעַר בָּיִם וַיִּהְיֶמוּ גִלִּים. בּוֹ תִדְבְּקוּ וְעַדִּיו יִהְיֶיוּ
מִיַּחֲלִים. אֹיְבֵיכֶם יִפִּיל חֲלָלִים חֲלָלִים:
חֲלָלִים אֲפִיל כָּל שׂוֹכְחֵי הַשֵּׁם. הַשֹּׁמֵר פֶּן תִּכְשַׁל
וְתֵאשָׁם.

ח' לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם:

אֲמַתִּי שְׁמוֹ הַמְּפֹרָשׁ בְּשִׁבְעִים. בּוֹ נֹסְדוּ אֲרָצוֹת
וְנִטְעוּ רִקְיָעִים. גְּבוּלוֹת אֶרֶץ וְרוּחוֹת מְרִבָּעִים. דְּבָקוֹ
בְּחוֹתָמוֹ הָיוֹת נִקְבָּעִים. הַזִּכָּר עַל הַיָּם וְנִעְשָׂה בְּקִיעִים.
וְעַל הַמַּיִם אֵל הַכְּבוֹד הִרְעִים: זָכָר קָדְשׁוֹ בּוֹ יְרוּצוֹ
נוֹשָׁעִים. חוֹצֵב לְהַבּוֹת וּמְפּוֹצֵץ סִלְעִים. מְהִיר עֵינָיִם
מִרְאוֹת רָעִים. יִצְוֶרְיוֹ בּוֹהֵן בְּכָל עֲתִים וְרַגְעִים. כְּלוֹת

Weltenſchöpfer, der allmächtige Gott, der den Regen ſendet und die Wolken treibt, der ſeine Verheißung beſtätigt und ſeinen Rathſchluß vollführt, der die tobenden Meereswogen zur Ruhe ſchickt, ihm ſollt ihr anhangen und auf ihn vertrauen; dann ſtreckt er euere Feinde hin in Haufen Leichname.

In Haufen Leichname werde ich hinfſtrecken alle Gottvergeſſene. Nimm dich in acht, daß dir nichts zu ſchulden komme. Nenn' ihn nicht vergeblich, denn heiligen Namen.

Den wahren, durch ſiebenzig Eigenschaftswörter anzudeutenden Namen in ihm liegt der Erde Urgrund und deß ausgedehnten Himmels, der Erde Grenzen nebst den vier Winden haften feſt an ſeinem Siegel; bei'm Meere wurde er ausgeſprochen, und eß theilte ſich — über Fluthen donnerte Gott der Ehre. Der Name ſeiner Heiligkeit iſt eine Feſte, in ihn flüchten, die Hilfe ſuchen. Er wirft flammenden Blitz, und Felsenſtücke zerschmettern. Sein Blick iſt rein, kann kein Unheil ſchauen; ſeine Geſchöpfe prüft er zu allen Zeiten, in jedem Augenblick; ſein Grimm reibt Töbeler auf, bringt Unglück über Sünder und Verbrecher; Geſetzſtörer und Läſterer

עֲשִׂיתִי. שִׁדְדֹתַי מִיֵּיב וְחִילוֹ הִחַלְשֵׁתִי. שֶׁבַת קִדְשׁ לָכֶם
הִנַּחֲלֹתִי. תִּרְגְּלֹתִי וּבִכְנָפַי נָשָׂר נִשְׁאַתִּי. תִּקַּף שָׁלֹשׁ
מִתְנֹות לָכֶם נָתַתִּי: נָתַתִּי לָךְ תּוֹכָחוֹת מוֹסְרִים. הִשְׁמַר
לְבַל תִּטָּה אֲשׁוּרִים:

ס' לא יהיה לך אֱלֹהִים אֲחֵרִים:

תַּעֲתוּעִים הָמָּה מוֹסֵר הַבָּלִים. שָׁחַר אֵין לָמוֹ וְלֹא
מוֹעִילִים. רוֹדְפִים אֲחֵרֵיהֶם לָכֶם הִתּוּלִים. קִצָּף מוֹסִיפִים
וְחִימָה מַגְדִּילִים. צוֹרֵת חָמָּה וּלְבָנָה נוֹטָלִים. פִּלְשִׁי
עַב וְתַבְנִית מוֹלִים. עֲצָבִים בְּתַבּוּנָם מַעֲשֵׂה בְנֵי־לִים.
סוֹגְדִים לָהֶם וְאֵלֵיהֶם מִתְפַּלְלִים. נוֹתָנִים לָהֶם כְּבוֹד
וְהַלּוּלִים. מִשְׁתַּחֲוִים לָמוֹ וּמִשְׁאַלְתָּם שְׁאֵלִים. לֹא יִשְׁיבוּ
לָלֶכֶם וְאִינָם מִשְׁכִּילִים. כִּי יִרְאָתָם פְּגָרִים אֲמָלִילִים.
יַצְעֲקוּ אֵלֵיהֶם וְאִינָם נִצּוּלִים. טָחוּ עֵינֵיהֶם וּלְבוֹרָתָם

Tage befreit; ich habe das Meer gespalten und euch hindurchge-
führt — ihr habt mit Augen gesehen, was ich gethan — ich habe
euern Verfolger Amalek gestürzt und sein Heer aufgerieben — ich
habe euch den heiligen Ruhetag (Sabbath) geschenkt; ich habe
euch geleitet, auf Adlerflügeln getragen und — ein dreifaches,
mächtiges Geschenk gegeben.

Gegeben hab' ich dir erprobte Sittenlehren; nimm dich wohl
in acht, weiche nicht vom Pfade! Nimm dir keine fremde
Götter an!

Ländeleien, eitle Wesen sind sie, heillose und unnütze Dinge;
nur getäuschte Herzen suchen sie und ziehen über sich den göttlichen
Unwillen und seinen mächtigen Zorn; sie nehmen das Bild der
Sonne oder des Mondes, oder irgend eine Wolken- oder Planeten-
gestalt, oder auch selbsterdachte geschnitzte Götzen, bücken sich, beten
sie an, verehren sie, fallen hin und flehen um Erfüllung ihrer
Wünsche, ohne zu bedenken, daß diese Götzen leblose, unmächtige
Körper sind, die ihre Anbeter nicht retten können. Blinde Augen
nur und verstockte Herzen harren auf Hilfe der Scheusale, die ihre
Thorheit sich zum Schutzgott gewählt; aber Jakob's Antheil ist der

מַשְׁחִיקִים הַכְּבֹדֶתָ נִגְהִיָּה. וְהִשְׁמַעְתָּ לְעַם בְּמִהְיָה:
ס' אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֵיָה:

אֶרֶץ עָשִׂיתִי וָאָדָם בָּרָאתִי. בְּרִיחַ וְדִלְתִים לַיָּם שָׁמַתִּי.
גְּרִירָתִי שָׁחַר וְנִשְׁפָּה וּבִקָּר צִוִּיתִי. דֶּהֱךָ לַחֲזוֹן קוֹלוֹרָה
פִּלְגָתִי. הָאֹר וְהַחֲשֵׁךְ בְּמִקּוֹמָם שִׁכַּנְתִּי. וְהָאֶרֶץ וּמִלֹּאֲהָ
לְכַבֹּדִי יִצְרָתִי. זְרִיחַת מִזְרוֹת בְּעַתָּם הוֹצֵאתִי. הַקּוֹת
שָׁמַיִם וָאֶרֶץ מִשְׁטָרָם שָׁמַתִּי. מוֹכְלִי שָׁקָר בְּשִׁפְחָה
הַיָּבֵב־תִּי. יוֹרְדִי בִקְעָה לְשׁוֹנָם בָּלִלְתִּי. כְּדָרְלַעֲמָר
וְעוֹזְרִיו הַבֵּיתִי. לְעֵמֶק שָׁוָה לִילָחַת חֲלַקְתִּי. מוֹרִיָּה עֲקָדַת
יָחִיד רָאִיתִי. נָדָר נִדְרָתִי בִי נִשְׁבַּעְתִּי. שָׁר אֶל מִלְּאָךְ
בְּעֶזְרוֹ הָיִיתִי. עַמּוֹ מִדְּבַר לְרוֹדְפוֹ הוֹהֵרָתִי. פִּתְרוּסִים
בְּעֶשֶׂר מִכּוֹת מַחְצָתִי. צְבָאוֹתֶיכֶם בְּעֶצֶם הַיּוֹם גָּאֵלְתִּי.
קִרְעֵתִי יָם סוּף וְאַתְכֶם הֶעֱבַרְתִּי. רָאִיתֶם בְּעֵינֵיכֶם אֲשֶׁר

Aus den Himmeln ließeſt du dein Feuer blißen und dein auf=merkſames Volk vernehmen: Ich bin's, der Ewige, dein Gott!

Ich habe die Erde erſchaffen und einen Menſchen hervorge=bracht; ich habe die Miegel und die Schleußen des Meeres gemacht; ich enthüllte den Morgen, auf mein Geheiß dämmert es und tagt; ich leite des Donners Blitz auf rechter Bahn! ich habe dem Lichte und der Finſterniß ihre Herberge angewieſen, und die Erde mit Allem, was ſie füllt, erſchaffen zu meiner Ehre; ich führe ſie auf, die lichten Sterne, zur beſtimmten Zeit, und des Himmels Ge=ſetze und Regiment hab ich feſtgeſetzt; ich bin's, der jene allgemeine Ueberſchwemmung gebracht zum Untergang jener Sünderrotte; ich habe die Sprache der Bewohner jener Ebene verwirrt; ich ſchlug Redorleomer ſammt ſeinen Waffenbrüdern und verfolgte ſie gen Emek = Schawe die halbe Nacht; ich ſah auf dem Berge Morijah, wie der Vater ſeinen einzigen Sohn zum Opfer bereitete, und dort that ich ein Gelübde, ſchwur bei mir ſelbſt; ich war der Beiſtand Jakobs, als er mit dem Engel rang; ich warnte ſeinen Verfolger Laban, ihm nichts zu leide zu thun; ich ſchlug die Bathruſim (Egypter) mit zehn Streichen; ich habe euere Heere bei hellem

תַּחֲתֵי־יָדָיו אֶרֶץ כְּדָנָה נִמְקִים. נִשְׁחָו גִּבְעוֹת עוֹלָם
הַמִּצּוֹקִים. רַבּוֹ רָעָמִים וּגְבָרוֹ זָקִים. קוֹלִי קוֹלוֹת מְשָׁנִים
וְחִזּוֹקִים. צִפְצוֹף הַדְּבוֹר כְּלִיצוּצֵי בָרָקִים. פְּטִישׁ מְפוּצֵץ
סִלְעֵי נִקְיָקִים. עוֹרָה אַחֶרֶת וְשֵׁתִים מִתַּחֲלָקִים. סוֹד
יִרְאִים וּמִשְׁפָּטִים צַדִּיקִים. נוֹתָנִי קוֹל שׁוֹפָר מִתַּחֲזוֹקִים.
מִשָּׁה יִדְבָּר וְהַכֹּל שׁוֹתָקִים. לַעֲמוֹ הַנְּחִיל מִדְּבַשׁ מִתּוֹקִים.
כִּשֶׁר אֲמוֹנֶת עֵתִים חֲשׂוֹקִים. יִדְעֵת חֶסֶן וִישׁוּעַת נְוִיקִים.
טַעֲמֵי חֲכָמָה וְדַעַת מְפִיקִים. חֶנֶם נִתָּנָם גּוֹזֵר וּמִקִּים.
זָכָם בְּמִתְנָה לְבוֹ דִּבְקִים. וְכָלוּ מִחֲמָדִים וְחִכּוֹ מִמִּתְקִים.
הַשְׁמִיעַ אֲנָכִי בְּרֹאשׁ פָּרָקִים. דִּבְרָה בְּעִשׂוֹרָתוֹ בְּמִים
עֲמוֹקִים. גְּבוֹר נִגְלָה וְנִלְחַם בְּמִצּוֹקִים. בְּרַחֲתוֹ בְּסִינֵי
דָּתוֹת וְחֻקִּים. אֲוִי כְּרַחֲמָן נִגְלָה מִשְׁתַּחֲקִים:

Da zerflossen der Erde Tiefen wie Wachs, und die ewigen, unerschütterlichen Hügel sanken. Das Donnern wurde stärker und heftiger das Blitzen, Stimmen folgten auf Stimmen, mannigfaltiger und mächtiger; die Töne des allgewaltigen Spruches bildeten Blitzstrahlen und zermalnten Felsenstücke. Nur ein Spruch entfuhr dem göttlichen Munde, aber von doppeltem Gehalte: Grundbegriffe der Gottesverehrung und der gerechten Gesetze. Die Schopharstimmen wurden immer stärker, bis Mose zu sprechen begann, und alles schwieg. Er überlieferte frommende Glaubensartikel, lieblicher als Honig, zeitliche Feiertage, heilige Rechte der Ehen, heilsame Rechtslehren, weise Opfergesetze und vernünftige Reinigungslehren. Der Allvermögende hat sie ihm überliefert, um seine Getreuen damit zu beschenken. Er, der Allgeliebte, ließ zuerst den Spruch: „Ich bin es, der Ewige, dein Gott, der ich dich aus dem Land Mizrajim geführt habe“ vernehmen; dort, als er einen Weg durch tiefes Gewässer bahnte, zeigte er sich in Gestalt eines mächtigen Kriegshelden; hier aber auf dem Sinai, wo er Gesetze und Rechte verordnete, da erschien er unter der Gestalt eines Erbarmungsvollen aus den Himmeln.

הַמְשׁוּלִים לְשֵׁלֶשׁ מִשְׁקִים נְחָמִים. וּבְפָחוֹת שְׂבָכָיִים
 נִשְׁמָרִים וְעוֹמְדִים. זֹנְחִים הַגְּבִיָּה וְלִנְמוֹךְ יוֹרְדִים. חַיִּים
 וְרַפָּאוֹת לְמוֹצָאֵיהֶם מִעֲמִידִים. מִזֶּהר בְּעֵלִיל שְׂבָעֲתִים
 מִנְקָדִים. יִקְרִים מִזֶּהב וּמִפְּנִינִים נְחָמִים. כָּל חֲפָצִים
 לְנִגְדָם בַּל נִמְדָּדִים. לָקַח טוֹב וּמוֹסָר מִגִּידִים. מִתֵּק
 וּמִרְפָּא לְעֶצְמוֹת וְגִידִים. נְתוּנִים מֵאִשׁ וְכֹאֵשׁ יוֹקְדִים.
 סֶם חַיִּים לְבָהֶם מִתְכַּבְּדִים. עֲזוּבֵיהֶם עֲזוּבִים וְחוֹבְקֵיהֶם
 מְכַבְּדִים. פֶּלְפּוֹלֶם בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מִתְלַמְּדִים. צוֹרְפֵיהֶם
 מוֹשִׁיבִים בֵּין נְגִידִים. י' קוֹנֵיהֶם לַחַיִּי עוֹלָם עֲתִידִים. רַב
 טוֹב הַצָּפוֹן לַחֲסִידִים. שׁוֹמְרֵיהֶם יֵצְלוּ מִכָּל פְּחָדִים.
 תּוֹמְכֵיהֶם מֵאֲשָׁרִים וּבִזְיוֹתָם מִלְּפָדִים:
 מִלְּפָדִים לְפִידִים וּבְרָקִים נוֹגְהִים. בְּתַתּוֹ קוֹל עוֹ
 מִשְׁמֵי גְבוּהִים:

י' וַיִּדְבֵּר אֱלֹהִים:

gemessenen Worte Gottes. Sie gleichen den dreierlei lieblichen Getränken (Wasser, Wein und Milch), die sich besser halten in geringen Gefäßen, die das Hohe scheuen und das Tiefe suchen. Leben gewähren sie und Heil denen, die sie inne haben; sie sind rein, siebenfach geläutert, - würdiger als Gold, schätzbarer als Perlen, und alle Kostbarkeiten haben gegen sie keinen Werth. Sie verkünden vortreffliche Lehren und ermahnen zur Sittlichkeit; angenehm sind sie und heilsam für Mark und Gebeine. Sie stammen vom Feuer und sind alldurchdringend gleich dem Feuer; ihren Verehrern gewähren sie Lebensarznei, verachten ihre Verächter und verehren die sie schätzen. Durch dreizehn Argumente werden die streitigen Punkte in ihnen erörtert; die sie aufhellen, werden unter Fürstn gesetzt, und die sich eine Fertigkeit darin erwerben, reifen zum ewigen Leben. Mächtiges Gut harret den Frommen, die Gottes Worte hüten, trifft kein Unglück; selig sind, die sich fest an sie halten — ihre Verächter lodern auf in Feuerflammen.

In Feuerflammen und Blitzstrahlen erscholl die Stimme der Allmacht aus jenen unermesslichen Höhen, und Gott — sprach —

וְרַב פֶּעֱלָתִי. כִּי עַד עֲתָה בְּמִרוּמִים שָׁכַנְתִּי. וְהַיּוֹם
בְּאָדָם מִתְּנוֹת לִקְהָלִי:

צִיר אֲמוֹנִים נִתְעַלָּה בְּבַחֲרִים. כְּצִנֹּת שְׁלֹג בְּיוֹם
קִצְרִים. חָכָם עָלָה לְעִיר גְּבוּרִים. וַיֵּרֶד עוֹ מִבְּטָחָה
לְהַדּוּרִים. אֲמָרִים נְעִימִים מִפְּנִינִים יִקְרִים. וְקִבְּלָם
מִימִין יוֹצֵר הָרִים. וְצִבְאוֹת קָדְשׁ עֹנִים וְאוֹמְרִים. טָרָם
נִשְׁמָע אֲנֹנוּ שׁוֹמְרִים. וְשָׁמְעוּ מִפִּיו עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים.
וּפָתְחוּ וַיִּרְעֻדוּ מִרַעְמִים כִּבְרִים. וּפָתְחוּ וַעֲנוּ כָּל הַיְּצוּרִים
יְיָ עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן וּמִשְׁפָּטִים יִשְׁרִים: ^ח וַיִּשְׁמְחוּ כָּל הָעָם.
בְּשִׂמְחַת אֲמָרֵי נֶעֱם. וְנִתְמַנָּה צִיר רָעָם. וַיֵּרֶד מִנְּשָׁה
מִן הָהָר אֶל הָעָם:

^ח וּבָכֵן וַיֵּרֶד מִנְּשָׁה מִן הָהָר אֶל הָעָם:

אלוה מסכל בהוד אפודים. בידיו גלילי וזהב עמודים.
גרון ענוק לשון למודים. דברים דבורים באופן שקודים.

bung und meinen Wirkungskreis; denn bis jetzt weilte ich in den
Höhen, nun aber ward Menschenkindern als Geschenk ich geboten.

Der treue Bote ward auferkoren, wie Schnee in heißen Tagen
der Ernte. Der Weise begab sich nach der Heldenstadt und brachte
mit ihr sichere Stütze; liebliche Worte, kostbarer als Perlen, empfing
sie aus der Rechten des Schöpfers der Berge; die heiligen Schaa-
ren erwiederten, bevor wir den Inhalt noch vernehmen, sind bereit
wir es zu befolgen. Aus seinem Munde vernahmen sie die zehn
Gebote, erhebend vor dem mächtigen Donner; alle Geschöpfe sag-
ten, Gott verleiht Kraft seinem Volke und gerechte Gebote. Das
Volk freute sich mit den lieblichen Worten. Der Bote ward als
ihr Hirt eingesetzt, und so stieg Moses vom Berge zum Volke herab.

Nun ging Moses vom Berge herab zum Volke.

Ihn, den hochgelehrten Fürsten, umstrahlte Feuerglanz, er hatte
die goldenen Gesetztafeln in seinen Händen. Eine liebliche Stimme,
eine beredete Zunge sprach sie aus, die den Gegenständen wohlän-

וּבָנָה מִזְבֵּחַ וְכָרַת בְּרִיתָם. וְהָקִים מִצְבוֹת כְּנֶגֶד שְׁבִטֵי
תָם. וַיִּקְרָא אֶת הָעָם וַיְכַבְּסוּ שְׂמֹלוֹתָם:

אֹי בְּנֵי־אֱשֵׁי בְחִיּוֹת בָּקְרוּ. מֶלֶךְ בְּמִסְבּוֹ חוֹפִיעַ בִּיקְרוּ.
רְבוֹתִים אֲלֵפֵי שְׁנָאן מִשְׁנֵי פֶאֶרוּ. וַיְהִי קֵלֶת וּבְרָקִים
וְהִזְרִית אֲזָרוֹ. קוֹלוֹ בְּכָחוֹ וְקוֹלוֹ בְּהִדְרוֹ. וְרוּחַ סְעָרָה
עוֹשָׂה דְבָרוֹ. וַעֲנָן כָּבֵד כִּסֵּה עַל הָרָו. וְהַצּוּרִים נִתְּצוּ
הָרִים בָּעֵקְרוֹ. הוֹלֵךְ וְחֹזֵק קוֹל שׁוֹפְרוֹ. חוֹצֵב לְהַבּוֹר
אֲרָזִים בְּשִׁבְרוֹ. קוֹל יְיָ יִתְחִיל מִדְּבָרוֹ. וְקָלוֹ אֹמֵר כְּבוֹד
בְּפֶאֶר דְּבִירוֹ:

מִתְפַּאֲרַת הָיִיתִי בְיוֹם חֲתֻנָּתִי. הִנֵּה בָא קָצִי וְהִגִּיעַ
עָתִי. לְהוֹדִיעַ יָפִי וּלְהַגִּיד תִּפְאָרָתִי. יֵצֵא טִבְעִי וְתִתְעַלָּה
חֶפְתִּי. יִדְעוּ הַכֹּל מַה מְלֹאכֶתִי. צֶדֶק וּמִשְׁפָּט בְּרִחוֹךְ
נִתְיָבְתִּי. עִמָּךְ חֲכָמָתִי וְסוֹד בִּינָתִי. יָבִינוּ שְׂכָרִי עֲנָשִׁי
וְאִהְרָתִי. עֲרֹךְ שְׁלַחְנִי וְסִגֵּר מִסְגֵּרָתִי. תִּקּוֹן אֲצַבְעוֹתַי

Frommen (Jakob), bereitete das Volk vor, ließ sie ihre Kleider
auch waschen.

Und am dritten Tage, als der Morgen angebrochen war, strahlte
der König in seiner Umgebung, umgeben von tausend Miriaden
Engeln, die seine Größe priesen. Unter Donner und Blitz ließ er
strahlen sein Licht, ließ schwere Wolken lagern auf seinen Berg;
immer mächtiger schallte der Posaune Ton, bis Felsen zerschmettert
dahin rollten und Berge sich losrissen, Cedern zerbrechend, Flammen
sprühend. Gottes Stimme ließ die Wüste erbeben, und Alles sprach
Majestät in seiner geschmückten Halle.

Ich rühmte mich am Tage meiner Vermählung; die bestimmte
Zeit kam heran, meine Schönheit bekannt zu machen, meinen Ruhm
zu verkünden. Weit ergehen wird mein Ruf, hochgefeiert meine
Vermählung. Alle werden erfahren was mein Beginnen ist, Recht
und Tugend auf meinen Steg, meiner Weisheit Tiefe, das Durch-
dringen meines Rathes. Werden kennen lernen meine Belohnung
und Bestrafung, meine Anordnungen und Beschlüsse, meine Bestre-

קָרַב מוֹעֵד וְהִגִּיעַ זְמַן. וְאֵשֶׁר בָּעֲנוּי עִם לֹא אֱלֹמֶן.
 וַיָּקָם מוֹשִׁיעַ רוּעָה נְאֻמֶן. תַּחֲלֹת צִאתוֹ מִצְרֵי טָמֶן.
 וַיֵּךְ בְּמִצְרִים כָּל אֱלִיל וְחֶמֶן. וַיַּכֶּה כָּל גִּבּוֹר שֵׁר
 וּמִשְׁמָן. וְהִגִּיהַ אֹר וְהֵאִיר אֲשָׁמֶן. אֲסִירֵי עֲוֹנֵי לִישָׁע
 זְמַן. יָם הָעֲבִירָם וְהַסִּיעָם לְתַחוּמָן. וְהִגִּיו לָמוֹ שְׁלוֹ
 וְהַמִּטְרָם מֶן. הִכָּה צוֹר וַיִּזְוְבוּ מִיָּמֶן. וְאִוָּה לְהַנְחִילָם
 מַעֲשֵׂי יְדֵי אֱמֶן:

וּבִירַח הַשְּׁלִישִׁי לְחֹפֶשׁ לְצִאתָם. בָּאוּ לְחֹרֵב כָּל
 מְקַהֲלוֹתָם. וְנִגַּד הָהָר הַיִּתָּה חֲנִיתָם. הַסְכִּימוּ דַעְתָּם
 וְהִשְׁווּ עֲצָתָם. וּמִשָּׁה עָלָה וְהוֹשִׁעַ כַּחוֹתָם. וּנְצִטָּה לָךְ
 אֶל הָעָם וְקִבְּשָׁתָם. הַיּוֹם וּמָחָר צִוָּה פְּרִישָׁתָם. וַיּוֹם
 אַחֲרֵי הוֹסִיף קִטְהֶרְתָּם. וְסִדֵּר עֲנִיָּנָם וּמִצֹּת הַגְּבֻלָּתָם.

Genahet war die Zeit, herangerückt die Stunde, Gott sah die Qual des Volkes, welches nicht ganz verwittwet ist; er ließ einen Befreier erstehen, einen treuen Hirten. Uebergab anfänglich einem Aegyptier die Erde, vertilgte später alle Götzen und Sonnenbilder, vertilgte Fürsten, Helden und Vornehme, erleuchtete die Finsterniß, ließ hell das Licht auch strahlen. Bereitete die vom Elend Gefesselten zum Heile vor, führte durch's Meer sie, geleitete zu jener Grenze sie hin, schaffte Wachteln zur Speise ihnen, ließ Manna ihnen regnen, schlug den Felsen, ließ Wasser ihnen daraus entrieseln, hegte den Wunsch auch, des Meisters Werk ihnen mitzutheilen.

Und im dritten Monate nach ihrem Ausgange in die Freiheit, kamen sie nach Soreb in voller Versammlung, lagerten sich dem Berge gegenüber, einstimmig im Rath, gleich in der Gesinnung. Moses erhob sich und ward werth gehalten wie ein Siegelring. Ihm ward befohlen, zum Volke zu gehen, sie vorzubereiten, zwei Tage enthaltsam zu sein; einen Tag darüber setzte er an zu ihrer Reinigung, ordnete Alles, was auf die Vorbereitungen zum Empfang der Lehre sich bezog, erbauete einen Altar, errichtete den Bund, errichtete zwölf Denksäulen nach der Zahl der Stämme jenes

ועמד איש תם ותאבותי חמד. יושב אהלים עתותי
להתמד. ברכה ירש ולגביר העמד. ורעו להרבות
כחול לא ימד. ורוח נדיבה סמכתהו להצמד. בתמו
הלך ובכשרו עמד. יוצרו אהבו ובעיני נחמד. ויוצרי
הנה זה נעים ונחמד. ונאה לו בהגיונה ללמד. יתמוך
לבו דבריה ובסודה יעמד:

זה היה ונבר ואיש אמונה. וראוי להשתשע במתן
צפונה. אבל לא שקט ולא חפנה. בבית אביו לא נח
מתלונה. אחיו מתניהם להרגו בשטנה. עמד מפניו
וילך פדנה. במקלו עבר ויבא חרנה. באשה שמר
עשרים שנה. בגדול בנים נטרה באנינה. נמכר פרת
לתאלה ולמונה. ובשני רעבון ירד גושנה. לכן לא
נפלת בגורלו למנה:

erstand, der Lust zu mir hegte, im Zelte weilend, seine Zeit mir zuwendend. Segen ward ihm beschieden, er bekam die Herrschaft auch, seine Nachkommenschaft sollte unzählbar wie der Sand des Meeres werden; ein edler Geist unterstützte beständig ihn, in frommer Einfalt wandelnd, beharrend in löblicher Gesinnung, geliebt von seinem Schöpfer, werth gehalten auch von mir. Es ward mir mitgetheilt: Dieser ist edel, und werth auch dich forschend zu ergründen, daß dein Wort sein Herz stütze, und eindringe in dein Geheimniß.

Er war rein, makellos voll Glauben, würdig sich zu ergötzen mit jenem verborgenen Geschenke; aber er genoß Ruhe nicht, ward vom Ungemach in seines Vaters Haus nicht frei. Voll Haß schwur sein Bruder den Tod ihm zu, er mußte sich aufmachen nach Aram zu flüchten, erreichte mit seinem Stabe Haran. Diente um eine Frau zwanzig Jahre, hatte der Blagen manche mit der Erziehung seiner Kinder zu bestehen. Der edle Sprößling (Joseph) ward zu seinem Herzeleid verkauft, kam in den Hungersjahren nach Gosen, ich ward daher in seinem Loose als Theil ihm nicht beschieden. —

לְהַתְחַנֵּנָה. לֹאִי נָם בְּמָה אֲדַע כִּי אֵרְשֶׁנָּה. וְשָׂאֵל
 אֹת לְהוֹדִיעוּ נְכוּנָה. וְגַם גְּרוֹת אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה.
 בְּפֶרֶךְ לַעֲנוֹת עֲדַת מִי מָנָה. אִוְחָלְתִּי בָאָרֶץ לְשִׁכְנָה:
 קָם בָּנוּ תַחְתָּיו וְהוֹשִׁירָה לְשָׂרִים. בְּדַרְכֵי הוֹרוֹ הָלַךְ
 בְּמִישָׁרִים. לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּטִים יִשְׂרָיִם. וּבְקָרְבָן
 נִיחַח הָעֶלָה בְּבִירוֹיִם. וְנִרְצָה כְּכֹלִיל וְשִׁלְמִי אֲמוֹרִים.
 וְזָרַע וּמָצָא מָאָה שְׁעָרִים. וְהִצְלִיחַ וְהִשְׁכִּיל וְהִנְעִים
 אֲמָרִים. וְחָפֵץ לְהַגְדִּילוֹ בְּתוֹרַת מוֹסָרִים. וְגַם אֲנִי
 אֶהְבֵּתִיו וְחִמְדָּתִיו מִנְעוּרִים. לֹאִי שָׂאֵתוֹ פָּנֵי עוֹכֵר
 בְּעוֹכְרִים. וּבְעֶשְׂנוֹ נַעֲשֶׂן וְהִכְדָּה מְאֹרִים. בְּעֶבֶר
 נִמְנַעְתִּי לְהוֹדֶע בְּשְׁעָרִים:
 חֲבִיזֹן עוֹ שִׁכְנָתִי בְּמַחְמֵד. לְאָרֶץ לֹא יִרְדָּתִי לְהִתְלַמֵּד.

(schneidung). Der Schöpfer sprach, die Zeit ist gekommen, der Augenblick hat sich genäht, um den Lieblingszögling als Geschenk ihm zu geben. Auch ich war willig wohl mich ihm zu vermählen, wenn er nicht die Worte gesprochen hätte: wodurch soll ich erfahren, daß ich das Land in Besitz nehmen werde, und darauf ein Zeichen verlangte. Vierhundertjährige Gefangenschaft zog er seinen Nachkommen dadurch zu, harte Qualen auch der unzählbaren Gemeinde (Israel); da mied ich zu wohnen auf der Erde.

Ihm folgte sein Sohn, ward der Fürsten einer, wandelte wie sein Vorfahr den geraden Weg, Recht und Tugend ausübend. Ward wie ein Ganzopfer auch auf den Altar gelegt, und wohlgefällig auch wie Jener aufgenommen; hundertfältig trug Früchte seine Saat ihm, ward glücklich, lieblich auch von Worten, wollte mit der Lehre groß ihn machen. Auch ihn liebte ich, fand Wohlgefallen an ihm von seiner Jugend an, wenn er jenen Betrübenden (Esau) nicht erhob. Der Rauch den er seinen Götzen entgegen dampfen ließ, verdunkelte des Alten Blick, seinethalben ward ich abgehalten, öffentlich bekannt zu werden.

Mit Lust weilte ich in der Hülle der Macht, ließ zur Erde mich herab bekannt zu werden. Ein Mann soll frommer Einfalt

לֹא אֶחָפֶז קִרְבָּתוֹ. כִּי בְשִׁכְרוּתוֹ יֵצֵא מִדַּעְתּוֹ. וַיִּסַּר
חֻקֵּי וַיִּקְרַב מִיִּתְּתוֹ: לֵץ הָיִין הִמָּה בְשִׁתּוֹתוֹ. כָּל שְׁנָה
בּוֹ לֹא יִרְבֶּה חֻכָּמָתוֹ:

צֶדֶק לַעֲשׂוּרִים הֵעִיר מִמּוֹרָח. בּוֹרְאוֹ הַכִּיר לְשִׁלֵּשׁ
אֵיתָן הָאֲוֶרָח. וּכְתַת וְשֹׁכֵר אֶלִּילֵי תִרְחַח. וּמִבֵּין הַשִּׁכִּים
אֲוֶרוֹ זָרַח. וּמִבֵּית מוֹלֶדְתּוֹ גָּלָה וּבְרַח. וְהַצְלִיחַ בְּלִכְתּוֹ
וּבְחִבְצָלַת פָּרַח. אִישׁ לִנְטֵעַ וְהָעוֹבְרִים הָאֲרַח. וּבְקִצּוֹ
אֶרֶץ רִיתוֹ הִירַח. וְרִמּוֹעֵי דָרֶךְ הַסְלִיל בְּאֶרַח. יִתֵּן
לְפָנָיו גּוֹיִם וּמַלְכִים הַבְּרַח. וְשֹׁמֵר תּוֹרוֹת וּבְמִצּוֹת טָרַח.
וְנָבֵר כְּצֵאת הַשָּׁמֶשׁ מִן הַמּוֹרָח:

חֶבֶב וְנִחְשֵׁב בְּשִׁמְרוֹ אֲמוּנָה. בְּנִסְיוֹנוֹת עֶשֶׂר נִצְרָה
לְבַחָנָה. וּמִצָּא שֹׁכֵר בְּטָנוֹ לְמֵאָה שָׁנָה. וְהִרְחִיל
בְּמִצּוֹה נִתְּנָה לְשִׁמּוּנָה. וְגַם צוּר בָּא עֵת וְהִגִּיעָה עוֹנָה.
אֲמוֹן שַׁעֲשׂוּעִים לְהִנָּתֵן בְּמִתְּנָה. וְגַם אֲנִי נִרְצִיתִי בּוֹ

brachte den Tod sich. — Spötter ist der Wein, Verwirrung bringt
sein Genuß, wer sich ihm ergiebt, dessen Weisheit ist nicht groß.

Nach zwanzig Geschlechtern, ließ er Jenen (Abraham) im
Morgenlande auferstehen, von drei Jahren erkannte seinen Schöpfer
schon Etan, der Esra chite, vernichtete Tera ch's Gözenbilder.
Im Dunkeln strahlte sein Licht, er zog aus seinem Vaterlande,
war glücklich auf seiner Reise, erblühte wie eine Lilie. Er pflanzte
einen Garten und bewirthete die Reisenden; bis an's Ende der
Welt verbreitete sich der Duft seines guten Namens. Die auf Ab-
wegen wandelten, führte er auf den rechten Weg zurück; trieb
Könige in die Flucht und Völker vor ihm sich demüthigten, beob-
achtete die Lehre, war unablässig in Befolgung der Gebote, und er-
starfte wie die Sonne in ihrem Aufgange.

Ward geliebt, weil treu er hielt am Glauben, ward durch zehn
Versuchungen geprüft und geläutert, ward in seinem hundertsten
Jahre mit einem Sohne beschenkt, machte den Anfang mit Besol-
gung jenes Gebots, welches am achten Tage vollbracht wird (Be-

אֵיךְ וְעָמֹד הוּא. בְּחֶסֶד לֵב יָמוּת בְּלִי לְחַיִּיתוֹ. לֹא
 נוֹכַל לְהַדְבִּיק אֲנִי וְהוּא:
 רְבוּ שָׁנִים וְהִלְכוּ דוֹרוֹת. אֲנִי חַיִּיתִי אֲצֻרָה בְּמִרוֹמֵי
 דִּירוֹת. בֵּין אֶרְאֶלִי טוֹהַר אִמְרוֹתֵי טוֹהוֹרוֹת. וְעָמַד אִישׁ
 צַדִּיק תָּמִים בְּדוֹרוֹת. מִיֵּשֶׁר מַעְגָּל וּמַסְלֹת יִשְׁרוֹת.
 אֶת הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ בְּכַשְׁרוֹת. מִנַּחֵם מַמְעֵשׁ וּמַעֲצֵב
 מֵאֲרוֹת. וּבִשְׁטָף זַעַם נִהְלֵץ מִצָּרוֹת. בָּצֵאתוֹ לְרוֹחָה
 מִחוּךְ מִסְגֵּרוֹת. הִקְרִיב קֶרֶבֶן מִנְחָה וּתְשׁוּרוֹת.
 מִכָּל חַיָּה וּבְהֶמָּה וְעוֹפּוֹת טוֹהוֹת. וְרָצָה לְדַבְּקוֹ בִּי
 אִמְרוֹתֵי לְחוֹרוֹת:

יוֹם נִשְׁתַּכַּר נִפְרָדָה רַחֲמָתוֹ. מִמַּטְעֵי כְרָמוֹ הִרְוָה
 שְׂתִיתוֹ. וְנִתְגַּל בְּאַהֲלוֹ וְגִלָּה נִבְלוֹתוֹ. וּבְנוֹ נִכְנֵם וְרָאָה
 עֲרוֹתוֹ. וַיִּקָּץ מִיָּנּוֹ וַאֲבָרוֹ בְּקִלְלָתוֹ. עָבַד עֲבָדִים לְאַחֵיו
 הָיִיתוֹ. בַּעֲשׂוֹתוֹ כָּכָה מֵאַסֵּתִיו לְשִׁנְאָתוֹ. וְנִמְתִּי לְצוּרֵי

bei einer größern Menge verhalten, wird an Mangel des Verstandes hinsterven; wir können uns nicht vereinen.

Es freisten der Jahre viel, Geschlechter gingen manche, ich war eingeschlossen in himmlischer Wohnung, im Chore reiner Engel; dort stand ein Frommer auf, makellos in seinem Zeitalter, den geraden Weg wandelnd — Gottesfurcht schmückte ihn in reichem Maße — der Manchen Trost brachte, wenn trauriger Fluch ihn drückte. Auch ward er der Fluth entrissen, und als befreiet aus des Kerkers Enge er zog, brachte er sein Opfer dar, von reinen Thieren und Vögeln, zeigte sich mir anhänglich, wollte meine Worte weiter fortpflanzen.

Des Rausches Lust benähtigte ihn, als von seines Gartens Pflanzung er übersatt sich trank. — Unanständig betrug der Sohn sich im Zelte, als sein Vater schlief. — Es erwachte Jener und belud ihn mit seinem Fluche, daß als Knecht er immer fortlebe. Zu meinem Schöpfer sprach ich, ich mag seine Nähe nicht, denn im Rausche verließ der Verstand ihn, hielt mein Gebot auch nicht,

וְכָבוֹד וְהָדָר עָמְרוּ בְּשָׁנוּבִים. וְהִמְשִׁילוּ בְּמַעֲשָׂיו
הָעֲצוּמִים וְהָרַבִּים:

נָעַם אָבֵן יִקְרָה נֶשֶׁת מִסְכָּתוֹ. בְּצִלְמוֹ רָקְמוֹ וְהִפְאִיר
תְּמוּנָתוֹ. וּמִקְנֶה עַד קִנְיָה הִקִּים קוֹמָתוֹ. וְהִלֵּק לוֹ
מִשְׁכָּל תְּבוּנָתוֹ. וּבִמְלַח לָשׁוֹן הִפְלֵא דְבָרָתוֹ. וַיִּקְרָא
שִׁמּוֹת לְכָל בְּרִיתוֹ. וְעַל כָּל וְצוּרִים הִיָּתָה אֲדִימָתוֹ.
וּבְעֶדֶן גַּן הִיָּתָה תְּנִיָּתוֹ. וּלְהַמְתִּיקֵנִי בְּפִיו הִיָּתָה תְּאוּתוֹ.
עָקַב הָיִיתָ רֹאשׁ עֲפָרוֹת אֲדָמָתוֹ. חֲקוֹתַי וְתוֹרוֹתַי
לְהַגִּיתָ בְּאִמְרָתוֹ. וְנָעַם מִשְׁכָּמִי צִדְקִי לְחַוּוֹתוֹ:

בְּשׁוּרֵי מַעֲשָׂהוּ זָר מַעֲשָׂהוּ. לֹא שָׁמַר צוּרֵי וַיִּפְרָהוּ.
בִּיקָר לֹא לָן וַיִּגְרָשׁהוּ. וְנִמְשָׁל בְּבְהֵמוֹת נִדְמָה מִקְרָהוּ.
בְּאֲכָלוֹ מִן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוָּהוּ. לְבָלְתִי אֲכָל מִמֶּנּוּ וּלְטַעַמָהוּ.
וְהִרְצֵתִי אֲמָרִי לִפְנֵי בּוֹרְאָהוּ. לֹא חִפְצָתִי בּוֹ כִּי מְרִי
הוּא. בְּמִפְקָד אֶחָד לֹא עָמַד לְקִימָהוּ. וּבִקְצוֹת תְּלַתְלֵי

außerordentlichem Schmuck ihn begabend, gnadenvoll ihn Gott nur
nachstehen ließ, mit Majestät ihn erhaben schmückte und zum Herr-
scher ihn einsetzte über alle seine großen Werke.

Machte aus Edelsteinen seine Wohnung ihm, schmückte ihn mit
einer himmlischen Form, gab Verstand ihm auch, machte die wun-
derbare Sprache ihm auch zum Geschenk; wußte auch allen Ge-
schöpfen Namen zu geben, ließ seine Frucht über sie walten. Im
Garten Eden war aufgeschlagen seine Wohnung, mich ihm zu
versüßen, ward sein (Gottes) Wunsch, weil er der Geschöpfe erster
war, sollte er sein Gesetz auch beobachten, mit der Lieblichkeit seiner
gerechten Gesetze sich auch beschäftigen. —

Ich sah seine Handlungen, befremdlich ward mir sein Beginnen,
hielt mein Gebot nicht, übertrat es frebelhaft. Nicht eine Nacht
dauerte seine Würde, er ward vertrieben, theilte seine Begnügnisse
mit Thieren, als er vom verbotenen Baume genoß. Ich sprach zu
dem Schöpfer, ich finde kein Wohlgefallen in ihm, er zeigt wider-
spenstig sich. Ein einziges Gebot schon übertrat er, wie wird er sich

וְלִשְׁתּוֹת יַיִן מִסִּכְתִּי. כִּי עֲשָׂר וּכְבוֹד נִמְצָא אֵתִי:
 עֲצָתוֹ מִרְחוֹק אֲמֵן לְאִמְנִי. חֲקוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ שָׁם
 לְמַעַנִי. רֵאשִׁית דְּרָכּוֹ בְּחֶסֶד קִנֵּנִי. וּמִצּוֹן דְּבֶשׂ וְנֶפֶת
 הִמְתִּיקֵנִי. זָהָב וּפְנִינִים לֹא יַעֲרֹכֵנִי. כִּי כָּל בֵּיתִי לְבוֹשׁ
 שָׁנִי. לְוִיַּת חַן וְרִפְאוֹת נִתְּנֵנִי. יָדֵי וּכְפָי לְפָרוֹשׁ לְעַנִּי.
 פִּי פִתּוּחַ בְּחֶכְמָה וּבִשְׁכָּל חֶכְמִנִּי. וְתוֹרַת חֶסֶד עַל
 לְשׁוֹנִי. טָבוֹת טְבַחִי וְעָרוֹךְ שְׁלֹחֵנִי. אֶרֶךְ יָמִים וּכְבוֹד
 בְּשִׁמְאַלִי וּבִימִינִי:

וּבַעֲצָתִי נוֹעֵץ רוֹכֵב כְּרוּבִים. מְמַדֵּי אֶרֶץ שָׁם וְדִבְק
 רִגְבִים. שָׁמַיִם נָטָה וְשָׁם סִתְרוּ עָבִים. שָׁמֶשׁ הַזֹּרִיחַ
 וְצַר יָרֵחַ וְכוֹכָבִים. וְהַדְּשִׁיא וְהַזֹּרִיחַ אֵילָנוֹת וְעִשְׂבִים.
 וְהַשְּׂרִיץ דָּגִים וְעוֹפּוֹת וְחֲגָבִים. וְחַיָּה וּבְהֵמָה וְכָל פָּרִים
 וְרִבִּים. וַיֵּצֵר בְּכַפּוֹ רֹאשׁ לְכָל נְצִיבִים. בְּהַבְרָאֹ
 כוֹנֵנוֹ תַפִּים וְנִקְבִים. וּמַעַט מֵאֱלֹהִים הִסְרוּ בְּאֵהָבִים.

verständige bei mir einkehren, zu speisen an meiner Tafel, meinen Wein zu trinken, Reichthum und Ehre ist wahrlich bei mir zu finden.

Vom grauen Urbeginn bestimmte sein Rath, mich zu gründen, des Weltalls Geseze schuf er meinethalben mir. Stellte gnadenvoll mich an die Spitze aller seiner Werke, verlieh Süßigkeit mir mehr als Honig. Gold und Perlen auch erreichen meinen Werth nicht, in Purpur ist mein Haus bekleidet. Gab als Heilmittel mich, machte zum Schmucke mich. Meine Hand reiche ich dem Armen hin, mein Mund öffnet mit Weisheit sich, meine Zunge spendet Lehren der Gnade. — Bereitet ist mein Mahl, wohlbestellt mein Tisch, Ehre und langes Leben spende ich mit beiden Händen aus.

Der in der Cherubim Mitte thront hat mit mir sich berathen, stellte zusammen der Erde Schollen, spannte die Himmel aus, machte Wolken zu seiner Hülle, ließ die Sonne scheinen, bildete Mond und Sterne auch, ließ Kräuter und Bäume entsprossen, ließ Fische, Vögel, aller Gattungen Viehe und Thiere auch zahlreich sich bilden — Mit eigener Hand schuf er der Geschöpfe vorzüglichstes, mit

וּבְכֵן יִי קִנְיִי רֵאשִׁית דְּרָכָיו:

שַׁעֲשׁוּעֵי יוֹם יוֹם מֵרֹאשׁ אֲמָנָה. קָדַם מִפְעֻלָּיו אֲלֵפִים
שָׁנָה. אִזּוֹ רָאָה וַיִּסְפָּרָה חֲקָרָה וְהִכִּינָה. בְּיָמֵינוּ חֲקָקָה
וּבְחִיקוֹ נִתְּנָה. הֵלֵא חֲכָמָה תִּקְרָא וְתִבּוֹנָה. בְּרֹאשׁ
מְרוֹמִים קוֹלָה נִתְּנָה. אֲלֵיכֶם אֶקְרָא בְּעָלֵי אֲמוֹנָה.
שִׁמְעוּ כִּי נְגִידִים אֲדַבֵּר לְהִכִּינָה. מִפֶּתַח שְׁפָתַי מִיִּשְׁרָיִם
וְנִבְוֹנָה. בְּצֶדֶק כָּל אֲמָרֵי פִי בְּלִי תוֹאֲנָה. כָּלֵם נִבְוֹתִים
לְיֹדְעֵי בִינָה. קָחוּ מוֹסְרֵי וְאַל כֶּסֶף וְתִכּוֹנָה:

מִקֶּדְמִי קָדַם מֵרֹאשׁ נִסְכָּתִי. בְּאֵין תְּהוֹם וּמַעֲיָן
נִתְּהַלֵּלְתִּי. בְּטָרַם הָר וְגִבֵּעַ נִתְּחַלֵּלְתִּי. בְּהִכִּינוּ שָׁמַיִם
שֵׁם הָיִיתִי. בְּאַמְצוֹ שְׁחָקִים עָמוּ נִמְצְאָתִי. אֲנִי חֲכָמָה
עֲרָמָה שָׁכַנְתִּי. מִשְׁחָרֵי יִמְצְאוּנִי וְאוֹהֲבֵי אֶדְבָּרְתִּי.
מִחֲרוֹץ וּמִפֹּי נִבְחָרָה תִּבּוֹאָתִי. בְּאַרְחַ צֶדֶקָה וּמִשְׁפָּט
הִתְהַלֵּכְתִּי. יָסוּרוּ אֵלַי חֶסֶד לֵב וּפֶתִי. לְלַחֹם בְּלִחְמִי

Wohlan! Aldonai eignete mich zum Erstling seines Plans.

Seine tägliche Lust, sein Zögling von jeher, allen Geschöpfen in der Zeit vorangegangen, — er sah sie, erforschte und begründete sie, mit seiner Rechten stellte er sie fest, nahm in seinem Schoße mich auf. Laut ruft die Weisheit von der Höhe herab: Vernehmt ihr Glaubenden meine Worte, Vortreffliches habe ich euch zu sagen, öffne meine Lippen nur für Redliches und Gerades, gerecht ohne Krümme sind meine Worte sämtlich, schätzbar für Alle die Vernunft zu schätzen wissen, nehmt meine Weisung hin, strebt nach Silber und Kostbarkeiten nicht.

Ward eingesetzt vom Anbeginn her, war vorhanden schon bevor der Abgrund da war, ward geboren schon vor Berg und Hügel. Als Gott die Himmel gründete war ich schon, als er das Firmament befestigte hat mein Dasein schon begonnen. Die mich suchen finden mich, bin ihnen auch gewogen. Besser als Gold ist meine Frucht, führe zum Wege des Rechts, mögen alle Thoren und Un-

לְהַכְשִׁילוֹ. סוּפוּ לְהוֹלִיד בֶּן עֶשְׂרֵה מִקְלָלוֹ: וְאֵלֹהֵי עֲשֵׂרֶת
הַדְּבָרוֹת הַכְּלוּלוֹת. נִחַרְתּוּ עַל הַלְחוֹת הַמַּעֲלוֹת. וּמִפֶּה
אֵל פֶּה הִשְׁמָעוּ בְּקוֹלוֹת: נְבוֹנִים שִׁלְחֻהוּ מִלֵּב הַמִּשְׁמָע.
וְהִשְׁמִיעוּ אֵין יִכְלֹת לִשְׁמָע. קָרַב אֶתָּה וּשְׁמָע: חֵי הוֹדָה
לְאִשֶּׁר אָמְרוּ. זָכוּ קְדוֹשִׁים וּמִשְׁם נִתְאַשְׁרוּ. כָּנָם הִטִּיבוּ
אֶת אִשֶּׁר דִּבְרוּ:

אֵל נָא, לְעוֹלָם תַּעֲרֹץ. וּלְעוֹלָם תִּקְדֹּשׁ. וּלְעוֹלָמֵי
עוֹלָמִים תִּמְלֹךְ וְתִתְנַשֵּׂא: הֵאֵל מֶלֶךְ נוֹרָא מְרוֹם
וְקְדוֹשׁ. כִּי אֶתָּה הוּא מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים. מַלְכוּתוֹ
נִצָּח. נוֹרְאוֹתָיו שִׁיחוּ. סִפְרוּ עֵזוֹ. פִּאֲרוּהוּ צְבָאוֹ. קִדְּשׁוּהוּ
רוּמְמוֹהוּ. רוֹן נֶשֶׁר וְשִׁבְחָה תִקַּח תְּהִלּוֹת תִּפְאַרְתּוֹ:
קו"ם כִּי אִשֶּׁר נִגְלִיתָה לְאַבוֹתֵינוּ בְּיוֹם הַזֶּה. כֵּן נִזְכָּה
שְׂבִינְתָה לַחַיָּה. וְנֹאמַר הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה. קְדוֹשׁ:

stungen seines Nebenmenschen. Die Schlußfolge dieser beiden einan-
der gegenüber stehenden Sprüche verkündet dem Lüfternen einen
ungehorsamen Sohn, der ihm fluchen wird. Diese zehn Allumfassenden,
in edle Tafeln eingehauene Sprüche wurden auch mündlich aus-
gesprochen und waren laut vernehmlich. Die vernünftigen Zuhörer,
betäubt von den flammenden Tönen, riefen Moses zu: Wir sind
ohnmächtig, weiter zu hören; tritt du hinzu und höre! — Gott
gefielen diese Worte, er nannte sie heilig, pries sie glücklich und
sprach: Sie haben wohlgeredet!

O Allgütiger! ewig wirst du verherrlicht, ewig geheiligt und in
aller Ewigkeit regieren und erhaben sein. Allmächtiger König! An-
betungswerther! Erhabener! Heiliger! Ja, du bist aller Könige
König, dessen Reich unaufhörlich. Sprecht euch über seine Furcht-
barkeit aus, verkündet seine Allmacht, preiset ihn, ihr seine Heere!
heiliget ihn, erhebet ihn; mit Jubel, Lied und Lobgesang seine
ruhmvolle, preiswürdige Macht.

Wie du am heutigen Tage unsern Vätern erschienst, so werden
wir einst deine Majestät schauen, sprechen dann: Sehet da, unser
Gott! der Heilige!

הָאָדָם: רָמַז לֹא יִהְיֶה בְּשָׁנֵי דְבוּר. כְּנִגְדּוֹ לֹא תִנָּאֵף
הַזֹּהִיר לְעֵבֹר. עַל אִפְנוֹ דְּבָר דְּבוּר: יָגִיד וְיוֹכִיחַ עָלַי
כּוֹפְרִים. דּוֹמִים לְאִשָּׁה מִנְּאֻפֶּת מֵאַחֲרִים. תַּחַת אִשָּׁה
תִּקַּח אֶת זָרִים: צִוָּה לֹא תֵשָׂא לְשׂוֹא שֵׁם בְּלִיּוֹת
חֹקֶר. כְּנִגְדּוֹ לֹא תִגְנַב הַזֹּהִיר לְהִתְיַקֵּר. הִגְנַב רָצַח
וְנָאֵף וְהִשָּׁבַע בְּשָׁקָר: חִנָּה זָכוּר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת.
כְּנִגְדּוֹ לֹא תַעֲנֶה הַזֹּהִיר בְּמִשְׁיבַת. פֶּן הִשָּׁקֵר וְתוֹצִיא
דְּבַת: קְרִיאָתָם יוֹכִיחַ לוֹ לָלוֹ לְהִזֵּן. כָּל מַחְלָל יוֹם קֹדֶשׁ
כְּדוֹן. כָּאֱלוֹ מַעֲיֵד עֲדוּת שָׁקֵר בְּאֶדוֹן: בְּשִׁמּוֹר יִצִּיר
שַׁבָּת מַחְלָל. מַעֲיֵד כִּי לְשִׁנְיָה עוֹלָם שֶׁכֵּלֵל. וְאַתֶּם עֲדִי
נָאִם יְיָ וְאַנִּי אֵל: רָשָׁם מִצֻּת כְּבֹד לְעַם נִבְרָא. אָב
וְאִם מִכְבֵּד בְּמוֹרָא. מִשְׁמוּעָה רָעָה לֹא יִירָא: אָמַר לֹא
תַחַמֵּד שֶׁתִּלְגֹּדוּ: בֵּית רַע וְאַמָּתוֹ וְעַבְדּוֹ. שׂוֹר וְחִמּוֹר
וְכָל כְּבוֹדוֹ: בֵּיאר מֵאֲמַר לְמֵאֲמַר לְמוֹלוֹ. יָגִיד עַל הַחֹמֶר

über der Ehebruch; der Götzendiener begeht eine Untreue gleich der Ehebrecherin, die neben ihrem Manne Fremde annimmt. Nun folgte das Verbot, den heiligen Namen des Allwissenden vergeblich auszusprechen und neben ihm das Verbot, zu stehlen, weil Stehlen, Morden, Ehebrechen und falsch Schwören aufeinanderfolgende Laster sind. Nun folgte das Gebot: Erwinnere dich stets des Ruhetages! und ihm gegenüber das Verbot: du sollst nicht falsch zeugen. Hieraus wird gefolgert, daß der muthwillige Entweiher des heiligen Ruhetages gleichsam als ein falscher Zeuge gegen den Herrn auftritt, weil das Feiern des Ruhetages als Zeugniß angesehen wird, daß Gott in sechs Tagen das Weltgebäude vollendet und am siebenten geruht hat. Ihr seid mir Zeugen, sprach Gott, daß ich der Welterschöpfer bin! — Nun empfahl er Hochachtung und Verehrung der Eltern, mit der Versicherung, daß das gehorsame Kind bei allen schrecklichen Gerichten furchtlos sein kann; gegenüber folgte das Verbot, nicht lüstern zu sein weder nach des Nächsten Haus, noch Magd, noch Knecht, noch Ochse, noch Esel, oder sonstigen Be-

חִי וְקַיִם נֹרָא וּמָרוֹם וְקָדוֹשׁ:

ח"ק וַיִּקְרָא עֲדוֹת בְּיַעֲקֹב. וְתוֹרָה שָׁם בְּיִשְׂרָאֵל לְנִקְיָב.
מִזְרָשָׁה קִהְלֵת יַעֲקֹב. קָדוֹשׁ:

ק' שְׁבוּעַת מָרוֹם לְקַחָהּ כְּהִיּוֹם. מִצֻּתֶּיהָ וְהוֹרִיזֶתֶּיהָ
מִפִּי אֲיוֹם. מִמִּדְבָּר נְתוּנָה לְיוֹצְאֵי כְּדִיּוֹם: מֵאֲמָר וְצוּרֵי
וְעֲנֵשׁ וְאַוְהָרָה. חֶק וּמִשְׁפָּט בְּרִית וְתוֹרָה. נֶעַם הִנֵּה
דְּבָרוֹת עֲשָׂרָה: עֲרוּכִים יַחַד זֶה אַחֵר זֶה. וְצִמּוּדִים
מִחֻזָּה אֶל מִחֻזָּה. לוחות כְּתוּבִים מִזֶּה וּמִזֶּה: וְהַמִּכְתָּב
מִכְתָּב אֱלֹהִים לְאִשָּׁשָׁה. חֶקְקָם זֶה כִּנְגֵד זֶה לְדִרְשָׁה.
כּוֹנֵם וְהִתָּוֶם חֲמוּשָׁה מוֹל חֲמוּשָׁה: נֶעַם אֲנֹכִי הַשְׁמִיעַ
בְּמֵאֲמָר. כִּנְגִידוֹ לֹא תִרְצָח הַזֹּהִיר בְּמִשְׁמָר. זֶה עַל זֶה
לְהַבִּין וּלְגַמֵּר: בְּהַכְשֵׁל יִצְוִרִים לְשִׁפְךָ דָּם. כְּאֵלֹהֵי
מִמַּעֲטִים דְּמוֹת בְּהוֹיָדָם. כִּי בְּצֵלֶם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת

Selbstlebender! Selbstständiger! Durchtharer! Erhabener und
Heiliger!

Er setzte Zeugnisse ein in Jakob und Verhaltungsgesetze in Israel
zum Erbtheil der Gemeinde Jakobs. Heilig.

Heute wurde sie erobert, die vom Himmel Erbeutete (Thora),
voll der göttlichen Gebote und Lehren, und wurde dem freien Volke
in der Wüste übergeben. Befehle und Gebote, Verbote und Ermah-
nungen, Gesetze und Rechte, Bündnisse und Lehren, Sinn = und
Denksprüche enthielten die zehn Sprüche Gottes. Sie folgten nach
Ordnung aufeinander und standen beziehungsweise nebeneinander auf
zwei steinernen Tafeln, beschrieben auf dieser und jener Seite. Die
Schrift war Gottes Schrift, unverwesbar, er selbst hatte sie einge-
graben und Spruch gegen Spruch, fünf und fünf, nach ihrer Ver-
wandtschaft, nebeneinander gestellt. Hier stand das erste Gebot von
der Anerkennung seiner Gottheit, gegenüber folgte das Verbot zu
morden; eine Anspielung, daß durch morden das ewige Wesen
höchstbeleidigt wird, denn im Ebenbilde Gottes hat er den Men-
schen gemacht. Im zweiten war der Götzendienst verboten und gegen-

שְׁלָמִים. וּבְמִשְׁפָּטֵי הַקֶּן לֵב וְדַעַת מְשִׁימִים. וּבְסֹוד
יִרְאִיָּה יָשִׁיבוּ טַעָמִים. בְּרִיתָהּ לְנִטּוֹר לָכֶת בְּדֶרֶךְ תָּמִים.
וּבִיעַת הַשְׁמָעָתָם הַקֶּן הַתְּמִימִים. עָמְדוּ בְּמֹרָא כְּאַחַד
מְשָׁלָמִים. וְנִגְלָה לָמוֹ רָז מִלְּאֲבֵי מְרוֹמִים: עֲשֵׂיהָ
לְשִׁמְיָהּ הַיּוֹת מִקְדִּימִים. וְנִמְתָּ מִי יִתֵּן וְהָיָה לְבָבָם זֶה
לְעוֹלָמִים. לִירְאָה אוֹתִי לְטוֹב לָהֶם כָּל הַיָּמִים. לוֹ עָמִי
שׁוֹמֵעַ לִי וּבְדֶרֶכִי מְסִימִים. וַיִּצְדִּקוּ וַיִּתְּהַלְּלוּ בְּלִי הַיּוֹת
אֲשֶׁמִים. כִּמְעַט מִפְּנִיהֶם אֲבָנִיעַ שׁוֹטְמִים. וְאֲשִׁיב יָדִי
עַל אוֹיְבִים וְקָמִים. יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בִּי תַשׁוּעַת עוֹלָמִים.
לֹא בּוֹשִׁים וְלֹא נִכְלָמִים. וְאַתָּה אֲדוֹן הַצּוֹר תָּמִים.
בְּאוֹר פָּנֶיךָ יִתְּלֶכֶן לְאַרְךָ יָמִים. פֶּתַח דְּבָרֶיךָ הַבִּינִם
בְּחֻכּוֹמִים. וְתוֹכֶם לְהַיּוֹת חַיִּים וְקָמִים. וּבְתוֹכָם תִּשְׁכּוֹן
רָם עַל רָמִים.

mit Herz und Geist die Rechte deiner Gesetze anhören und in frommer Versammlung wohlbedächtig antworten möchten, deinen Bund zu hüten und im Wege des Rechts zu wandeln. Nun ließeſt du ſie deine tadelloſen Geſetze vernehmen, als ſie voller Ehrfurcht und geſund an Leib und Seele daſtanden. Hierbei haben ſie eine geheime Sitte, die ſonſt nur unter himmliſchen Chören üblich war, beobachtet, nämlich ſie riefen zuerſt: wir wollen deine Gebote halten und dann erſt: wir wollen ſie anhören! Hierauf ſagteſt du: wenn doch dieſes Herz immerfort bei ihnen bliebe, mich zu fürchten, damit es ihnen wohlgehen möchte! O, daß mein Volk gehorſam bliebe, in meinen Wegen wandelte, und tugendhaft und tadellos handelte! Bald wollte ich ſie bändigen, die Feinde, und meine Hand gegen Haſſer und Widersacher kehren. Iſrael würde Hülfe finden bei Gott, ewige Hülfe! Sie würden nimmer beſchämt, nimmer zu Schanden werden. O du, Herr, Schöpfer aller Vollkommenheiten! O, laß ſie wandeln im Lichte deines Antliſes immerdar! Gib ihnen Weiſheit, die Einleitung deiner Worte gründlich zu verſtehen, gewähre ihnen Leben und Dauer und Macht, deine Reſidenz in ihnen, o Allerhöchſter,

יִסְדּוּ עֲמוּדֶיהָ בְּאַנְכֵי בְּמֶרֶץ. יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַלְכֵי אֶרֶץ:
צְבָאוֹת קֹדֶשׁ אֲחֻזּוֹם בְּעֶתָהּ. צָלַע כְּגִיגִית עֲלֵיהֶם כַּפְפָּת.
צְרוּפָה קִבְּלוּ בְּמָנוֹד וְאִמָּתָה. צוּפִיהָ הַלִּיכּוֹת בִּירְתָהּ:
חָשׂוּ הָרִים לְקַבֵּל שְׂכִינָתוֹ. חֲפָצִים לְהִתְעַלּוֹת בִּיקָר
חֲפָאֲרָתוֹ. חֲבַב חוֹרֵב מוֹהָרֵי אֲדָמָתוֹ. חָמַד אֱלֹהִים
לְשִׁבְתּוֹ: קָרָאתָ לְעָנּוֹ מִרוֹם גְּבוּהִים. לְהִנָּחִיל הַתְּעוּדָה
לְעַם כְּמֹהִים. מִ' מְאוֹד נִעְלִיתָה עַל כָּל אֱלֹהִים. וּמִנְשָׁה
עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים:

יְמִלֶּךְ יְיָ לְעָלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:
וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

אִם לֹא אֶמְרִיךָ הַנְּעִימִים. חֲקוֹת שָׁמַיִם וָאֶרֶץ לֹא
מִתְקִימִים. וְהִנָּחֵלְתָם מוֹרֶשָׁה לְמַעֲוֵי עַמִּים. מֵאַהֲבָתְךָ
אוֹתָם וּבִזְכָּר שְׁבוּעַת קְדוּמִים. וּמְאֹד תִּתְאַוֶּה לָמוֹ לְהִיּוֹת

ergriff das heilige Heer (Israel), als du plötzlich den Berg gleich einem Bortisch drohend über sie hieltest! Beugend und schauernd huldigten sie da der Unbesteckten (Thora), der scharfblickenden Verwalterin des Hauswesens. Selbst die Berge haben gewetteifert um die Aufnahme der Majestät, und jeder bestrebt sich um seiner Majestät Herrlichkeit; aber er hatte unter allen Bergen der Erde den Horeb ausersehen, ihn erkor zu seinem Sitz Gott. Aus jener Höhe hast du den Sanftmüthigen (Mose) gerufen, um dein Zeugniß dem begierigen Volke zu überbringen — hochhaben hast du dich gezeigt über alle Götterwesen — und Mose bestieg den göttlichen Berg.

Der Herr regiert ewiglich, dein Gott, durch alle Zeiten, Zion!
Hallelujah!

Du, Allerheiligster, thronst unter Lobgesängen Israels!

Wären nicht deine holden Gebote, so hätten die Gesetze der Himmel und der Erde keinen Bestand. Du hast sie dem minderezahlreichen Volke übertragen aus Liebe zu ihm und in Gemäßheit des Bundes mit den Ältern. Es war dein innigster Wunsch, sie hier unumwunden auftreten zu lassen, damit sie desto aufmerksamer

הָרִין. מִדֶּשֶׁן בִּיתָהּ זָכוּ לְהַעֲרִין. מִשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּ דִּין:
 עַד לֹא נִגְלָה לְמִצְוֵי אֶרֶץ. עָבַר וַיֵּרָח וְהוֹפִיעַ בְּאֶרֶץ.
 עַמִּים מִשָּׁם נִפְרְצוּ בְּרֶץ. עָמַד וַיִּמָּד אֶרֶץ: וַיִּרְבְּבוּת
 קִדָּשׁ אֶתָּה בְּמִצְעֶד. וְלַעַם קָרוּבוּ מִסִּינִי נֹעֵד. וַעֲמֹדִי
 תִּבֵּל גָּעֲשׂוּ לְהִרְעֵד. וַיִּתְּפוּצוּ הָרָרִי עַד: נִקְבְּצוּ לְאֻמִּים
 רָגַשׁ בְּשִׁמְעָם. נֶאֱסָפוּ לְקוֹסָם לְשֹׂאֲלוֹ מֶה טַעַם. נֶאֱמַר
 הַשִּׁיבָם עַל מֶה הָרַעַם. נָתַן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם: בִּנְתָה
 מִרְחוֹק לְנוֹחֲלֵי תַעֲוִדָה. בְּשָׁלֵם יִסְדָּתָ עַל אֶרֶץ אֲנִידָה.
 בָּכֵן גַּעְבָּדָה בְּגִיל וִרְעָדָה. בְּסוֹד יִשְׁרִים וַעֲדָה: רִדְתָּה
 לְסִינִי בְּאֵלִים בּוֹעֲרִים. רָשָׁף לְרִגְלֶיךָ יֵצֵא בְּהִדּוּרִים.
 רוֹעֲדִים נִמּוּגִים כָּל יְצוּרִים. רָאוּךָ יִחִילוּ הָרִים: יִרְאָה
 וַחֲלָה מִתְנַאֶה הָאֶרֶץ. יִזְמַח פֶּן תִּהְפֹּךְ לְתַחוּ בְּחֶרֶץ.

deines Hauses genossen sie Wonne; vom Himmel herab ließeſt du Rechte hören. — Noch hatte er ſich nicht den Frommen der Erde (Iſrael) geoffenbart, als ſeine Erſcheinung durch's Land zog; er merkte die Sittenloſigkeit der Heiden und beſchloß, das Land für ein geſittetes Volk aufzunehmen. Nun kam er unter Myriaden Heiligen herangezogen und erſchien vom Sinai ſeinem verwandten Volke; da wankte die Grundfeſte der Erde, und ewiges Gebirg erhehte. Völker vernahmen das ſchreckliche Getöſe; ſie ſammelten ſich bei dem berühmten Druiden (Bileam), fragend: was Urfach? — Gott giebt ſeinem Volke Sieg und Kraft (das Geſetz), antwortete er, daher dieſe ſchrecklichen Donnerſtimmen. Am Anbeginn ſchon lagen dieſe Inteftaterben in deinem Schöpfungsplan; ihrenthalben haſt du die Bande der Erde befeſtigt; darum iſt es unfere Pflicht, dir ehrfurchtsvoll und mit Bittern zu huldigen im Rathe voller Verſammlungen. Du haſt dich auf den Sinai herabgelaſſen unter Feuerlegionen, und Blitze flammten dem Zuge voran. Alle Weltgeſchöpfe zitterten und bebten, und Berge entfuhrten bei deinem Anblick; mit Bangigkeit ſah es die Erde und ahnte ihren Untergang; aber ihre Pfeiler erhielten Feſtigkeit, nachdem du die zehn Gebote ausgeſprochen, und die Fürſten der Erde dankten dir. Aber welche Angst

טַעַמֵי מִתֶּקַּח וְאִמְרֵי נָעַם. חֲבָרוּ וְהִנְשׂוּ כֶּאֱחָד בְּמִדָּעָם.
 וְרָוּ לְהִקְדִּים מַעַשׂ לְמִשְׁמָעָם: וּבְנִשְׁלִישֵׁי לַיּוֹם הִתְקַדְּשׁוּ
 בּוֹ. הִקְדִּים עַל יָדָם מֶלֶךְ בְּמִסְבּוֹ. דֶּרֶךְ תִּלְמִיד לְהִמָּתִין
 לְרַבּוֹ. גִּדְּלָתוֹ הִפְלִיא לְזֹרַע אֲוֵהָבוֹ: בְּנִסְעָם מִים סוּף
 אֲגוּדִים. בָּרִיב וּמִצָּה נוֹסְעִים וְעוֹמְדִים: מ' אֲוִי בָּעֵת נִסְעוּ
 מִרְפִּידִים. אֶל סִינִי בָּאוּ כֶּאֱחָד אֲחֻדִּים:

ק' הִלְלוּהָ כִּי הוּא הָיָה וַיְהִיָּה. בְּנִשְׁם נְדָבוֹת אֲוֵרָתָנוּ
 יִחְיָה. מ' לְפָנָיו יִקְיָמֵנוּ וְנִחְיָה. וְצִדִּיק בְּאַמוּנָתוֹ יִחְיָה:
 בָּרוּךְ אַתָּה יי מְחִיָּה הַמֵּתִים:

ק' שְׁלָמִים בְּחַנּוּתָם נִגַּד הַהֲרָה. שְׁוִים וְנִכּוֹנִים בְּרוּחַ
 נִשְׁבָּרָה. שְׁמֵעָתָם חֲקִיךְ עֲרוּכָה וּשְׁמוּרָה. שְׁמָעָה עַמִּי
 וְאִדְבָּרָה: מִצּוֹת וְחֻקִּים דַּת וְדִין. מִשְׁם לְמָדוּ מֵאֲמָצִי

lieblichen Aufträgen vor; sie traten zusammen, und herzinniglich ohne Zaudern gelobten sie Gehorsam, bevor sie noch den Inhalt angehört hatten. Am dritten Tage traf die Erscheinung ihres Königs zuerst am bestimmten Orte ein. Der Ordnung zufolge hätten die Lehrlinge auf den Lehrer warten sollen; allein die göttliche Hoheit wollte sich auf eine feltne Art dem Saamen seines Liebling (Abraham) zeigen. In Einigkeit waren sie vom Schilfmeere abgezogen; Hader und Zank hatten bei ihren Zügen obwaltet — in Mephidim vereinigten sie sich wieder, und kamen eines Sinnes hier am Sinai an.

Lobet den Allmächtigen! Er ist unveränderlich, ewig! Einst wird er uns wieder aufleben lassen durch einen milden Regen! Wir werden vor seinem Angesichte auferstehen und leben — durch den Glauben erwacht der Fromme zum Leben auf. Gelobt seist du, Gott, Beleber der Todten!

Als die Vereinigten sich dem Berge gegenüber lagerten und eines Sinnes ihre unterthänige Bereitwilligkeit äußerten, ließeſt du sie vernehmen deine wohlgeordneten und befolgungswürdigen Geſetze: Höre, mein Volk, ich rede! — Hier erfuhren sie rechtskräftige Gebote, Geſetze, Verordnungen und Rechte — vom Freudenmahle

ק' מִיִּשְׁרָיִם כָּל מַעֲלֵי טוֹבוֹ. הַשְׁמִיעַ מִפִּי לְעַם קְרוֹבוֹ.
ח' לַהֲבוֹת אֵשׁ בְּקוֹל בְּחָצְבוֹ. מִגֵּן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בוֹ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֵּן אֲבֹרָהִם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַחֲיֵה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מִכָּל־כָּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיֵה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְיֵם אֲמוֹנָתוֹ
לִישְׁנֵי עָפָר מִי כְמוֹךָ בַּעַל גִּבּוֹרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ
מִמִּית וּמַחֲיֵה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים.

ק' תָּמְכוּ כְבוֹד נֹחַלֵי תְעוּדָה. שְׁתַּפּוּ בְּמַתָּן יִקְרָה
וְחִמּוּדָה. רְצוּיָה חֲשׂוּקָה מְכַל כְּלֵי חֲמֻדָה. קְרוֹאָה בֵּת
מֶלֶךְ כְּבוֹדָה: צִיר נֶאֱמַן קָרָאתָ לַעֲלֹת. פְּנִינִיָּה בְּאַרְתּוֹ
חֲמוּרוֹת וּקְלוֹת. עֲנֻשִׁין וְאַוְהָרוֹת פְּרִטּוֹת וּבְלָלוֹת. שֹׁכֵר
הַמְצוֹת וְשִׁלּוֹם גְּמוּלוֹת: גִּמְתָּ לוֹ כֹּה תֹאמַר. מְלַפְחוֹת
וּמְלַחוּסִיָּה מֵאֲמַר. לְנָשִׁים בְּלָשׁוֹן רַכָּה לוֹמַר. כְּבֹד
הַדְּקָדוּק לַאֲנָשִׁים לוֹמַר: יָרַד מִן הָהָר וְהַשְׁמִיעַם.

Gerade sind alle Wege, die seine Güte vorgezeichnet; sein Mund ließ sie sein ihm verwandtes Volk vernehmen unter Feuerflammen und Donnerstimmen — er ist ein Schild Allen, die ihm trauen.

Ewiger Ruhm frönte die Erben des Gesetzes; sie übernahmen sie gemeinschaftlich, die herrliche und preisliche Gabe, die gefällige, allbeliebte, hochberühmte und ehrenwerthe Königstochter! — Mose, deinen getreuen Boten, hattest du hinaufgerufen zu dir, und ihm erklärt die schwer und leicht zu begreifenden Gebote, die Bestrafungen bei Uebertretung einzelner oder sämtlicher Verbote, so wie die Belohnung und Vergeltung bei Befolgung der Gebote. Du sprachst zu ihm: ebenso mußt du sagen — ohne Abkürzung und ohne Zusatz; mit dem weiblichen Geschlechte sprichst du sanft, den Männern aber schärfst du Alles aufs Genaueste ein! — Er kam vom Berge zurück und bereitete das Volk zu angenehmen Verordnungen und

לְקַחַת: הַסֵּעֶת עִם כְּצֹאן לְנַחֲוֹת. וְנִהְיִתֶם כְּעֶדְרָר בְּשִׁבְעַ
 שָׁמַחֹת וּבֵיתָם לַתּוֹרָה בְּאַהֲבָה לְהִיאָחוּת. הִדְּשׁ שְׁלִישִׁי
 בְּצִאתָם לְרוּחֹת: טָרֶם נִגְלִיתָה בְּשַׁעִיר וּפָאֶרָן. יִדְעֶתֶם
 חֻקֵּי עֲנִשָּׁן וּשְׁכָרָן. כִּרְאוּתָהּ כִּי מֵאֲנוּ לְשִׁמְרָן. לֹא
 חֲשַׁבְתֶּם וְרֵאִיתָ לְהַתִּירָן: מִמִּדְבָּר נִתְּנָה מְקוֹם הַבְּקָר.
 נִגְדַּר הַנֶּשֶׁכֶׁשׁ לְעֵין כָּל סוֹקֵר. סוֹרְרִים שָׁכְנוּ צִחִיחָה
 לְהַתְעַקֵּר. עֵת יָבוֹאוּ בַּמִּשְׁפָּט לְהַתְחַקֵּר: פִּיךָ לֹא דִבֵּר
 בְּנִסְתָּרִים. צֶדֶק הוֹכֵר מִגִּיד מִיִּשְׂרָאֵל. קוֹלוֹת וּלְפִידִים
 וּבִרְקִים בּוֹעֲרִים. רְאוּ וְתִמְדּוּ מַלְכִּים וְיִשְׂרָאֵל: שְׁלִישִׁים
 כְּחֻבָּתָ לָעַם. מִשְׁלָשִׁי. שְׁלֹשֶׁת שְׁלִישׁ מִנְשָׁכֶט שְׁלִישִׁי.
 ח' תְּמִימָה וּבָרָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ. תְּמַכָּת לְהִנְחִילִי
 בִּירַח שְׁלִישִׁי:

seine Fesseln gelöst. Die Pfeiler der Himmel und der Erde erbeben, als deine Anhänger herankamen, das göttliche Geschenk (die Thora) zu empfangen. Du ließest ein Volk wie Schafe ziehen, führtest es wie Heerden wonnevoll und beglücktest es dann mit deiner liebevollen Lehre, am dritten Monate, nachdem es zur Freiheit hingezogen. Zuerst erschienst du im Land Seir und Paran und machtest daselbst deine Gesetze, dessen Bestrafungen und Belohnungen bekannt; allein du sahst, wie man sich dort weigerte, sie anzunehmen, und du entließest sie mit Verachtung. Auf einer freien, gemeinschaftlichen Heide, bei hellem Tage und vor Aller Augen hast du dein göttliches Gesetz vorgetragen, jenen sittenlosen Dürrebewohnern zum Nachtheil, damit sie einst ihres Betragens halben vor Gericht gezogen werden können. Dein Mund hat nicht geheim gesprochen; Gerechtigkeit verkündetest du und Tugenden unter Donnerstimmen und flammenden Blitzen, daß es die Könige und Fürsten empfanden und in Betäubung geriethen. Ein gedrittes Lehrbuch für ein gedrittes Volk hast du niedergeschrieben, und zum Vermittler den Dritten des dritten Stammes erkoren, mir dieses vollkommene, reine und seelenerquickende Lehrbuch zu überreichen am Dritten der Monate.

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי
 נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך
 ובמצותיך תרדוף נפשי וכל החשבים עלי רעה מהרה
 הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה
 למען ימינה עשה למען קדשתך עשה למען תורתך.
 למען יחלצון ידידיך הושעה ימינה וענני: יהיו לרצון
 אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי: עושה שלום
 במרמיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו
 אמן: יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה
 בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך:

ת פ ל ה ל ש "ץ

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:
 ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא
 אל עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזוכר חסדי
 אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה.
 מלך עוזר ומושע ומגן:
 מסוד חכמים ונבונים. ומלמד דעת מבינים. אפתח
 פי בשיר ורננים. להודות ולהלל פני שוכן מעונים:

In vielen Gemeinden, wird am ersten Tag, hier das יוצר vom
 zweiten Tag gebetet.

ארח חיים מוסר תוכחת. בתתך לנושעים בשוכה
 ונחת. געשו עמודי רום ותחת. דבקיק בבואם מתנות

Die Pfade der Glückseligkeit hast du — durch Ermahnungen
 zur Glückseligkeit — einem Volke gezeigt, dem du sanft und gelinde

תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.
וְתַחֲוִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנִיחֵנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל
בְּשָׁר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תַּחֲיִינוּ
וְתַקְיָמָנוּ וְתַאֲסֹף גְּלוּתֵינוּ לְחֻצֹת
קֶדְשְׁךָ לְשֹׁמֵר הַקִּיקָה וְלַעֲשֵׂת רְצוֹנְךָ
וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבֵּב שָׁלֵם עַל שְׂאֵנֵינוּ
מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אַתָּה הַהוֹדָאוֹת:
נִפְלְאוּתִיךָ וְטוֹבוּתִיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וּבֶקֶר וְצַהֲרָיִם.
הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרִיחַם כִּי לֹא־תָמוּ חֲסָדֶיךָ
מִעוֹלָם קוִינֵנוּ לָךְ:

וְעַל כָּל־כֵּן יִתְבָּרֶךְ וַיִּתְרוֹמֶם שִׁמְךָ מִלְּכֵנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וַיְהִלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בְּאַמְתָּהּ וַיְשׁוּעֵתָנוּ
וַיַּעֲזֹרְתָנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נִאֶחַ לְהוֹדוֹת:

א' וְאֲבוֹתֵינוּ בִּבְרָכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עֲבָדֶיךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֶהְרֵן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עִם קְדוֹשֶׁךָ פָּאֲמוֹר: וּבְרָכָה יְיָ
וַיִּשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: יֵשָׁא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לָךְ שָׁלוֹם:

שִׁים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה הֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בִּבְרָכָה אֲבִינוּ כָּלֵנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי
בְּאוֹר פָּנֶיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ
אֶת־עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

וְנֶאֱמַן אֶתָּה לְהַחְיוֹת מֵתִים . בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחְיֵה הַמֵּתִים :
 אֶתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקַדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְלוֹךְ
 סֵלָה . בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ :

אֶתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים . אֶהְבֵּת אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ .
 וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת . וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ . וְקִרְבַּתָּנוּ
 מִלִּבְנוֹ לְעִבּוֹדֶתְךָ . וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָתָּ:
 וְתַתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים
 וְזִמְנִים לְשִׁשּׁוֹן . אֵת יוֹם חַג הַשְּׁבָעוֹת הַזֶּה . זְמַן מַתָּן
 תּוֹרָתָנוּ . מִקְרָא קָדֵשׁ זָכַר לִיצִיאַת מִצְרָיִם :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
 וְיִשְׁמַע וְיַפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוֹרָנוּ וּפְקֻדָּתָנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ .
 וְזִכְרוֹן מִשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבִדְךָ . וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ .
 וְזִכְרוֹן כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ . לְפִלְטָה לְטוֹבָה
 לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַשְּׁבָעוֹת
 הַזֶּה . זְכוֹרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּה בּוֹ לְבִרְכָּה וְהוֹשִׁיעֵנו
 בּוֹ לְחַיִּים . וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים . חוּם וְחַנּוּן . וְרַחֵם עָלֵינוּ
 וְהוֹשִׁיעֵנו . כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ . כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה :
 וְהַשִּׂיאוּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
 לְשִׂמְחָה וְרִשְׁשׁוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכָנוּ :
 קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ . וְתֵן חֵלְקָנוּ בְּתוֹרָתְךָ . שְׂבַעֵנוּ מִטוֹבָה .
 וְשִׂמְחָנוּ בִישׁוּעָתְךָ : וְטַהַר לִבְנוֹ לְעִבְדְּךָ בְּאֵמֶת וְהַנְחִילָנוּ
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשּׁוֹן מוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ . וְיִשְׂמְחוּ
 בְּךָ יִשְׂרָאֵל מִקְדְּשֵׁי שִׁמְךָ . בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקְדֵּשׁ
 יִשְׂרָאֵל וְהַזִּמְנִים :

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפִּלָּתָם . וְהַשִּׁב
 אֵת הָעִבּוֹדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֵשׁ יִשְׂרָאֵל וְתַפִּלָּתָם בְּאַהֲבָה

שבעת וידידים העברת ויכסו מים צריהם אחד מהם
לא נותר: על זאת שבחו אהובים ורוממו אל ונתנו
ידידים ומירות שירות ותשבחות ברכות והודאות למלך
אל חי וקים: רם ונשא גדול ונורא משפיל גאים ומגביה
שפלים מוציא אסירים ופודה עניים ועוזר דלים ועונה
לעמו בעת שועם אליו: תהלות לאל עליון ברוך הוא
ומברך. משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה
רבה ואמרו כלם:

מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא
תהלות עשה פלא: שירה חדשה שבחו גאולים לשמך
על שפת הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו. יי
ימלך לעלם ועד:

צור ישראל קומה בעזרת ישראל ופדה בנאמה
יהודה וישראל (גאלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל)
ברוך אתה יי גאל ישראל:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:
ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל
עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזכר חסדי אבות
ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע.
מכלל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך
מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

לֹא תִגְנֹב, יִגִּיעַ אִישׁ לְאִישׁ. כִּי עָמְלוּ לָרִיק יְחִישׁוּ.
וְחִטְּאֵי חֲמִס נִפְשׁוּ:

לֹא תַעֲנֶה, צֶדֶק לְעֵוֹת. מִלְשָׁנִי יִירַשׁ צַלְמוֹת כָּל
מִשְׁנֵאֵי אֲהָבוֹ מוֹת:

לֹא תִחַמּוֹד, חֲפָצִים הַרְבִּיתָהּ. הַתְּעוֹדָה קִנְשָׁר אֲהַבְתָּהּ.
חֲכָמוֹת בִּנְתָהּ בִּיתָהּ:

וְכָל קִנְיָנֶיךָ שִׁבְעָה. יָקָר מְאֹד טִבְעָהּ. חֲצִבָּה
עֲמוּדֶיהָ שִׁבְעָה: חֹק וְאֶמֶץ בְּנוֹרָהּ. בִּירְאֵת צוּרָהּ
לְהִתְאַוֶּרָה. וְהוּא יִהְיֶה לָּךְ לְעוֹרָה:

עוֹרֹת אֲבוֹתֵינוּ אֵתָהּ הוּא מַעֲוֹלָם מִגֵּן וּמוֹנָשִׁיעַ לְבָנֶיהֶם
אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: בְּרוֹם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ
וְצִדְקָתֶךָ עַד אֲפָסֵי אֶרֶץ: אֲשֶׁר־אִישׁ שִׁינְשָׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ
וְתִירָתֶךָ וְדִבְרֶיךָ יֵשִׁים עַל לְבוֹ: אֵמֶת אֵתָהּ הוּא אֲדוֹן
לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גְּבוּר לָרִיב רִיבָם: אֵמֶת אֵתָהּ הוּא רֹאשׁוֹן
וְאֵתָהּ הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעְרֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹנָשִׁיעַ:
מִמִּצְרַיִם גָּאֻלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עַבָדִים פִּדְיָתָנוּ:
כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָ וּבְכוֹרָהּ גָּאֻלְתָּ וַיִּם סוּף בְּקִעַת יוֹדִים

fernt; Gott auch findet Wohlgefallen an ihm.

Darfst nicht stehlen, was jener sich mit Mühe erwarb — dieses Beginnen ist eitel nur. Wer so frevelt, raubt sich selbst das Leben.

Darfst, um die Gerechtigkeit zu verkrümmern, nicht falsches Zeugniß ablegen — dem Verläumder auch wird Höllestrafe zu Theil; die mich hassen, lieben den Tod.

Darfst Lust nicht hegen nach fremdem Besitze, darfst der Lehre liebend dich nur verbinden, die voll Weisheit ihr Haus begründete.

Mußt vor allem Besitz ihr den Vorzug geben, gar edel ist ihre Natur, der Säulen sieben hat sie sich begründet.

Sei rüstig, erstärke in ihrem Erforschen, güрте mit Gottesfurcht dich — Er wird Stütze dir sein.

אַמַּת מַעוֹלָם שְׁמָךְ הַגָּדוֹל עָלֵינוּ נִקְרָא בְּאַהֲבָה אֵין
אֱלֹהִים וּלְתֹךְ:

אֲנֹכִי, שְׁמִיעָה וְנִתְאַיְמוּ. קִבְּלוּ מַלְכוּתִי וְלֹא תֵּאָשְׁמוּ.
שְׁמַעוּ מוֹסֵר וַחֲכָמוּ:

לֹא יִהְיֶה מְקוֹכֶם זָר וְתָרְעוּ. וּמַעֲבֹדְתִי בֵּל תִּתְּרְעוּ.
וְאַל תִּפְרְעוּ:

לֹא תִשָּׂא עֵנֶשׁ לְחַלְלִי. וְתִנָּצֵל מִמַּכְאוֹב וּמִיָּחֲלִי.
אֲשִׁירִי אָדָם שִׁמַּע לִי:

זְכוֹר, וְשִׁמּוֹר אֶת יוֹם. וְתִמְצָא כִּפָּר וּפְדִיּוֹם. לְשִׁקּוֹד
עַל דְּלַתִּי יוֹם יוֹם:

כִּבְדִּי, נָא הוֹרִיךְ בְּמִבְטָחִי. וְתִאָרִיךְ יָמִים וְתִהְיֶה חַי.
לְשִׁמּוֹר מְזוּזוֹת פֶּתְחִי:

לֹא תִרְצָח, בְּנַפְשׁ מֵחַיִּים. וִיהִי חֵלְקֶךָ בַּחַיִּים. כִּי
מִצְוֵי מִצְוֵי חַיִּים:

לֹא תִנָּאֵף, רָשָׁף בְּיוֹנִי. מִרְחִיקָה יִשָּׁבַע עֲדָנִי. וַיִּפֹּק
רָצוֹן מִי:

Ich bin, liebest du hören; Furcht ergriff Alle — erkennt mein Reich, frevelt nicht, beherzigt die Moral und werdet flug.

Es sei nicht Fremdartiges eure Hoffnung, laßt von meinem Dienste nicht ab, seid weise, seid nicht lässig darin.

Darfst nicht sträflich meinen Namen nennen um mich zu entweihen, wirst von Schmerz und Leiden dadurch dich befreien. Heil dem Menschen, der mir gehorcht.

Gedenke und beobachte jenen Tag! Befreiung wird dir dadurch zu Theil, wenn du täglich meiner Wohnung dich zuwendest.

Ehre deine Eltern in meinem Vertrauen, langes Leben wird dir dadurch beschieden werden, zu bewahren die Pfosten meines Eingangs.

Darfst Niemand auch rauben das Leben, Leben auch wird gespendet dir; wer mich findet, hat das Leben gefunden.

Darfst von sündhaften Flammen dich nicht überwältigen lassen, gesättigt von himmlischer Lust wird der, welcher sich davon ent-

לַבְּכֶם וּסְרֻתָם וְעַבְדֻתָם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהַשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה
 מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא־תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֲבָדְתֶם מִהֲרָה מֵעַל
 הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וְשָׁמַתֶם אֶת־דְּבַר־יְהוָה
 עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרֻתָם אֲתֶם לְאוֹת עַל־
 יַדְכֶם וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם אֲתֶם אֶת־
 בְּנֵיכֶם לֵדְבַר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבִירְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ
 וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וְכִתְבֶתֶם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:
 לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 יְהוָה לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֶרֶכָם
 וְנִתְּנוּ עַל־צִיצִית הַכֹּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
 וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
 וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אֲתֶם
 זִנִּים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי
 וְהִירִיתֶם קֹדְשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וַיֵּצֵיב וּנְכוֹן וְקִים וַיִּשָּׂא וַיִּנְאֶמֶן וְשׁוּב וַיִּפֹּה הַדָּבָר
 הַזֶּה. עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעַלֵינוּ עַל בְּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל
 כָּל דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ:
 עַל הָרָאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים לְעוֹלָם וָעֶד חֶק וְלֹא
 יַעֲבוֹר. אֱמֶת נִשְׁאַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד: אַתָּה הוּא מֶלֶכְנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה.
 לְמַעַן שְׁמָךְ מִהֵר לְגַאֲלָנוּ כְּאֲשֶׁר נִשְׁאַלְתָּ אֶת אֲבוֹתֵינוּ:

המלת עלינו אבינו מלכנו בעבור אבותינו שבטחו בך
 ותלמדם חקי חיים כן תחננו ותלמדנו: אבינו האב
 הרחמן המרחם רחם עלינו ותן בלבנו להבין ולהשכיל
 לשמע ללמד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי
 תלמוד תורתך באהבה: והאר עינינו בתורתך ודבק
 לבנו במצותיך ויחד לבבנו לאהבה וליראה שמך ולא
 גבוש לעולם ועד: כי בשם קדשך הגדול והנורא בטחנו
 נגילה ונשמחה בישועתך: והביאנו לשלום מארבע
 כנפות הארץ ותוליכנו קוממיות לארצנו: כי אל פועל
 ישועות אתה ובנו בחרת מכל עם ולשון וקרבתנו לשמך
 הגדול סלה באמת. להודות לך וליתתך באהבה: ברוך
 אתה יי הבורח בעמו ישראל באהבה:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל
 מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על
 לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך
 ובדרכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאזני
 ערליך ורציו לטטפת בין עיניך: וכתבתם על
 מזוזות ביתך ובשעריך:

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה
 אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל
 לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה
 ומלקוש ואספת דגה ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב
 בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתה

לפניו ומקבלים נכחו. קו"ס שמעיהל השך משמיעם
בכחו. לשתק המון מעלה ברוך בני אורחו:
דרכי וחובי תרת קדשה למקרה אורים. המשגב
ומכתר בכתרי כתרים. פאר מלכים תהלה לברורים.
מפחדו יחילו איתנים וצורים:

ח' ישמרו נכספים בחצרות מעט מקדש. בפחד
ויראה להעריצו ולהקדישו: קו"ס אחר שתי תבורת
מזכירים שם קדשו. להודיע לכל כי הם זרע קדושו:

והחיות ישוררו וכרכים יפארו ושרפים ירנו ואראלים
יברכו פני כל תיה ואופן וכרוב לעמת שרפים לעמתם
משבחים ואומרים. ברוך כבוד יי ממקומו:

לאל ברוך נעימות יתנו. למלך יא ח' וקום ומירות יאמרו
ותשבחות ישמיעו. כי הוא לבדו פועל גבורות עשה
חדשות בעל מלחמות וזרע צדקות מצמיח ישועות בורא
רפואות נורא תהלות אדון הנפלאות המחדש בטובו
בכל יום תמיד מעשה בראשית: כאמור לעשה אורים
גדלים כי לעולם חסדו: אור חדש על ציון תאיר ונזכה
כלנו מהרה לאורו. ברוך אתה יי יוצר המאורות:

אהבה רבה אהבתנו יי אלהינו תמלה גדולה ויתרה

angenehm und ihr Lob wird wohlwollend aufgenommen; schweigen
müssen des Himmels Schaaren, wenn das Lied der Nachkommen
jenes Morgenländers (Abraham) erschallt.

Pflicht ist es zu heiligen den, der den Luftkreis bildete, den
mannigfache Kronen erhaben schmücken, Königskronen vom Lobe der
Erforenen; vor dessen Angst mächtige Felsen erbeben.

Mögen die Sehnsüchtigen im Vorhofe seines Heiligthums, wach=
sam sein, in Furcht und Angst ihn zu heiligen und zu verherrlichen.

Nach zwei Worten erwähnen sie seinen heiligen Namen, Allen
kund zu machen, daß sie die Nachkommen seiner Heiligen sind.

תִּתְּכֶרֶךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵנוּ וְגֵאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח
 שְׁמֶךָ לָעַד מַלְכֵנוּ יוֹצֵר מִשְׁרָתִים וְאִשָּׁר מִשְׁרָתָיו כָּלָם
 עוֹמְדִים בָּרוּם עוֹלָם וּמִשְׁמִיעִים בִּירָאָה יַחַד בְּקוֹל דְּבָרֵי
 אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כָּלָם אֲהוּבִים כָּלָם בְּרוּרִים
 כָּלָם גְּבוּרִים וְכָלָם עֲשִׂים בְּאֵימָה וּבִירָאָה רְצוֹן קוֹנֵם
 וְכָלָם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה בְּשִׁירָה
 וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים
 וּמְקַדִּישִׁים וּמְמַלִּיכִים:

אֵת שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא:
 וְכָלָם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם וְהַ מְזוּהָ וְנוֹתָנִים
 רְשׁוֹת וְהַ לְזוּהָ. לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצֵרָם בְּנִחַת רוּחַ בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה
 וּבְנִעִימָה קְדֻשָּׁה כָּלָם כְּאַחַד עוֹנִים וְאֹמְרִים בִּירָאָה:
 קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

וְעַתָּה בָּנִים שִׁירוּ לַמֶּלֶךְ בְּתַפְאֶרֶת מְפָאָר. בְּרִקְמֵי
 שִׁיר מְעֻטָּף וּמְעֻטָּר וּמְתָאָר. בְּהוֹד וְהַדָּר וְשִׁבַּח מְבָאָר.
 בְּעֻטָּרֶת גְּאוֹת וּכְתָר נוֹרָא יִתְפָּאָר:

שִׁמְעוּ לִי מְלָלוּ. עֲזוּזוּ נוֹרָא פְּלִאִי גִדְלוּ. שִׁשְׁמוּ עֲרֵב
 לוֹ. וְזָכְרוּ נָעִים לְהַלְלוּ. וְהִיכְלוּ נְחֻמָּד לוֹ. וּכְבוֹדוֹ נְהַדָּר
 לוֹ. וְהוֹדוֹ נֶאֱדָה לוֹ. וּמִשְׁרָתָיו מְנַעִימִים לוֹ:

וְאִשָּׁרֵי עֲבָדָיו הַמִּשְׁמִיעִים בְּקוֹל שִׁבְחוֹ. כִּי עֲרֵבִים

Nun auf, Kinder! fñget dem Kñnig mit Pracht geschmñckt,
 gehñllt in des Liedes Bier, mit Pracht und Bierde, mit vielsagenden
 Hymnen, dem die Krone der furchtbaren Majestät zum Schmucke dient.

Hñrt sein Wort mir an, seine allgewaltige Stårke, seiner Grñße
 Wunder, wofñr sein Name bñrgt. Schñn ist sein Andenken und
 verdient alles Lob, seine Ehre dient als Bierde ihm, seine Majestät
 ist fñr ihn geziemend, liebliche Lieder bringen Diener ihm.

Heil den Dienern, denen ihn zu preisen gegñnnt ist, sie sind ihm

צִגּוּ מַלְכִּים בְּפָרֶשׁ בָּהּ תִּשְׁלַג בְּצִלְמוֹן. בְּכָל עֶרְתָּ,
חָשְׁבוּ מִיֶּשֶׁר מוֹאֵב וְעַמּוֹן. מִשְׁחָקָתָּ, קִלְקִלֹן פֶּאֶרָן
וּבֹט וְאַדְמוֹן. בְּתִבֵּל, חֲמֻדוֹנִי קִבְּלוֹנִי הוֹלְכִי יִלֵּל יִשִּׁימוֹן.
אֶרְצוֹ, זֶרַח אֲוִרִי וְגִבָּרָה רִיחִי כְּאַפְרָסִמוֹן. וְשַׁעֲשַׁעִי
קִדְשׁוֹ חֹרֵב וְנָדוֹ תָּבוֹר וְחֶרְמוֹן. ה' אֶת אֱלֹהֵי קִדְשׁוֹ
וְכָבוֹד כָּל יִשִּׁימוֹן. בְּנִי, מַעֲלָה מוֹרָאוֹ יַעֲרִיצוֹן וַיַּעֲצִימוֹן.
אָדָם, נִצַּח תִּהְלָתוֹ יִקְדִּישוֹן וִירוֹמִמוֹן:

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים וּבִטּוֹבוֹ מִחֲדָשׁ
בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יי
כָּלָם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ מְלָאָה הָאָרֶץ קִנְיָיִךָ: חֲמֻדָּךָ
הַמְרוֹמָם לְבָדּוֹ מֵאֵז הַמִּשְׁכָּח וְהַמִּפְאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימּוֹת
עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן
עֲזֹנוֹ צוֹר מִשְׁגִּבְנוֹ מִגֵּן יִשְׁעֵנוֹ מִשְׁגֵּב בְּעֵדְנוֹ: אֵל כָּרוֹךְ גָּדוֹל
דָּעָה הַכִּין וּפָעַל וְהָרִי חֲמָה טוֹב יִצַּר כָּבוֹד לְשִׁמוֹ: מְאֹרוֹת
נָתַן סְבִיבוֹת עֲזוֹ: פְּנוֹת צָבָאוֹ קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שְׂדֵי תָמִיד
מִסְפָּרִים כָּבוֹד אֵל וְקִדְשָׁתוֹ: תִּתְבָּרֶךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל שִׁבְחָ
מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ וְעַל מְאֹרֵי אֹזֶר שְׁעֲשִׂיתָ יִפְאָרוֹךְ סְקָה:

als auch die Engelschaaren herabkamen in Menge. Freudig ließ sich die Höchstgeliebte hören wie Glockenschall. Vor ihm bestehen auch Könige durch das Dargethane wie Schneeweiß gegen Schatten. Zu jeder Zeit sind dieser geraden Bahn fremd Moab und Ammon. Scherzend war ich ob dem Leichtsinne des Baran, Bus und Admon. In der Niederwelt nahmen mich mit Lust an die Wanderer durch die Wüste. Seinen Erdboden beschien mein Licht und überzog mein Balsamgeruch. Meine Unterhaltung hieß den Choreb heilig und lockte herbei Tabor und Hermon. Mit Gottes Heiligkeit und Ehre sind Alle einverstanden. Kinder der Oberwelt verherrlichen und befestigen seine Ehrfurcht. Menschen werden ewig seinen Ruhm heiligen und erheben.

בְּשׁוּמוֹ לַיָּם חֶקֶן: חִבֵּל בְּשִׁבְלָלוֹ. תּוֹשִׁיָה נֶשֶׁת שִׁבְלָו.
 תְּכֻנִּים קָדָם מְלֵא. וַיִּמָּם לֹא: נִשְׁתּוֹת חֲבָרוּ. מְלֹאָם
 דִּיגְבָרוּ. עֲבֹדָתוֹ יִגְבְּרוּ. וּפְיוֹ לֹא יַעֲבֹרוּ: מִן וְעַל
 נֶאֱמָנִי אֶרֶץ. בְּרִיתוֹ הִרְרִץ. צִדְקָם חֲשׂוֹךְ קָרִץ.
 בַּחֲוִקוֹ מוֹסְרֵי אֶרֶץ:

סין

קהל ומזן

וַאֲהִיָּה שְׁכֻנָּה.
 אֶצְלוֹ מְיוֹחֶדֶת.
 אֲמוֹן עֲמוּסָה.
 וַאֲהִיָּה וְעוֹדָה.
 בְּחִבּוֹן עוֹז אֶרְמוֹן:
 בְּתוֹךְ גְּנָזָיו לְטָמוֹן:
 מְלוֹי מִצּוֹת כְּרָמוֹן:
 לְנִינִי בִּצְלָל לַח וְלוֹז וְעֶרְמוֹן:

שְׁעֵשׂוּעִים, נַחֲלִיאֵל מִתַּנָּה מִמְדָּבָר לְזִמּוֹן. יוֹם, בָּא
 לְסִינִי נוֹחֲלִי דֶת אֲמוֹן. יוֹם, רָדוּ מִלְּאֲכִי צְבָאוֹת
 בְּהֶמּוֹן. מִשְׁחָקָת, יְדִידוֹת עַל נִשְׁמַעַת כְּפַעֲמוֹן. לְפָנָיו

das unermessliche Meer: da scheitern des Abgrunds empörte Quellen, sie weichen schüchtern nach ihrem Grunde zurück, in den Schoß der andern; das getrennte Gewässer lenkt wieder ein, weil er dem Meere Schranken gesetzt. So hat er die Welt vollendet, seine göttliche Vernunft gründete auf Weisheit sie; was man Welturstoff, was man Wasser nennt, war noch nicht. Er hat die Elemente zusammengefügt, ihren Bestandtheilen Festigkeit verliehen; so bleiben sie ihrer Bestimmung getreu, und übertreten nicht Gottes Geheiß. Aber, nur auf den Redlichen der Erde hastet diese ganze Schöpfung; ihre Tugenden sind's, die sie vor Zerrüttung bewahren, ihre Tugenden sind die Grundfeste, worauf er die Pfeiler der Erde gestützt.

Ich war die Bewohnerin des innersten Gemachs seines Prachtgebäudes, war seine Einzige, aufbewahrt in der Kammer seiner Schätze. Ich genoß seine Erziehung, war seines Unterrichts voll wie ein Granatapfel, wurde dann verlobt mit den Enkeln des Stäbeschälers Jakob. Eine Unterhaltung, ein Gotteserbtheil, geschenkt von der Wüste aus, zum allgemeinen Besten. Am Tage, da nach Sinai kamen die Empfänger des traulichen Gesetzes. An demselben Tage,

נִתְּלַלְתִּי. כְּמַדְתִּי נִגְלַלְתִּי. לִפְנֵי גְבוּעוֹת חוֹלְלַתִּי: לִי
 נֶשֶׁת מוֹעֲצוֹת. לְדוֹץ בְּדִיצוֹת. לֹא עָשָׂה קְצוֹת. אֶרֶץ
 וְחוֹצוֹת: מִצּוֹתִי לִקְבֹּל. מָנָה וְחָבֵל. מְדַבְּקִים לֹא גִבֹּל.
 וְרֹאשׁ עֲפָרוֹת תִּבֵּל: נוֹי שְׁלֹשִׁים וְשִׁתִּים. נָעַם נְתִיבוֹתִים.
 נִהַר בִּי שִׁפְתִּים. בְּהִכִּינוּ שָׁמַיִם: סְפוֹנוֹת הִרְאֵנִי. סוּדוֹ
 קָרָאֵנִי. סָמַךְ לִגְאוּנִי. שָׁם אָנִי: עֲצַתִּי תַּחֲוֹג. עוֹלָם
 גָּדוֹג. עֲנֵד בְּמַחֲוֹג. בְּחֶקֶן חוּג: פְּצוּמָה לְהוֹם. פֶּקֶד קוֹ
 וָחֵם. פֶּלֶם לְתַהוֹם. עַל פָּנֵי תַּהוֹם: צוּפִיָּה לְמִתְחַקִּים.
 צִפְצוּפֵי מִשְׁחַקִּים. צָעְדִי לֹא דוֹחֲקִים. בְּאַמְצוֹ שְׁחַקִּים:
 קְבוּעַם מוֹזוֹ. קִדְרָתָם לַחֲוֹזוֹ. קִרְיִשְׁתָּם לְפֹזוֹ. מִמַּעַל
 בְּעִזּוֹ: רוֹגְעִים בְּנַהוֹם. רִגְבִים יְגִיהוֹם. רִתֵּק חוֹל לְתַהוֹם.
 עֵינֹת תַּהוֹם: שׁוּה אֶרְקוֹ. שֶׁפֶר מִתְקוֹ. שָׁב בְּהִנָּתְקוֹ.

Einzelnen; ich bin eingeschränkt nach meinem eigenen Maße und
 war schon, ehe Hügel noch waren. Mir hat er Systeme mitgetheilt,
 zum Entzücken, er hatte noch nichts erschaffen, weder den Erdball
 noch dessen Umriß. Meinen Gesetzen sind unterworfen die Schwere
 und die Größe; ohne mich hätten diese Schollen sich nicht geballt,
 noch der Urstoff des Erdenfloßes. Zweiunddreißig zierliche und
 anmuthige Pfade hat er innerhalb meiner Grenzen beleuchtet, als
 er die Himmel bereitete; mir hat er Verborgenschaften offenbart, mich
 nannte er sein Geheimniß. Der Grundriß zur Schöpfung war ich
 für seine göttliche Majestät dort; mein Rath war ihm ein Wink
 zur Bestimmung der Weltordnung; mich hat er statt des Zirkels
 gebraucht, als er den Umriß der Welt gezeichnet. Zur Erhaltung
 der Erde hat er veränderliche Jahreszeiten eingesetzt, und abgewogen
 die Fluthen auf der Fläche des Abgrunds. Ich bin die Seherin der
 weitbewohnten Welt, meine Predigten sind allergößend; auch waren
 meine Tritte nicht enge, als er jene Himmel ausgedehnt. Sie ruhen
 auf unerschütterlichen Pfeilern; in ihrer blauen Schaaie bilden
 Wolken sich, wenn Feuchtigkeiten gerinnen und stocken in jener Höhe.
 Brüllend stürmen dort Wogen heran, und begegnen der Küste im
 schrecklichen Kampfe; aber er hat es mit Sandhügeln unkettet,

אֶדֹן אֲמִנִי. אֶצִּלוּ שְׁכֵנֵי. אָדָם הִקְנֵנִי. יְיָ קִנְיָנִי:
 בְּנִין בְּעֶרְכּוֹ. בִּי עֵץ צִרְכּוֹ. בְּשַׁעֲשׁוּעַ בְּרָכּוֹ. רֵאשִׁית
 בְּרָכּוֹ: גִּישְׁתִּי לְרִגְלָיו. גִּרְתִּי בְּצִלָּיו. גַּעְגּוּעֵי עֲלָיו. קָדָם
 מִפְּעָלָיו: דָּתוֹתֵי עֲלָם. דוּדֵי לְהוֹעִילָם. דַּעַת הַנֶּעְלָם.
 מֵאֵז מַעוֹלָם: הִגִּינִי לְאַרְוֶשׁ. הַמִּזְקֵק לְפָרוֹשׁ. הַנִּפְלָא
 לְדָרוֹשׁ. נִסְכְּתִי מֵרֹאשׁ: וְאַהֲיָה בְּעֶרְץ. וְשַׁעֲשׁוּעֵי יֶרֶץ.
 וְקִדְמִי בְּמֶרֶץ. מִקְדָּמִי אֶרֶץ: זֶהָר נִכְלָלְתִּי. זְכוֹת
 נִכְלָלְתִּי. זֹאת נִתְּהַלְלְתִּי. בָּאֵין תְּהוֹמוֹת חוֹלְלְתִי: חֶקֶר
 עֲוֹנוֹת. חָלָל וּמַעֲוֹנוֹת. חֶק בִּי עֲנִיּוֹת. בָּאֵין מַעֲנִיּוֹת:
 טְפוּחֵי שָׁמַיִם. טַפְסָרֵי אֵשׁ וּמַיִם. מְרַמְנֵי יוֹמִים. נִכְבְּדֵי
 מַיִם: יִקְרוֹתֵי נִבְעוֹ. יִתְדוֹתֵי נִקְבָּעוֹ. יִרְעוֹתֵי רִבְעוֹ.
 בְּטָרֶם דְּוָרִים דְּהִטְבָּעוֹ: כָּלְלוֹת נִכְלָלְתִּי. כֵּן פָּרַט

Ich bin ein Zögling des Herrn, seiner Hausgenossen eine; mich gab er dem Menschen zum Erwerb, mein Schöpfer, Gott. Als er sein Weltgebäude entwarf, zog er mich zu Rathe, und unter den holden Zöglingen seines Schoßes war ich die Vornehmste seiner Unterhaltung. Ihm folgte ich auf dem Fuße, weilte unter seinem Zelte, war seine Ergözung, seiner Werke erstes. Meine Gesetze hat er aufbewahrt, meinen Günstlingen zum Heile; eine geheime Wissenschaft von je, von Ewigkeit her. Begriffe aufzuhellen, die reinste Wahrheit zu ergründen, das Unbegreifliche zu erforschen, war mein Amt von jeher. Im Himmel hatt' ich meinen Aufenthalt; meine Anmuth reizte ihn; mich hat er früh hervorgebracht, vor der Erde Urzeit. Ich bin der Reinheit Inbegriff, eine Masse von Klarheiten. Ja, ich kann mich rühmen: vor meiner Geburt waren jene Fluthen noch nicht. Das Eigenthümliche der Zeit, des Raums und jener Wölbung hat er wesentlich durch mich bestimmt, als noch nichts hervorgequollen: jene weit aufgespannten Himmel, sammt deren Feuer- und Wasserwesen, entstanden zwei Tage nach mir, nebst den Wassermassen. Meine Grundsteine waren eingelegt, meine Pfeiler befestigt, meine Teppiche umgehängt, bevor noch Berge eingesenkt wurden. Ich bin das All im Ganzen, so wie das Urwesen in jedem

אבותינו שיר ושבתח הלל וזמרה עז וממשלה נצח
גדלה וגבורה תהלה ותפארת קדשה ומלכות ברכות
והודאות מעתה ועד עולם: ברוך אתה יי אל מלך
גדול בתשבות אל ההודאות אדון הנפלאות הבורח
בשירי זמרה מלך אל חי העולמים:

ועתה יגדל נא כח אדני כח אשר ברכת לאמר:

זכר רחמיה יי וחסדיה כי מעולם רמיה:

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די ברא. כרעותה.
וימליך מלכותה בתיכון וביומיו ובתי דכל בית ישראל
בעגלא ובזמן קריב ואמרו
אמן. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא. יתברך
וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה
ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא. לעלא מן
כל ברכתא ושירתא תשבתא ונחמתיא דאמירן
בעלמא ואמרו אמן:

יחברך. Während der Vorfänger כרכו singt, sagt die Gemeinde

מברכו את יי המברך: יתברך וישתבח ויתפאר

ויתרומם ויתנשא שמו של מלך

ברוך יי המברך לעלם ועד: מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא

שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו

ברוך אתה יי אלהינו מלך אין אלהים סלוי לרכב בערבות

העולם. יוצר אור ובורא ביה שמו ועלו רפנוי וישמו

חושך עשה שלום ובורא מרומם על כל ברכה ותהלה:

את הכל: ברוך שם כבוד מלכותו לעלם ועד

יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

אור עולם באוצר חיים אורות מאפל אמר ויהי:

נְשַׁלְגָה בָּנוּ וְרוּחַ וְנִשְׁמָה שְׁנִפְחָה בְּאַפֵּינוּ וְלִשׁוֹן
 אֲשֶׁר שָׁמַת בְּפִינוּ: הֵן הֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיְפָאֲרוּ
 וַיְרַמְּמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיַּקְדִּישׁוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת שְׁמֶךָ מִלְכָּנוּ:
 כִּי כָל פֶּה לָךְ יוֹדֶה. וְכָל לִשׁוֹן לָךְ תִּשָּׁבַע. וְכָל בֶּרֶךְ
 לָךְ תִּכְרַע. וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ רַחֲמָתְחוּהָ. וְכָל לִבָּבוֹת
 יִירְאוּךָ. וְכָל קֶרֶב וּבְלִיּוֹת יֹאמְרוּ לְשִׁמְךָ. בְּדָבָר שְׂכָתוֹב
 כָּל עֲצָמוֹתַי תִּאֲמַרְנָה יְיָ מִי כָמוֹךָ. מַצִּיל עָנִי מִחֲזוּק
 מִמָּוֶה וְעָנִי וְאַבְיוֹן מִגְּזוּלוֹ: מִי יִדְמָה לָךְ וּמִי יִשׁוּהָ לָךְ
 וּמִי יַעֲרֶךְ לָךְ. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנִּירָא הַאֵל הַעֲלִיּוֹן
 קִנְיָה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: נִהְלָלְךָ וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאֲרְךָ וְנִבְרַךְ
 אֶת שֵׁם קִדְשֶׁךָ. בְּאֲמֹר לְדוֹד בָּרְכִי גַפְשִׁי אֶת יְיָ וְכֹר
 קִרְבִּי אֶת שֵׁם קִדְשׁוֹ: הָאֵל בְּתַעֲצוּמוֹת עֲזָךְ: הַגָּדוֹל
 בְּכְבוֹד שְׁמֶךָ: הַגִּבּוֹר לְנִצָּחַת וְהַנִּירָא בְּנוֹרְאוּתֶיךָ: הַמֶּלֶךְ
 הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא:

שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקִדְשׁ שְׁמוֹ. וְכֹרְתוֹב

רַגְלָיו צַדִּיקִים בְּיַד לְיִשְׂרָאֵל נֶאֱמָר תְּהִלָּה.

בְּפִי יִשְׂרָאֵל תְּתַהַלֵּל. וּבְדַבְּרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ:

וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמֵם. וּבִקְרֹב קִדְשִׁים תִּתְקַדֵּשׁ.

וּבְמִקְהֵלוֹת רַב־בּוֹת עֲמָךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרָנָה יִתְפָּאֵר
 שְׁמֶךָ מִלְכָּנוּ לְכָל דּוֹר וְדוֹר שֶׁבֶן חוֹבֶת כָּל הַיְּצוּרִים
 לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח
 לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְחַדֵּר לְבָרֶךְ לְעֲלֹה וּלְקַלֵּם עַל כָּל
 דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשִּׁי עַבְדְּךָ מִשִּׁיחָךְ:

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ קָדֹם מִלְכָּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
 וְהַקִּדְשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לָךְ נֶאֱמָר יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

כִּי לִי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם. וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּחַר
צִיּוֹן לְשֹׁפוֹט אֶת הָהָר עֲשׂוּ וְהִיטָה לִי הַמְּלוּכָה: וְהָיָה
יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְיָ אֶחָד
וְשִׁמוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ
אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

נִשְׁמַת כָּל חַי תְּבָרֶךְ אֶת שְׁמֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְרוּחַ כָּל
בָּשָׂר תְּפָאֵר וּתְרוֹמֵם זְכוֹרְךָ מַלְכֵנוּ תָמִיד. מִן הָעוֹלָם
וְעַד הָעוֹלָם אַתָּה אֵל. וּמַבְלָעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמַפְרִיג וּמַרְחֵם בְּכָל עֵת
צָרָה וְצוּקָה אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָּא אַתָּה: אֱלֹהֵי הָרְאשׁוֹנִים
וְהָאַחֲרֹנִים אֱלֹהֵי כָל בְּרִיּוֹת אֲדוֹן כָּל תּוֹלְדוֹת הַמְּהֻלָּל
בְּרַב הַתְּשַׁבְּחוֹת הַמְּגִלָּה עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו
בְּרַחֲמִים. וַיְיָ לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן הַמַּעֲוָרֵר יִשְׁנִים
וְהַמְּקִיץ נִרְדָּמִים. וְהַמְּשִׁיחַ אֱלָמִים. וְהַמַּתִּיר אֲסוּרִים
וְהַסּוֹמֵךְ גּוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לָךְ לְבָדָה אֲנִי
מוֹדִים. אֱלֹהֵינוּ מָלֵא שִׁירָה בָּיָם וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כְּהַמּוֹן
גָּלְיוֹ וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שִׁבַּח כְּמֶרְחֵבֵי רִקִּיעַ. וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת
כְּשֶׁמֶשׁ וּבִקְרַח. וַיְיָנוּ פְּרוֹשׁוֹת כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם. וְרַגְלֵינוּ
קָלוֹת כְּאַיִלוֹת: אֵין אֲנִי אֲנִי מִסְּפִיקִים לְהוֹדוֹת לָךְ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. וּלְבָרֶךְ אֶת שְׁמֶךָ. עַל אַחַת
מֵאֵלֶּף אֵלֶּף אֵלֶּף אֵלֶּפִים וְרַבִּי רַבּוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת
שַׁעֲשִׁית עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעַמָּנוּ: מִמַּצְרִים גָּאֵלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וּמִבֵּית עַבְדִּים פָּדִיתָנוּ בְּרַעַב וּנְתָנוּ וּבְשָׁבַע כָּלכָּלְתָּנוּ.
מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ. וּמִדְּבַר מִלֻּטְתָּנוּ וּמִחֲקָלִים רָעִים
וּנְאֻמָּנִים דָּלִיתָנוּ: עַד הִנֵּה עֲזָרוֹנוּ רַחֲמֶיךָ. וְלֹא עֲזָבוֹנוּ
חֲסִדֶיךָ. וְאֵל תִּטְּשֵׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְנֶצַח: עַל כֵּן אֲבָרִים

וַיִּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם
וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת עַל שֹׁפֶת הַיָּם׃ וַיֵּרָא
יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם
וַיֵּרְאוּ הָעָם אֶת יְהוָה וַיֹּאמְרֻהוּ בִיהוָה וּבַמֶּלֶכָה עֲבָדוּ׃

אֲנִי יְשִׁיר מִנְשָׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַנְּשִׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה
וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אֲנִשְׁרָה לַיהוָה כִּי גָאֹה גָאֹה סוֹם וּרְכָבוֹ
רָמָה בַּיָּם׃ עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה וְהוּא מֵאֵלַי
וַאֲנִי וְהוּא אֱלֹהֵי אֲבִי וְאַרְוַמְמָנְרוֹ׃ יְהוָה אֱלֹהֵי מִלְחָמָה
יְהוָה שְׁמוֹ׃ מֶרְכָּבוֹת פָּרַעַה וַחֲיִלוֹ יָרָה בַּיָּם וּמִבְּחַר
שְׁלֹשִׁי שָׁבְעוּ בַיָּם סוּף׃ תַּהֲמוֹת יִכְסִּימוּ יָרְדוּ בְּמִצּוֹלֹת
כָּמוֹ אָבֶן׃ יְמִינָהּ יְהוָה גִּאֲדָרִי בַכָּה יְמִינָהּ יְהוָה תִּרְעַץ
אוֹיֵב׃ וּבָרַב גִּאֲוָנָה תִּהְרַם קִנְיָהּ תִּשְׁלַח חֲרָנָה יֹאכְלֶמוֹ
בִּקְשׁ׃ וּבְרוּחַ אֲפִיקָה גִּעְרָמוֹ מִיָּם נִצְבוּ כָמוֹ נֵר נֹלִים
קָפְאוּ תַהֲמוֹת בָּלֵב יָם׃ אָמַר אוֹיֵב אֶרְדָּף אֲשִׁיג אֲחַלֵּק
שָׁלָל תִּמְלֹאֲמוֹ נַפְשִׁי מֵאֲרִיק חֲרָבִי תִזְרִישְׁמוֹ יָדַי׃
נִשְׁפָּת בְּרוּחָהּ כִּיסָמוֹ יָם צָלְלוּ כַעֲפֹרֶת בְּמִים אֲדִירִים׃
מִי כִמְכָה בָּאֵלִים יְהוָה מִי כִמְכָה גִאֲדָר בִּקְדֹשׁ נֹרָא
תַהֲלִית עֲשֵׂה פֶלֶא׃ נְשִׁית יְמִינָהּ תִּבְלַעְמוֹ אֶרֶץ׃ נְחִית
בְּחֶסֶדָה עִם זֶה גִּאֲלָתָהּ נְחִלָתָהּ בְּעֵינָהּ אֵל נִוְרָה קֹדֶשֶׁךָ׃
שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חֵיל אֲחִי יֹשְׁבֵי פְלִשְׁתִּים׃ אֲנִי נִבְהָלוּ
מֵאֲלֹפֵי אֲדוֹם אִירִי מוֹאָב יֹאחֲזֶמוֹ רָעַר נִמְגֹו כָל יֹשְׁבֵי
כְנָעַן׃ תִּפֹּל עַל־יְהוָה אֵימָתָה וּפִחַר בְּגִדֶל זִרְזָעָה יִדְמוּ
בְּאֶבֶן עַד יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה עַד יַעֲבֹר עִם זֶה קִנְיָתָ׃
תִּבְיָאֲמוּ וְרַחֲטֵעְמוּ בַּהֲרַג נְחִלָתָהּ מִכּוֹן לְשִׁבְתָּהּ פַּעֲלָתָהּ
יְהוָה מִקְדֶּשׁ אֲדָנִי כֹנֵנִי יִדְּיָה׃ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם
וָעַד׃ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד׃

תְּרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְיָ הַגְּלוּיָה: כִּי הִיא יְיָ:
 בָּרוּךְ יְיָ קְדוֹם אֱמֶן וְאֱמֶן: בָּרוּךְ יְיָ מְצִיּוֹן שֹׁכֵן
 יְרוּשָׁלַם הַגְּלוּיָה: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה
 נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ קְדוּתוֹ וְיִמְלֹא כְבוֹדוֹ
 אֶת כָּל הָאָרֶץ אֱמֶן וְאֱמֶן:

וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת יְיָ לְעֵינָיו כָּד הִקְדִּיר וַיֹּאמֶר דָּוִד
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם:
 קָדְךָ יְיָ הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצִיחַ וְהַדּוֹד כִּי
 כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ יְיָ הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל
 לְרֹאשׁ: וְהַעֲשֵׂה וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל
 וּבִידֶךָ כֹּחַ וְגְבוּרָה וּכְיֹדֶךָ לְגִדְלֹךָ וּלְחֻזְקֹךָ לְכָל: וְעַתָּה
 אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנִיחֵנוּ לָךְ וּמַהֲלִלִים לְשֵׁם תְּפָאֶרְתֶּךָ:
 אַתָּה הוּא יְיָ לְבָדְךָ אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם שָׁמַי
 הַשָּׁמַיִם וְכָל צִבְאֵם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים
 וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כָּלם וּצִבְאֵם הַשָּׁמַיִם
 לָךְ מִשְׁתַּחֲוִים: אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּחִרְתָּ
 בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשִׁמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם:
 וּמִצָּאתָ אֶת לָבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ:

וּבְרוּרָת עַמּוֹ הַיִּבְרִית לָתֵת אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחֲתִי
 הָאֲמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוֹסִי וְהַיִּזְרְעֵלִי לְתֵת לְזֶרְעוֹ וּתְקַם
 אֶת דְּבָרֶיךָ כִּי צִדִּיק אַתָּה: וְהִרְאֵה אֶת עֲנִי אֲבִרְתִּינוּ
 בְּמִצְרִים וְאֶת־זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל יַם סוּף: וְהַתֵּן אֶת
 וּמִפְתִּים בְּפִרְעוֹ וּבְכָל עֲבָדָיו וּבְכָל עַם אֲרָצוֹ כִּי
 יָדַעְתָּ כִּי הוֹדּוּ עֲלֵיהֶם: וַתַּעַשׂ לָךְ שֵׁם כְּהִיּוֹם הַיּוֹם:
 וְהָיָה בְּקִעְתָּ לְפָנֶיהֶם וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם בְּיַבְשָׁה וְאַתָּה
 רִדְפִיהֶם הַשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹלֹת כָּמוֹ אֲבִן בְּמַיִם עֲזִים:

הַלְלוּהָ הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים:
הַלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאוֹ: הַלְלוּהוּ שְׁמוֹשׁ
וַיֵּרַח הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי
הוּא צוּה וְנִבְרָאוֹ: וַיַּעֲמִידֵם לָעֵד לְעוֹלָם חֵק נָתַן וְלֹא
יַעֲבֹר: הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל תַּהֲמוֹת:
אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֵּג וְקִיטּוֹר רוּחַ סַעֲרָה עֲשֵׂה דְבָרוֹ:
הַהָרִים וְכָל גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל אֲרָזִים: הַחִיָּה וְכָל
בְּהֵמָה רֶמֶשׁ וְצִפּוֹר כָּנָף: מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל לֵאמוּם
שָׂרִים וְכָל שֹׁכְטֵי אֶרֶץ: בַּחֲוָרִים וְגַם בַּתּוֹלוֹת וְקַנִּים
עִם נְעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָרוֹ
הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וּשְׁמַיִם: וַיֵּרָם קֶרֶן לַעֲמוֹ תִּהְלֶה לְכָל
חֲסִידָיו לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַלְלוּהָ:

הַלְלוּהָ שִׁירָו לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ תִּהְלָרְאוּ בִּקְהֵל
חֲסִידִים: יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשֵׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִקְכֶם:
יִהְיֶה לָו שְׁמוֹ בְּמַחֲוֹל בְּרַחֲוָה וּכְנוֹר יִזְמְרוּ לוֹ: כִּי רוּצָה
יְהוָה בְּעַמּוֹ יִפְאֶר עַנְוִים בִּישׁוּעָה: יַעֲלוּ חֲסִידִים
בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכַּבְוֹתָם: רוּמְמוֹת אֵל בְּגִירוֹנָם
וְהָרַב פִּיפּוֹת בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכַחֲוֹת
בְּלֵאמוּם: לְאַסּוֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִיקִים וּנְכַבְּדֵיהֶם בְּבִבְלִי
בְּרוֹל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּרַחוּב הָדָר הוּא לְכָל
חֲסִידָיו הַלְלוּהָ:

הַלְלוּהָ הַלְלוּ אֵל בְּקוֹדֶשׁ הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עִזּוֹ: הַלְלוּהוּ
בְּגִבוֹרָתּוֹ הַלְלוּהוּ כְּרַב גִּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר
הַלְלוּהוּ בְּנֶבֶל וּכְנוֹר: הַלְלוּהוּ בְּתֶף וּמַחֲוֹל הַלְלוּהוּ
בְּמִנִּים וְעֶגְבִּי: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שִׁמְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי

אֹמְרָה לֵאלֹהֵי בְעוּדֵי: אֵל תִּבְטְחוּ בְנִדְיָבִים בֶּבֶן אָדָם
שֶׁאֵין לוֹ תְשׁוּעָה: תֵּצֵא רוּחוֹ יָשׁוּב לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם
הַהוּא אָבְדוּ עֲשֵׂה־נִתְיוֹ: אֲשֶׁרִי שָׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׁבְרוֹ
עַל יְהוָה אֱלֹהָיו עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל
אֲשֶׁר בָּם הַשָּׁמַיִם אֶמֶת לְעוֹלָם: עֲשֵׂה מִשְׁפָּט לְעֹשׂוֹקִים
נָתַן לֶחֶם לָרַעֲבִים יְהוָה מִתִּיר אֲסוּרִים: יְהוָה פָּקַח
עֵינָיו יְהוָה זִיקָה כְּפֹפִים יְהוָה אוֹהֵב צְדִיקִים: יְהוָה
שָׁמַר אֶת גֵּרִים יְתוֹם וְאֶלְמָנָה יַעֲזֹד וְדָרָה רָשָׁעִים יַעֲזֹת:
יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּהָ:
הַלְלוּהָ כִּי טוֹב וְזָכָר אֱלֹהֵינוּ כִּי נָעִים נֶאֱוָה תְהִלָּה:
בְּנֵה יְרוּשָׁלַם יְהוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָם: הִרְוֵפֵא
לְשִׁבּוּרֵי לֵב וּמַחֲבֹשׁ לְעֶצְבוֹתָם: מוֹנֶה מִסְפָּר לְכוֹכָבִים
לְכֹלָם שְׁמוֹת יִקְרָא: גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ לְתַבּוּנָתוֹ
אֵין מִסְפָּר: מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְהוָה מִשְׁפִּיל רָשָׁעִים עֲדֵי
אָרֶץ: עָנּוּ לַיהוָה בְּתוֹדָה וּמְרוֹ לְאֱלֹהֵינוּ בְּכִנּוּר:
הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים הַמְכִּין לָאָרֶץ מָטָר הַמְצַמִּיחַ
הָרִים חֲצִיר: נוֹתֵן לְבִהְמָה לַחֲמָה לְבָנִי עֹרֵב אֲשֶׁר
יִקְרָאוּ: לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּם יִחַפֵּץ לֹא בְשׁוֹקֵי הָאֵשׁ
יִרְצֶה: רוֹצֶה יְהוָה אֶת יִרְאָיו אֶת הַמִּיִּהָלִים לְחַסְדּוֹ:
שֹׁכֵחַ יְרוּשָׁלַם אֶת יְהוָה הַלְלִי אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן: כִּי חֹזֵק
בְּרִיחֵי שַׁעֲרֶיךָ בָּרֵךְ בְּנִיךָ בְּקִרְבֶּךָ: הַשֵּׁם גְּבוּלֶךָ שְׁלוֹם
חֶלֶב חַטִּים יִשְׂבִּיעֶךָ: הַשְׁלַח אֲמָרְתוֹ אָרֶץ עַד מִהֲרָה
יִרוּץ דְּבָרוֹ: הַנְרִיז שְׁלֵג כְּצֶמֶר כְּפֹר כְּאַפָּר יִפּוֹר:
מִשְׁלִיךְ קִרְחוֹ בְּפִתִּים לְפָנֵי קָרְתוֹ מִי יַעֲמֹד: יִשְׁרַח
דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֵם יֵשֶׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם: מִגִּיד דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב
חֲקָיו וּמִשְׁפָּטָיו רִישָׁאֵל: לֹא עָשָׂה בֶן לְכָל גּוֹי
וּמִשְׁפָּטִים בַּל יִדְעוּם הַלְלוּהָ:

לו: כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו: כי לא ימוש
 יי עמו ונחלתו לא יעזוב: והוא רחום ובר עון ולא
 נשחית והרבה להשיב אפיו ולא יעיר כל חמתו: יי
 הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

אשרי יושבי ביהמקדש עוד ידגל לך סלה: אשרי
 העם שכבה לו אשרי העם שיי אלהיו: תהלה לדוד
 ארוממה אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד:
 בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדול
 יי ומהלל מאד וגדלתו אין חקר: דור לדור
 ישבח מעשיך וגבורתך יגידו: דבר כבוד הודך
 ודברי נפלאותך אשיחה: ועוז נוראיתך יאמרו
 וגדלותך אספרנה: זכר רב טובך יביעו וצדקתך
 ירגנו: חנון ורחום יהוה ארך אפים וגדול חסד: טוב
 יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודה יהוה כל
 מעשיך וחסידך יברככה: כבוד מלכותך יאמרו
 וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד הדר
 מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך
 בכל דור ודור: סומך יהוה לבר הנפלים וזקק לכל
 הדפופים: עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את
 אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון:
 צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יהוה
 לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו
 יעשה ואת שזעתם ישמע ויושיעם: שומר יהוה את כל
 אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יהוה ידבר
 פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו
 נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

הללויה הללי נפשי את יהוה: אהללה יהוה בחיי

לא יבין אֶת־זאת: בְּפֶרֶחַ רִשְׁעִים כִּמּוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְיֵצוּ
 כָּל פְּעָלֵי אֱוֹן לְהַשְׁמָדָם עַד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם
 יְהוָה: כִּי הִנֵּה אֵיבִיךָ יְהוָה כִּי הִנֵּה אֵיבִיךָ יֹאבְדוּ
 וְהִתְפָּרְדּוּ כָּל פְּעָלֵי אֱוֹן: וְתִתֶּם כִּרְאִים קֶרְנֵי בִלְתִּי
 בְּשֶׁמֶן רֵעֵנָן: וְתִבְט עֵינֵי בְּשׂוּרֵי בִקְמִים עָלֵי מִרְעִים
 תִּשְׁמַעְנָה אֲזֹנֵי: צַדִּיק בַּתָּמָר יִפְרַח כִּי־אֶרֶז בִּלְבָנוֹן
 יִשְׁגָּה: שְׁתּוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ וּפְרִיחוּ:
 עוֹד יִגְוֹבוּן בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים וְרֵעֲנָנִים יִדְּוּ: לְהַגִּיד כִּי
 יֵשֶׁר יְהוָה צוּרֵי וְלֹא עוֹלָתָה בּוֹ:

יְהוָה מֶלֶךְ גִּאוֹת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְהוָה עוֹ הַתְּאֵזֶר אֶף
 תִּכּוֹן תִּבֵּל בֶּל תִּמּוֹט: גָּבוֹן כִּסֵּאָךָ מֵאֵז מֵעוֹלָם אֲתוֹר:
 גִּשְׁאוֹ נְהַרּוֹת יְהוָה נִשְׁאוֹ נְהַרּוֹת קוֹלָם יִשְׁאוֹ נְהַרּוֹת
 דְּבָכִים: מִקְלוֹת מַיִם רַבִּים אֲבִירִים מִשְׁבָּרֵי יָם אֲבִיר
 בְּמָרוֹם יְהוָה: עֲדַתְךָ נֶאֱמָנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נִאֲוָה קִדְּשׁ
 יְהוָה לְאַרְךָ יָמִים:

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׁיו: יְהִי שֵׁם יְיָ
 מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמּוֹרָח שָׁמֶשׁ עַד מְבוֹאֵז
 מִהַלָּל שֵׁם יְיָ: רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:
 יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְיָ זְכָרְךָ לְדֹר וָדֹר: יְיָ בְּשָׁמַיִם הַכִּין
 כִּסֵּאֵז וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָח: יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְרַגְלֵי
 הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְיָ מֶלֶךְ: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ
 לְעֹלָם וָעַד: יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעַד אֲבָדוּ גּוֹיִם מֵאֶרֶצוֹ: יְיָ
 הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנֵּי־אֵל מִחֲשַׁבּוֹת עַמִּים: רַבּוֹת
 מִחֲשַׁבּוֹת בְּלֵב אִישׁ וְעֲצַת יְיָ הִיא רִתְקוֹם: עֲצַת יְיָ
 לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מִחֲשַׁבּוֹת לְבוֹ לְדֹר וָדֹר: כִּי הוּא־אָמַר
 וַיְהִי הוּא־צִוָּה וַיַּעֲמֹד: כִּי בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן אֹתָהּ לְמוֹשָׁב

נָתַן לָחֶם לְכָל בָּשָׂר
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ:

רַגְנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה לַיִּשְׂרָאֵל נֶאֱמָה תְהִלָּה: הוֹדוּ
לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּנֶבֶל עֲשׂוֹר וּמְרוּ לוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר
חֲדָשׁ הִיטִיבוּ נֶגֶן בְּתִרְעוּעָה: כִּי יֵשֶׁר דְּבַר יְהוָה וְכָל
מַעֲשָׂיו בְּאֱמוּנָה: אֲהִב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֲסֵד יְהוָה
מֶלֶךְ הָאָרֶץ: בְּדַבַּר יְהוָה שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל
צִבְאָם: כִּנֹּם כִּנֹּד מִי הָיָם נָתַן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת:
יִירָאוּ מִיְּהוָה כָּל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגִּירוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תִבְלָה:
כִּי הוּא אֱמַר וַיְהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: יְהוָה הַפִּיר עֲצַת
גִּוִּים הֵנִיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד
מַחֲשָׁבוֹת לִבּוֹ לִדֹר וָדֹר: אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֱשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
הָעַם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ: מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה רָאָה אֶת
כָּל בְּנֵי הָאָדָם: מִמֶּכּוֹן שְׁבָתוֹ הַשְׁגִּיחַ אֶל כָּל יוֹשְׁבֵי
הָאָרֶץ: הִיצִר יַחַד לִבָּם הִנָּבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם: אֵין
הַמֶּלֶךְ נוֹשֵׁעַ בָּרֵב חֵיל גִּבּוֹר לֹא יִנָּצֵל בָּרֵב כַּחַ: שֶׁקֶר
הַסּוֹם לַתְּשׁוּעָה וּבָרֵב חֵיל לֹא יִמְלֹט: הִנֵּה עֵין יְהוָה
אֶל יִרְאָיו לְמִיַּחֲלִים לְחֲסָדוֹ: לְהַצִּיל מִמּוֹת גִּפְשָׁם
וּלְחַיּוֹתָם בְּרָעַב: נַפְשָׁנוּ חֲכָתָה לַיהוָה עֲזָרְנוּ וּמִגִּבּוֹ
הוּא: כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ בִּטְחָנוּ: יְהִי
חֲסִדְךָ יְהוָה עָלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

מִזְמוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהוֹדוֹת לַיהוָה וּלְאָמַר
לְשִׁמְךָ עֲלִיּוֹן: לְהַגִּיד בְּבִקְרָה חֲסִדְךָ וְאֱמוּנָתְךָ בְּלִילוֹת:
עָרִי עֲשׂוֹר וַעֲלֵי נֶבֶל עָלֵי הַגִּיּוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׁמְחַתְּנִי
יְהוָה בְּפַעֲלְךָ בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרַגֵּן: מִה גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ
יְהוָה מְאֹד עֲמָקוֹ מַחֲשַׁבְתֶּיךָ: אִישׁ בְּעַר לֹא יֵדַע וּכְסִיל

בָּרְכוּ אֶת יְהוָה יִרְאֵי יְהוָה בָּרְכוּ אֶת יְהוָה : בָּרוּךְ יְהוָה
מִצִּיּוֹן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּהָ :

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב	כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ :
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים	כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ :
הוֹדוּ לְאֲדֹנֵי הָאֲדָנִים	כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ :
לַעֲשֹׂה נִפְלְאוֹת גְּדִלוֹת לְבָדּוֹ	כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ :
לַעֲשֹׂה הַשָּׁמַיִם בְּתַבּוּנָה	כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ :
לְרוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם	כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ :
לַעֲשֹׂה אוֹרִים וְדָלִים	כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ :
אֶת הַשָּׁמֶשׁ לְמַמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם	כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ :
אֶת הַיָּרֵחַ וְכּוֹכָבִים לְמַמְשֶׁלֶת בַּלַּיְלָה	כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ :
לְמַכָּה מִצָּרִים בְּכֹכְוֵרֵיהֶם	כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ :
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכָם	כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ :
בְּיַד חֲזָקָה וּבְזִרְעַ נְטוּיָה	כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ :
לְגִזֹּר יָם סוּף לְגִזֹּרִים	כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ :
וַיַּעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכּוֹ	כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ :
וַיַּעַר פֶּרְעֹה וַחֲיָלוֹ בַּיּוֹם סוּף	כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ :
לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר	כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ :
לְמַכָּה מְלָכִים גְּדִלִים	כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ :
וַיַּהַרְג מְלָכִים אֲדִירִים	כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ :
לְסִיחּוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי	כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ :
וּלְעֹוג מֶלֶךְ הַכְּנָעִי	כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ :
וַנָּתַן אֶרֶץ לְנַחֲלָה	כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ :
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ	כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ :
שִׁבְשֵׁבָלָנוּ זָכַר לָנוּ	כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ :
וַיַּפְרֵקֵנוּ מִצָּרֵינוּ	כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ :

יֵשׁ רַק בְּעֵינֶיךָ תְּבִיט וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי
 אַתָּה יְהוָה מַחְסֵי עֲלִיזָה שִׁמְתָּ מֵעוֹנֶךָ: לֹא תִאָּמַר
 אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ: כִּי מִלְּאֲכָיו יִצְוֶה
 לָךְ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל כַּפִּים יִשְׁאוּנֶךָ בֶּן הַגִּף
 בְּאֵבֶן רִגְלֶךָ: עַל שַׁחַל וּפְתִיחַ הַדֶּרֶךְ תִּרְמַם כְּפִיר
 וְתַנִּין: כִּי בִי חֶשֶׁק וְאַפְלָטָהוּ אֲשַׁנְּבֶהוּ כִּי יָדַע שָׁמַי:
 יִקְרָאֵנִי וְאַעֲנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בַּצָּרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאַכְבֶּדְהוּ:
 אֲרֹךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֶהוּ וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי: אֲרֹךְ יָמִים וְכו'.
 הַלְלוּהָ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה:
 שְׁעוֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה בְּחִצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ: הַלְלוּהָ
 כִּי טוֹב יְהוָה וּמְרוֹ לְשִׁמּוֹ כִּי נָעִים: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ
 יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסֶגְלָתוֹ: כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל יְהוָה
 וְאַדְרִיגֵנוּ מִכָּל אֱלֹהִים: כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ יְהוָה עָשָׂה
 בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיָּמִים וּכְל תְּהִמָּת: מַעֲלָה נְשִׂאִים
 מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לְמָטָר עָשָׂה מוֹצֵא רוּחַ
 מֵאוֹצְרוֹתָיו: שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאֲדָם עַד בְּהֵמָה:
 שָׁלַח אוֹתוֹת וּמִפְתִּים בְּתוֹכֵכִי מִצְרַיִם בְּפָרְעָה וּבְכָל
 עַבְדָּיו: שֶׁהִכָּה גִּזְיוֹת רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים עַצוּמִים: לְסִיחֹן
 מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי וּלְעֹוג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּלְכָל מַמְלָכוֹת כְּנָעַן:
 וְנָתַן אֶרֶץ נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עִמּוֹ: יְהוָה שִׁמְךָ
 לְעוֹלָם יְהוָה וְכָרֶךְ לְדֹר וָדֹר: כִּי יִדִּין יְהוָה עִמּוֹ וְעַל
 עַבְדָּיו יִרְהַנְּחֵם: עֲצֵבֵי הַגִּזְיוֹת כֶּסֶף וְזָהָב מִעֲשֹׂה יָדֵי
 אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינֵי לָהֶם וְלֹא יִירָאוּ:
 אֲזֻנִּים לָהֶם וְלֹא יֵאָזִינוּ אֵף אֵין יֵשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם:
 כְּמוֹתֵהֶם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בִּטְחָ בָהֶם: בֵּית יִשְׂרָאֵל
 בִּרְכוּ אֶת יְהוָה בֵּית אֶהֱרָן בִּרְכוּ אֶת יְהוָה: בֵּית הַלְוִי

שֶׁמֶר כָּל עֲצֻמָּתוֹ אַחַת מִהֵנָּה לֹא נִשְׁבְּרָה :
 הַמּוֹתֵת רָשָׁע רָעָה וְשָׂנְאֵי צְדִיק יִאֲשָׁמוּ :
 פֶּדָה יְהוָה נַפְשׁ עַבְדּוֹ וְלֹא יִאֲשָׁמוּ כָּל הַחַסִּים בּוֹ :
 תִּפְלֹה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדֹנִי מֵעוֹן אַתָּה הַיִּיטָה
 לָנוּ בְּדֹר וָדֹר : בְּטָרֶם הָרִים יִלְדוּ וְתַחֲוִלָּל אֶרֶץ וְתִבְלָה
 וּמַעֲוָלָם עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל : הַיֹּשֵׁב אֲנוֹשׁ עַד דָּבָא
 וְהַאֲמֹר שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם : כִּי אֵלֶּךָ שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כִּיּוֹם
 אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר וְאֶשְׁמֹרָה בְּלִילָה : וְרַמְתָּם שָׁנָה יִהְיוּ
 בְּבִקְרָה כְּחֻצִיר יִחְלָה : בְּבִקְרָה יֵצִיץ וְחֻלְהָ לָעֶרֶב יִמּוּלָל
 וַיִּבֶשׁ : כִּי כָלִינוּ בְּאֶפְסָה וּבְחֻמְרָה נִבְהָלָנוּ : שֶׁתָּה
 עֲזַרְתִּינוּ לְנִגְדָה עָלְמָנוּ לְמֵאוֹר פָּנֶיךָ : כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ
 בְּעִבְרָתְךָ כָּלִינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ הֶהָדָה : יָמֵי שְׁנוֹרֵינוּ בָּהֶם
 שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַהֲבָם עָמַל
 וְאֶזְנוֹן כִּי גִו חֵישׁ וְנִעְפָּה : מִי יוֹדַע עֹז אֶפְסָה וּכְיֹרְאָרְתָה
 עִבְרָתְךָ : לְמִנּוֹת יָמֵינוּ כֵּן הַיּוֹדַע וְנִבְיָא לִבֵּב חֲכָמָה :
 שׁוּבָה יְהוָה עַד מָתִי וְהִנָּחֵם עַל עַבְדֶּיךָ : שִׁבְעֵנוּ בְּבִקְרָה
 חֲסִידָה וְנִרְבֵּנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל יָמֵינוּ : שְׁמַחְנוּ כִּימֹרֹת
 עֲבִירָתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה : יִרְאָה אֵל עַבְדֶּיךָ פִּעֲלָה
 וְהַיְדָרָה עַל בְּנֵיהֶם : וַיְהִי נֶעַם אֲדֹנִי אֶרְהִינוּ עֲלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כֹּנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כֹּנֵנָהוּ :
 יֹשֵׁב בְּסֶרֶת עֲלִיּוֹן בִּיצֵל שְׁדֵי יִתְלַוֵּן : אֲמֹר לִיהוָה
 מַחֲסִי וּמִצִּוְרֵי אֱלֹהֵי אֲבֹטָח בּוֹ : כִּי הוּא יִצְלָה מִפֶּחַ
 יָקוֹשׁ מִדְּבַר הַוּוֹת בְּאַבְרָתוֹ יִסָּךְ לָהּ וְרַחֲמֵי כִנְפָיו
 תַּחֲסֶה צָנָה וְסִחָרָה אֲמַתּוֹ : לֹא תִירָא מִפֶּתַח לִילָה
 מִחֵץ יַעוֹף יוֹמָם : מִדְּבַר בְּאֶפְסָל יִהְיֶה מִקָּטָב יִשׁוּד
 צִהָרִים : יִפּוֹל מִצִּדָּה אֵלֶּה וְרַבָּה מִיְמִינָה אֵלֶּה לֹא

מִשְׁפָּטִי יְיָ אֲמַרְתָּ צְדָקוֹ יִתְּדוּ הַנְּחֻמָּדִים מִזֶּה־ב
וּמִפּוֹ רַב וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ וְנִפְרַת צוּפִים: גַּם עֲבָדְךָ
נִזְהָר בָּהֶם בְּשֹׁמְרָם עֵקֶב רַב: שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנְסָתָרוֹת
נִקְנִי: גַּם מִזִּידִים חֲשֵׁךְ עֲבָדְךָ עַל יִמְשְׁלוּ בִי אֹיְאֹתָם
וְנִקִּירָהּ מִפְּשַׁע רַב: יְהִי לְרָצוֹן אֲמָרִי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי
לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְנֹאֲלִי:

לְדוֹד בְּשָׁנוֹתָו אֶת טַעְמוֹ לִפְנֵי אָבִימֶלֶךְ וַיַּגְרֵשֶׁהוּ וַיֵּלֶךְ:
אֲבָרְכָה אֶת יְהוָה בְּכָל יְעַת תְּמִיד תְּהַלְתּוּ בְּפִי:
בִּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וַיִּשְׁמְחוּ:
גִּדְלוּ לַיהוָה אֹתִי וְנִרְזַמְמָה שְׁמוֹ יִתְּדוּ:
דְּרָשְׁתִּי אֶת יְהוָה וְעֲנֵנִי וּמַכֵּל מַגִּירוֹתִי הִצִּילָנִי:
הַבִּיטוּ אֵלָיו וְנִהְרֹוּ וּפְנִיָּהֶם אֵל יִחַפְּרוּ:
וְהָ עָנִי קִקְרָא וַיהוָה שָׁמַע וּמַכֵּל צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוּ:
חֲנָה מִלֵּאךְ יְהוָה סָבִיב לִירְאָיו וַיַּחֲלִצֵם:
טַעְמוֹ וְרָאוּ כִי טוֹב יְהוָה אֲשֶׁר־יִהְיֶה יְחַסֶּה בּוֹ:
יִרְאוּ אֶת יְהוָה קֹדְשׁוֹ כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו:
כַּפִּירִים רָשׁוּ וַיִּרְעֲבוּ וּדְרָשִׁי יְהוָה לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב:
לָכוּ בָנִים שָׁמְעוּ לִי יִרְאֵת יְהוָה אֲלֶמְדָּכֶם:
מִי הָאִישׁ הַחֲפֵץ חַיִּים אֲהִב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב:
נִצּוֹר לְשׁוֹנָךְ מִרַע וּשְׁפָתֶיךָ מִדְּבַר מִרְמָה:
סוֹר מִרַע וַעֲשֵׂה טוֹב בִּקְשׁ שְׁלוֹם וַרְדֵּפֶהוּ:
עֵינֵי יְהוָה אֵל צַדִּיקִים וְאֹנָיו אֵל שׁוֹעֲתָם:
פָּנֵי יְהוָה בַּעֲשֵׂי רַע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זָכָרָם:
צַעֲקוּ וַיהוָה שָׁמַע וּמַכֵּל צָרוֹתָם הִצִּילָם:
קָרוֹב יְהוָה לְנִשְׁכָּרֵי לֵב וְאֶת דְּכָאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ:
רַבּוֹת רַעוֹת צַדִּיק וּמַכֵּלָם יִצִּילָנוּ יְהוָה:

מעולם הַמָּה : תָּנוּ עוֹ לֵאלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל גִּבּוֹרֹתָיו וְעֹזוֹ
 בַּשָּׁחֲקִים : נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא
 נוֹתֵן עוֹ וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם בָּרוּךְ אֱלֹהִים : אֵל נִקְמוֹת יי
 אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ : הַנִּשְׂאָ שׁוֹפֵט הָאָרֶץ הַיּוֹשֵׁב גְּמוּרֵי
 עַל גְּאִים : לִי הַיְשׁוּעָה עַל עֲמִיךָ בִּרְכֶתְךָ סֶלָה : יי
 צָבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה : יי צָבָאוֹת
 אֲשֶׁר־י אָדָם בִּטָּח בָּךְ : יי הוֹשִׁיעָה חַמּוּלְךָ יַעֲנֵנוּ כִּיּוֹם
 קָרָאנוּ : הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֶךְ אֶת נַחֲלֶתְךָ וְרַעַם
 וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם : נִפְשָׁנוּ חֲכָתָה לִי עֲזָרְנוּ וּמִגִּבּוֹרֵינוּ
 הוּא : כִּי כוֹ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי בִשְׁם קֹדֶשׁוֹ בִּטָּחְנוּ : יְהִי
 חֶסֶדְךָ יי עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלָנוּ לָךְ : הִרְאֵנוּ יי חֶסֶדְךָ
 וַיִּשְׁעֶךָ תַּתֵּן לָנוּ : קוֹמָה עֲזָרְתָה לָנוּ וּפָדָנוּ לְמַעַן
 חֶסֶדְךָ : אֲנֹכִי יי אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הָרָחֵב
 פִּיךָ וְאַמְלֵאֲהוּ : אֲשֶׁר־י הָעָם שִׁכְכָה לוֹ אֲשֶׁר־י הָעָם שִׁי
 אֱלֹהֵיוֹ : וְאֲנִי בַחֲסֶדְךָ בִּטָּחֲתִי יִגְדַּל לִבִּי בִישׁוּעָרְךָ
 אֲשִׁירָה לִי כִּי גָמַל עָלַי :

לַמִּנְצָח מִזְמוֹר לְדָוִד : הַנְּשָׂמִים מִסְפָּרִים כְּבוֹד אֵל
 וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מִגִּיד הַרְקִיעַ : יוֹם לְיוֹם יִבִּיעַ אֱמֶר וְלִילָה
 לְלִילָה יַחֲוֶה דָּעַת : אֵין אֱמֶר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע
 קוֹלָם : בְּכָל הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם וּבִקְצֵה תִּבֵּל מְלִיָּהֶם
 לַנְּשָׂמִשׁ שָׁם אֱהַל בָּהֶם : וְהוּא כִּחְרָתוֹ יֵצֵא מִחִפְרָתוֹ
 יִשְׁיֵשׁ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֲרָח : מִקְצֵה הַנְּשָׂמִים מוֹצֵאֵם
 וְתַקּוּפָתוֹ עַל קִצּוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר מִחִפְתּוֹ : תּוֹרַת יְהוָה
 תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוּרַת יְהוָה גְּאֻמָּה מִחִכּוּמַת
 פִּתִּי : פִּקּוּדֵי יְהוָה יִשְׁרִים מְשֻׁמְחֵי לֵב מִצּוֹת יְהוָה בָּרָה
 מֵאִירַת עֵינָיִם : יִרְאֵת יְהוָה מְהוֹרָה עוֹמְדַת קָעַד

דָּוָר : אֲנִי כָרַת אֶת אֲבֹתָם וּשְׁבוּעָתוֹ לִיצְחָק :
וַיַּעֲמִידֶהָ לִיעֲקֹב לַחֲקֹן לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : לֵאמֹר לְךָ
אֶתֵּן אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבְלִי נִחְלָתְכֶם : בְּהִיּוֹתְכֶם מִתִּי מִסְפָּר
כְּמַעֲט וְגָרִים בָּהֶּם : וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה
אֶל עַם אֲחֵר : לֹא הִנִּיחַ אִישׁ לַעֲשֹׂקָם וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם
מַלְכִּים : אֵל תִּגְעֹו בְּמִשְׁיָחִי וּבִנְבִיאִי אֵל תִּרְעֹו : שִׁירוּ
לִי כָּד הָאָרֶץ בְּשָׁרוֹ מִיּוֹם אֵל יוֹם יִשְׁנֹעֲתוּ : סִפְרוּ
בַּגּוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו : כִּי גָדוֹל יי
וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים : כִּי כָּל אֱלֹהֵי
הָעַמִּים אֱלִילִים וַיִּשְׁמִים עָשָׂה : הוֹד וְהָדָר לִפְנֵי עֹז
וְהַדְּוָה בְּמִקְמוֹ : הָבוּ לִי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבוּ לִי
כְבוֹד וְעֹז : הָבוּ לִי כְבוֹד שְׁמוֹ שְׁאוּ מִנְּחָה וּבֹאוּ לִפְנֵי
הַשְׁתַּחֲוֹו לִי בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ : חִילוּ מִלִּפְנֵי כָּל הָאָרֶץ
אֵף תִּבּוֹן תִּבֵּל בֵּל תִּמּוֹט : יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל
הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בַּגּוֹיִם יי מֶלֶךְ : יִרְעֻם הַיָּם וּמִלֵּא יַעֲלֶץ
הַשְּׂדֶה וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ : אֹז יִרְגְּנוּ עֲצֵי הָיַעַר מִלִּפְנֵי יי
כִּי בָּא לִשְׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ : הוֹדוּ לִי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדוֹ : וַאֲמָרוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו וְקַבֵּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ
מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתְךָ :
בָּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעָלָם וַיֹּאמְרוּ
כָּל הָעָם אָמֵן וְהִלֵּל לִי : רוֹמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹו
לְהֹרֵם רִגְלֵיו קְדוֹשׁ הוּא : רוֹמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹו
לְהֹרֵם קְדוֹשׁ כִּי קְדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ : וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר
עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל
חַמָּתוֹ : אֲתָה יי לֹא תִכָּלֵּא רַחֲמֶיךָ מִמְּנֵי חֲסִדְךָ
וַאֲמַתְךָ תָּמִיד יִצְרוּנִי : זְכוּ רַחֲמֶיךָ יי וְחַסְדֶּיךָ כִּי

בית המקדש במהרה בימינו ונתן חלקנו בתורתך :
 ושם נעבדך ביראה בימי עולם וכשנים קדמוניות :
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
 קדשנו במצותיו וצונו להתעטף בציצת :
 מהיקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיה יחסיון :
 ירוין מדשן בירחך ונחל עדניה רחמים :
 כי עמך מקור חיים באורך נראה אור :
 משוך חסדך לידעיה וצדקתך לישרי לב :

ברוך שאמר והיה העולם. ברוך הוא. ברוך עושה
 בראשית. ברוך אומר ועושה. ברוך גזור ומקים.
 ברוך מרחם על הארץ. ברוך מרחם על הבריות.
 ברוך משלם שכר טוב ליראיו. ברוך חי לעד וקים
 לנצח. ברוך פודה ומציל ברוך שמו. ברוך אתה יי
 אלהינו מלך העולם. האל האב הרחמן המהלל בפי
 עמו משבח ומפאר בלשון חסידיו ועבדיו. ובשירי
 דוד עבדך : נהללך יי אלהינו בשבחורת ובזמירות
 נגדלך ונשבחך ונפאריך ונזכיר שמך ונמליכך מלכנו
 אלהינו יחיד חי העולמים. מלך משבח ומפאר עדי עד
 שמו הגדול. ברוך אתה יי מלך מהלל בתשבחות :
 הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עללותיו : שירו
 לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו : התהללו בשם קדשו
 ישמח לב מבקשי יי : הרשו יי ועוזו בקשו פניו תמיד :
 זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטי פיהו : ורע
 ישראל עבדו בני יעקב בחיריו : הוא יי אלהינו בכל
 הארץ משפטינו : זכרו לעולם בריתו דבר צוה לאלה

ארבע ונאכלין בכל העיר לכל אדם בכל מאכל
 לשני ימים ולילה אחד: המורם מהם כיוצא בהם
 אלא שהמורם נאכל לכהנים לנשיהם ולבניהם
 ולעבדיהם: הבכור והמעשר והפסח קדשים קלים
 שחיתתן בכל מקום בעזרה ודמן טעון מתנה אחרת.
 ובלבד שיתן כנגד היסוד: שנה באכילתן הבכור
 נאכל לכהנים והמעשר לכל אדם ונאכלין בכל
 העיר בכל מאכל לשני ימים ולילה אחד. הפסח
 אינו נאכל אלא בלילה ואינו נאכל אלא עד חצות
 ואינו נאכל אלא למנויו ואינו נאכל אלא צלי:
 רבי ישמעאל אומר בשלש עשרה מדורת התורה
 נדרשת מקל וחמר ומגזרה שוה. מבנין אב מכתוב
 אחר. ומבנין אב משני כתובים. מכלל ופרט ומפרט
 וכלל. כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא בעין הפרט.
 מכלל שהוא צריך לפרט. ומפרט שהוא צריך לכלל.
 כל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד לא ללמד
 על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל כלו יצא כל
 דבר שהיה בכלל ויצא לטעון טעון אחד שהוא
 בענינו יצא להקל ולא להחמיר. כל דבר שהיה
 בכלל ויצא לטעון טעון אחר שלא בענינו יצא להקל
 ולהחמיר. כל דבר שהיה בכלל ויצא לדון בדבר
 החדש אי אתה יכול להחזירו לכללו עד שיחזירנו
 הכתוב לכללו בפרוש. דבר הלמד מענינו. ודבר
 הלמד מסופו. וכן שני כתובים המכחישים זה את
 זה עד שיבא הכתוב השלישי ויכריע ביניהם:

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה

ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן מעבדת שירי
הדם היה שופך על יסוד מערבי שלמזבח החיצון
אם לא נתן לא עבב אלו ואלו נשרפין בבית הדשן:
חטאת הצבור והיחיד אלו הן חטאת הצבור שעירי
ראשי קדשים ושלמועות שחיטתן בצפון וקבול
דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון ארבע מתנות על
ארבע קרנות: כיצר עלה בכבש ופנה לסוכב ובא
לו לקרן דרומית מזרחית. מזרחית צפונית. צפונית
מערבית. מערבית דרומית. שירי הדם היה שופך
עד יסוד דרומי. ונאכלין לפניו מן הקלעים לזכרי
כהנה בכל מאכל ליום ולילה עד חצות: העולה
קדש קדשים שחיטתה בצפון וקבול דמה בכלי
שרת בצפון ודמה טעון שתי מתנות שהן ארבע
ומעונה הפשט ונתוח וכליל לאשים: זבחי שלמי
צבור ואשמות. אלו הן אשמות אשם גוילות אשם
מעילות אשם שפחה חרופה אשם גזיר אשם מצורע
אשם תלוי. שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת
בצפון ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע. ונאכלין
לפנים מן הקלעים לזכרי כהנה בכל מאכל ליום ולילה
עד חצות:

התודה ואיל גזיר קדשים קלים שחיטתן בכל
מקום בעזרה ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע.
ונאכלין בכל העיר לכל אדם בכל מאכל
ליום ולילה עד חצות: המזרם מהם כיוצא
בהם אלא שהמזרם נאכל לכהנים לנשיהם
ולבניהם ולעבדיהם: שלמים קדשים קלים שחיטתן
בכל מקום בעזרה ודמן טעון שתי מתנות שהן

וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את בני ישראל
 ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחוח
 תשמרו להקריב לי במועדו : ואמרת להם זה האשה
 אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימים
 שנים ליום עלה תמיד : את הכבש אחד תעשה
 בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים :
 ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן כרית
 רביעית ההין : עלת תמיד העשיה בחר סיני קריח
 ניחח אשה ליהוה : ונסכו רביעית ההין לכבש האחד
 בקדש הסך נסך שכר ליהוה : ואת הכבש השני
 תעשה בין הערבים כמנחת הבקר ונסכו תעשה
 אשה ריח ניחח ליהוה :

ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו
 בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב :

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני
 עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו : עלת
 שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה :

אזיהו מקומן של זבחים קדשי קדשים שחיטתן
 בצפון פר ושעיר שליום הכפורים שחיטתן בצפון
 וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון הוזה על
 בין הבדים ועל הפרכת ועל מזבח הזהב מתנה
 אחת מהן מעכבת שירי הדם הוזה שופך על יסוד
 מערבי שלמזבח החיצון אם לא נתן לא עכב : פרים
 הנשרפים ושעירים הנשרפים שחיטתן בצפון וקבול
 דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון הוזה על הפרכת

שְׁאַהֲבֶתְךָ אֹתוֹ וּמִשְׁמַחֲרֶיךָ שְׁשִׁמְחֶתְךָ בּוֹ קְרֵאתִי אֶת
שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁרוֹן:

לְפִיכָךְ אֶנְחֵנו חַיִּים לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְשַׁבַּח
וּלְפָאֵרְךָ וּלְבָרְךָ וּלְקַדְּשׁ וּלְהַלֵּל שְׁבַח וְהוֹדָיָה לְשִׁמְךָ:
אֲשֶׁרֵינוּ מִה טוֹב חֲלָקֵנוּ וּמִה נָּעִים גּוֹרְלֵנוּ וּמִה יָפָה
יִרְשָׁנוּ אֲשֶׁרֵינוּ שְׁאֶנְחֵנו מִשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים עֶרֶב
וּבֹקֶר וְאוֹמְרִים פְּעָמִים בְּכָל יוֹם

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא
מִשְׁנִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא בְּעוֹלָם הַיּוֹם וְאַתָּה הוּא
לְעוֹלָם הַבָּא קִדְּשׁ אֶת שִׁמְךָ עַל מִקְדָּשֵׁי שִׁמְךָ וּקְדֵשׁ
אֶת שִׁמְךָ בְּעֶלְמְךָ וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרִים וְרַחֲמֶיךָ קִרְנֵנוּ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בְּרַבִּים:

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם
הַעֲלִיזֵנִים. אֵמֶת אַתָּה הוּא רֵאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן
וּמִבְּלָעֲדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים. קִבֵּץ קוֹיָךְ מֵאַרְבַּע כְּנָפּוֹת
הָאָרֶץ יִכִּירוּ וַיֵּדְעוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא
הָאֱלֹהִים לְבִדְךָ לְכֹל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ. עַתָּה עֲשִׂיתָ
אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ אֵת הַיָּם וְאֵת כָּל אֲשֶׁר בָּם.
וְאֵת כָּל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ בְּעֲלִיזִים אֵין בְּתַחֲתוֹנִים
שִׁיאֲמַר לָךְ מִה תַּעֲשֶׂה. אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ
חֶסֶד בְּעֶבְרַת שִׁמְךָ רַחֲמוֹל שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ וְקִיָּם לָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ מִה נִשְׁכָּחוּ בְּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבְעֵת
קִבְּצִי אֶתְכֶם כִּי אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם וּלְהַלְלָהּ בְּכָל
עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אֲמַר יְיָ:

וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ וּדְבַקְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וְאֵל תִּבְיָאֵנוּ לֹא לַיְדֵי חַטָּא וְלֹא לַיְדֵי עֲבָרָה וְעֵז וְלֹא
לַיְדֵי נַפְסִיּוֹן וְלֹא לַיְדֵי בַּיּוֹן וְאֵל תִּשְׁלַט בָּנוּ יִצָּר הָרַע
וְהִרְחִיקְנוּ מֵאָדָם רַע וּמִחֵבֶר רַע וּדְבַקְנוּ בַּיָּצָר הַטּוֹב
וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים וְכוּף אֶת יִצְרָנוּ לְהַשְׁתַּעֲבֹד קָדְךָ
וּתְגַנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לַחַן וּלְחֶכֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ
וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ וְהַגְמִלְנוּ חֲסָדִים טוֹבִים. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁתַּצִּילֵנוּ
הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מֵעַי פָּנִים וּמַעֲזוֹת פָּנִים מֵאָדָם רַע
וּמִחֵבֶר רַע וּמִשָּׂכֵן רַע וּמִפְּנֵע רַע וּמִשָּׂטָן הַמַּשְׁחִית
מִדִּין קָנָשָׁה וּמִבַּעַל דִּין קָנָשָׁה בֵּין שָׂדֵהוּ בֵּין בְּרִית וּבֵין
שְׂאִינוֹ בֵּין בְּרִית:

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יֵרָא שָׁמַיִם בְּסֶתֶר וּמוֹדָה
עַל הָאֱמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת בְּלִבּוֹ וַיִּשְׁכֶּם וַיֹּאמֶר:

רַבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים לֹא עַל צְדָקוֹתֵנוּ אֲנַחְנוּ
מִפִּילִים תַּחֲנוּגֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: מָה
אֲנַחְנוּ מָה חַיֵּינוּ מָה חֲסָדֵנוּ מָה צְדָקוֹתֵנוּ מָה
יְשׁוּעָתֵנוּ מָה כֹּחֵנוּ מָה גְבוּרָתֵנוּ מָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל הַגְּבוּרִים כֹּאִין לְפָנֶיךָ
וְאֲנָשֵׁי הַנֶּשֶׁם כֹּלָא הָיוּ וַחֲכָמִים כְּבִלִי מִדָּע וּגְבוּרִים
כְּבִלִי הַשֶּׁכֶל כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תָּהוּ וַיְמִי תַּיִהָם הֶבֶל
לְפָנֶיךָ. וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הֶבֶל הָפֵל:
אֲבָל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ. בְּנֵי אֲבָרָהָם אֲהֲבָךָ
שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לוֹ בְּהַר הַמֹּרִיָּה. וְרַע יִצְחָק יַחֲידוֹ שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ
עַל גֵּב הַמִּזְבֵּחַ עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֶךָ בְּכוֹרְךָ שְׁמֵאֵל הַבְּרִית

והכניסת בלה והלויית המת ועיון תפלה והבאת שלום
 בין אדם לחבירו ורחלמוד תורה כנגד כלם:
 אלהי נשמה שנתת בי טהורה היא אתה בראתה
 אתה יצרתה אתה נפחתה בי ואתה משמרה בקרבי
 ואתה עתיד לטלה ממני ולהחזירה בי לעתיד לבא:
 כל זמן שהנשמה בקרבי מודה אני לפניך יי אלהי
 ואלהי אבותי רבון כל המעשים אדון כל הנשמות:
 ברוך אתה יי המחזיר נשמות לפגרים מתים:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לשכוי
 בינה להבחין בין יום ובין לילה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שלא עשני נכרי:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שלא עשני עבד:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שלא עשני אשה:

Frauenzimmer beten dieses:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשני כרצונו:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם פוקח עורים:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מלביש ערמום:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מתיר אסורים:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם זקק כפופים:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם רוקע הארץ על המים:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה לי כל צרכי:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר הכין מצעדי גבר:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אוזר ישראל בגבורה:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם עומד ישראל בתפארה:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנותן ליעקב פת:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המעביר שנה
 מעיני ותנומה מעפעפי: ויהי רצון מלפניך יי אלהינו

אֶקְרָא: בִּידוֹ אֶפְקִיד רוּחִי. בִּיעַת אִישָׁן וְאַעִירָה: וְעַם
רוּחִי גִיּוּתִי. יְיָ לִי וְלֹא אִירָא:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל גְּמִילַת יָדִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת
הָאָדָם בְּחִכְמָה וּבְרָא בּוֹ נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים
חֲלוּלִים גָּלוּי וִידוּעַ לִפְנֵי כֹסֶא כְבוֹדְךָ שָׂאֵם יִפְתַּח
אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשָׁר לְהִתְקַיֵּם
וְלַעֲמֹד לִפְנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רֹפֵא כָּל בָּשָׂר
וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲשׂוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה:

וְהִעֲרַב נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִי
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִיָּאֲצִיאֵינוּ (וְצִיָּאֲצִיאֵי
צִיָּאֲצִיאֵינוּ) וְצִיָּאֲצִיאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ
וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ (לְשִׁמָּה) בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְלַמֵּד תוֹרָה
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תוֹרָתוֹ
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתוֹרָה:

יְבָרְכֶךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחַנֶּךָ: יִשְׂאֵל
יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשְׁעֵם לְךָ שְׁלוֹם: אֱלֹהֵי דְבָרִים שְׂאֵין
לָהֶם שִׁיעוֹר הַפָּאָה וְהַבְּכוּרִים וְהַרְאִיוֹן וְגִמְלוֹת חֲסָדִים
וְהַלְמוֹד תוֹרָה: אֱלֹהֵי דְבָרִים שְׂאֵדָם אוֹכֵל פִּירוֹתֵיהֶם
בְּעוֹלָם הַיּוֹם וְהַקָּרָן קִיָּמַת לְעוֹלָם הַבָּא: וְאֱלֹהֵי הַזֵּן כְּבוֹד
אֲבֹתָם וְגִמְלוֹת חֲסָדִים וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ
שְׁחֵרִירַת וְעֶרְבִירַת וְהַכְּנָסַת אֲזוּרָתִים וּבִיקוֹר חוּלִים

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שְׁמַחְתִּי בְּאוֹמְרִים לִי בֵּית יִגְלָךְ׃
 שֶׁשׁ אָנֹכִי עַל אִמְרָתְךָ כְּמוֹצֵא שְׁלָל רַב׃ הִקְשִׁיבָה לְקוֹל
 שׁוֹעֵי מַלְכִּי וְאֱלֹהֵי כִי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלֵּל׃ יִבְקֹר תִּשְׁמַע קוֹלִי
 בְּקֹר אֶעְרוֹךְ לָךְ וְאַצְפֶּה׃ אֲנִי קָרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל
 הַטְּאוֹנָה לִי שְׁמַע אִמְרָתִי׃ רַגְלִי עֲמֶדָה בְּמִישׁוֹר
 בְּמִקְהָלִים אֲבָרְךָ יי׃

יִגְדֹּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח	נִמְצָא וְאֵין עַתָּה אֵל מְצִיאוֹתוֹ׃
אֶחָד וְאֵין יְחִיד פִּיחֹדוֹ	נַעֲלָם וְגַם אֵין סוּף לְאַחֲדוּתוֹ׃
אֵין לוֹ דְמוּת הַגּוֹף וְאֵינוֹ גּוֹף	לֹא נֶעְרוֹךְ אֵלָיו קִדְשׁוֹ׃
קִדְמוֹן לְכָל דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא	רֵאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ׃
הֵנוּ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל נוֹצֵר	יּוֹרֵה גִדְלָתוֹ וּמַלְכוּתוֹ׃
שֹׁפֵעַ נְבוֹאָתוֹ נִרְאֵנוּ אֶת־	אֲנָשֵׁי סִגְלָתוֹ וְחַפְּאֲרָתוֹ׃
לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמִשְׁה עוֹד	נְבִיא וּמִבֵּית אֶת־תְּמוֹנָתוֹ׃
תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל	עַל יַד נְבִיאָו נֶאֱמַן בִּירָתוֹ׃
לֹא יִחְלִיף הָאֵל וְלֹא יִמִּיר	דָּתוֹ לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ׃
צוּפָה וַיּוֹדַע סִתְרֵינוּ	מִבֵּית לְסוּף דָּבָר בְּקִדְמָתוֹ׃
גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד כְּמַפְעֲרוֹ	נוֹרָאן לְרָשָׁע רַע כְּרִשְׁעָתוֹ׃
יִשְׁלַח לְקֹץ יָמָיו מְשִׁיחָנוּ	לְפָדוֹת מַחֲבֵי קֹץ יִשׁוּעָתוֹ׃
מַתִּים יַחִיָּה אֵל בָּרֵךְ חֶסֶדוֹ׃	בְּרוּךְ עַד־י עַד שֵׁם תִּהְלָתוֹ׃

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ בְּטָרֵם כָּל יַעִיר נִבְרָא׃
 לַעֲת נַעֲשֶׂה בְּחַפְצוֹ כָּל׃ אֲנִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא׃ וְאַחֲרֵי
 כְּבִלּוֹת הַכֹּל׃ לְבָדוֹ וּמְלוֹךְ נּוֹרָא׃ וְהוּא הָיָה וְהוּא
 הָיָה׃ וְהוּא יִהְיֶה בְּתַפְאֲרָה׃ וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנִי׃
 לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחֲבִירָה׃ בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תְּכִלִּית׃
 וְלוֹ הָעוֹ וְהַמְשָׁרָה׃ וְהוּא אֵלִי וְחִי גֵּאֲלִי׃ וְצוֹר חֲבָלִי
 בְּעֶרְת צָרָה׃ וְהוּא נָסִי וּמָנוֹס לִי׃ מִנָּת כּוֹסִי בְּיוֹם

תפלת שחרית.

Bevor man in die Synagoge geht, sagt man:

וַאֲנִי בָּרַב חֲסִדָּךְ אָבֹא בִּירְתֶּךָ:
אֲשַׁתְּחוּה אֶל-הַיִּכָּל קִדְשֶׁךָ בִּירְאָתֶךָ:

Dann geht man mit Anstand hinein und sagt:

בְּבֵית אֱלֹהִים נִהְלַךְ בְּרָגֶשׁ:

Nach dem Eintritt in die Synagoge sagt man:

מֶה טָבוּ אֱהָלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנֶתֶךָ יִשְׂרָאֵל: וַאֲנִי בָּרַב
חֲסִדָּךְ אָבֹא בִּיתְךָ אֲשַׁתְּחוּה אֶל-הַיִּכָּל קִדְשֶׁךָ בִּירְאָתֶךָ:
יְיָ אֱהַבְתָּ מְעוֹן בִּירְתֶּךָ. וּמִקּוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ: וַאֲנִי
אֲשַׁתְּחוּה וְאֶכְרַע וְאֶבְרַכָּה לְפָנֶי יְיָ עֲשֵׂי: וַאֲנִי
תַּפְלְתִּי לָךְ יְיָ עַתָּה רְצוֹן אֱלֹהִים בָּרַב חֲסִדָּךְ עֲנֵנִי
בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ:

שֶׁחַר אֲבִיקְשֶׁךָ צוּרִי וּמִשְׁגְּבִי אֶעְרוּךְ לְפָנֶיךָ שֶׁחַרִי וְגַם-עֲרֵבִי:
לְפָנֶי גִדְּלָרְתֶּךָ אֶעֱמֹד וְאֶבְהִיל כִּי-עֵינֶךָ תִּרְאֶה. כָּל מַחֲשָׁבוֹת לִבִּי:
מִהֲרֹה אֲשֶׁר יוֹכֵל. הַלֵּב וְהַלְשׁוֹן לַעֲשׂוֹת וּמֶה פָחִי רוּחִי בְּתוֹךְ קִרְבִּי:
הִנֵּה לָךְ תִּיטֵב וּמִרְתָּאֲנוּשׁ עַל כֵּן אֹדֶךָ בְּעוֹד תַּחֲיֶה. נִשְׁמַת אֱלֹהִים בִּי:

אֲנִי קִרְאָתֶךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל הַטְּאוֹנֶךָ לִי שְׁמַע אֲמַרְתִּי:
אֲנִי בְּצִדֶּק אֶחְיֶה פָּנֶיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּהַקִּיץ תִּמְוִנָתֶךָ: וַאֲנִי
עָלֶיךָ בְּטַחְתִּי יְיָ אֲמַרְתִּי אֱלֹהֵי אֲתָה: שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנִי
בְּשׁוּעֵי אֱלֹיךָ בְּנִשְׁאֵי יְדֵי אֶל-דְּבִיר קִדְשֶׁךָ: יְיָ אֱלֹהֵי שׁוּעָתִי
אֱלֹיךָ וְתִרְפְּאֵנִי: אֱלֹיךָ יְיָ אֶקְרָא וְאֶל-אֲדָנִי אֶתְחַנֵּן: הָאִירָה
פָּנֶיךָ עַל-עֲבֹדְךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחֲסִדָּךָ: כִּי-לָךְ יְיָ הוֹחֵלֶת אֲתָה
תַּעֲנֵה אֲדָנִי אֱלֹהֵי: שְׁמַעַה תַּפְלְתִּי וְשׁוּעָתִי הָאֲזִינָה-אֶל-
הַמַּעֲתִי אֶל-תַּחֲרָשׁ: שְׁמַע יְיָ וְחַנּוּנִי יְיָ הִיְהוּ וְעוֹזֵר לִי:

סברי יי

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל
 עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו. ותתן לנו יי
 אלהינו באהבה מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון
 את יום חג השבועות הזה זמן מתן תורתנו מקרא קדש
 וזכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל
 העמים. ומועדי קדשך בשמחה ובששון הנתלתנו. ברוך
 אתה יי מקדש ישראל והזמנים:

Sabbat Nachts wird auch dieses gebetet.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחול בין
 אור לחשך בין ישראל לעמים. בין יום השביעי לששת ימי המעשה.
 בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת. ואת יום השביעי מששת
 ימי המעשה קדשת. הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדשך.
 ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לקדש:
 ב' א' אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

לְעוֹלָם וָעֶד צוֹר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אֵתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר
 נִוְדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ עַד חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל
 נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נַפְסֶיךָ שְׂבַכָּל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל
 נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבַכָּל־עֵת עֶרֶב וּבֹקֶר וְצַהֲרָיִם.
 הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהִמְרִיחַם כִּי לֹא־תָמוּ חֲסָדֶיךָ
 מִעוֹלָם קוּיֵנוּ לָךְ :

וְעַל כָּלָם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מַלְכֵנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד :
 וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וַיְהִלְלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הֵא יִשְׁוּעֵתָנוּ
 וַעֲזַרְתָּנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נֶאֱחָה לְהוֹדוֹת :
 שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ תְּשִׁים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה
 הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל הַשְּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ
 אֶת־עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ :
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם :

אֱלֹהֵי נַצּוֹר לְנִשְׁוֵנֵי מִרְעַע וּשְׁפָתֵי מַדְבָּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי
 נַפְשֵׁי תְדוּם וְנַפְשֵׁי כְּעָפָר לְכָל תְּהִיָּה פֶתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ
 וּבְמִצְוֹתֶיךָ הִרְדּוּךָ נַפְשֵׁי וְכָל הַחַשְׁבִּים עָלֵי רָעָה מְהֵרָה
 הִפֵּר עֲצָתָם וּקְלָקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה
 לְמַעַן יִמְיָנְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ.
 לְמַעַן יַחֲלִצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יִמְיָנְךָ וְעַנְגִּי : יְהִיו לְרָצוֹן
 אֱמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי : עוֹשֵׂה שְׁלוֹם
 בְּמִרְמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֱמָרוּ
 אָמֵן : יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבָנָה
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ :

ימי המעשה קדשה. והבדלת וקדשה את עמך
ישראל בקדשתך:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה מועדים לשמחה חגים
וזמנים לששון. את יום חג השבועות הזה. זמן מתן
תורתנו. מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר וזכרנו ופקדנו וזכרון אבותינו.
וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשה.
וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך. לפלטה לטובה
לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום חג השבועות
הזה. וזכרנו יי אלהינו בן לטובה ופקדנו בן לברכה והושיענו
בן לחיים. ובדבר ישועה ורחמים. חוס וחסנו. ורחם עלינו
והושיענו. כי אליך עינינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:
והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים ולשלום
לשמחה ורששון כמשך רצית ואמרת לברכנו:
קדשנו במצותיך. ותן חלקנו בתורתך. שבענו מטובך.
ושמחנו בישועתך: וטהר לבנו לעבדך באמת והנהילנו
יי אלהינו בשמחה ובששון מועדי קדשך. וישמחו
בך ישראל מקדשי שמך. ברוך אתה יי מקדש
ישראל וזמנים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
את העבודה להביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.
ותחוויה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה
יי המחזיר שבינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
 עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
 וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶגֶן אַבְרָהָם:
 אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מַחְיֶה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.
 מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחְיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
 נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ
 לְיִשְׂרָאֵל עַד עָד. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי רוֹמָה לָךְ
 מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחְיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנִאֲמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחְיֶה הַמֵּתִים:
 אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקַדּוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ
 סְלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אַהֲבַת אוֹתָנוּ וְרַצִּיתָ בָּנוּ.
 וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְּשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ
 מִלִּכְנוּ לַעֲבוּדְתְּךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָתְךָ:

Sabbat Nachts wird auch dieses gebetet.

וְהַתְּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת מִשְׁפָּטֵי צִדִּיקְךָ וְתִלְמִידֵנוּ
 לַעֲשׂוֹת בָּהֶם חֻקֵּי רְצוֹנְךָ וְתִתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים
 יִשְׂרָאֵל וְתוֹרוֹת אֱמֶת חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים. וְתִנְחִילָנוּ
 זְמַנֵּי שְׁשׁוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְחַגֵּי נְדָבָה. וְתוֹרֵינוּ קֹדֶשׁ
 שִׁבְתָּ וּכְבוֹד מוֹעֵד וְחַגֵּיגַת הַרְגֵּל. וְתִכְדִּילָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל. בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ. בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים.
 בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לַשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה בֵּין קֹדֶשׁ שִׁבְתָּ
 לְקֹדֶשׁ יוֹם טוֹב הַבְּדִקָּה וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשְׁשַׁר

וַיֹּאמֶר כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וַיֵּצֵאוּ מִיַּד חֹזֶק מִמֶּנּוּ.
 לֹא תִגְנוּב, בְּמִסְתָּרִים. לֹא תֵשֵׁב בְּמַאֲרֵב חַיִּצִּים. לֹא
 תִתְעַנֶּה, רֵיעַ חָמֶם הֵיזֶה עַד שָׁקָרִים. לֹא תִחְמֹד,
 שְׂפַעַת רֵעַ וְחַפְצֵי יָקָרִים. מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֵּצֵאוּ קָנִים
 לְדֹר דֹּרִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גֹאֲלֵי יִשְׂרָאֵל:
 הַשְׂכִּיבֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְכָּנוּ לְחַיִּים
 וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ וְתִקַּנֵּנוּ בְּעֵצָה מְזֻכָּה מִלְּפָנֶיךָ
 וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ וְהִגֵּן בְּעַדֵּנוּ וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דְּבָר
 וְחֶרֶב וְרָעַב וְיָגוֹן וְהִסֵּר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵנוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ
 תִּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן
 וְרַחוּם אַתָּה וְשִׁמּוֹר צִאתָנוּ וּבֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה
 וְעַד עוֹלָם. וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ:
 וְכָל הָעַם רוֹאִים, וְשׁוֹמְעִים אֶת הַקּוֹלוֹת. אֲגוּדִים יַחַד
 לְקַבֵּל חֲמוּרוֹת וְקָלוֹת. לְבַטָּח הוֹשִׁיבָם עוֹשֵׂה גְדוּלוֹת.
 כֵּן יִפְרוֹם שְׁלוֹמוֹ עַל כָּל מְקַהֲלוֹת:
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפּוֹרֵשׁ סִכַּת שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַיִם:
 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי יְיָ אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

Du sollst nicht stehlen, noch hehlen, noch lauern im Hinterhalt der Höfe. Du sollst wider deinen Nächsten nichts unrichtig aussagen als falscher Zeuge. Du sollst nach deines Nächsten Ueberfluß und Kostbarkeiten nicht lüstern sein. Israels König und Erlöser währt für und für. Gelobt seist du, Ewiger, der Israel erlöste!

Die ganze Nation empfand und vernahm die Donnerstimmen, sämtlich waren sie einmüthig, anzunehmen die schweren sowohl als die leicht zu befolgenden Gebote. Der Verrichter großer Thaten setzte sie in sichere Ruhe; möge doch über alle Gemeinden eben so sein Frieden walten! Gelobt seist du, Ewiger, der die Decke des Friedens ausbreitet über uns, über sein ganzes Volk Israel und über Jerusalem!

רָם בְּחֶסֶדּוֹ שָׁמְרָם. מִכָּף כָּל צוֹרָרָם. וּמִגִּזְרוֹת רָעוֹת:
שָׁלַח אוֹתוֹת וּמוֹפְרָאִים. וְהִנְחִילָם דָּתוֹת חַרוּזִים.
בְּחִכְמָה וּבִדְעוֹת: מִן תִּפְאַרְתָּם הִגְדִּיל לְמַעְלָה.
לְתַתָּם לְשֵׁם וּלְתִהְלָה. בְּבִרְכַּת כּוֹס יִשׁוּעוֹת:
יִשׁוּעוֹת רַבּוֹת הִרְאָם פֹּדֶה וְגוֹאֵל. וְעֹטָרם וְהַנּוֹם
בְּדַר יִקְוִיאוֹל. סוֹחָחִים רָנָן וְהוֹדִיָּה לְאֵל. פָּאֲרוּ
וְשִׁבְחוּ מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל: בְּגִילָה בְּרִנָּה בְּשִׁמְחָה רַבָּה
וְאָמְרוּ כֻלָּם.

מִי כָמְכָה בְּאֵלִים יְהוָה מִי כָמְכָה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא
תְּהִלַּת עֲשֵׂה פֶלֶא. מַלְכוּתָךְ רָאוּ בְנֶיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי
מִשָּׁה.

בְּבֹד, הוֹרִיק בְּדָבוֹר חֲמִישִׁי הַשְּׁמִיָּעִם. לֹא תִרְצָה,
קְרוֹצִי חֶמֶד לְהַכְרִית בְּעַם. לֹא תִנָּאֲף, טוֹבֵר חֵן
וְסִרַת טָעַם. נִצַּח צוֹר יִשְׁעֶךָ הַמְלִיכָהוּ בְּרוֹב עָם: וְהָ
צוֹר יִשְׁעָנוּ פָּצוּ פֶה וְאָמְרוּ: יִי וְיִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

höchsten Güte schützte sie vor dem Angriffe ihrer Beleidiger und bösen Verhängnissen. Er ließ Zeichen aus und Wunder, und überlieferte ihr gehauene Tafeln des Gesetzes, voll von Weisheit und Kenntnissen. Hoch hob er ihren Glanz, schuf ihr Namen und Ruhm durch den segnenden Becher des Heils.

Großes Heil erzeugte ihr der Erlöser und Befreier; er krönte und zierte sie mit dem Gesetze Jekutiels (Moses). Gesang und Dank zum Allmächtigen jubelten und priesen Moses und die Kinder Israels frohlockend, jauchzend und wonnevoll, und Alles sprach: Wer ist unter den Mächten wie du, o Ewiger! u. s. w.

Berehre, die dich gezeugt! so lautet das fünfte Gebot. Du sollst kein irdisches Wesen boshafterweise umbringen. Du sollst dich vom Reize eines unkeuschen Weibes nicht verführen lassen. Dies sind Befehle des Unendlichen, des Schöpfers deines Heils! ihm huldige unter Volksmenge! Dies ist der Hort unsers Heils! So riefen sie dort und sprachen: Der Unendliche wird immer und ewig regieren!

טבע: וראו בניו גבורתו שבתו והודו לשמו ומלכותו
ברצון קבלו עליהם משה ובני ישראל לה ענו שירה:
שוביה למרום עליה. והוריד דת כלולה. בחרג הנשבעות:
ירד צור בעצמו. ונתן עוז לעמו. ברעמים וזועות:
כל עצי היער. אחזום חיל וסער. והרים וגבעות:
למד לעם קדשים. סדר תקופת וחדשים. וחסכון הנשעות:
מכל אום חבבם. ולהר סיני קרבם. אל למונשעות:
נשאם בכנפי נשרים. שוכן ברום אורים. ומתחת זרועות:
סורים בעת שמעם. צבי תפארת עם. ירגזון יריעות:
עלובים חפז ראשם. ולהרגה צור הקדישם. בפרע פרעת:
פרישת הוד שלמה. ורקועת גבה אדמה. שתיהן נוגעות:
צדיק הר כפה. עלי נאווה ויפה. כגיגית וכיריעות:
קשבעם בחירים. חקים ומשפטים ישרים. לאזן הנשמעת:

(Moses) bestieg den Himmel und brachte es herab, das preis-
liche Gesetz, am Feste Schebuoth. Der Schöpfer selbst ließ sich
herab und ertheilte den Preis seinem Volke unter Donner und be-
bendem Schall. Schrecken und Beben ergriff des Waldes Bäume
und Berge und Hügel. Er lehrte einem geheiligten Volke die Ord-
nung des Sonnen- und Mondlaufes und die Berechnung der Stun-
den. Ueber alle Völker liebte er sie, führte zum Berge Sinai sie
hin, der Gott des Heils! Auf Adlersflügeln trug er sie, er, der Be-
wohner des unermesslichen Raumes, der Erhalter der Unterwelten!
Heiden vernahmen des majestätischen Volks Krönung behebend unter
ihren Hütten. Sie verhüllten beschämt ihr Haupt. Der Schöpfer
hat sie preis gegeben, als er sich dort öffentlich gezeigt. Der weit-
aufgespannte majestätische Himmel und ein Hügel auf der Erdoberfläche
(der Berg Sinai), berührten einander. Der Allgerechte stürzte den
Berg (Sinai) über das holde und schöne Volk, wie einen Bottich;
da standen sie wie unter einem Baldachin. Die auserwählte Nation
vernahm gerade Gesetze und Rechte mit horchendem Ohr. Des Aller-

הָאָרֶץ הַטֶּבֶה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבַר־יְהוָה
עַל־לִבְכֶּם וְעַל־נַפְשֵׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם
וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם
לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבִירְתְּךָ וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ
וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמָךְ: וּכְתַבְתֶּם עַל־מַזְוִזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:
לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כְּנָפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
וְנִתְּנוּ עַל־צִיצִית הַכֹּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לִבְכֶּם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אֵתֶם
זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי
וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֲמַת וְאַמוֹנָה כָּל זֹאת וְקִים עָלֵינוּ כִּי הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאִין
זוּלָתוֹ וְאַנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מַלְכִּים מַלְכֵנוּ
הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הָעָרִיצִים הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרֵינוּ
וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ הָעוֹשֶׂה גְדוּלוֹת עַד אִין
הַקָּר וְנִפְלְאוֹת עַד אִין מִסֵּפֶר: הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַחַיִּים וְלֹא נָתַן
לְמוֹטְרָנוּ לָנוּ: הַמְדַרְכֵּנוּ עַל בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל
שֹׁנְאֵינוּ: הָעוֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים וּנְקָמָה בַּפֶּרַע אֹתוֹת וּמוֹפְתִים
בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם הַמַּכָּה בְּעֶבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא
אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְחֵירוֹת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בְּנֵיו בֵּין
גִּזְרֵי יַם סוּף אֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת

לֹא יִהְיֶה לָּךְ הַכֵּל תְּבִנִית אֱלִיל נִכְלָם. לֹא תִשָּׂא
וְתִמִּיר קִדְשֶׁת שֵׁם נִעְלָם. זְכוֹר, וְרִיזוּר מִשְׁפָּטֵי נֶעֱם
וּסְלִסּוּלָם. חֲנוּן יִזְכָּר לָנוּ אֲהַבַת עוֹלָם. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ אֱהָב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאֲהַבְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-
מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם עֲלֵי-
לִבְּךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
וּבְדַרְכְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וְקִשַּׁרְתָּם לְאָזְנוֹת
עַל-יָדְךָ וְהָיוּ לְטִטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וְכִתְבָתָם עַל-
מִזְוֹרַת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ תִשְׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה
אִתְּכֶם הַיּוֹם לְאֲהַבָּה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל-
לִבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטָּר אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֶה
וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְכַּפְתָּ דָגָה וְתִירִשָׁה וְיִצְהָרָה: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשֹׂדְךָ לְבֵה־מִתָּה וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ: הִשְׁמָרוּ לָכֶם פֶּן-יִפְתָּה
לִבְכֶם וְסָרְתֶם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם: וְחָרָה אַף-יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה
מָטָר וְהִיאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ וְאֲבָרְתֶם מִהֲרָה מֵעַל

Du sollst keine Ländeleien haben, Gestalten schändlicher Gözen-
bilder. Du sollst nicht vergeblich aussprechen, nicht entweihen den
unerforschlichen heiligen Namen. Das Gesetz des Ruhetages (Sab-
bath) und dessen Verehrung sei dir immer im Andenken.

Der Allgnädige wird uns dafür jene verheißene ewige Liebe
zudenken. Gelobt seist du, Ewiger, der dein Volk Israel liebt!

ח' בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרֵךְ: | יְהִי בִרְכָּךָ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִרְאָה
 וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ
 מְלִכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 שֶׁהוּא רֹאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלָעָדוֹ
 אֵין אֱלֹהִים סְלוֹ לָרֶכֶב בְּעֶרְבוֹת
 בֵּית שְׁמוֹ וְעָלוֹ לִפְנֵי וְשְׁמוֹ
 מְרוֹמֵם עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה:
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעֹלָם וָעֶד:
 יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרֵךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעְרִיב
 עֲרָבִים בְּחֻכְמָה פֹּתֵחַ
 שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה
 עֲתִידִים וּמַחְלִיף אֶת הַיָּמִים
 וּמַסִּיד אֶת הַכִּכְבִּים בְּמִשְׁמַרְתֵּיהֶם בְּרָקִיעַ כְּרֻצָּנוֹ
 בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי
 אֹר. וּמַעְבִּיר יוֹם וּמַבִּיא לַיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין
 לַיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיִם תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד.

וַיֵּרֶד אַבִּיר יַעֲקֹב, נוֹרָא עֲלֵיָהּ. וַיְדַבֵּר, בְּשׁוֹי עֲשֶׂרֶת
 הַדְּבָרוֹת בְּהַמּוֹלָה. אָנֹכִי, גָּלָה וְהָאִיר לְעַמּוֹ תְּחִלָּה.
 דּוֹר מַעְבִּיר יוֹם וּמַבִּיא לַיְלָה: בְּ"א"י הַמַּעְרִיב עֲרָבִים:
 אֲהַבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲמָךְ אֲהַבֵּת, תּוֹרָה וּמִצְוֹת
 חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמִדָּת, עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁכְבָּנוּ
 וּבִקְוִימָנוּ נִשְׁיַח בְּחֻקֵּיהֶ, וְנִשְׁמַח בְּדִבְרֵי תּוֹרָתָהּ וּבְמִצְוֹתֶיהָ
 לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֶרֶץ יְמֵינוּ וּבָהֶם נִהְיָה יוֹמָם
 וְלַיְלָה. וְאֲהַבֵּתָּ אֶל־תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים.

Jakobs Mächtiger, er, der Furchtbare in seinen Thaten, ließ sich herab und sprach mit lauter Stimme den Spruch der zehn Gebote:

Ich bin das ewige Wesen; diese Offenbarung war das Erste, womit er sein Volk beleuchtete; er, der Allgeliebte ist's, der den Tag hinweggeführt und die Nacht heranbringt. Gelobt seist du, Ewiger, der die Abende dämmern läßt!

ערוֹב תבשילין

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עֶרֶב:
בְּהֵדִין עֶרֶבָא יְהִי שְׂרָא לָנָא לְמַפָּא וּלְבִשְׁלָא
וּלְאַטְמָנָא וּלְאַדְלָקָא שְׂרָגָא וּלְמַעֲבַד כָּל צִרְכָּנָא
מִיּוֹמָא טָבָא לְשִׁבְתָּא לָנוּ וּלְכָל־הַדָּרִים בְּעִיר הַזֹּאת:

Wer kein Hebräisch versteht, der sage Folgendes:

Durch diesen ערוֹב sei uns erlaubt, zu backen, zu kochen, Speise warm zu erhalten, Lichter anzuzünden und überhaupt alles Nöthige von י"ט auf שבת zu verrichten, sowohl uns, als Jedem, der in diesem Orte wohnt.

דִּפְרַעְצָתָם וְקִלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ. עֲשֵׂה
 לְמַעַן יִמְיֶנְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ.
 לְמַעַן יַחֲלִצוּן יְדִידֶיךָ הַנְּשִׁיעָה יִמְיֶנְךָ וְעַנְיִי: יְהִי לְרָצוֹן
 אֱמֹרֵי פִי וְהַגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עוֹשֵׂה שְׁלוֹם
 בְּמִרְמִיּוֹ הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ
 אָמֵן: יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבָנָה
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ:

:

:

:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
את העבודה לדכיר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.
ותחוויה עינינו בשוכך לציון ברחמים. ברוך אתה
יי המחזיר שכינתו לציון:

מזרים אנחנו לך שאתה הוא
יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל
בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות
והודאות לשמך הגדול והקדוש
על שחיייתנו וקיימתנו כן תחיינו
ותקיימנו ותאסוף גליותינו לחצרת
קדשך לשמך הקדוש ולעשת רצונך
ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו
מזרים לך. ברוך אל ההודאות:
נפלאותיך וטובותיך שבכל יום וצדקת
הטוב כי לאכלו רחמך והמרחם כי לאתמו חסדיך
מעולם קיינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:
וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת היא ישועתנו
ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:
שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם כי אתה
הוא מלך אדון לכל השלום וטוב בעיניך לברך
את עמך ישראל בכל יום ובכל שעה בשלומך:
ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי
נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך
ובמצותיך תרדוף נפשי וכל החשבים עלי רעה מהרה

וּקְבַצְנוּ יחד מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ. בָּרוּךְ אַתָּה יי מְקַבֵּץ
נְדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שְׂפָטֵינוּ כְּבִרְאשֹׁנָה וְיַעֲצֵנוּ כְּבִתְחִלָּה וְהַסֵּר
מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אַתָּה יי לְבִדָּךְ בְּחֶסֶד
וּבְרַחֲמִים וְצַדִּיקֵנוּ בְּמִשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ אוֹהֵב
צַדִּיקָה וּמִשְׁפָּט:

וּלְמַלְשִׁינִים אַל תְּהִי תִקְוָה וְכָל עוֹשֵׂי רָשָׁעָה כָּרְגַע
יֵאָבְדוּ וְכָל־מְהַרְה יִכָּרְתוּ וְהַיּוֹדִים מְהַרְה תַּעֲקֹר וְתִשְׁכַּר
וְתִמָּגֵר וְתִכְנִיעַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹבֵר
אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ יָדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלִיטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצַּדִּיק וְעָלֵינוּ
יְהִימוּ רַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים
בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת וְשִׁים חֲלָקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא גִבוּשׁ כִּי
בָּךְ בָּטַחְנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי מַשְׁעֵן וּמַבְטָח לַצַּדִּיקִים:

וּלְיִרְוֵשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכּוֹן בְּרִחוּקָה
כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבָנָה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנֵין עוֹלָם וְכִסֵּא
דָּוִד מְהַרְה לְתוֹכָהּ תָּכִין. בָּרוּךְ אַתָּה יי בּוֹנֵה יִרְוֵשָׁלַיִם:
אֵת צִמַּח דָּוִד עֲבָדְךָ מְהַרְה רַחֲמִים וְקָרְנוּ תָרוֹם
בִּישׁוּעָתְךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קוִינּוּ כָּל הַיּוֹם בָּרוּךְ אַתָּה יי
מַצְמִיחַ קָרֵן יִשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חוּם וְרַחֲם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים
וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּגִים
אַתָּה. וּמִלִּפְנֵיךְ מִלְכֵנוּ רִיקָם אֵל תִּשְׁיָבֵנוּ. כִּי אַתָּה
שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יי
שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע.
מכלל כל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך
מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה המתים:
אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך
סלה. ברוך אתה יי האל הקדוש:

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה.
והננו מאתך דעה בינה והשכל. ברוך א"י חונן הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך וקרבנו מלכנו לעבודתך
והחזירנו ברחמיך שלמה לפניך. ברוך אתה יי
הרוצה בתשובה:

סלה לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו כי
מוחל וסולח אתה. ברוך אתה יי חנון המרבה לסלוח:
ראה בענינו וריבה ריבנו וגאלנו מהרה למען שמך
כי גואל חזק אתה. ברוך אתה יי גואל ישראל:

רפאנו יי וגרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה.
והעלה רפואה שלמה לכל מכותינו כי א מלך רופא נאמן
וברחמן אתה. ברוך אתה יי רופא חולי עמו ישראל:
ברך עלינו יי אלהינו את הנשנה הזאת ואת כל מיני
תבואתה לטובה ותן ברכה על פני האדמה ושבוענו
מטובך וברך שנתנו בשנים הטובות. ברוך אתה יי
מברך השנים:

תקע בשפך גדול להרוותנו ושא גם לקבץ גליותינו

תפלת מנחה.

אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בִּירְחֶךָ עוֹד יִהְיֶה לָנוּ סֶלָה:
 אֱלֹהֵינוּ הָעַם שֶׁכָּכָה לוֹ אֱלֹהֵינוּ הָעַם שֶׁיִּי אֱלֹהֵינוּ:
 תְּהִלָּה לְדוֹד אֲרוֹמָמְךָ אֱלֹהֵינוּ הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם
 וָעֶד: בְּכָל יוֹם אֲבָרְכְּךָ וְאַהֲלִלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל יי
 וּמְהִלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר: הוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֶׂיךָ
 וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִגִּידוּ: הִדָּר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ
 אֲשִׁיחָה: וְעֹזוֹ נִזְרָאֲתֶיךָ יֹאמְרוּ וְגִדְלוֹתֶיךָ אֲסַפְּרָנָה: זָכַר
 רַב טוֹבֶךָ יִבְיַעוּ וְצִדְקָתֶךָ יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יי אֲרָךְ אִפְסִים
 וְגִדְוֹל חֶסֶד: טוֹב יי לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יי
 כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ
 וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרָתוֹ וְכְבוֹד הִדָּר
 מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל עֲלָמִים וּמַמְשַׁלְתֶךָ בְּכָל
 הוֹר וָדָר: סוֹמֵךְ יי לְכָל הַנִּפְלִיִּים וְזוֹקֵק לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי
 כָל אֱלֹהֵיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתֵחַ
 אֶת יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן: צַדִּיק יי בְּכָל הִרְכָּיו וְחִסִּיד
 בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יי לְכָל קָרְאִיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ
 בְּאַמֶּת: רָצוֹן יִרְאִיו וַעֲשֶׂה וְאַתָּה שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיִוָּשִׁיעֵם:
 שׁוֹמֵר יי אֶת כָּל אֲהַבָּיו וְאַתָּה כָּל הָרָשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהִלָּת
 יי יִדְבַר פִּי וְיִבְרַךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קִדְּשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְיָ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
 עֲלִיִּז גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵּי אֲבוֹת
 וּמִבְיָא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
 מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אַבְרָהָם:

חזקתא דאורייתא

ד' תר"ח

III

2. תוספתא

mit dem Text

1875

neuen Edition

2. Teil

Printed and Published by J. Neumann, Neudamm, 1875.

A/25/12

מחזור לחג השבועות.

G e b e t b u c h

am

S c h a b u o t h f e s t,

mit deutscher Uebersetzung.

M e b s t

neuen Gebeten.

S u l z b a c h,

Druck und Verlag der H. Frantschen Buchdruckerei, 1845.

—A/55/15

A. Lehr. 985

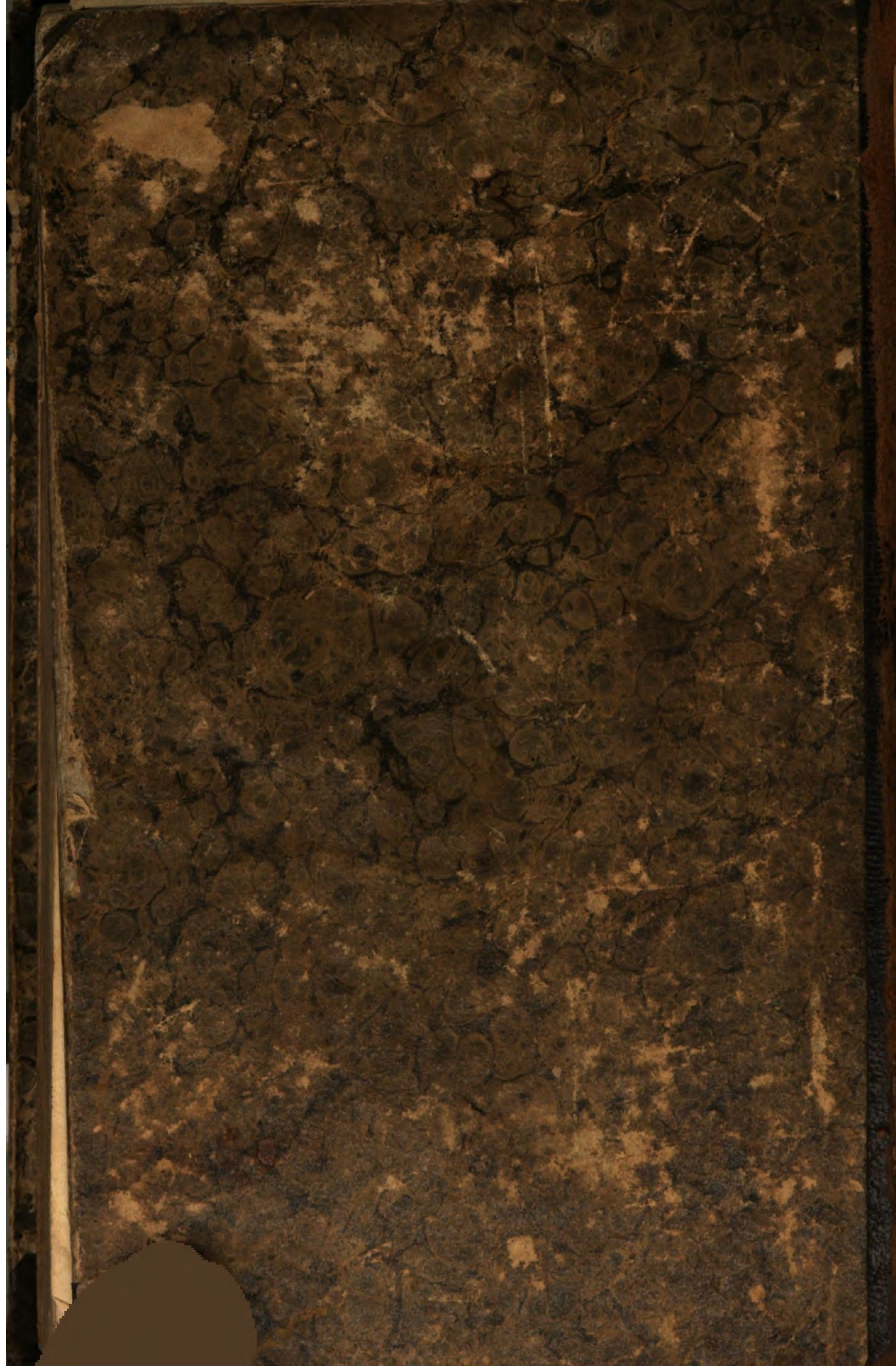
Caroline Heyman

Heigenheim Jan 17 Febr 1855

Caroline

W 522

522

Heidenheim, Wolf, 1757-1832

Gebetbuch mit deutscher Übersetzung nebst neuen Gebeten

Bd.: [5]

Sulzbach 1845

A.hebr. 985 m-5

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10240314-0